

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด
แบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

A DEVELOPMENT OF INTEGRATED LEARNING MANAGEMENT MODEL
TO ENHANCE GROWTH MINDSET AND GRIT OF PRE-SERVICE TEACHERS

กนกกร เมตตาจิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2568

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด
แบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A DEVELOPMENT OF INTEGRATED LEARNING MANAGEMENT MODEL
TO ENHANCE GROWTH MINDSET AND GRIT OF PRE-SERVICE TEACHERS

KANOKKORN MEDTAJIT

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Ed.D. (Educational Psychology and Guidance))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2025

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด แบบเติบโต
และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ของ

กนกกร เมตตาจิต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.ธรรมโชติ เอี่ยมทัศนะ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรา ประเสริฐสิน)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ภาวดี กำภู ณ อยุธยา)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด แบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู
ผู้วิจัย	กนกกร เมตตาจิต
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ธรรมโชติ เอี่ยมทัศนะ
ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาปริมาณและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ และระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและด้านการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา (ค่าความเชื่อมั่น 0.91 และ 0.94 ตามลำดับ) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วย MANOVA Repeated Measures MANOVA และ Univariate ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ชุดความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง มี 10 ลักษณะ ได้แก่ ความเชื่อว่าความสามารถพัฒนาได้ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีเป้าหมายในการเป็นครู การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ การกล้าเผชิญปัญหา การมีทัศนคติที่เป็นบวก การมีความพยายาม การเปิดรับความคิดเห็นจากผู้อื่น การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่วนกริยา ของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ความรักในอาชีพครู การยึดมั่นในเป้าหมาย และมีความมุ่งมั่น แม้เผชิญอุปสรรค มี 2 องค์ประกอบ คือ 1) ความหลงใหล (Passion) ได้แก่ การยึดมั่นต่อเป้าหมาย ความสนใจและรักในอาชีพครู การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และ 2) ความอดทนต่ออุปสรรค (Perseverance) ได้แก่ ความมุ่งมั่น ความอดทนต่ออุปสรรค ความสามารถในการจัดการปัญหา และการมีวินัยในตนเอง 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) จุดประกายสู่เป้าหมาย 2) ลงมือสู่ความสำเร็จ 3) สะท้อนผลการเรียนรู้ 4) มุ่งสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 14 แผน และ 3) ผลการศึกษาค้นคว้าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ พบว่า 1. นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กรอบความคิดแบบเติบโต, กริยา, การกำกับตนเองในการเรียนรู้, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, นักศึกษาวิชาชีพครู

Title	A DEVELOPMENT OF INTEGRATED LEARNING MANAGEMENT MODEL TO ENHANCE GROWTH MINDSET AND GRIT OF PRE-SERVICE TEACHERS
Author	KANOKKORN MEDTAJIT
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2025
Advisor	Dr. Thammachot Aeamtussana
Co-Advisor	Associate Professor Dr. Pasana Chularut

This research aimed to develop an integrated learning management model to enhance the growth mindset and grit of pre-service teachers. The study employed a Research and Development (R&D) methodology, conducted in 3 phases: 1) investigating the definitions and characteristics of growth mindset and grit among pre-service teachers; 2) developing the integrated learning management model; and 3) studying the results of implementing the developed model. The informants included experts in psychology and curriculum development. The sample group consisted of 30 first-year pre-service teachers. Research instruments comprised interview forms, and growth mindset and grit assessment scales (with reliability values of 0.91 and 0.94, respectively). The qualitative data were analyzed using content analysis, while quantitative data were analyzed using mean, standard deviation, and hypothesis testing with MANOVA, Repeated Measures MANOVA, and Univariate ANOVA. The findings were as follows. 1) The growth mindset of pre-service teachers was referred to belief that teaching ability and skills to support students can be continuously developed and learned. This mindset comprised 10 characteristics: belief in developable ability, lifelong learning, having a goal to become a teacher, openness to new experiences, courage to face problems, positive attitude, perseverance, openness to feedback, learning from others' successes, and collaboration. Grit in pre-service teachers referred to a passion for the teaching profession, commitment to goals, and perseverance in the face of obstacles, and it consisted of two components: 1) Passion, including goal commitment, interest and love for the teaching profession, achievement motivation, and self-efficacy; and 2) Perseverance, including determination, persistence through obstacles, problem-solving ability, and self-discipline. 2) The developed integrated learning management model consists of four stages: (1) sparking towards Goals; (2) acting towards achievement; (3) reflecting on Learning; and (4) striving for success. The model included 14 lesson plans. And, 3) the results of implementing the model revealed that: 1. the experimental group of pre-service teachers had post-test mean scores for growth mindset and grit that were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level of statistical significance; and 2. the experimental group had significantly higher scores for growth mindset and grit than the control group at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Growth Mindset, Grit, Self-Regulated Learning, Cooperative Learning,
Pre-Service Teacher

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี จากการสนับสนุนและความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ธรรมโชติ เอี่ยมทัศนะ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ขอขอบพระคุณทั้งสองท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และกรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง ตลอดจนขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรา ประเสริฐสิน อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่ และ อาจารย์ ดร.ภาวดี กำภู ณ อยุธยา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับคำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่สนับสนุนทุนการศึกษารั้งนี้ และเอื้ออำนวยความสะดวกตลอดช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สามารถดำเนินการลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาหลักสูตรและการสอน สาขาการวัดผลการศึกษา และสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ในคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว และครูคณาจารย์ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ พร้อมทั้งเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด

กนกกร เมตตาจิต

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการศึกษา.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
นิยามเชิงปฏิบัติการ.....	10
กรอบแนวคิด	14
สมมติฐานการวิจัย	16
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต	18
1.1 กรอบความคิด (Mindset).....	18
1.2 กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset)	22
1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต	39
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกริธ.....	43
2.1 ความหมายของกริธ (Grit).....	43
2.2 องค์ประกอบของกริธ	44
2.3 ความสำคัญของกริธ	48

2.4 การวัดคุณลักษณะกริทธิ	51
2.5 กลยุทธ์ในการพัฒนากริทธิ.....	54
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะกริทธิในประเทศและต่างประเทศ.....	65
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	72
3.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	72
3.2 การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated learning)	79
3.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	86
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	92
ระยะที่ 1 การศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู	92
ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	99
ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	107
การพิทักษ์สิทธิ์และจรรยาบรรณในการวิจัย	110
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
ผลการศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	111
1. นิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	111
2. นิยามและลักษณะของกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู	120
ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้	127
1. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู	128
2. ผลการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	142
3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู	177

ผลการศึกษาค้นคว้าใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง	
กรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	180
ผลการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมรูปแบบการจัด	
การเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีท	
ของนักศึกษาวิชาชีพครู	186
1. ลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโต.....	186
2. กรีท	197
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	208
สังเขปงานวิจัย	208
สรุปผลการวิจัย	209
การอภิปรายผล.....	212
ข้อเสนอแนะ	235
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	235
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	235
บรรณานุกรม	236
ภาคผนวก.....	246
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	247
ภาคผนวก ข ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	250
ภาคผนวก ค แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	261
ภาคผนวก ง ตัวอย่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง	
กรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	269

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงตัวอย่างความคิดแบบตายตัวและกรอบความคิดแบบเติบโต ความคิดเมื่อได้รับมอบหมายงานที่มองว่ายากเกินความสามารถ	22
ตาราง 2 แสดงการสรุปกลยุทธ์ในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต	36
ตาราง 3 แสดงการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบกริทธิ	45
ตาราง 4 แสดงการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของกริทธิ พบว่ามีการให้ความหมายของคำว่า Passion กับ Perseverance ตามแนวคิดของดักเวิร์ธ	47
ตาราง 5 แสดงข้อคำถามมาตรวัดกริทธิ ฉบับ Grit-O และ Grit-S	52
ตาราง 6 แสดงการสรุปกลยุทธ์ในการพัฒนากริทธิ	62
ตาราง 7 การเปรียบเทียบประเด็นแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและแนวทางการพัฒนากริทธิ	71
ตาราง 8 การเปรียบเทียบขั้นตอนหลักของแนวคิดการกำกับตนเอง ของ Bandura และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ Zimmerman	82
ตาราง 9 สรุปการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Zimmerman	83
ตาราง 10 แสดงสรุปการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้น ที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียน และการเรียนรู้แบบร่วมมือ	91
ตาราง 11 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	94
ตาราง 12 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ที่ได้จากแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการเรียนรู้แบบร่วมมือ	101
ตาราง 13 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู	103
ตาราง 14 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design	108

ตาราง 15 การสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู	141
ตาราง 16 การสังเคราะห์แนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียน (Self-Regulated Learning: SRL) และแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning :CL) นำไปสู่ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	148
ตาราง 17 โครงสร้างการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู	160
ตาราง 18 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	177
ตาราง 19 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู	179
ตาราง 20 ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของ MANOVA ของตัวแปรตามของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	181
ตาราง 21 การทดสอบ Multivariate test ของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	182
ตาราง 22 ผลการทดสอบ Between-subjects Effects ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู	183
ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู	184
ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบรายตัวแปรตามระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	185
ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู	251

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดกิริท สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู	252
ตาราง 27 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของความเหมาะสมของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริท ของนักศึกษาวิชาชีพครู	254
ตาราง 28 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริท ของนักศึกษาวิชาชีพครู	255

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู	15
ภาพประกอบ 2 กลยุทธ์การสอน RESET-P-GOALS.....	62
ภาพประกอบ 3 แสดงตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของ นักศึกษาวิชาชีพครู.....	95
ภาพประกอบ 4 แสดงตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู	97
ภาพประกอบ 5 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต และกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	156

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในยุคที่การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม และการทำงานเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจึงกลายเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกคนในการเผชิญกับความท้าทายและโอกาสใหม่ ๆ (World Economic Forum, 2021) การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อหลายอุตสาหกรรมและเพิ่มความซับซ้อนในการทำงาน ทำให้ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนกลายเป็นสิ่งสำคัญ (Arntz และคณะ, 2016) นอกจากนี้ การเติบโตของตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงในระดับนานาชาติยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการปรับตัวอย่างรวดเร็วเพื่อประสบความสำเร็จ (OECD, 2019) การเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้ทำให้เห็นว่า บุคคลที่สามารถรับมือกับความยากลำบากและความล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพมีโอกาสประสบความสำเร็จในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกิริท (Grit) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ช่วยเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการพัฒนา และเผชิญกับความล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Duckworth, 2016; Dweck, 2016) กรอบความคิดแบบเติบโตเป็นแนวคิดที่เชื่อว่าศักยภาพและความสามารถของบุคคลสามารถพัฒนาได้จากการฝึกฝน และการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองและปรับตัวต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบนี้จะมองปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ช่วยให้บุคคลพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น แม้ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก (Dweck, 2016) และยังช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นด้วย เพราะผู้เรียนมีความเข้าใจว่าความพยายามคือ สิ่งที่พัฒนาความสามารถของตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนและความพยายาม (Blackwell และคณะ, 2007; Claro และคณะ, 2016) ในขณะที่กิริทเป็นคุณลักษณะที่สะท้อนถึงความมุ่งมั่นและความอดทนในการทำงาน โดยไม่ยอมแพ้แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายหรือความล้มเหลว บุคคลที่มีกิริทมักมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทุ่มเท พร้อมความกระตือรือร้นและความพึงพอใจในการทำงานสูง ซึ่งช่วยให้บุคคลพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญของตนเอง จนส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น (Cho และ Kim, 2022; Rusdi และคณะ, 2023) สำหรับผู้เรียนที่มีกิริทจะตั้งใจและมุ่งมั่นในการเรียน โดยไม่ยอมแพ้เมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายหรือความล้มเหลว ผู้เรียนมักมองหาความท้าทายใหม่ ๆ และพร้อมที่จะพัฒนาและเรียนรู้จากความผิดพลาด ผู้เรียนที่มีกิริทจึงมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา (Baruch-Feldman, 2017; Duckworth, 2019; Goodwin และ Miller, 2013; Hoerr, 2019; Sturman และ Zappala-Piemme, 2017)

นอกจากนี้ บุคคลที่มีกริยาก็ยังมีความสามารถในการรับมือกับปัญหาหรืออุปสรรคในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถฟื้นคืนจากความล้มเหลวได้เร็วและปรับตัวในเชิงบวกต่อแรงกดดัน โดยการมองอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต (Portnoy และคณะ, 2018) บุคคลที่มีกริยาก็ยังมีความหวัง (Hope) เมื่อพบกับปัญหาหรืออุปสรรค จะมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าพวกเขาสามารถทำได้ดีขึ้น แม้จะเผชิญกับความเครียดระดับใดก็ตาม พวกเขามีความหวังและสภาวะที่ดีเมื่อเทียบกับผู้ที่มีกริยาดำ (เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์, 2559) จะเห็นได้ว่ากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ทั้งสองคุณลักษณะนี้ช่วยเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง และการเผชิญกับความล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Duckworth, 2016; Dweck, 2016) บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมองความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้พวกเขามีความอดทนและมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง ขณะเดียวกัน บุคคลที่มีกริยาจะยืนหยัดต่อความท้าทายและหาวิธีเอาชนะอุปสรรค โดยไม่ย่อท้อจากความยากลำบาก การผสมผสานระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในโลกที่เต็มไปด้วยความท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระยะยาว

นอกจากนี้กรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาก็ยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของครู เนื่องจากครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน การมีกรอบความคิดที่สามารถรับมือกับความท้าทายและไม่ยอมแพ้จะช่วยให้ครูมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Fronozo และคณะ, 2022) ขณะเดียวกันครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้ จึงทำการสอนอย่างตั้งใจและให้โอกาสกับผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้ (อัษฎา พลอยโสภณ, 2564) อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เชื่อว่าความสามารถพัฒนาและปรับปรุงได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ กล้าที่จะลองสิ่งใหม่ ๆ และมองความล้มเหลวในการเรียนเป็นโอกาสในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และครูที่มีกริยาจะมีความสนใจและมีความเพียรในการสอน ก็จะส่งผลให้ครูมีทักษะการสอนที่ดี รวมทั้งมีทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม มีเทคนิคการสอน และความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นต้น ความสามารถเหล่านี้ช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพที่นำไปสู่สมรรถนะทางวิชาชีพครู (Widodo, 2021) และกริยาก็ยังช่วยให้ครูสามารถเผชิญกับความท้าทายในการทำงาน โดยครูจะแสดงออกถึงความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย มีความอดทนต่อภาระงานที่หนักและการสอนที่มากในระยะยาว มีความกระตือรือร้นต่อการทำงานและงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อช่วยส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและความรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและ

ความสำเร็จของนักเรียนในระยะยาว (Baraquia, 2020) และกริทยังมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ของครู โดยครูจะสามารถในการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ สามารถพิจารณาปัญหาหรือความยากลำบากในแง่มุมที่หลากหลาย สามารถปรับเปลี่ยนหรือหาวิธีการใหม่ ๆ จากสถานการณ์ที่ยุ่งยากหรือท้าทายในโรงเรียนได้ (Sun, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับครูมือใหม่ที่พบว่า ครูที่มีกริทยุทธ์สูงจะทำงานได้ดีกว่าเพื่อนร่วมงานที่มีกริทยุทธ์น้อยกว่าและมีโอกาสน้อยที่จะลาออกจากโรงเรียน มีความทุ่มเท อดทนในการทำงาน ทำให้ครูมือใหม่ที่มีกริทยุทธ์มีประสิทธิภาพเหนือกว่าผู้อื่น (Robertson-Kraft & Duckworth, 2014) การส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทยุทธ์ในครูจึงไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอน แต่ยังช่วยให้ครูสามารถรับมือกับอุปสรรคต่าง ๆ และพร้อมพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เพื่อการเติบโตในอาชีพครูอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน นักศึกษาสังกัดคณะครุศาสตร์ ได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักศึกษาในชั้นเรียน โดยใช้การบันทึกการสังเกตเป็นเวลา 1 สัปดาห์ พบว่า มีนักศึกษาบางคนเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่มีหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ขาดการศึกษาเนื้อหาบางช่วงหน้า ระหว่างเรียนเมื่อสงสัยหรือไม่เข้าใจจะไม่มีการสอบถามเพิ่มเติม เมื่อผู้สอนสอบถามจะตอบคำถามโดยไม่มีหลักการ และเมื่อผู้สอนมอบหมายงานที่มีความซับซ้อนยากหรืองานที่มีการประยุกต์ใช้ความรู้ นักศึกษาจะมีพฤติกรรมการบ่น มีความกังวล ไม่มั่นใจในการทำงาน และเมื่อตรวจผลงานพบว่าคุณภาพของงานยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ เช่น ขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดการเชื่อมโยงกับหลักการหรือแนวคิด และไม่มีการแก้ไขงานตามข้อเสนอแนะ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลจากผู้สอนนักศึกษาวิชาชีพครู ในกลุ่มวิชาชีพครู จำนวน 5 คน ด้วยแบบสอบถามออนไลน์เกี่ยวกับความคิดความรู้สึกของนักศึกษาเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ท้าทายและยาก และพฤติกรรมความมุ่งมั่น ความอดทนในการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย พบว่า นักศึกษาบางคนจะมีความกังวลว่า จะทำไม่ได้ กลัวทำผิด ไม่มั่นใจ มักจะให้ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมพร้อมยกตัวอย่างให้ฟัง จึงมีความมั่นใจลงมือทำได้ และจะสอบถามผู้สอนทุกครั้งว่าทำถูกต้องหรือไม่ มีเงื่อนไขในการทำงาน เช่น การต้องรอกำหนดเวลาการส่งงาน ขอปรับลดงาน ขอเพิ่มคะแนนชิ้นงาน มักจะมีข้ออ้างหรือให้เหตุผลที่ต้องการเลื่อนวันส่งงาน และมีการทำงานที่มีการคัดลอกงานจากอินเทอร์เน็ตมาส่ง โดยไม่มีการสรุป และตรวจสอบความถูกต้อง งานที่ส่งยังไม่มีคุณภาพ นักศึกษาบางคนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียน จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมและเรื่องตัวเองมากกว่าการเข้าเรียน มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียนน้อย จากการสังเกตการเข้าเรียนที่ไม่ตรงเวลา และไม่มีการเตรียมความพร้อมในการเรียน เมื่อสงสัยหรือไม่เข้าใจจะรอข้อมูลและคำตอบจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว มีความพยายาม ความตั้งใจ

และความกระตือรือร้นในงานที่ได้รับมอบหมายน้อย ไม่มีการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม บางครั้งมีการคัดลอกงานมาส่งแทนการศึกษาค้นคว้าและลงมือทำด้วยตนเอง ยังขาดทักษะการสืบค้นข้อมูลจากเอกสาร ตำราหรือหนังสือ เน้นการค้นคว้าจากแหล่งออนไลน์เพียงเท่านั้น ใส่ใจรายละเอียดของงานน้อยทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย และผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเพิ่มเติมจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1-3 จำนวน 57 คน ด้วยแบบสอบถามออนไลน์เกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของนักศึกษาเมื่อได้รับมอบหมายงานที่ทำหายหรืองานที่ยาก พบว่า นักศึกษาบางคนมีความคิดว่าทำไมผู้สอนต้องมอบหมายให้ทำในสิ่งที่ยาก ๆ ไม่อยากทำ มีแต่งานที่ยาก ๆ และถ้างานมีความยากเกินก็สมควรให้ทำ นักศึกษาคิดว่าตนเองอาจทำไม่ได้ และส่วนใหญ่จะบอกว่ามีความรู้สึกกังวล ประหม่า เครียด กัดดันว่าจะทำงานไม่ได้ กลัวทำแล้วจะมีข้อผิดพลาดหรืองานที่ทำไม่เป็นไปตามที่อาจารย์มอบหมาย รู้สึกว่าตนเองไม่เก่ง คิดว่าจะทำได้ไม่ดี เพราะเป็นงานที่ยากและอาจจะไม่เคยทำมาก่อน รู้สึกเหนื่อยใจ หดกำลังใจที่จะทำ มีรู้สึกท้อหากทำงานไปแล้วพบว่าทำไม่สำเร็จ รวมทั้งรู้สึกไม่มีความสุขที่ต้องการทำงานที่ยาก

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับการส่งเสริมและพัฒนาพัฒนาการรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถที่สามารถพัฒนาและการแสดงพฤติกรรมความมุ่งมั่นตั้งใจและความพยายามในการเรียน ต่อสู้กับความท้าทายและการล้มเหลว พร้อมที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ทั้งในด้านการเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการเตรียมตัวสอบอันจะนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาและการทำงานในอนาคต ทั้งนี้กรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาถือเป็นคุณลักษณะที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ความยืดหยุ่นในการเผชิญอุปสรรค และความสำเร็จในระยะยาวทั้งในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน อย่างไรก็ตาม แม้ทั้งสองแนวคิดจะได้รับการศึกษาและประยุกต์ใช้ในหลากหลายบริบทการศึกษา เช่น โรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือการพัฒนาตนเองในองค์กร แต่ยังไม่พบการศึกษาอย่างเป็นระบบในบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แม้ว่างานวิจัยที่บูรณาการทั้งสองแนวคิด เช่น งานของ Sigmundsson และคณะ (2024) ในนอร์เวย์ และ Nguyen และ Phan (2021) ในเวียดนาม แต่ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น และมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายทั่วไปโดยไม่ได้เชื่อมโยงกับบทบาท อุดมการณ์ หรือความท้าทายเฉพาะของวิชาชีพครู นอกจากนี้ การส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าวมักจำกัดอยู่ในรูปแบบกิจกรรมเฉพาะหรือการอบรมระยะสั้น เช่น งานวิจัยของ Zhao และคณะ (2020) และ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) ที่เน้นการฝึกความพากเพียรและการตั้งเป้าหมาย แต่ก็ยังไม่พบการจัดการเรียนรู้แบบ

บูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพจริงอย่างชัดเจน

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้แนวทางการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ วางแผนกลยุทธ์ในการเรียนรู้และการติดตามผลการดำเนินงานของตนเอง โดยมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หากจำเป็น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การกำกับตนเองในการเรียนเกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้ทรัพยากร การรับรู้ผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับตนเองหลังจากกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (Zimmerman, 2002) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกและช่วยส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา โดยการกำหนดเป้าหมาย (Goal setting) วางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) และการสะท้อนตนเอง (Self-reflection) ทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าแม้จะเผชิญกับความท้าทาย แต่พวกเขาก็สามารถพัฒนาและปรับปรุงทักษะของตนเองได้จากความล้มเหลวและประสบการณ์การเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้สูงมักจะมีการจัดการกับแรงกดดันในการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ไม่กลัวความล้มเหลว ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโต การสะท้อนตนเองและการปรับกลยุทธ์การเรียนรู้หลังจากพบอุปสรรคช่วยให้นักเรียนมีความพยายามมากขึ้นและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Nota และคณะ, 2004) และการกำกับตนเองในการเรียนรู้อย่างช่วยให้ผู้เรียนจัดการกับกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความเชื่อในความสามารถในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ โดยการกำหนดเป้าหมายและการตรวจสอบความก้าวหน้าการกำกับตนเองสามารถเสริมสร้างความคิดที่ว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ ผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองมักจะเปิดรับความท้าทาย มองว่าอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโต การฝึกการกำกับตนเองช่วยส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต (Ajrina และ Safitri, 2023) และการพัฒนาการกำกับตนเองสามารถนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคคล ช่วยให้การจัดการความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาเป้าหมายระยะยาวและความเพียร นอกจากนี้ การกำกับตนเองยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกริยา เนื่องจากเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่สามารถจัดการเวลาและสภาพแวดล้อมการศึกษามีประสิทธิภาพ ทำให้ผลลัพธ์ทางวิชาการดีขึ้น (Wolters และ Hussain, 2015) และแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การเรียนรู้ในกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายร่วมกัน ยังสามารถส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต

และกริไต้ เนื่องจากการส่งผลดีต่อผู้เรียน เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถเรียนรู้ที่คงทนมากขึ้น (Long-Term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รวมทั้งมีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม และความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ (ทศนา เขมมณี, 2564) โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีการแข่งขันเป็นวิธีการนำความท้าทายทางสังคมในรูปแบบที่สร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกันถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความคิดแบบเติบโตและกริไต้ (Kalesnikava และคณะ, 2019)

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งเสริมสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของนักศึกษาวิชาชีพครู และพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพครูให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. นิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไต้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ความสำคัญของการวิจัย

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

งานวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับนิยามและคุณลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และได้รูปแบบจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในสถาบันและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำความรู้ไปเสริมสร้างคุณลักษณะนักศึกษาวิชาชีพครูได้

2. ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

งานวิจัยครั้งนี้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู พร้อมทั้งเครื่องมือในการวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและแบบวัดกริยา ซึ่งบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูสามารถนำรูปแบบไปใช้พร้อมแบบวัดในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูได้ และสามารถนำไปพิจารณาในการกำหนดเป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเป็นครูในระยะยาวได้

3. ประโยชน์ในเชิงนโยบาย

งานวิจัยครั้งนี้ได้ลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะเหล่านี้ให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวิชาชีพครูในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเป็น 3 ระยะ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการในระยะต่าง ๆ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษา นิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาและการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา จำนวน 5 คน เพื่อนำข้อมูลมากำหนดนิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู และสร้างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการศึกษาานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถโดยการสัมภาษณ์ คือ ผู้สอนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยเลือกจากคุณสมบัติกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ คือ ผู้สอนที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครูและมีประสบการณ์การทำงานด้านจิตวิทยา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะนี้ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต กริถ แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ในการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและมีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครู อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 5 คน และเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางการพัฒนาหลักสูตรการสอนและมีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครู อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน รวมจำนวน 7 คน

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะนี้ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้น มาศึกษาผลการใช้รูปแบบฯ ในกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 793 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกนักศึกษา จำนวน 30 คน จากนักศึกษาทั้งหมด โดยเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาต่ำกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และสมัครใจเข้าร่วมการศึกษา
2. ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบง่ายจากสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบดังกล่าว

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรที่ศึกษาคุณลักษณะ ประกอบด้วย
 - 1.1 กรอบความคิดแบบเติบโต
 - 1.2 กริยา
2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาคือผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู
 - 2.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แก่
 - 2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย
 - 2.2.1 กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู
 - 2.2.2 กริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กรอบความคิดแบบเติบโต** หมายถึง ความเชื่อที่ว่าศักยภาพและความสามารถของบุคคลสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกฝน ความพยายาม และกลยุทธ์ที่ดี โดยไม่ย่อท้อจากความท้าทายหรือความล้มเหลว ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมองปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต นอกจากนี้ ยังเป็นความเชื่อที่ทำให้บุคคลมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและมองไปข้างหน้าอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายในชีวิต

2. **กริยา** หมายถึง พฤติกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างความหลงใหลและความอดทนสำหรับการบรรลุเป้าหมายทั้งการเรียนและการทำงานในระยะยาว มีการแสดงออกถึงความสนใจ จดจ่อ มุ่งมั่น ตั้งใจ พยายามเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้ว่าจะประสบกับปัญหาหรือความยากลำบากจะไม่ยอมแพ้ จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายระยะที่ตั้งไว้สำเร็จ

3. **การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการใช้วิธีการสอนหลายวิธี จัดกิจกรรมต่าง ๆ และการนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่มีความหลากหลายเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นองค์รวม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. **กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู** หมายถึง ชุดความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน สามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการใช้ศักยภาพตนเองอย่างเต็มที่ ผ่านความพยายามอย่างต่อเนื่อง มีเป้าหมายในการเป็นครูที่มีความสามารถ ชยันและตั้งใจ รวมถึงการเป็นต้นแบบให้กับผู้เรียน มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครู การสอนและผู้เรียน นอกจากนี้ยังกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และจะมองความล้มเหลวเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา พร้อมทั้งเปิดรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครูผู้สอน และนักเรียนในการปรับปรุงให้ดีขึ้น ประกอบด้วย 10 ลักษณะดังนี้

1.1 ความเชื่อที่ว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนพัฒนาและเรียนรู้ได้ คือ นักศึกษาวิชาชีพครูเชื่อว่าความสามารถ ประกอบด้วย การวางแผนการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน การสื่อสารและถ่ายทอดเนื้อหา การใช้เทคโนโลยีในการสอนและประเมินผล

การเรียนรู้ รวมทั้งการศึกษาและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ความสามารถเหล่านี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่ตายตัว แต่สามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้

1.2 การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งใช้วิธีการหรือเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการทำงาน

1.3 การมีเป้าหมายในการเป็นครู คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเป็นครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงมีความขยันตั้งใจในการทำงานและการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

1.4 การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่เปิดรับประสบการณ์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยทำมาก่อน รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำงานที่ยากและท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนและการพัฒนาผู้เรียน

1.5 การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่ไม่หลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคในการเรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเข้าใจว่าปัญหาอุปสรรคและความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และการพัฒนา สามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

1.6 การมีทัศนคติที่เป็นบวก คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความคิดเห็นและความรู้สึกเชิงบวกต่อการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองและการทำงานในอาชีพครู

1.7 การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความตั้งใจและทุ่มเทในการเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถ โดยมองว่าความสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามอย่างต่อเนื่อง

1.8 การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น คือ นักศึกษาวิชาชีพครูรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครู หรือผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในเรื่องการเรียนและการพัฒนาทักษะในอาชีพครู โดยสามารถนำข้อเสนอแนะเหล่านั้นมาปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเอง เกิดแรงบันดาลใจและปรับปรุงกลยุทธ์การทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.9 การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น คือ นักศึกษาวิชาชีพครูใช้ประสบการณ์และวิธีการที่ประสบความสำเร็จจากเพื่อน ครู หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและอาชีพครู เป็นแหล่งเรียนรู้ สามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง เกิดแรงบันดาลใจและรับรู้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ

1.10 การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถทำงานร่วมกับเพื่อน รุ่นพี่ อาจารย์และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และความรู้ ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนและการเป็นครู

2. กริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความชอบและความรักในการเรียนและการเป็นครู ยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรค ปัญหา ความยุ่งยาก หรือภาระงานหนัก นักศึกษาวิชาชีพครูจะแสดงความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน และพยายามในการทำงานและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถเผชิญกับความล้มเหลว ความท้อแท้ และอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีกระบวนการคิดในการหาวิธีการแก้ไขปัญหาและหาทางออกที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครู มี 2 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความหลงใหล (Passion) ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงจุดจ้อและหนักแน่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้ว่าจะพบกับอุปสรรคหรือความท้อแท้จะไม่เปลี่ยนแปลงเป้าหมาย

2.2 ความสนใจและรักในอาชีพครู คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความชอบ ความสนใจ ความรัก ความเข้าใจและเห็นความสำคัญต่อการเรียนวิชาชีพครู และการเป็นครู

2.3 การมีแรงจูงใจไม่ล้มถก คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างแรงจูงใจภายในเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและการเป็นครู

2.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความมั่นใจและการรับรู้ในความสามารถและทักษะที่เหมาะสมในการเป็นครู เช่น การสื่อสาร การบริหารชั้นเรียน การเข้าใจนักเรียน เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2 ความอดุสาหะ (Perseverance) ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

2.5 ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จะให้ความสำคัญกับการทำงานและการเรียนรู้อย่างจริงจัง รวมทั้งตั้งใจแน่วแน่ในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในวิชาชีพครูเพื่อบรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะต้องใช้เวลาานเพียงใดหรือพบกับอุปสรรคมากเพียงใด

2.6 ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงการไม่ยอมแพ้หรือย่อท้อต่ออุปสรรค ความล้มเหลวและความท้อแท้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จะยังทำงานอย่างต่อเนื่อง

2.7 ความสามารถในการจัดการกับปัญหา และการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการปรับตัวเชิงบวกต่ออุปสรรค ความล้มเหลว หรือความกดดันที่เกิดจากการเรียน ภาระงานที่มาก การสอบ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู เช่น นโยบายการศึกษา เทคโนโลยีการสอน ความหลากหลาย ของนักเรียน เป็นต้น และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือ อุปสรรคเหล่านั้น

2.8 การมีวินัยในตนเอง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงการวางแผนและ จัดสรรเวลาสำหรับการเรียน และการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งสามารถควบคุมตนเองให้ทำงาน และเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้ได้

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา ของนักศึกษาวิชาชีพครู พัฒนาขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ แนวคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาเพื่อเสริมสร้างกรอบ ความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ และ 2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วย สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม (ได้แก่ เทคนิคทางจิตวิทยาและ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ) รวมถึงการวัดและการประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนรู้ภายใต้ รูปแบบนี้ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

3.1 **ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision)** นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ที่ชัดเจน สอดคล้องกับความสนใจและศักยภาพ พร้อมวางแผนและแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม

3.2 **ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success)** นักศึกษาลงมือปฏิบัติ ติดตามความก้าวหน้า ปรับกลยุทธ์ และทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย

3.3 **ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate)** นักศึกษาประเมินตนเองและ กลุ่มแลกเปลี่ยน Feedback และเรียนรู้จากความสำเร็จและความผิดพลาด

3.4 **ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth)** นักศึกษาแบ่งปันประสบการณ์ วางแผนการนำความรู้ไปใช้จริง และสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาต่อเนื่องในเส้นทางวิชาชีพครู

4. **นักศึกษาวิชาชีพครู** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชั้นปีที่ 1 ที่ตั้งอยู่เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

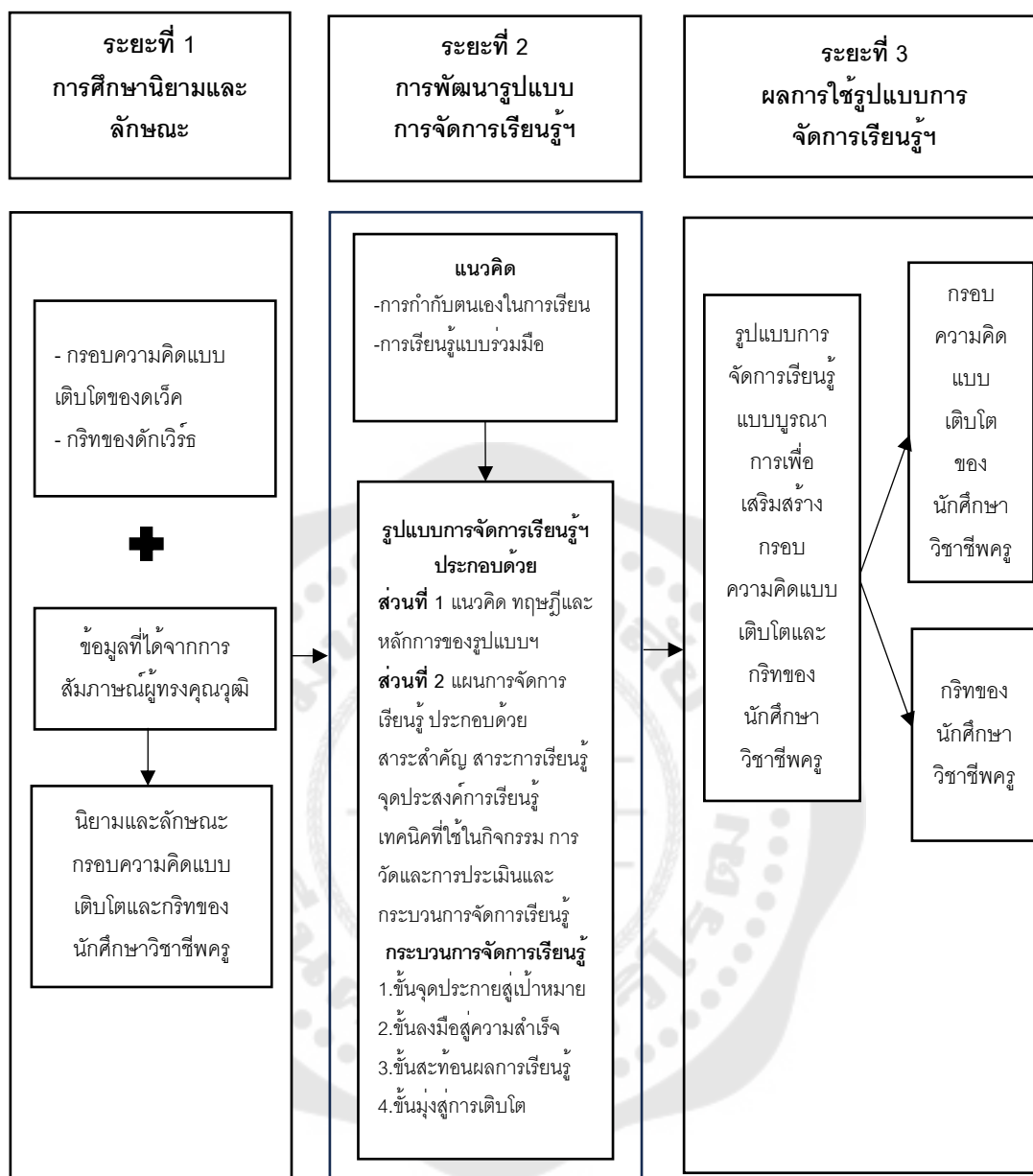
กรอบแนวคิด

วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามระยะของการวิจัย ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริย พบว่าส่วนใหญ่กรอบความคิดแบบเติบโตใช้แนวคิดของดเว็ค และกริยใช้แนวคิดของดักเวิร์ธ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ความหลงใหล และความอุตสาหะ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นฐานแนวคิดในการศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำข้อมูลมาสรุปนิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู และนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างเครื่องมือเพื่อวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยนำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, กริย, แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้, แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจัดทำรูปแบบฯ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ ผู้วิจัยทำการปรับปรุงรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนำรูปแบบฯ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง หลังจากทดลองใช้แล้ว ผู้วิจัยทำการปรับปรุงและพัฒนาอีกครั้ง ก่อนดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบฯ ในระยะที่ 3

การวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ คือ การศึกษาระดับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และการศึกษาเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู 10 ลักษณะ และกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู 8 ลักษณะ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีสมมติฐาน ดังนี้

1. นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา มีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาสูงกว่า นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยามีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาสูงกว่า ก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราวิชาการและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต

1.1 กรอบความคิด

1.1.1 ความเป็นมาของกรอบความคิด

1.1.2 ความหมายของกรอบความคิด

1.1.3 ประเภทของกรอบความคิด

1.2 กรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.1 ความหมายของกรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.2 ความสำคัญกรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.3 การวัดกรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.4 กลยุทธ์ในการพัฒนากลอบความคิดแบบเติบโต

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตในประเทศและต่างประเทศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกริยา

2.1 ความหมายของกริยา

2.2 องค์ประกอบของกริยา

2.3 ความสำคัญของกริยา

2.4 การวัดคุณลักษณะกริยา

2.5 กลยุทธ์ในการพัฒนากริยา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกริยาในประเทศและต่างประเทศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

3.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1.2 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

3.1.3 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

- 3.1.4 ประเภทของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 3.1.5 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 3.2 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้
 - 3.2.1 ความหมายการกำกับตนเองในการเรียนรู้
 - 3.2.2 กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้
- 3.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3.3 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต

1.1 กรอบความคิด (Mindset)

1.1.1 ความเป็นมาของกรอบความคิด

มีคำถามว่าเราจะปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างไร และประยุกต์ระบบการศึกษาที่สามารถทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร มีนักวิจัยจำนวนมากที่พยายามหาคำตอบเรื่องนี้ นักวิจัยคนหนึ่งที่กำลังมองหาคำตอบนี้คือ ศาสตราจารย์แคโรล เอส ดเว็ค (Carol S. Dweck) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านบุคลิกภาพ (Personality) จิตวิทยาสังคม (Social Psychology) และจิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology) ดเว็คพยายามทำความเข้าใจว่ามนุษย์รับมือกับความล้มเหลวได้อย่างไร จึงทำการศึกษาโดยเธอได้สังเกตเด็ก ๆ เมื่อต้องไขปริศนาคณิตศาสตร์ พบว่า เมื่อเด็กเริ่มพบปริศนาที่ยาก เริ่มมีเสียงฮึดฮัด เหงื่อแตก และพยายามอย่างหนักที่จะไขปริศนา เธอพบว่า มีเด็กคนหนึ่งตะโกนออกมาว่า “ผมชอบความท้าทาย” ส่วนอีกคนหนึ่งพยายามไขปริศนาอย่างหนัก พร้อมกับพูดเสียงดังว่า “ฉันกำลังมีความหวัง” ดเว็คแปลกใจว่าเกิดอะไรขึ้นเด็กกลุ่มนี้ ปกติเธอคิดว่าคนเราจะรับมือกับความล้มเหลวหรือไม่รับมือกับความล้มเหลวแต่ไม่เคยคิดว่าจะมีคนชอบความล้มเหลว ดเว็คจึงพยายามหาคำตอบเพื่อทำความเข้าใจประเภทของกรอบความคิดที่สามารถเปลี่ยนความล้มเหลวให้เป็นของขวัญได้ (Dweck, 2016) ดเว็คและเพื่อนร่วมงานได้นำเสนอทฤษฎีโดยนัยของความฉลาด (Implicit Theories of Intelligence) (Dweck และคณะ, 1995; Dweck และ Master, 2009) ซึ่งช่วยให้เข้าใจเหตุผลว่าทำไมคนบางคนจึงพยายามพัฒนาศักยภาพของตนเองในขณะที่คนอื่นไม่พัฒนา ทฤษฎีโดยนัยของความฉลาด (Implicit Theories of Intelligence) หรือ Mindset เกี่ยวข้องกับความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับธรรมชาติของสติปัญญาของพวกเขา ความเชื่อเหล่านั้นเป็นมุมมองที่ว่าความสามารถทางสติปัญญา

ของบุคคลนั้นคงที่หรือสามารถพัฒนาได้หรือไม่ แนวคิดนี้มีความเชื่อมโยงกับความเชื่อของแต่ละคนเกี่ยวกับธรรมชาติของสติปัญญาของพวกเขา ทฤษฎีช่วยให้เราเข้าใจว่าทำไมคนบางคนถึงมีความท้าทาย พยายามและไม่ยอมแพ้ แม้กระทั่งพยายามให้หนักขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่เป็นอุปสรรคหรือทางลบ (เช่น ความล้มเหลว ความพ่ายแพ้) ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่ได้ทนและล้มเหลว แม้ว่าบุคคลเหล่านี้จะมีความสามารถที่คล้ายคลึงกันก็ตาม (Dweck และ Leggett, 1988; Padir และ Vangölü, 2023) ทฤษฎีโดยนัยของความฉลาด (Implicit theories of Intelligence) คือ ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับธรรมชาติของสติปัญญา (Dweck และคณะ, 1995; Dweck และ Master, 2009) ซึ่งประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ กรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัว โดยความเชื่อแบบตายตัวจะมีทัศนคติว่าความฉลาดเป็นหลักโดยกำเนิด ธรรมชาติ คงที่ ไม่เพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เรียกว่า Fixed Intelligence คือ ความเชื่อที่ว่าบุคคลเกิดมาพร้อมกับลักษณะเฉพาะบางอย่างที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยประสบการณ์และเวลา ในทางกลับกันบุคคลที่มีความเชื่อเรื่อง Growth Mindset มีความเชื่อตรงกันข้าม มองว่าความฉลาดเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนา เปลี่ยนแปลง และสามารถเสริมสร้างได้เมื่อเวลาผ่านไป (Claro และคณะ, 2016; Dweck และ Master, 2009) กล่าวอีกนัยคือกรอบความคิดแบบเติบโต หมายความว่าความสามารถและทักษะของมนุษย์ไม่ตายตัว สามารถปรับปรุงได้เมื่อเวลาผ่านไป

1.1.2 ความหมายกรอบความคิด

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีนักวิชาการ นักจิตวิทยา นักวิจัยทั้งในและนอกประเทศ ได้กล่าวถึงความหมายกรอบความคิด ดังนี้

กรอบความคิด คือ แนวคิดหรือทัศนคติที่บุคคลนำมาปรับใช้กับตัวเอง ซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรอบความคิดนี้สามารถกำหนดได้ว่า บุคคลจะบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในชีวิตได้หรือไม่ กรอบความคิดนั้นมีอิทธิพลต่อการมองโลกและการแสดงพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ซึ่งเชื่อมโยงกับความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาตนเอง (Dweck, 2016) นอกจากนี้ กรอบความคิดยังเป็นผลมาจากการเลี้ยงดู การศึกษาทางสังคม รวมถึงประสบการณ์ในชีวิตที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) ที่มองเห็นได้ยากและพัฒนาช้า โดยทัศนคติหรือความเชื่อนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ผ่านการสะท้อนและเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่ ๆ (อาภรณ์ ภูวพิณพันธ์, 2563)

การศึกษาจาก ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ (2566) ได้ศึกษาไว้ว่า กรอบความคิดเป็นมุมมองที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตในด้านต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการคิด เจตคติ และการแสดงออกทางพฤติกรรม โดยสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในเชิงบวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับ

กรอบความคิดที่เขาเลือกที่จะพัฒนาและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การมีกรอบความคิดที่ดีจะช่วยให้บุคคลสามารถรับมือกับความท้าทายได้ดีขึ้น และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า กรอบความคิด หมายถึง มุมมอง ความเชื่อ ทศนคติ หรือวิถีคิดรูปแบบต่าง ๆ ของบุคคล ที่บุคคลใช้กำหนดแนวทางและการใช้ชีวิตของตนเอง กรอบความคิดจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล บุคคลมีกรอบความคิดแบบไหนก็มักจะส่งผลไปถึงการใช้ชีวิตและแสดงออกทางพฤติกรรมแบบนั้น

1.1.3 ประเภทของกรอบความคิด

ในปี 2006 แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) ศาสตราจารย์จิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ได้เผยแพร่หนังสือชื่อ Mindset: The New Psychology of Success (Mindset ใช้ความคิดเอาชนะโชคชะตา) ดเว็คนำเสนอทฤษฎีที่เรียบง่ายแต่ทรงพลังว่าด้วยชุดความคิด 2 ประเภท ซึ่งเป็นผลจากการทำวิจัยในหัวข้อหนทางสู่ความสำเร็จของมนุษย์มานานกว่า 30 ปี เรียกชุดความคิดทั้ง 2 ประเภทว่าชุดความคิดแบบตายตัวและชุดกรอบความคิดแบบเติบโต โดยดเว็ค (Dweck, 2016) ได้ให้แนวคิด ดังนี้

1.1.3.1 ชุดความคิดแบบตายตัว (Fixed Mindset) เชื่อว่ามนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับสติปัญญาและความสามารถที่จำกัด คนที่ใช้ชีวิตด้วยชุดความคิดประเภทนี้มีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความท้าทายและความล้มเหลว การมีกรอบคิดแบบตายตัว จะเชื่อว่าคุณสมบัติของตัวเองเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ สร้างให้คุณต้องพิสูจน์ตัวเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าคุณมีสติปัญญาในระดับหนึ่ง, มีบุคลิกภาพ และคุณลักษณะทางศีลธรรมบางอย่างที่ดี คุณต้องพิสูจน์ตัวเองว่ามีสติปัญญา บุคลิกภาพและศีลธรรมดีเพียงพอ คุณจะทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองรู้สึกว่าได้ขาดคุณสมบัติพื้นฐานเหล่านั้น ลักษณะของบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบตายตัว มีดังนี้

- 1) หลีกเลี่ยงความท้าทาย
- 2) ปกป้องตัวเองหรือยอมแพ้อย่างง่ายดาย
- 3) มองว่าความพยายามเป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์
- 4) ไม่สนใจข้อมูลป้อนกลับในเชิงลบที่มีประโยชน์
- 5) รู้สึกว่าตัวเองถูกคุกคามโดยความสำเร็จของผู้อื่น

1.1.3.2 กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) โดยมีความเชื่อว่าคุณสมบัติพื้นฐานคือ สิ่งที่สามารถฝึกฝนได้ผ่านความพยายามของคุณ, กลยุทธ์ของคุณ และความช่วยเหลือจากคนอื่น ถึงแม้ว่าคนเราจะมีความแตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน (พรสวรรค์ที่ติดตัวมา ความถนัด, ความสนใจ, หรือพื้นฐานทางอารมณ์) ทุก ๆ คนสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาผ่าน

ความพยายามและประสบการณ์ คนที่ดำเนินชีวิตด้วยชุดความคิดประเภทนี้จะรับมือกับความท้าทายด้วยความมั่นใจ ไม่รู้สึกกังวลว่าจะทำผิดพลาดหรือต้องอับอาย และจะมุ่งมั่นไปที่กระบวนการเติบโตเป็นสำคัญ เราทุกคนล้วนมีชุดความคิดทั้งสองประเภทอยู่ในตัว ไม่ว่าจะเป็นแบบตายตัวหรือแบบเติบโต ลักษณะของบุคคลที่มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต มีดังนี้

- 1) เปิดรับความท้าทาย
- 2) มุ่งมั่นต่อไปแม้ว่าจะพบกับความล้มเหลว
- 3) มองว่าความพยายามเป็นหนทางสู่ความสำเร็จ
- 4) เรียนรู้จากคำวิจารณ์
- 5) มองหาบทเรียนและแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น

การเลือกมองชีวิตผ่านแว่นตาที่ใช้กรอบความคิดแตกต่างกันย่อมส่งผลที่แตกต่างตามมา ดเว็คอธิบายในหนังสือ Mindset ว่ามนุษย์เริ่มต้นชีวิตด้วยชุดกรอบความคิดแบบเติบโต เห็นได้ชัดจากกลุ่มเด็กเล็กที่สะท้อนภาพชุดความคิดแบบนี้ได้อย่างดี พวกเขาไม่สนใจว่าสิ่งที่พูดนั้นจะมีความหมายหรือไม่ เพราะกำลังหัดพูดและหากล้มลงหลังเดินได้เพียงไม่กี่ก้าว พวกเขาก็จะลุกขึ้นมาในทันทีเพราะกำลังหัดเดิน ปัจจัยใดที่ทำให้การเรียนรู้ อันองกามนี้ต้องหยุดล้ม ดเว็คตั้งคำถามไว้ในหนังสือของเธอ “คำตอบคือชุดความคิดแบบตายตัวเมื่อเด็กโตพอที่จะประเมินความสามารถตนเอง หลายคนจะเริ่มกลัวความท้าทาย เพราะกลัวที่จะถูกมองว่าไม่ฉลาด” (บริกก. 2565) กรอบแนวคิดเป็นเรื่องเฉพาะตัวเราจะเห็นว่าคนบางคนเกิดมาในครอบครัวเดียวกันยังมีกรอบแนวคิดและรูปแบบการใช้ชีวิตแตกต่างกันได้สภาพแวดล้อม อาจมีผลบ้างแต่ไม่มากเท่าความเชื่อทัศนคติและวิถีคิดของตัวเอง (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2563) คนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัวในชีวิต เช่น บางคนจะบอกว่าตนเองสามารถเป็นนักกีฬาได้หากฝึกฝนมากพอ (การคิดแบบเติบโต) แต่ในขณะเดียวกันก็คิดว่าตนเองจะไม่สามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ (การคิดแบบตายตัว)

โดยปกติแล้ว เราจะแยกคนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัวได้ยาก แต่จะสามารถแยกได้เมื่อบุคคลนั้นพบเจอกับอุปสรรคหรือความผิดพลาด คนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัวจะมีการตอบสนองที่ต่างกัน (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ, 2566)

ตาราง 1 แสดงตัวอย่างความคิดแบบตายตัวและกรอบความคิดแบบเติบโต ความคิดเมื่อได้รับมอบหมายงานที่มองว่ายากเกินความสามารถ

ความคิดตายตัว	ความคิดแบบเติบโต
“ตายแน่ ทำไม่ได้แน่ ๆ”	“ฉันต้องรู้อะไรเพิ่มอีกบ้างเพื่อจะได้ทำงานนี้ได้”
“งานยากแบบนี้ ทำไม่ได้ให้ XX ทำ เขาเก่งกว่าฉันตั้งเยอะ”	“งานนี้ยาก ลองไปปรึกษา XX ดีกว่า เขาเคยทำมาก่อน”
“หัวหน้างานแบบนี้ แกล้งกันแน่ ๆ รู้อยู่แล้วฉันทำไม่ได้”	“งานยากแบบนี้ ต้องให้เวลากับงานมากขึ้น หน่อยช่วงนี้ ต้องพยายามมากขึ้น”
“งานบาอะไรก็ไมรู ไรสาระ ไรเดี๋ยวกอยทำ ดีกว่า เอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีกว่า”	“งานนี้น่าสนุก ดุยาที่เดียว น่าจะได้เรียนรู้อะไรมากขึ้นอีกเยอะเลย”

สรุปได้ว่า กรอบความคิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ความคิดแบบตายตัว เชื่อว่ามนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับสติปัญญาและความสามารถที่จำกัด คนที่ใช้ชีวิตด้วยชุดความคิดแบบตายตัวมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความท้าทายและความล้มเหลว และ 2) กรอบความคิดแบบเติบโต เชื่อว่ามนุษย์เราสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้และเติบโตได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดด้วยการฝึกฝนและความเพียรพยายาม คนที่ใช้ชีวิตด้วยกรอบความคิดแบบเติบโตจะรับมือกับความท้าทายด้วยความมั่นใจ ไม่รู้สึกกังวลว่าจะทำผิดพลาด

1.2 กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset)

1.2.1 ความหมายกรอบความคิดแบบเติบโต

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีนักวิชาการ นักจิตวิทยา นักวิจัยในประเทศได้เรียก Growth Mindset เป็นภาษาไทยไว้หลากหลาย เช่น กรอบความคิดแบบเติบโต ความคิดแบบเจริญเติบโต ความคิดดองงาม แนวคิดแบบพัฒนาได้ กระบวนทัศน์พัฒนา เป็นต้น ในที่จะขอให้คำว่ากรอบความคิดแบบเติบโต

กรอบความคิดแบบเติบโต เป็นแนวคิดที่สะท้อนถึงความเชื่อที่ว่าศักยภาพและความสามารถของมนุษย์สามารถพัฒนาได้ตลอดเวลาโดย ผ่านการฝึกฝนและความพยายาม (Dweck, 2016) ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้และการเติบโตสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดชีวิตและไม่จำกัด โดยบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบนี้จะมีทัศนคติที่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาตนเองและเห็นคุณค่าของการพยายาม แม้จะเผชิญกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว (Silver และ Stafford, 2017) นอกจากนี้บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมักจะมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา

ไม่ใช่เป็นจุดจบ (Nottingham และ Larsson, 2019) ซึ่งเป็นการมองโลกในแง่บวกและส่งผลให้พวกเขามีความอดทนและมุ่งมั่นในการฝึกฝนตนเองให้ดียิ่งขึ้น (วิจารณ์ พานิช, 2559) ตามที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2563) ได้อธิบายไว้ กรอบความคิดแบบเติบโตจะส่งเสริมให้บุคคลไม่หลีกเลี่ยงความท้าทาย และไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว พวกเขาจะเห็นคุณค่าของความพยายามที่นำไปสู่การเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา นอกจากนี้ อามรณ กุวิทย์พันธ์ (2563) ยังได้กล่าวว่า กรอบความคิดแบบเติบโตช่วยให้บุคคลมองเห็นโอกาสและความหวังในอนาคต โดยการมองอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ท้าทายที่สามารถเผชิญและเติบโตผ่านมันไปได้

สรุปได้ว่า กรอบความคิดแบบเติบโต เป็นความเชื่อที่ว่าศักยภาพและความสามารถของบุคคลสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกฝน ความพยายาม และกลยุทธ์ที่ดี โดยไม่ย่อท้อจากความท้าทายหรือความล้มเหลว ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมองปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต นอกจากนี้ ยังเป็นความเชื่อที่ทำให้บุคคลมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและมองไปข้างหน้าอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายในชีวิต

1.2.2 ความสำคัญกรอบความคิดแบบเติบโต

กรอบความคิดแบบเติบโต เริ่มเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เมื่อ แครอท ดเว็ค ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนด้านจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับกรอบความคิดของคน

ในความเป็นจริงแล้วไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ว่ากรอบแนวคิดใดดีกว่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเรื่องที่เราต้องการจะทำมากกว่า เพราะเรื่องบางเรื่องการมีกรอบแนวคิดแบบ Fixed Mindset ก็ช่วยลดความเสี่ยงได้เหมือนกัน ในขณะที่เรื่องบางเรื่องต้องมีแนวคิดแบบเติบโตจึงจะสำเร็จ อย่างไรก็ตามถ้าคนเราต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าที่เป็นอยู่ เราจำเป็นต้องปรับกรอบความคิดโดยเฉพาะเรื่องของการมองโลกการเรียนรู้การพัฒนากับกรอบแนวคิดแบบเติบโต จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่า (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2563) ความเชื่อว่าคุณสมบัติต่าง ๆ สามารถพัฒนาได้ สร้างแรงบันดาลใจ (Passion) สำหรับการเรียนรู้ได้ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาพิสูจน์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าคุณเก่งแค่ไหน, เมื่อไหร่คุณสามารถทำได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ไม่ต้องซ่อนความบกพร่องของตัวเองแทนที่จะเอาชนะพวกเขา ทำให้ไม่ต้องมองหาเพื่อนหรือคู่ชีวิตที่จะทำให้คุณเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) แทนที่คุณจะทำให้คุณได้เติบโต และทำไมต้องทำสิ่งที่เคยมีคนทำและพิสูจน์ให้เห็นแล้วแทนที่จะทำสิ่งใหม่ที่ท้าทายความสามารถของคุณมากขึ้น แรงปรารถนาที่จะท้าทายตัวเองและยึดมั่นอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถึงแม้จะต้องพบเจอกับอุปสรรค คือ

เครื่องหมายของการครอบงำความคิดแบบเติบโต กรอบความคิดนี้ช่วยให้คนเราเติบโตขึ้นในช่วงเวลาที่ทำลายที่สุดในชีวิต มุมมองที่นำมาใช้ในการปรับตัวนั้นส่งผลอย่างมากต่อวิถีการใช้ชีวิตของคุณ (Dweck, 2016) มีการค้นพบว่าบุคคลประเมินศักยภาพและความสามารถของตัวเองผิดไป คนที่กรอบความคิดแบบตายตัวแทบไม่สามารถประเมินตัวเองได้อย่างแม่นยำ ส่วนคนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตสามารถประเมินความสามารถของตนเองได้ เพราะถ้าคุณมีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ หลังจากนั้นคุณก็จะเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในปัจจุบันของคุณได้อย่างแม่นยำ เพื่อจะได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้ที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตไม่ได้แค่แสวงหาความท้าทาย แต่พวกเขายังใช้ความท้าทายเป็นปัจจัยในการพัฒนาตนเองด้วยจะเห็นได้ชัดในวงการนักกีฬา (Dweck, 2016) คนที่คิดแบบเติบโตพวกเขามีแนวโน้มที่จะคิดว่าพวกเขา “พัฒนาความสามารถของพวกเขาสำหรับบางสิ่ง เช่น ฉันได้พัฒนาความสามารถในการพูดในที่สาธารณะ และความสามารถอื่น ๆ เป็นไปได้ที่จะพัฒนา เช่น นี่คือนักกีฬาคีฬาที่ฉันจะเรียนรู้ที่จะเล่นเปียโน และพวกเขามีแนวโน้มที่จะคิดว่า ฉันสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะจัดการกับความหุนหันพลันแล่นของพวกเขามากกว่าที่จะคิดว่า เป็นเรื่องปกติของเด็กเหล่านั้นที่จะตอบสนองมากเกินไป (Nottingham และ Larsson, 2019) จากการศึกษาในซีลีพบว่านักเรียนที่มีฐานะยากจนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นไม่ต่างจากนักเรียนที่มีฐานะดี ซึ่งให้เห็นว่าความคิดเป็นกลไกหนึ่งที่เป็นข้อได้เปรียบทางเศรษฐกิจที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จ (Claro และคณะ, 2016) การมีกรอบความคิดแบบตายตัวจะจำกัดความสำเร็จ มันจะแทรกความคิดที่รบกวนจิตใจลงในสมองของเรา ทำให้ความพยายามเป็นเรื่องน่ารังเกียจและนำไปสู่กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นดาร์วินหรือนักศึกษามหาวิทยาลัย การประสบความสำเร็จครั้งสำคัญต้องอาศัยการมีจุดสนใจที่ชัดเจน ความพยายามอย่างเต็มที่ และกลยุทธ์ที่หลากหลายและพันธมิตรในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่กรอบความคิดแบบเติบโตมอบให้และเป็นสาเหตุที่ช่วยให้ความสามารถของบุคคลพัฒนาเต็มตามศักยภาพ (Dweck, 2016)

สรุปได้ว่า กรอบความคิดแบบเติบโต มีความสำคัญที่ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาและมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่า มีแรงปรารถนาที่จะทำลายตัวเองและยึดมั่นอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถึงแม้จะต้องพบเจอกับอุปสรรค ใช้ความท้าทายเป็นปัจจัยในการพัฒนาตนเอง กรอบความคิดแบบเติบโต จึงช่วยให้บุคคลเติบโตขึ้นในช่วงเวลาที่ทำลายที่สุดในชีวิต

1.2.3 การวัดกรอบความคิดแบบเติบโต

กรอบความคิดแบบเติบโตเป็นความเชื่อที่ว่ามนุษย์เราสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนและเติบโต การวัดกรอบความคิดในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นการวัดที่สอบถามจากความคิดเห็นหรือคุณลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตที่สอดคล้องกับตนเองมากที่สุด จากการศึกษพบว่าส่วนใหญ่การวัดกรอบความคิดแบบเติบโตมีลักษณะเป็นแบบสอบถามตามนิยามของกรอบความคิด เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Likert rating scale)

จุดเริ่มต้นของการวัดกรอบความคิดแบบเติบโตมาจากดเวย์ก ที่นำเสนอทฤษฎีว่าด้วยชุดความคิด 2 ประเภท คือ กรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัว ได้พัฒนาแบบวัดกรอบความคิด (Dweck, 2006) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความฉลาดโดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัวว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับประโยคเหล่านี้ มีทั้งหมด 4 ข้อ คือ 1. ความฉลาดเป็นคุณสมบัติที่ติดตัวมาแต่เกิด ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้มากนัก 2. คุณเรียนสิ่งใหม่ ๆ ได้ แต่พัฒนาตนเองให้ฉลาดขึ้นไม่ได้ 3. ไม่ว่าคุณจะฉลาดแค่ไหนคุณก็สามารถพัฒนาตัวเองให้ฉลาดขึ้นอีกเล็กน้อยได้ และ 4. คุณสามารถพัฒนาตัวเองให้ฉลาดขึ้นได้อย่างมหาศาล โดยข้อที่ 1 และ 2 สะท้อนถึงความคิดแบบตายตัว ส่วนข้อ 3 และ 4 สะท้อนถึงกรอบความคิดแบบเติบโต ผลที่แปลออกมาจะสะท้อนถึงกรอบความคิดของผู้ตอบโดยมีแนวโน้มเห็นด้วยไปทางกรอบความคิดใดมากกว่า แสดงว่ามีแนวโน้มกรอบความคิดนั้น ข้อคำถาม ต่อมาดเวย์กได้พัฒนาแบบวัดกรอบแนวคิดในรูปแบบออนไลน์โดยมีข้อคำถาม 12 ข้อ มีข้อคำถามกรอบความคิดเติบโต 6 ข้อ และกรอบความคิดตายตัว 6 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 6 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ค่อนข้างเห็นด้วย ค่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง สามารถวัดกรอบความคิดทั่วไปของทุกคน (Dweck, 2016) เป็นการแปลความคะแนนรวมของกรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัว และมีผู้พัฒนาแบบวัดกรอบความคิดอีก เช่น แบบวัด Mindset Assessment Profile (Yeager และ Dweck, 2012) เป็นแบบสอบถาม 8 ข้อ มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับตั้งแต่ไม่เห็นด้วยจนถึงเห็นด้วย ที่พัฒนาขึ้นจากบริษัท Mindset Works เพื่อวัดกรอบความคิด ยกตัวอย่างข้อคำถาม เช่น ฉันสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ แต่คุณไม่ได้เปลี่ยนแปลงสติปัญญาของคุณ, ฉันชอบงานของฉันที่สุดเมื่อเมื่อฉันทำได้ดีโดยไม่มีปัญหามากเกินไป เป็นต้น (Burgoyne และ Macnamara, 2020)

นอกจากนี้ยังมีผู้พัฒนาแบบวัดกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตในประเทศไทย เช่น ชัชวาล ศิลปะกิจ และคณะ (2558) ได้พัฒนาแบบวัดชุดความคิดตามแนวคิดของดเวย์ก

เพื่อนำไปใช้ในด้านสุขภาพจิตและจิตเวช เป็น Self-Rating Scale จำนวน 10 ข้อ ตัวอย่างข้อถาม เช่น ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไรก็ตาม, ฉันเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพื้นฐานความฉลาดของฉันได้ เป็นต้น และ มานิกา วิเศษสาธิต และคณะ (2565) ได้พัฒนาแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโต สำหรับครูผู้สอนวิทยาการคำนวณ โดยแบบวัดได้แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบใช้แนวคิดของ Dweck และ Yeager (2019)) ที่เน้นกรอบความคิดแบบเติบโต เป็นชุดความคิดที่สามารถพัฒนาได้ เปลี่ยนแปลงได้ จากการเรียนรู้และการฝึกฝน ให้ความสำคัญกับความพยายาม และให้ความหมายต่อปัญหาและอุปสรรคว่าเป็นโอกาสของการเรียนรู้และเติบโต จำนวน 37 ข้อ ยกตัวอย่างข้อคำถาม เช่น ฉันเรียนรู้จากความผิดพลาดในอดีตเพื่อการพัฒนาตนเอง, ฉันเชื่อว่าคนเราควรพยายามเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เป็นต้น และกุสุมา ยกชู (2561) ได้พัฒนาแบบวัดกรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นแบบวัดลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ไม่จริงที่สุดจนถึงจริงที่สุด จำนวน 86 ข้อ ใช้วัดกรอบความคิดของนักศึกษาว่าอยู่ในระดับใด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดกรอบความคิดแบบเติบโตจะพบว่า การวัดกรอบความคิดแบบเติบโตนั้นสามารถวัดจากแบบสอบถามหรือแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้บุคคลรายงานตนเองว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และข้อคำถามมีความสอดคล้องกับตัวเองในระดับใด เพื่อแปลผลออกมาเป็นระดับกรอบความคิดแบบเติบโต โดยในข้อคำถามจะมีลักษณะความคิดทั้ง 2 แบบ คือ กรอบความคิดแบบเติบโตและความคิดแบบตายตัว และรวมคะแนนออกมาเป็นระดับกรอบความคิดแบบเติบโตว่าอยู่ในระดับใดมากจนถึงน้อยที่สุด ขึ้นอยู่กับระดับที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นมา โดยจำนวนข้อคำถามมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแบบวัดและแบบสอบถามเหล่านี้ทำให้ทราบถึงกรอบความคิดแบบเติบโตของบุคคลว่าอยู่ในระดับใด และสามารถนำข้อมูลไปวางแผนการพัฒนาต่อไปได้

1.2.4 กลยุทธ์ในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.4.1 แนวทางในการพัฒนากรอบกรอบความคิดแบบเติบโต สำหรับพ่อแม่ ครูและโค้ช สามารถนำไปใช้ได้ โดยกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในการเปลี่ยนแปลง (Dweck, 2016) ได้เสนอดังนี้

1) เรียนรู้และเผชิญกับความท้าทาย เพื่อให้สมองสร้างความเชื่อมโยงใหม่ ๆ เมื่อมีอะไรในอดีตที่มาตัดสินคุณให้มองสิ่งนั้นในมุมของกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต พิจารณาส่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ทำความเข้าใจว่ามันไม่ได้กำหนดคุณลักษณะหรือสติปัญญาของคุณ แต่ให้คุณถามกลับว่าคุณเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นั้นบ้าง เมื่อคุณรู้สึกหดหู่ ให้ลองใช้

กรอบความคิดแบบเติบโตนี้ถึงการเรียนรู้ ความท้าทาย และการเผชิญหน้ากับอุปสรรค ให้มองว่าเป็นความพยายามเป็นแรงผลักดันที่จะช่วยให้คุณสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ครอบคลุมเชื่อว่าผู้เรียนสามารถเติบโตและพัฒนาความสามารถของตนเองได้

2) การชมเรื่องความสามารถจะส่งผลต่อไอคิวลดลง จงหาวิธีชมพวกเขาโดยใช้กรอบกรอบความคิดแบบเติบโต โดยพยายามให้ความสำคัญกับกระบวนการที่พวกเขาใช้ไม่ว่าจะกลยุทธ์ ความพยายามหรือสิ่งที่พวกเขาเลือก

3) การลดมาตรฐานไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น แต่ก็ไม่ควรยกมาตรฐานให้สูงขึ้นโดยไม่บอกวิธีการไปถึงจุดนั้น กรอบกรอบความคิดแบบเติบโตทำให้คุณรู้วิธีตั้งมาตรฐานให้สูงขึ้นและวิธีช่วยให้นักเรียนไปถึงจุดนั้น และมอบข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับกระบวนการให้แก่นักเรียน

4) การใช้พลังของคำว่า YET เป็นพลังแห่งการเชื่อว่าคุณสามารถปรับปรุงได้ การบอกว่า “ยัง” อาจมีนัยสำคัญต่อทัศนคติแทนที่จะพูดว่า “ฉันทำสิ่งนี้ไม่ได้” Dweck แนะนำให้พูดว่า “ฉันยังทำไม่ได้” คำว่า “ยัง” สามารถเปลี่ยนความเป็นไปได้

ในการพัฒนากรอบความคิด ดเว็คได้จัดสัมมนา เรื่องกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต สำหรับนักเรียนที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น เนื้อหาส่วนหนึ่งได้อธิบายวิธีที่สมองสร้างการเชื่อมโยงใหม่ ๆ และการเติบโต รวมทั้งทักษะในการเรียน และการนำกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตไปใช้ในการเรียนและการทำงานได้อย่างไร ในสัมมนาประกอบด้วยกิจกรรมและการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งต่อมอดเว็คอยากทราบว่าการสัมมนาส่งผลต่อคะแนนนักเรียนหรือไม่ จึงขอตรวจสอบปลายภาควิชานิเทศศาสตร์พบว่าหลังจากนักเรียนเข้าร่วมการสัมมนาเรื่องกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตสามารถทำคะแนนได้แบบก้าวกระโดด การสัมมนาเรื่องกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตช่วยให้นักเรียนเป็นฝ่ายควบคุมสมองของตนเอง สามารถใช้สมองได้อย่างเต็มที่และอิสระและยังปลดปล่อยความคิดแบบตายตัว นอกจากนี้ดเว็คได้จัดทำหลักสูตร”วิชาสมอง (Brainology)” พบว่านักเรียนเกรด 7 บางคนอธิบายว่าหลักสูตรนี้เปลี่ยนแปลงเขาได้อย่างไร โดยหลังจากเรียนวิชาสมองนักเรียนเริ่มมองสิ่งต่าง ๆ ในมุมมองใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ตัวเองมีต่อวิชาต่าง ๆ ที่มีปัญหาโดยมีความคิดว่าต้องพยายามมากขึ้นเพื่อทบทวนบทเรียน และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้เชี่ยวชาญ มีการใช้เวลาอย่างฉลาดขึ้น โดยอ่านหนังสือทุกวันและทบทวนบทเรียน (Dweck, 2016) จะเห็นได้ว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ แม้แต่ผู้เรียนที่มีปัญหาบางรายวิชาและความควบคุมตัวเอง ดเว็คยังกล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดไม่เหมือนกับการผ่าตัด ถึงแม้ว่าคุณจะเปลี่ยนไปแล้วแต่ความเชื่อเดิม ๆ ก็ไม่สามารถจกัถอดออกไปได้ ในทางตรงข้ามความเชื่อใหม่ ๆ จะเข้ามาเคียงข้าง

ความเชื่อเดิม ๆ และเมื่อความเชื่อใหม่ ๆ เหล่านั้นแข็งแกร่งขึ้น จะทำให้คุณมีวิธีคิด อารมณ์และ ความรู้สึกและกระบวนการที่ต่างไปจากเดิม (Dweck, 2016) และการเปลี่ยนกรอบความคิดไม่ใช่ การหยิบบางประเด็นมาใช้ แต่เป็นการมองสิ่งต่าง ๆ ใหม่ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม เวลาที่พวกเขาสามารถเปลี่ยนมาใช้กรอบกรอบความคิดแบบเติบโตได้ แสดงว่าพวกเขาเปลี่ยนจาก กรอบของการตัดสินและถูกตัดสินไปเป็นกรอบคิดของการเรียนรู้และช่วยการเรียนรู้ พวกเขาพร้อม หุ่่มเทให้กับการพัฒนา โดยในการพัฒนาต้องอาศัยทั้งเวลา ความพยายาม และการสนับสนุนซึ่ง กันและกันเพื่อให้ประสบความสำเร็จและคงอยู่ (Dweck, 2016)

1.2.4.2 วิธีสร้างกรอบความคิดการเติบโต กรอบความคิดทุกประเภทเกี่ยวข้องกับ กับอุปนิสัยทั้งสิ้น สามารถมองกรอบความคิดการเติบโตเป็นวงจรการเติบโตทั้ง 4 ขั้นตอน (พญงค์ดี แก่นจันทร์, 2563)

- 1) ทำทนาย ขั้นตอนแรก คือ ทำทนายตนเอง การทำทนายอย่างเหมาะสมและ สม่่าเสมอความทนาย 4 แบบที่จะช่วยให้คุณเติบโต มีดังนี้ ฉันจะขยายขอบเขตเป้าหมายใหม่ได้ อย่างไร ฉันจะปรับปรุงได้อย่างไร ฉันจะเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ฉันจะทดลองสิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างไร
- 2) ทดสอบ เมื่อเผชิญความทนาย ต้องหาทางจัดการความทนายนั้น โดยค้นคว้าหาข้อมูล/กลยุทธ์เพื่อหาคำตอบว่าควรรับมือความทนาย ได้อย่างไร
- 3) เรียนรู้ กรอบความคิดการเติบโต คือ การเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ได้ หมายความว่า ต้องฝึกอบรมตลอดสัปดาห์
- 4) ปรับตัว ควรเป็นการนำคำตอบที่ได้จากการเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ใน การปฏิบัติ

วงจรการเติบโต จะเกิดขึ้นเมื่อกระบวนการทำงานแบบใหม่มา ก็จะมีเริ่ม ความทนายใหม่อีกครั้งไปเรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป

1.2.4.3 แนวทางในการสร้างกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตให้กับนักเรียน ดังนี้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2563)

- 1) การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนา “กรอบความคิดแบบเติบโต” สามารถเริ่มต้นได้จากการให้ความรู้และทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดนี้ โดยการส่งเสริม ให้ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารสถานศึกษาเชื่อมั่นในความสามารถของการพัฒนาในตัวบุคคล การปรับทัศนคติในเชิงบวกนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทุกระดับ พร้อมกับการจัดสร้าง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งในโรงเรียนและภายนอก เช่น การชื่นชมในความพยายามและกระบวนการ เรียนรู้ของนักเรียน ไม่ใช่แค่ผลลัพธ์ที่สำเร็จ

2) การปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตในนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยการทำให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและความสำเร็จ การเข้าใจว่า ศักยภาพของสมองสามารถพัฒนาได้จากการฝึกฝนและประสบการณ์ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขากล้าเผชิญ ความล้มเหลวและพยายามต่อไป การเรียนรู้เกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนาของสมองนั้น สามารถทำได้จากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การอภิปรายที่สร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสอนนี้ จะช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความเชื่อและความสำคัญของการฝึกฝนที่มีต่อการพัฒนา

3) การออกแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตนั้น ควรเน้นไปที่การทำให้นักเรียนรู้จักและเห็นคุณค่าของศักยภาพในตัวเอง โดยการเรียนรู้จะต้อง เชื่อมโยงกับประสบการณ์จากการทำงานที่ผ่านมา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่อไป การออกแบบ การเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนและเน้นการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน จะช่วยให้พวกเขาตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาและการเติบโตในทางการศึกษา

1.2.4.4 หลักการสอนด้วยชุดกรอบความคิดแบบเติบโต ดังนี้ (บริ๊อก, 2565)

1) การทำความเข้าใจความหมายและคุณลักษณะของชุดกรอบความคิด แบบเติบโตและชุดความคิดแบบตายตัว และมีการทบทวนชุดความคิดของครูที่คุณเคยเรียนมา จากนั้นให้ตั้งเป้าหมายว่าจะประยุกต์ใช้กรอบความคิดแบบเติบโตกับการสอนในปีการศึกษานี้ อย่างไร เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพว่าชั้นเรียนที่เน้นการคิดแบบเติบโตของคุณควรหรือไม่ควรเป็น อย่างไร ตลอดจนสิ่งที่ต้องทำและตัดสินใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ชุดกรอบความคิดแบบ เติบโตเป็นการที่เชื่อว่าคุณตัวเองกำลังอยู่ระหว่างกระบวนการไปสู่เป้าหมายนั่นเอง

2) การโน้มน้าวให้ผู้เรียนเชื่อว่าพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะมองว่าตนมีทักษะ และสติปัญญาอยู่ในระดับใด หากพวกเขาพยายามและมุ่งมั่น พวกเขาจะพัฒนาไปสู่จุดที่ดีขึ้นได้ โดยการส่งเสริมชุดกรอบความคิดแบบเติบโตโดยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกชุดกรอบความคิดแบบ เติบโตและชุดความคิดแบบตายตัวเพื่อให้เข้าใจความต่างกัน และช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าทุกคน สามารถประสบความสำเร็จได้อีก

3) เมื่อผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างชุดกรอบความคิดแบบเติบโตและ ชุดความคิดแบบตายตัวแล้ว ต่อไปจะเป็นนำเสนอว่าสมองเรียนรู้ได้อย่างไร โดยนำเสนอข้อมูลทาง วิทยาศาสตร์เบื้องต้นเกี่ยวกับสมอง เช่น ความยืดหยุ่นของสมอง (Neuroplasticity) หมายถึง คุณสมบัติของสมองที่ยืดหยุ่นได้ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสมองก็เหมือนกับกล้ามเนื้อที่สามารถ เติบโตและแข็งแรงขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

4) การสร้างความสัมพันธ์ การรับมือกับงานที่ยากและท้าทายด้วยชุดกรอบความคิดแบบเติบโต เนื่องจากผู้เรียนจะมีความกังวลหากพวกเขาล้มเหลวจะเกิดอะไร และจะถูกตัดสินว่าอย่างไร คนอื่นจะมองว่าเขาไม่ฉลาดหรือไม่ ดังนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องเชื่อว่าห้องเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่จะได้ลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพราะเชื่อว่าหากวางรากฐานความสัมพันธ์ที่มีความหมายไว้เป็นอย่างดีแล้ว ผู้เรียนจะพร้อมและกล้าแสดงจุดอ่อนของตนเองออกมา รวมทั้งเปิดใจรับความท้าทายรูปแบบใหม่ ๆ ผู้เรียนจะพัฒนาขึ้นได้เต็มตามศักยภาพเมื่อมีปัจจัยสนับสนุนพวกเขา

5) ผู้เรียนที่มีชุดกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีแรงจูงใจให้กล้าเผชิญหน้ากับความท้าทายและหัดเอาชนะอุปสรรค แต่หากผู้เรียนไม่เคยได้รับมอบหมายงานที่ท้าทายเลย ชุดกรอบความคิดแบบเติบโตก็แทบไม่ได้ใช้งาน ครูจึงควรนำเสนอความจำเป็นของการท้าทายของผู้เรียนแต่ละคนในระดับที่เหมาะสม และการนำเสนอประโยชน์ของการตั้งความคาดหวังในตัวผู้เรียน ทั้งความท้าทายในการเรียนและความคาดหวังถือว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญของชั้นเรียนที่เน้นการเติบโต จึงมีการเสนอวิธีใช้แผนงานแบบชัดเจนเพื่อกระตุ้นการเติบโต ตลอดจนวิธีการสื่อสารความคาดหวังให้กับผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานได้รับรู้ เพราะการได้ทำเรื่องท้าทายนั้นเปรียบได้กับสมองได้ออกกำลัง

6) การศึกษาแนวความคิดการชื่นชมตัวบุคคล (เช่น เธอทำได้ดี) และการชื่นชมกระบวนการ (เธอทำงานอย่างเต็มที่) รวมทั้งผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการกล่าวชมและวิพากษ์เพื่อนร่วมชั้นอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ รวมทั้งการประเมินและให้ข้อเสนอของครูจะต้องเจาะจงในเวลาที่เหมาะสม มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสม่ำเสมอ

7) การเรียนรู้วิธีการตั้งเป้าหมายและวางแผนเพื่อไปสู่เป้าหมาย หากไม่มีการตั้งเป้าหมาย ผู้เรียนจะไม่สามารถจดจ่อกับเป้าหมายในการเรียนได้ อีกทั้งการตั้งเป้าหมายยังจำเป็นต่อการส่งเสริมลักษณะนิสัยแห่งความเพียร (Grit) จึงมีการนำเสนอเรื่อง Grit เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนมุ่งสู่เป้าหมายที่สอดคล้องกับความชอบและความมุ่งมั่นของตนเองได้อย่างไรการปรับมุมมองที่ให้ความผิดพลาดกลายเป็นโอกาสสำคัญแห่งการเรียนรู้ พร้อมกับแนวทางฝึกฝนให้ผู้เรียนก้าวข้ามปัญหา เมื่อใช้ชุดกรอบความคิดแบบเติบโตคุณไม่เพียงแต่ต้องพร้อมรับมือกับความผิดพลาด แต่ต้องพร้อมที่จะยอมรับกับความผิดพลาดซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของการเรียนรู้ด้วย และการสร้างโอกาสที่จะ “ต่อสู้กับอุปสรรคอย่างมีประสิทธิภาพ” ในชั้นเรียน

8) การประเมินผลการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ ที่ให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญมากกว่าเกรด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สามารถกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งว่าเป็นการสร้าง

โอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์หาทางแก้ปัญหาและได้ฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง

9) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ชุดกรอบความคิดแบบเติบโตทั้งกับชีวิตส่วนตัวและการเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการคุยกับตนเองและฝึกฝนให้ผู้เรียนได้วางแผนจัดการกับชุดความคิดแบบตายตัวที่จะเกิดขึ้น

10) เป็นการทบทวนประสบการณ์ชุดกรอบความคิดแบบเติบโต โดยการมีคำถามและประเด็นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนประสบการณ์จากชุดกรอบความคิดแบบเติบโตอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งการทบทวนการจัดการกับภารกิจส่วนตัว

วิธีการเหล่านี้เป็นการส่งเสริมชุดกรอบความคิดแบบเติบโตและยับยั้งชุดความคิดแบบตายตัว แต่อย่างไรเราทุกคนล้วนมีทั้งชุดกรอบความคิดแบบเติบโตและชุดความคิดแบบตายตัวอยู่ในตัว ขึ้นอยู่กับว่าเราจะตัดสินใจใช้ชุดความคิดประเภทใดกับสถานการณ์ใด

1.2.4.5 แนวทางการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต (Nottingham และ Larsson, 2019) ดังนี้

1) การใช้พลังของคำว่า YET โดยดเวิร์คได้นำเสนอพลังของคำว่า YET เป็นพลังแห่งการเชื่อว่าคุณสามารถปรับปรุงได้ การบอกว่า “ยัง” อาจมีนัยสำคัญต่อทัศนคติแทนที่จะพูดว่า “ฉันทำสิ่งนี้ไม่ได้” Dweck แนะนำให้พูดว่า “ฉันยังทำไม่ได้” คำว่า “ยัง” สามารถเปลี่ยนความเป็นไปได้ เช่น ฉันยังไม่สามารถเล่นกีตาร์ได้ คำว่ายังนั้นให้ความรู้สึกที่ฉันสามารถเล่นกีตาร์ได้ หากฉันใช้ความพยายาม เวลา และความทุ่มเทอย่างเหมาะสม แต่ถ้านักเรียนพูดว่า “ยังทำไม่ได้” สิ่งนี้ถือว่าเป็นการยอมรับความจริงในปัจจุบันของพวกเขาและเป็นความรู้สึกถึงความเป็นไปได้ที่พวกเขาจะทำได้ในอนาคต นอกจากนี้มีแนวคิดคำว่า YETIS สำหรับใช้เมื่อนักเรียนยังไม่สามารถทำได้ โดยช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการใช้ขั้นตอน YETI คือ เมื่อนักเรียนของคุณมีความก้าวหน้าที่ดีต่อเป้าหมายการเรียนรู้ แต่ยังทำไม่สำเร็จ ขั้นตอนของ Yetis ช่วยให้ผู้เรียนระบุสิ่งที่ต้องทำต่อไปหลังจากที่พวกเขาตัดสินใจว่ายังทำอะไรไม่ได้ สามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกวัย โดย YETIS มีขั้นตอนคือ Y: You ให้ตรวจสอบว่าคุณเปิดรับการเรียนรู้ มุ่งมั่นที่จะปรับปรุง เต็มใจที่จะไป E: Evaluate ประเมินความก้าวหน้าที่คุณทำเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของคุณ T: Target กำหนดเป้าหมายสำหรับตัวคุณเองที่จะช่วยให้คุณปรับปรุงหรือขยายการเรียนรู้ของคุณ และ I : Improve ปรับปรุง โดยให้นักเรียนใช้แต่ละขั้นตอนของ YETI จนกว่านักเรียนจะคุ้นเคยกับกระบวนการนี้ แล้วเลือกกลยุทธ์ที่จะมีประสิทธิภาพสูงสุดในการช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมาย

2) เลือกความท้าทาย เมื่อมีคนเลือกความท้าทาย หรือเลือกเส้นทางที่ท้าทายกว่า พวกเขามีแนวโน้มที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองมากขึ้น โดยเหตุผลหนึ่งที่นักเรียนจำนวนมากเลือก 'เส้นทาง' ที่ง่ายกว่าเมื่อได้รับทางเลือกคือพวกเขาคิดว่าครูและผู้ปกครองจะยกย่องพวกเขาในการทำสิ่งที่ถูกต้องแม้ว่าความสำเร็จนั้นจะมาอย่างง่ายด้ายก็ตาม ควรส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเส้นทางที่ท้าทาย ไม่ควรเชื่อมโยงระหว่างตัวเลือกที่ท้าทายว่ายาก มีคนจำนวนมากเกินไปที่เชื่อมโยงความท้าทายกับสิ่งที่ยากอยู่แล้ว สร้างวัฒนธรรมกรอบความคิดแบบเติบโต กระตุ้นให้ทุกคนเชื่อว่าง่ายน่าเบื่อและท้าทายเป็นสิ่งที่น่าสนใจ รวมทั้งการแนะนำนักเรียนของคุณให้รู้จักกับความท้าทายในการเรียนรู้ สามารถช่วยสร้างวัฒนธรรมกรอบความคิดแบบเติบโตได้ จุดมุ่งหมายของความท้าทายในการเรียนรู้ คือ ให้นักเรียนได้ออกจากสถานการณ์ที่ปลอดภัย ความคุ้นเคยเพื่อสำรวจแนวคิดและประสบการณ์ที่ไม่ง่าย หัวใจของความท้าทายในการเรียนรู้ คือ การออกจากพื้นที่เขตใกล้เคียงกับพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของ Lev Vygotsky ความท้าทายในการเรียนรู้มุ่งเน้นไปที่ความพยายาม การทดลองกลยุทธ์ใหม่ ๆ การแสวงหาคำแนะนำ การมองหาความท้าทาย การตั้งคำถามกับตัวเองและผู้อื่น ความเพียรและความก้าวหน้าทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อความท้าทายในการเรียนรู้เช่นเดียวกับกรอบความคิดแบบเติบโต

3) ระวังคำชม คำชมเชยอาจเป็นแรงจูงใจอันทรงพลัง แต่ก็สามารถเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ได้ หากคุณใช้คำชมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและความพยายามให้นานขึ้น เราควรชมในผลงาน และกระบวนการ คำที่เกี่ยวข้องกับผลงาน เช่น ผลลัพธ์ที่น่าทึ่งผลงานชิ้นเยี่ยม คำตอบที่สมบูรณ์แบบ เป็นต้น และคำที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ เช่น ความพยายามที่ยอดเยี่ยม การฟังที่ยอดเยี่ยม กลยุทธ์ที่ชาญฉลาด เป็นต้น การชมผลงานช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมกรอบความคิดแบบเติบโตในสถานการณ์ที่เหมาะสมและสามารถใช้ร่วมกับการชมกระบวนการ การชมรูปแบบต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ กัน การชมจากบุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นปัญหามาก ในขณะที่การชมจากกระบวนการมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาน้อย การชมความสามารถของใครบางคน (เช่น คุณฉลาด) อาจทำให้กังวลว่าถ้าพวกเขาล้มเหลว หมายความว่าพวกเขาโง่ ซึ่งจะทำให้มีแนวโน้มมากขึ้นที่พวกเขาจะใช้การโกงเป็นทางเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว สรุปการชมที่เป็นประโยชน์ คือ การชมนักเรียนในสิ่งที่พวกเขาควบคุมได้ (ความพยายาม ความมุ่งมั่น) คุณมีโอกาสช่วยให้พวกเขาเรียนรู้และเติบโตได้มากขึ้น และในขณะที่ถ้าครูชมนักเรียนในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้รับ (เช่น ความฉลาด พรสวรรค์) คุณอาจทำให้พวกเขามีความเชื่อว่าเขาไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของพวกเขาโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้การชมยังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ที่สูงขึ้นหรือต่ำลง ขึ้นอยู่กับประเภทที่ใช้คำชมจากผู้อื่น เช่น คุณเป็นคนฉลาด

มีแนวโน้มที่จะลดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในขณะที่การชมกระบวนการ เช่น นั้นเป็นสิ่งที่ฉลาดที่ต้องทำ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มการรับรู้ความสามารถในตนเอง เพราะมุ่งเน้นที่การกระทำ ซึ่งปรับเปลี่ยนได้มากกว่าบุคลิกภาพ และควรชมเมื่อนักเรียนทำงานในสิ่งที่ท้าทาย เนื่องจากจะทำให้มีความหมาย การทำเช่นนี้จะสนับสนุนการมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีแนวโน้มที่จะทำให้ นักเรียนของคุณมีกรอบความคิดแบบเติบโต และควรชมที่เฉพาะเจาะจงและจริงใจ ไม่ควรใช้มากเกินไป เสนอแนวทางการชม

ก. การชมกระบวนการไม่ใช่บุคคล ในหลายกรณีการใช้คำกริยาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคำถาม เช่น การอ่านที่ยอดเยี่ยม แทนที่จะเป็นผู้อ่านที่ยอดเยี่ยม

ข. มุ่งเน้นไปที่ปัจจัยที่นักเรียนสามารถควบคุมได้ชัดเจน หลีกเลี่ยงการชมคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จัดการได้ง่าย

ค. การชมที่เจาะจง การชมที่กว้างเกินไปอาจส่งผลโดยไม่ตั้งใจ เช่น ทำได้ดี เยี่ยมมาก แต่นักเรียนไม่รู้ว่า อะไรนั้นยอดเยี่ยม ซึ่งอาจจะถูกตีความผิด

ง. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้รับการชมที่เหมาะสมและเป็นจริง เช่น อย่าชมความพยายามหากนักเรียนไม่จำเป็นต้องพยายามทำงานให้สำเร็จ และอย่าบอกว่าผลลัพธ์นั้นยอดเยี่ยมจนกว่าจะชัดเจน

จ. อย่างชมมากเกินไป ให้ระลึกไว้ว่าการชมอาจเป็นเหมือนเงิน ยิ่งมีมากเท่าไร ก็ยิ่งมีคุณค่าน้อยลง

ฉ. บ่อยครั้งที่นักเรียนต้องการให้คุณชมในสิ่งที่พวกเขากำลังทำ วิธีที่มีประสิทธิภาพในการทำเช่นนี้ คือ การถาม เช่น คุณใช้กลยุทธ์อะไร สิ่งนี้เปรียบเทียบกับสิ่งที่คุณทำเมื่อครั้งที่แล้วอย่างไร เป็นต้น

4) การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดหรือความล้มเหลว ประสพการณ์การเรียนรู้ที่สำคัญมาจากความล้มเหลวด้วย ครูสามารถออกแบบบทเรียนสำหรับนักเรียนเพื่อให้ความล้มเหลวเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการศึกษาพบว่าบุคคลเรียนรู้มากขึ้น และความล้มเหลวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เท่านั้น พวกเขาสามารถปรับปรุงการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้แล้วข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง เพราะถ้าไม่มีข้อเสนอแนะจากข้อผิดพลาด ข้อผิดพลาดก็ยังเป็นข้อผิดพลาดเหมือนเดิม ดังนั้นการให้ข้อเสนอแนะควรเน้นการตอบคำถาม คือ 1) ฉันตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุเป้าหมายอะไร 2) ณ ตอนนี้ฉันก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใด และ 3) ฉันควรทำอย่างไรต่อเพื่อปรับปรุง การตอบคำถามเพื่อให้มีโอกาสในการปรับปรุงผลการเรียนรู้ รวมทั้งการมองไปข้างหน้าว่าฉันควรทำอย่างไรต่อเพื่อปรับปรุง ข้อเสนอแนะควรเป็นส่วนสำคัญของสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามโรงเรียนหลายแห่งใช้ข้อเสนอแนะ

ในลักษณะที่มักขัดแย้งกับวัฒนธรรมกรอบความคิดแบบเติบโต ข้อเสนอแนะควรถูกมองว่าเป็นข้อมูลเพื่อช่วยตอบคำถามสามข้อที่กล่าวถึงข้างต้น ไม่ใช่คำสรรเสริญ ไม่ใช่การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นข้อมูลที่สามารใช้ได้เพื่อช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต ข้อเสนอแนะควรคิดว่าเป็นคำแนะนำมากกว่าการวิจารณ์ วิธีที่ดีที่สุดในการใช้ข้อเสนอแนะเพื่อสร้างวัฒนธรรมกรอบความคิดแบบเติบโต คือ นักเรียนควรได้รับข้อเสนอแนะก่อนที่จะทำงานการเรียนรู้ให้เสร็จแทนที่จะเป็นหลังจากนั้น นอกจากนี้ผู้ปกครองที่ตอบสนองต่อความล้มเหลวด้วยความสิ้นหวังมีแนวโน้มที่จะทำให้ลูก ๆ ของพวกเขามีกรอบความคิดแบบตายตัว ในขณะที่ผู้ที่ตอบสนองกับความล้มเหลวว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้มีแนวโน้มที่จะทำให้ลูก ๆ ของพวกเขามีกรอบความคิดแบบเติบโต

1.2.4.6 การสร้างหรือรักษากรอบความคิดแบบเติบโต มีวิธีการ (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ, 2566) ดังต่อไปนี้

1) การสอนให้เด็กเข้าใจว่าการเรียนรู้สามารถเพิ่มศักยภาพของสมองได้ (Brainology) สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับสมอง เช่น ในการสอนเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง การเติบโตของสมอง สมองสามารถพัฒนาขึ้นได้โดยการเรียนรู้ ยิ่งเรียนรู้ยิ่งฝึกฝนก็ช่วยให้โครงข่ายใยประสาทก็จะเชื่อมต่อกันแข็งแรงมากขึ้น รวมทั้งการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหน้าที่ การทำงาน และการเติบโตของสมองกับชีวิตประจำวัน โดยสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับสมองทั้งหมดและความเชื่อมโยงกับตัวเรา การนำความรู้ไปปรับใช้ โดยเน้นให้เด็กเห็นความสำคัญของการเรียนรู้และการฝึกฝน

2) สอนให้เด็กรู้จักการตั้งเป้าหมายในการเรียน (Student's Expectation) ช่วยให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบการเรียนรู้ของเขา รวมทั้งช่วยให้เด็กมองเห็นการพัฒนาไปข้างหน้าและสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองเป็นระยะได้ โดยการตั้งเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ การตั้งเป้าหมายระยะยาว จะทำให้การเรียนรู้มีความหมาย ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ช่วยกำกับทิศทางของเป้าหมายระยะสั้น และการตั้งเป้าหมายระยะสั้น จะช่วยกำกับและส่งเสริมการเรียนรู้ เป้าหมายที่ดีควรมีการกำหนดช่วงเวลาให้ชัดเจน วัดได้ เพื่อให้ง่ายต่อการประเมิน รวมทั้งสามารถทำได้จริงด้วย ครูและพ่อแม่สามารถตั้งเป้าหมายร่วมกับเด็ก โดยตั้งเป้าหมายรายวัน รายสัปดาห์ หรือใน 1 เทอมการศึกษา ช่วยให้เด็กได้ฝึกการวางแผนความก้าวหน้าในการเรียนเป็นรายบุคคล

3) ไม่พลาดเมื่อผิดพลาด (Mistake is Interesting) สำหรับคนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต จะมองว่าความผิดพลาด คือ สิ่งที่น่าสนใจ เพราะถือว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้ ดังนั้นพ่อแม่และครูควรให้การตอบสนองต่อความผิดพลาดของเด็กด้วยท่าทางที่เป็นกลาง ไม่ทำโทษ

แต่ควรชักชวนให้เด็กได้ปรับปรุงและแก้ไข วิธีหนึ่งที่ช่วยได้ คือ การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากความผิดพลาด มองว่าความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ การตอบใจพึมพำ ไม่ใช่เรื่องน่าอาย หรือแสดงว่าโง่ สิ่งที่ต้องทำ คือ การยอมรับ วิเคราะห์และพยายามแก้ไข โดยครูและพ่อแม่สามารถใช้คำถามเชิญชวนให้เด็กได้ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากความผิดพลาดแทนที่จะพูดถึงแต่สิ่งที่ทำได้สำเร็จเพียงอย่างเดียว ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ทั้งความผิดพลาดและความสำเร็จเป็นสิ่งที่มีความหมาย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้เด็กได้ตระหนักด้วยว่าความสำเร็จซ้ำ ๆ ในเรื่องเดิม ๆ อาจมีคุณค่าน้อยกว่าความผิดพลาดในเรื่องใหม่ที่ท้าทาย การตอบสนองของครูและพ่อแม่ต่อความผิดพลาดหรือความสำเร็จของเด็กสามารถสร้างได้ทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกรอบความคิดแบบตายตัว ดังนั้นคำพูดเพื่อสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตควรเป็นคำพูดที่ตรงกับความเป็นจริง และมุ่งไปสู่การพัฒนา

4) การใช้พลังของคำว่า “ยัง” (Power of YET) ครูสามารถเปลี่ยนกรอบความคิดแบบตายตัวเป็นกรอบความคิดแบบเติบโตด้วยคำว่า “ยัง” โดยเมื่อเด็กบอกว่า “ทำไม่ได้” ที่จริงแล้วเขายังทำไม่ได้ในตอนนี้อาจแตกต่างหาก การเพิ่มคำว่า “ยัง” เป็นการสร้างความตระหนักว่า ผลลัพธ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่จุดสิ้นสุด เราสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและสามารถไปถึงเป้าหมายได้ในอนาคต

5) ชมที่ความพยายามและกระบวนการ (Praising Effort and the Process) การชมที่ความฉลาด (Intelligence) ทำให้เด็กเกิดกรอบความคิดแบบตายตัวได้ โดยเฉพาะการชมเรื่องความสามารถในเชิงการตัดสิน เชิงเปรียบเทียบ เช่น หนูฉลาดมาก หนูมีพรสวรรค์ด้านศิลปะมาก ๆ เป็นต้น ทำให้เด็กมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานที่ยาก ๆ และชอบเปรียบเทียบความสามารถกับคนอื่นมากกว่าที่จะสนใจพัฒนาตนเอง การชมในความตั้งใจ ความพยายาม หรือกระบวนการ เช่น หนูพยายามมากเลยกับงานนี้ แม่ภูมิใจจริง ๆ วิธีการลงสีแสงเงาของเธอในภาพนี้ สวยมาก ๆ เลย เป็นต้น คำชมเหล่านี้ทำให้เด็กมีแนวโน้มที่จะชอบงานที่ยากและท้าทาย สนใจในกระบวนการเรียน ค้นหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ มากกว่าการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น แม้ว่าการชมเป็นสิ่งที่ดี ช่วยสร้างกำลังใจและสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต แต่ไม่ควรชมมากเกินไป ทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นการชมที่ไม่จริงจัง และทำให้การชมไม่มีค่า และอาจทำให้เด็กคิดว่าเราแกล้งชม

6) การให้ Feedback เพื่อการเรียนรู้และพัฒนา (Constructive Feedback) ในการไปสู่เป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัย Feedback จากครูและพ่อแม่เพื่อเป็นเข็มทิศช่วยให้เด็กเดินไปได้อย่างถูกต้อง และการให้ Feedback ที่ดีเท่านั้น คือ

ก. มุ่งพัฒนา ไม่มุ่งตัดสิน Feedback ที่ให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้ไปถึงเป้าหมายมากกว่าการตัดสินว่า ดี-เลว ผ่าน-ตก

ข. มีเป้าหมายที่ชัดเจน ควรให้เด็กรู้เป้าหมายก่อนเริ่มทำงาน และควรให้ Feedback ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ค. Feedback ที่พฤติกรรม และกระบวนการอย่างเฉพาะเจาะจง ไม่ Feedback ที่คุณลักษณะ คือ ควร Feedback ในสิ่งที่เด็กสามารถเปลี่ยนแปลงได้และให้ข้อมูล ที่เฉพาะเจาะจง

ง. ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีความสมดุลระหว่างการส่งเสริมสิ่งที่ทำได้ดี กับสิ่งที่ควรปรับปรุง

นอกจากการใช้วิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว สิ่งสำคัญอีกอย่าง คือ การเป็นตัวอย่างของคนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต เพราะการเรียนรู้ของเด็ก ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา แม้ว่าจะอยู่นอกห้องเรียน ดังนั้นพฤติกรรมของครูและพ่อแม่ ย่อมมีผลต่อเด็กเป็นอย่างมากด้วย

จากการศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต สามารถวิเคราะห์ ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงการสรุปกลยุทธ์ในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต

กลยุทธ์ในการพัฒนา	กลยุทธ์ในการพัฒนา						รวม
	Dweck (2016)	พยุ้งศักดิ์ แก่นจันทร์ (2563)	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2563)	บรีจ (2565)	Nottingham และ Larsson (2019)	มูลนิธิยุวสถิรคุณ (2565)	
การชมเชย	✓		✓	✓	✓	✓	5
การได้รับข้อมูลย้อนกลับ	✓	✓		✓	✓	✓	5
การตั้งเป้าหมาย/วิธีการตั้งเป้าหมาย/การตั้งเป้าหมายในการเรียน		✓		✓	✓	✓	4
การสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน	✓	✓		✓	✓		4
การค้นหาข้อมูล/กลยุทธ์ใหม่ ๆ /ลองกลยุทธ์ใหม่	✓	✓			✓		3
การใช้พลังของคำว่ายัง	✓				✓	✓	3
การเป็นตัวแบบให้ผู้เรียน	✓				✓	✓	3
การเรียนรู้จากความผิดพลาด/ความล้มเหลว				✓	✓	✓	3

ตาราง 2 (ต่อ)

กลยุทธ์ในการพัฒนา	Dweck (2016)	พยุหศักดิ์ แก่นจันทร์ (2563)	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2563)	บริรักษ์ (2565)	Nottingham และ Larsson (2019)	มูลนิธิยุวสถิรคุณ (2565)	รวม
การประเมินการเรียนรู้				✓		✓	2
ความเพียร (Grit)				✓	✓		2
การตั้งเป้าหมายการประยุกต์ใช้กรอบความคิดแบบเติบโต				✓			1
การวางแผน				✓			1
การกล่าวคำชมและการวิพากษ์เพื่อน				✓			1
การจัดการกับความท้าทาย		✓					1
สร้างห้องเรียนที่ปลอดภัยให้ผู้เรียนลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ				✓			1
การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ได้เรียนรู้อย่างเป็นลำดับ				✓			1
การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ	✓		✓				1
การตระหนักถึงศักยภาพของตนเอง			✓				1
การสร้างเชื่อมั่นให้ตนเอง				✓			1
การฝึกฝนให้ผู้เรียนก้าวข้ามปัญหา/ต่อสู้กับอุปสรรคอย่างมีประสิทธิภาพ				✓			1
การประเมินผลการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ				✓			1
ทบทวนประสบการณ์กรอบกรอบความคิดแบบเติบโต				✓			1
ฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในโลกแห่งความจริง				✓			1
การประเมินและการใช้ข้อเสนอแนะจากครู				✓			1
กำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง				✓			1
การจัดการกับความคิดแบบตายตัว				✓			1
การมีกิจกรรมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	✓						1

จากตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์กลยุทธ์ในการพัฒนา มาเป็นแนวทางการพัฒนา
กรอบความคิดแบบเติบโต โดยเลือกประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงนำเสนอประเด็น
แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การตั้งเป้าหมาย/วิธีการตั้งเป้าหมาย/การตั้งเป้าหมายในการเรียน

ประเด็นที่ 2 การเสริมแรง ด้วยการชมเชย

ประเด็นที่ 3 การสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน

ประเด็นที่ 4 การค้นหาข้อมูล/กลยุทธ์ใหม่ ๆ

ประเด็นที่ 5 การได้รับข้อมูลย้อนกลับ

ประเด็นที่ 6 ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต และสมอง

ประเด็นที่ 7 ความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้และความพยายาม ความมุ่งมั่น

ประเด็นที่ 8 การเรียนรู้จากข้อผิดพลาด/ความล้มเหลว

ประเด็นที่ 9 การใช้พลังของคำว่ายัง

ประเด็นที่ 10 การเป็นตัวแบบให้ผู้เรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต โดยเริ่มจากการสร้างความเข้าใจ
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต การสอนให้นักเรียนมีความเชื่อและความเข้าใจเกี่ยวกับ
กรอบความคิดแบบเติบโต เชื่อว่าผลของความพยายามนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จ เชื่อว่าศักยภาพของ
สมองสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ และมีความเชื่อว่าต้องใช้
ความพยายามและความมุ่งมั่น นอกจากนี้การสอนให้เข้าใจเกี่ยวกับศักยภาพในการเรียนรู้ของสมอง
ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ การสร้างความท้าทาย การเสนอวิธีใช้แผนงานแบบชัดเจนเพื่อกระตุ้นการเติบโต
การชื่นชมตัวบุคคลและการชื่นชมกระบวนการ การเรียนรู้วิธีการตั้งเป้าหมายและวางแผนเพื่อไปสู่
เป้าหมาย การค้นหาข้อมูล กลยุทธ์ใหม่ ๆ หรือลองกลยุทธ์ใหม่ การเรียนรู้จากความผิดพลาดกลายเป็น
โอกาสสำคัญแห่งการเรียนรู้ พร้อมกับแนวทางฝึกฝนให้ผู้เรียนก้าวข้ามปัญหา การจัดการกับ
ความท้าทาย ทบทวนประสบการณ์กรอบกรอบความคิดแบบเติบโต ฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต
ในโลกแห่งความจริง ส่งเสริมคุณลักษณะของความเพียร การใช้พลังของคำว่ายังเพื่อสร้างโอกาส
ความเป็นไปได้ รวมทั้งมีการประเมินผลการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ และการใช้ข้อเสนอแนะจากครูกำหนด
ทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ชุดกรอบความคิดแบบเติบโตทั้งกับชีวิตส่วนตัว
และการเรียนรู้นอกห้องเรียน สร้างห้องเรียนที่ปลอดภัยให้ผู้เรียนลองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ สร้างบรรยากาศ
การเรียนรู้ได้เรียนรู้อย่างเป็นลำดับ และการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้ง
การตระหนักถึงศักยภาพของตนเองและการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต

กุสุมา ยกฐ (2561) เป็นการศึกษาและเสริมสร้างกรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อศึกษาความหมายของกรอบคิดแบบงอกงามของครู และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูที่มีกรอบความคิดงอกงามในบริบทสังคมไทย ซึ่งใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา มีผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 คน ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่ากรอบความคิดงอกงามในบริบทสังคมไทย แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความเชื่อในศักยภาพทางปัญญาและความสามารถของตนเอง ประกอบด้วย 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเข้าใจและยอมรับตนเอง 2) ความเชื่อในศักยภาพของตนเอง 3) การกำหนดเป้าหมายเพื่อผู้เรียน 4) การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 5) คุณลักษณะความเป็นครู ด้านความเชื่อในศักยภาพทางปัญญาและความสามารถของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) ความเชื่อในคุณค่าของมนุษย์ และ 2) ความเชื่อในศักยภาพของผู้เรียน และการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างกรอบความคิดของนักศึกษาครูที่ได้จากระยะที่ 1 และศึกษาผลของโปรแกรมการเสริมสร้างกรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครู การพัฒนาโปรแกรมได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ของฮันนีและมัมฟอร์ด มาจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน มาผสมผสานกับแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินเพื่อการเรียนรู้ และดำเนินกิจกรรมของโปรแกรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการได้รับประสบการณ์ 2) ขั้นการทบทวนประสบการณ์ 3) ขั้นสรุปประสบการณ์ 4) ขั้นการวางแผนปฏิบัติตน และ 5) ขั้นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาผลของโปรแกรม มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีกรอบความคิดงอกงามอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทด์ที่ 25 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดกรอบความคิดงอกงาม และโปรแกรมการเสริมสร้างฯ และแบบสัมภาษณ์ ผลงานวิจัยพบว่า หลังนักศึกษาเข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนกรอบความคิดงอกงามสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ และระยะติดตามผลนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญ

นันท์นภัส ลิ่มสันติธรรม (2561) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STEM ที่ส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตและความสามารถในการแก้ปัญหา และศึกษาผลการใช้รูปแบบฯ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 29 คน ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามกรอบแนวคิดเติบโต แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบบันทึกการเรียนรู้และแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการทดสอบค่าทีการทดสอบวิลคอกชัน (T) กรณีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม และค่าอิทธิพล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความเชื่อ 2) ระบุปัญหา 3) รวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

4) ออกแบบการแก้ปัญหา 5) วางแผนและการแก้ปัญหา 6) ประเมินผลงาน และ 7) นำเสนอและสะท้อนการเรียนรู้ หลังจากผู้เรียนเข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ STEM สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง

ปวีณา อ่อนใจเอื้อ (2562) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเจริญเติบโตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู และศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1.กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเจริญเติบโต 2.แบบวัดกรอบความคิดแบบเจริญเติบโตของนิสิตสาขาวิชาชีพครู การศึกษาลักษณะกรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูจากการสัมภาษณ์ โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ในการศึกษากรอบความคิด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การเห็นคุณค่าของความท้าทายในการเรียนและการทำงาน 2) การมีความกล้าเผชิญอุปสรรคในการเรียนและการทำงาน 3) การมีความพยายามในการเรียนรู้ 4) การเรียนรู้จากประสบการณ์ในการเรียนและการทำงานของตน และ 5) การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น การพัฒนาชุดกิจกรรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนเพื่อสร้างความเข้าใจกรอบความคิดของตน ขั้นที่ 2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต ขั้นที่ 3 การตั้งเป้าหมายที่ท้าทายในการพัฒนาตนเอง ขั้นที่ 4 การวางแผนการแสดงพฤติกรรมและลงมือปฏิบัติ และขั้นที่ 5 การให้ข้อมูลย้อนกลับต่อตนเองเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ Wilcoxon Signed Rank Test และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลงานวิจัยพบว่านิสิตหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนจากแบบวัดกรอบความคิดแบบเจริญเติบโตสูงกว่าก่อนทดลอง และนิสิตสะท้อนถึงการมีกรอบความคิดแบบเจริญเติบโตต่อการเรียนและการทำงานในสาขาวิชาชีพครู คือ นิสิตคิดว่าความท้าทายของการเรียนและการทำงานในวิชาชีพครูเป็นสิ่งที่มีความ

Park และคณะ (2020) เป็นการศึกษาการพัฒนาการของกริทธิ และกรอบความคิดแบบเติบโต ในช่วงวัยรุ่นเป็นการศึกษาระยะยาวโดยทำการวัดกริทธิและกรอบความคิดแบบเติบโตซ้ำ ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคลเหล่านี้สามารถส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยใช้ Autoregressive cross-lagged (ARCL) models. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,667 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 8 แห่งในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย โอไฮโอ เพนซิลเวเนีย และเท็กซัส ได้รับคัดเลือกเพื่อศึกษาระยะยาวเกี่ยวกับพัฒนาการของในช่วงวัยรุ่นและครู จำนวน 4 ครั้งในเวลา 2 ปี ทำแบบสอบถามรายงานตัวกริทธิและกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่ากริทธิสามารถทำนายลำดับที่เพิ่มขึ้นในกรอบความคิดแบบเติบโตและกรอบความคิด

แบบเติบโตก็ทำนายลำดับที่เพิ่มขึ้นในกริไธได้ การค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าช่วงวัยรุ่นกริไธและกรอบความคิดแบบเติบโตนั้นแตกต่างกันแต่สามารถส่งเสริมซึ่งกันและกันได้

Wahidah และ Royanto (2021) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตกับ Grit กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมปลายเกรด 12 จากโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน 8 แห่งในเขตปัวบาลิกา (Purbalingga) ชวากลาง ประเทศอินเดีย จำนวน 418 โดยรวบรวมผ่านแบบสอบถาม 3 ชุด ได้แก่ Mindset Scale พัฒนาโดย Chrisantiana และ Sembiring (2017) โดยอ้างถึงทฤษฎีของ Dweck (2006) และ Grit Scale for children and Adult (GSCA) จาก Sturman และ Zappala-Piemme (2017) เป็นผลลัพธ์ของ Grit-O Scale ที่ปรับปรุงใหม่ มาตรฐานนี้ถือว่าเหมาะสมกว่าสำหรับประชากรที่เป็นเด็กนักเรียนและวัฒนธรรมกลุ่มนิยม มีเครื่องดนตรีที่ดัดแปลงเป็นภาษาอินโดนีเซียโดย Bintamur ผลงานวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริไธ โดยกรอบความคิดแบบเติบโตมีผลอย่างมากต่อกริไธ ของนักเรียนมัธยมปลายใน Purbalingga การศึกษานี้ผลการศึกษานี้สนับสนุนสมมติฐานหลักของการวิจัย กล่าวคือกรอบความคิดแบบเติบโตส่งผลต่อกริไธของนักเรียนมัธยมปลายในเมืองปัวบาลิกา (Purbalingga)

Nastiti และคณะ (2022) การศึกษาบทบาทของกรอบความคิดแบบเติบโตต่อกริไธ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดบทบาทของกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตต่อ Grit ของครูโรงเรียนมัธยมในเมืองปูร์โวเคอร์โต (Purwokerto) ประเทศอินโดนีเซีย การวิจัยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยเทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 174 คน เป็นครูโรงเรียนมัธยมจากโรงเรียนรัฐและเอกชนในเมืองปูร์โวเคอร์โต (Purwokerto) การรวบรวมข้อมูลใช้แบบวัดกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตและมาตราส่วนกริไธที่พัฒนาขึ้นมา ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression) ผลการศึกษาพบว่ากรอบความคิดแบบเติบโตมีผลต่อกริไธของครูในโรงเรียนมัธยมในเมืองปูร์โวเคอร์โต (Purwokerto) แสดงว่ากรอบความคิดแบบเติบโตของครูที่สูงขึ้นหรือต่ำลงจะส่งผลต่อกริไธของครู การศึกษานี้ยังพบว่าความพยายามอย่างต่อเนื่องและความสม่ำเสมอของความสนใจของครูได้รับอิทธิพลจากความเชื่อหรือมุมมองเกี่ยวกับศักยภาพที่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายระยะยาว การศึกษานี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามุมมองของครูจะส่งผลต่อความคงทนในการเผชิญกับความท้าทายในฐานะครูมุมมองหรือกรอบความคิดที่เติบโตในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความท้าทายและการวิพากษ์วิจารณ์ของครูที่มีต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะนักเรียน จะส่งผลต่อความอดทนของครูในการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของครูมุมมองเกี่ยวกับความฉลาดจะส่งผลต่อความพากเพียรของครูที่จะพัฒนาดตนเอง

ต่อไปเพื่อให้ความรู้ที่สร้างสรรค์ขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมุมมองของครูเกี่ยวกับความท้าทายเมื่อครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตสามารถเห็นความท้าทายในการสอนเป็นการพัฒนาซึ่งจะส่งผลต่อความอดทนและความสนใจในอาชีพครู

Zhao และคณะ (2020) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต แรงจูงใจและกิริท กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐในเมืองเทียนจิน ประเทศจีน จำนวน 1,824 คน (ชาย 884 คน และหญิง 958 คน) ใช้แบบวัดที่ทำการแปลเป็นภาษาจีนให้ตรงกับความหมายกับฉบับภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับ Growth Mindset Inventory (Dweck, 2006) ใช้เพื่อวัดแนวโน้มของผู้เข้าร่วมที่จะมีความคิดที่สอดคล้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, แบบสอบถามการควบคุมตนเองฉบับวิชาการ (SRA-Academic, Ryan and Connell, 1989) เพื่อวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และแบบวัด Grit Scale Grit แบบสั้น ถูกนำมาใช้ในการศึกษานี้เพื่อวัดระดับกิริท ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเรียนเป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทและการศึกษานี้ช่วยเพิ่มความเข้าใจในกลไกพื้นฐานกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทส่งผลดีต่อการศึกษา และกรอบความคิดแบบเติบโตส่งผลในเชิงบวกต่อกิริทของนักเรียน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตมีแนวโน้มที่จะค้นหาแรงจูงใจในรูปแบบที่กำกับตนเองและเป็นอิสระมากขึ้นในการเรียนรู้ซึ่งจะเพิ่มกิริทโดยรวมของนักเรียน

Zhang และคณะ (2022) การศึกษาพัฒนาการของกิริทและกรอบความคิดแบบเติบโตในเด็กจีน เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่าง 2 ตัวแปรกับเด็กจีน เช่นเดียวกับการศึกษาของ Park และคณะ โดยการศึกษาครั้งที่ 1 เป็นการศึกษาระดับกิริทและกรอบความคิดแบบเติบโตในกลุ่มตัวอย่างเด็กประถมในมณฑลเหอเป่ย์ทางตอนเหนือของจีน การศึกษาครั้งที่ 2 เป็นการศึกษาระดับกิริทและกรอบความคิดแบบเติบโตในกลุ่มตัวอย่างเด็กประถมในกรุงปักกิ่ง กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ นักเรียนประถมศึกษาของจีนในเขตชนบท จำนวน 4,314 (การศึกษาที่ 1) และนักเรียนประถมศึกษาของจีนในเมือง จำนวน 964 (การศึกษาครั้งที่ 2) เครื่องที่ใช้เป็นทำแบบสอบถามเพื่อประเมินกิริทฉบับภาษาจีน 12 ข้อ โดยให้ผู้พูดสองภาษาอังกฤษ-จีน แปลคำแปลภาษาจีนกลับเป็นภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างจากการศึกษาของ Park ซึ่งใช้คะแนนกิริทโดยรวมและรวมการให้คะแนนของนักเรียนและครู เฉพาะการให้คะแนนของนักเรียนเท่านั้นที่มีในงานปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีเปลี่ยนแปลง 2 รายการ ดังนี้ อันดับแรก Park ใช้มาตราส่วน Likert แบบ 5 สเกลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้มาตราส่วนแบบ 4 สเกล และข้อคำถามของ Park นำหน้าด้วยข้อความแจ้งให้สะท้อนถึงพฤติกรรมในเดือนที่แล้ว ในขณะที่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ในภาคการศึกษานี้ และแบบวัด

กรอบความคิดแบบเติบโต เป็นฉบับภาษาจีน (โดยมีการแปลก่อนหน้าโดย Chen และ Wong (2014) เพื่อให้คะแนนที่สูงขึ้นสะท้อนถึงกรอบความคิดแบบเติบโตที่สูงขึ้น มีความแตกต่าง 3 ข้อ ที่ต่างจาก Park คือ 1) ใช้มาตราส่วน Likert แบบ 5 สเกลแทนที่จะใช้มาตราส่วน Likert แบบ 6 สเกล 2) นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้รับการกระตุ้นเตือนให้พิจารณาความเชื่อของพวกเขาเป็นในภาคการศึกษานี้ แต่แบบวัดของ Park ไม่มีการใช้ข้อความกระตุ้น 3) ข้อคำถามเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตของถูกกำหนดโดยบุคคลที่สาม เช่น ผู้คนมีความสามารถจำกัด และพวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ ในขณะที่รายการของ Park ใช้บุคคลที่สอง เช่น คุณมีสติปัญญาในระดับหนึ่ง และคุณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้มากนัก ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัด จำนวน 5 ครั้งในระยะเวลา 2 ปี ผลงานวิจัยพบว่า กริธและกรอบความคิดแบบเติบโตมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กริธสามารถทำนายอันดับที่เพิ่มขึ้นของกรอบความคิดแบบเติบโตในแต่ละช่วง 6 เดือนถัดไป กรอบความคิดแบบเติบโตยังทำนายลำดับที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ๆ ของกริธ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกริธ

2.1 ความหมายของกริธ (Grit)

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่านิสิตนักวิชาการ นักจิตวิทยา นักวิจัยทั้งในและนอกประเทศ ได้เรียก กริธ เป็นภาษาไทยไว้หลากหลาย เช่น ความเพียร ความวิริยะอุตสาหะ ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความทรหดและความแกร่ง เป็นต้น ในที่จะขอให้คำว่ากริธสะกดตามศัพท์ภาษาอังกฤษ

กริธ เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นและความอดทนในการบรรลุเป้าหมายในระยะยาว ซึ่งมีองค์ประกอบหลักคือ ความหลงใหล และความอุตสาหะ ในการต่อสู้กับอุปสรรคหรือความล้มเหลว (Duckworth, 2019) กริธไม่เพียงแต่หมายถึงการมีความมุ่งมั่นที่แน่วแน่ในการทำงานหรือการบรรลุเป้าหมายที่สำคัญสำหรับตัวบุคคล แต่ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟื้นคืนหรือปรับตัวหลังจากพบกับความล้มเหลว (Hoerr, 2019; Sturman และ Zappala-Piemme, 2017) การมีกริธช่วยให้บุคคลสามารถมองอุปสรรคเป็นความท้าทายที่ต้องเอาชนะมากกว่าที่จะเป็นเหตุผลในการยอมแพ้ (Baruch-Feldman, 2017) การผสมผสานระหว่างความหลงใหลและความเพียรพยายาม ทำให้บุคคลที่มีกริธสามารถมีทิศทางในการทำงานได้ชัดเจนและยังสามารถก้าวต่อไปแม้จะเผชิญกับความล้มเหลวหรือความท้าทายได้ดีกว่าผู้ที่ขาดกริธ (Duckworth, 2019) นอกจากนี้ กริธยังสามารถถูกมองว่าเป็นความสามารถในการรักษาความมุ่งมั่นและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความผิดหวังหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น (Hoerr, 2019) นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงของกริธกับความสามารถในการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนหรือบุคคลที่มี

กริธสามารถเผชิญกับความยากลำบากได้ดีขึ้นและทำให้พวกเขาสามารถพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Baruch-Feldman, 2017)

สรุปได้ว่า กริธ หมายถึง พฤติกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างความหลงใหลและความอดสาเหเพื่อการบรรลุเป้าหมายทั้งการเรียนและการทำงานในระยะยาว มีการแสดงออกถึงความสนใจ จดจ่อ มุ่งมั่น ตั้งใจ พยายามเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้ว่าจะประสบกับปัญหาหรือความยากลำบากจะไม่ยอมแพ้ จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายระยะที่ตั้งไว้สำเร็จ

2.2 องค์ประกอบของกริธ

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของกริธ มีผู้อธิบายไว้ ดังนี้

Duckworth (2019) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้คนประสบความสำเร็จในการเรียนและในชีวิตนั้นคือ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ ความหลงใหล และความอดสาเห

1. ความหลงใหล (Passion) ความหลงใหลมักถูกใช้เพื่อการอธิบายเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก โดยคนส่วนใหญ่จะมองว่าความหลงใหลเป็นสัญลักษณ์ของความมุ่งมั่น แต่ความหลงใหลในที่นี้ คือ การยึดมั่นกับเป้าหมายอย่างคงเส้นคงวาเป็นระยะเวลานาน ความหลงใหลจึงเปรียบเหมือนเข็มทิศเป็นสิ่งที่บุคคลต้องใช้เวลามากพอในการสร้างและปรับปรุงแก้ไข จนสามารถนำบุคคลไปสู่เป้าหมายปลายทางได้สำเร็จ และความหลงใหลไม่ใช่เพียงแค่ความสนใจบางสิ่งบางอย่าง แต่เป็นความสนใจต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลงโดยง่าย แม้ว่าเป้าหมายนั้นจะยากและน่าเบื่อ และในมุมมองหนึ่งเป็นการที่บุคคลมุ่งมั่นไปทิศทางเดียวและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาโดยไม่เปลี่ยนแปลงไปจุดหมายอื่น

2. ความอดสาเห (Perseverance) เป็นการทำงานอย่างหนักเป็นระยะเวลานาน ไม่ใช่เพียงการทุ่มเทอย่างหนักเท่านั้นและมีความสามารถในการฟื้นคืน (Resilience) จากความล้มเหลวที่เกิดขึ้น และจะไม่ละทิ้งภารกิจต่าง ๆ เมื่อพบเจอกับปัญหา จะอดทน พยายามสู้ต่อไปเพื่อบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ

Thaler และ Koval (2015) ได้อธิบายองค์ประกอบของ กริธจากงานวิจัยและประสบการณ์ที่ได้อบรมงานด้วยทั้งในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย ตั้งแต่นักเขียน ผู้บริหาร หนายความและนักแสดง พบว่ากริธทำให้นักคนเหล่านี้ประสบความสำเร็จ สามารถแบ่ง กริธออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความกล้า (Guts) คือ ความกล้าที่จะเผชิญกับความท้าทายที่ยากลำบาก และไม่สะดุดเมื่อต้องพบกับความทุกข์ยาก ความกล้า คือ สิ่งที่ทำให้นักคนมั่นใจที่จะเสี่ยง (โดยไม่ประมาท) ความกล้าจะพาตนเองออกจากที่นั้น และประกาศถึงความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จ แม้ว่าความสำเร็จนั้นอาจจะไม่ปรากฏให้เห็นก็ตาม

2. ความสามารถในการฟื้นคืน (Resilience) การศึกษาพบว่า ผู้ที่มีกริทธสูง สามารถมีสมาธิและแรงจูงใจไม่ว่าจะพบกับความล้มเหลว อุปสรรค และความทุกข์ยาก ความยืดหยุ่นเป็นสิ่งที่ทำให้ กริทธิมีความยืดหยุ่น (Elasticity) เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลได้ติดตามโอกาสจะเกิดขึ้น แม้ว่า คุณจะเปลี่ยนเส้นทางไป

3. ความคิดริเริ่ม (Initiative) คือ สิ่งที่ทำให้กริทธิมีพลัง และเคลื่อนไหว

4. ความยืนหยัด (Tenacity) คือ ความสามารถในการจดจ่อกับเป้าหมาย ถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญของ กริทธิเช่น นักกีฬาทุกคนที่เอาชนะความพ่ายแพ้เพื่อคว้าเหรียญโอลิมปิก หรือผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลทุกคนต้องเหน็ดเหนื่อยจากความล้มเหลวหลายครั้งก่อนที่จะพบกับความสำเร็จได้ หรือผู้ประกอบการที่ต้องใช้เวลาหลายปีต่อสู้เพื่อเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ ความยืนหยัดต้องการความอดทนและความมุ่งมั่น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบกริทธิ ผู้วิจัยพบว่ามีองค์ประกอบดังตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบกริทธิ

งานวิจัย	องค์ประกอบ	
	Passion	perseverance
Grit: Perseverance and Passion for Long-Term Goals (Duckworth และคณะ, 2007)	✓	✓
Development and validation of the Short Grit Scale (GRIT-S) (Duckworth และ Quinn, 2009)	✓	✓
Grit, self-efficacy, achievement orientation goals, and academic performance in university students (Alhadabi และ Karpinski, 2020)	✓	✓
Adolescent academic achievement: A model of social support and Grit (Clark และคณะ, 2020)	✓	✓
Development of a Teacher Grit Scale (TGS) : Predicting the Performance of Educators in the Philippines (Baraquia, 2020)	✓	✓
Enhancing Undergraduate Student Success in STEM Fields through Growth-Mindset and Grit (Hacisalihoglu และคณะ, 2020)	✓	✓
Development of non-cognitive skills in first-year engineering education (Shanbhag และคณะ, 2020)	✓	✓

ตาราง 3 (ต่อ)

งานวิจัย	องค์ประกอบ	
	Passion	perseverance
Strategies to Teach Grit and Perseverance to Students with Special Needs Through the Growth Mindset (Anderson, 2022)	✓	✓
ความสัมพันธ์ระหว่างความวิริยะอุตสาหะกับความเป็นมืออาชีพทาง การแพทย์ในนักศึกษาแพทย์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (โสธิตา ผูกฐธรรม และคณะ, 2564)	✓	✓
การพัฒนาแบบวัดกริทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (จิตภา ศิริพรรณ, 2563)	✓	✓
อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน (ปวิศ ไชยลาโม, 2562)	✓	✓
การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริท (Grit) ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม (ธนพจน์ โพธิ์นคร, 2560)	✓	✓
การศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างกริท ของนักเรียนสายอาชีพในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่ (มนทกานต์ เมฆมรา, 2561)	✓	✓
ความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและสุขภาวะองค์กร โดยมีความเพียรและ ความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ (เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์, 2559)	✓	✓
รวม	14	14

จากการศึกษาองค์ประกอบกริทในงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แนวคิดของดักเวิร์ธ (Duckworth) กริท มี 2 องค์ประกอบ คือ Passion และ Perseverance ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้องค์ประกอบตามแนวคิดของดักเวิร์ธในการศึกษาคุณลักษณะกริทของนักศึกษาวิชาชีพครู และจากการศึกษาเอกสารในประเทศไทยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของกริทพบว่ามีทำให้ความหมายของคำว่า Passion และ Perseverance ไว้หลากหลายคำ สรุปได้ดังตารางที่ 4

ตาราง 4 แสดงการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของกริถ พบว่ามีการให้ความหมายของคำว่า Passion กับ Perseverance ตามแนวคิดของดักเวิร์ธ

ปี (พ.ศ.)	ชื่องาน	ชื่อศึกษา	องค์ประกอบ	
			Passion	perseverance
2564	ความสัมพันธ์ระหว่างความวิริยะ อุตสาหะกับความเป็นมืออาชีพทาง การแพทย์ในนักศึกษาแพทย์ และ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	โสธิดา ภูมิธรรม และคณะ	ความหลงใหล หรือความ วิริยะอุตสาหะ ด้านความคิด	ความวิริยะ อุตสาหะด้าน พฤติกรรม
2562	อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของ ตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของ นักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและ สุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน	ปวีศ ไชยลาโก	ความสนใจ อย่างต่อเนื่อง	ความวิริยะ อุตสาหะ
2563	การพัฒนาแบบวัดกริถสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	จิตภา ศิริพรรณ	ความหลงใหล	ความเพียร พยายาม
2560	ความทรหด	จารุจรรย คงมีสุข	ความหลงใหล	ความอุตสาหะ
2560	การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริถ (Grit) ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวง วัฒนธรรม	ธนพจน์ โปสม์คร	แพชชั่น	เพอซเซเวียเรนซ์
2561	การศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้เชิงจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้าง กริถ ของนักเรียนสายอาชีพในสังกัดสถาบัน อาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่	มนทกานต์ เมฆระ	ความปรารถนา อย่างแรงกล้า	ความขยัน หมั่นเพียร
2559	ความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและ สุขภาวะองค์กร โดยมีความเพียรและ ความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ	เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์	การมุ่งมั่นต่อ เป้าหมาย	ความพยายาม อดทน

เอกสารและงานวิจัยในประเทศไทยที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของกริถ พบว่า มีการความหมายของคำว่า Passion กับ Perseverance ไว้หลากหลาย โดยองค์ประกอบด้าน Passion ได้แก่ ความหลงใหลหรือความวิริยะอุตสาหะด้านความคิด, ความสนใจอย่างต่อเนื่อง, ความหลงใหล, แพชชั่น โดยมีการใช้คำที่มีค่ามากที่สุด คือ ความหลงใหล และองค์ประกอบด้าน Perseverance

ได้แก่ ความวิริยะอุตสาหะด้านพฤติกรรม, ความวิริยะอุตสาหะ, ความเพียรพยายาม, ความอุตสาหะ, เพาะชะเรียวเร็นช, ความขยันหมั่นเพียร, ความพยายาม, ความอดทน โดยมีการใช้คำที่มีความใกล้เคียงกัน และความถี่มากที่สุด คือ ความอุตสาหะ

2.3 ความสำคัญของกริถ

ทำไมบางคนถึงประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่นทั้งที่มีสติปัญญาเท่าเทียมกัน กริถเป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้บุคคลทำงานหนักและยึดมั่นกับเป้าหมายในระยะยาว สิ่งนี้มีความสำคัญต่อนักเรียนทั้งในโรงเรียนและในชีวิต (Bashant, 2014) ดักเวิร์ธและซิลิกแมน ได้แสดงให้เห็นว่ากริถ, ความอุตสาหะ และการมีวินัยในตนเอง (Self-Discipline) เป็นตัวทำนายความสำเร็จในมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าคะแนนสอบจากข้อสอบมาตรฐานสากล (SAT Reasoning Test) หรือความฉลาดทางสติปัญญา (Intelligence Quotient: IQ) (Duckworth และ Seligman, 2005) ดักเวิร์ธ ได้ทำการศึกษากริถในโรงเรียนเตรียมทหารของกองทัพสหรัฐเวสต์พอยต์ ที่มีช่วงเวลาในการฝึกฝนที่หนักหน่วงที่สุดตลอด 4 ปีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยพบว่าคะแนนกริถเป็นตัวชี้วัดที่สามารถทำนายได้ว่านักเรียนคนใดจะผ่านการทดสอบและไม่ลาออกกลางคัน การที่บุคคลสามารถผ่านการทดสอบที่หนักหน่วงได้มาจากที่บุคคลมีกริถและจากการศึกษาในโรงเรียนมัธยม พบว่านักเรียนที่มีกริถสูงกว่ามีแนวโน้มที่จะจบการศึกษา นอกจากนี้ กริถยังเป็นตัวชี้วัดการจบการศึกษาที่ทรงพลังกว่าปัจจัยอื่นๆ เช่น ความใส่ใจในการเรียน ความตั้งใจในการเรียนหรือความรู้สึกลดอัดภัยเวลาอยู่ในโรงเรียนด้วย (แองเจลา ดักเวิร์ธ, 2562)

กริถเป็นตัวทำนายผลการเรียนที่แข็งแกร่งสำหรับนักเรียนจำนวนมาก เช่น นักเรียนที่แสดงความหลงใหลในบ้านและอดทนกับการศึกษาแม้จะมีความท้าทายทางวิชาการและทางสังคม มักจะประสบความสำเร็จทางวิชาการมาก แต่ไม่ใช่ทุกคน กริถมีความสำคัญเพราะช่วยให้บุคคลได้ใช้ความหลงใหล และความอุตสาหะ เพื่อเปลี่ยนแปลงพรสวรรค์ไปเป็นทักษะ พรสวรรค์นั้นหากไม่มีความเพียร พรสวรรค์ก็ไร้ค่า ความพยายามเท่านั้นที่ทำให้พรสวรรค์กลายเป็นทักษะและนำไปสู่ความสำเร็จ พรสวรรค์ (Talent) ความพยายาม (Effort) ทักษะ (Skill) และความสำเร็จ (Achievement) มีความสัมพันธ์กัน โดย ดักเวิร์ธได้เสนอสมการง่าย ๆ เพื่ออธิบายว่าบุคคลสามารถพัฒนาพรสวรรค์ไปสู่ความสำเร็จได้อย่างไร มีสมการดังนี้ (Duckworth, 2019)

$$\text{พรสวรรค์} \times \text{ความพยายาม} = \text{ทักษะ}$$

$$\text{ทักษะ} \times \text{พยายาม} = \text{ความสำเร็จ}$$

พรสวรรค์ คือ ทักษะของบุคคลที่พัฒนาได้เร็วเพียงใดเมื่อบุคคลทุ่มเทความพยายาม ส่วนความสำเร็จ คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคุณนำทักษะที่ได้มาและนำไปใช้ จากสมการแม้ว่าจะไม่ได้

กล่าวถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ แต่ถ้าพิจารณาจากสถานการณ์เดียวกัน ความสำเร็จของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยนี้เท่านั้น ซึ่งพบว่าแม้ว่าพรสวรรค์จะมีความสำคัญต่อ ความสำเร็จ แต่ความพยายาม จะต้องเกิดขึ้นถึง 2 ครั้งจึงจะสามารถนำบุคคลไปสู่ความสำเร็จได้ เพราะความพยายามสร้างให้บุคคลเกิดทักษะ แล้วเมื่อบุคคลเกิดทักษะแล้วนำไปใช้ในการทำงานซ้ำ แล้วซ้ำเล่า จึงทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ “จากตัวอย่างของช่างปั้นช่อดังที่ชื่อ วอร์เรน แมคเคนซี” เป็นช่างปั้นที่สามารถผลิตหม้อได้ถึง 40-50 ใบต่อวัน โดยในจำนวนนี้ บางชิ้นก็ดี บางชิ้นก็แย มีเพียง บางชิ้นที่สามารถขายได้ แต่แมคเคนซียังคงปั้นหม้อทุกวัน จะเห็นได้ว่าช่างปั้นหม้อได้นำทักษะ ที่เกิดขึ้นมาใช้ทุกวันในการปั้นหม้อด้วยความพยายาม จนสามารถผลิตหม้อที่ดีเป็นจำนวนมากได้ จากสมการและตัวอย่างจะเห็นว่าการมีทักษะไม่เท่ากับความสำเร็จ หากบุคคลไม่มีความพยายาม ในการพัฒนาทักษะ พรสวรรค์ก็เป็นเพียงศักยภาพที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง และหากบุคคลไม่มีความพยายามแล้วการมีทักษะก็เป็นเพียงสิ่งที่คุณทำได้แต่ไม่ได้ทำ ดังนั้นความพยายามจะทำให้ พรสวรรค์กลายเป็นทักษะ ในขณะที่เดียวกันความพยายามก็ทำให้ทักษะได้พัฒนาแล้วนำไปใช้จน ทำให้บุคคลเกิดความสำเร็จขึ้นมาได้

จากการศึกษางานวิจัยพบว่ากริที่เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อตัวแปรหลายตัว เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความเป็นมืออาชีพ, ความหวัง, การรับรู้เป้าหมาย ของตนเอง, การรับรู้ความสามารถของตนเอง, การตั้งเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์, กรอบความคิดแบบเติบโต และการมีแนวโน้มที่จะมีสุขภาวะองค์รวมที่ดี จากการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและ สุขภาวะองค์รวม โดยมีความเพียรและความเครียดเป็นตัวแปรกำกับกับนักศึกษาและนักศึกษา ปวส. อายุ 18-22 ปี พบว่าความหวังและสุขภาวะองค์รวมมีความสัมพันธ์ทางบวกโดยมีความเพียรและ ความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ และจากการศึกษาปฏิสัมพันธ์การกำกับของความเพียรและความเครียด ในความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและสุขภาวะองค์รวม พบว่าบุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับสูง ไม่ว่าจะมีความเครียดระดับใดจะรับรู้ว่าคุณค่าตนเองมีความหวังและสุขภาวะองค์รวมสูงกว่าเมื่อเทียบกับ บุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับกลางและระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าความเพียรมีความสำคัญในการลด ผลทางลบของความเครียดและมีแนวโน้มที่จะช่วยให้บุคคลที่มีความหวัง รู้ถึงเป้าหมายของตนเอง และมีแนวโน้มที่จะมีสุขภาวะองค์รวมที่ดี (เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์, 2559) นอกจากนี้ การศึกษา ผลของปัจจัยความเครียดด้านการศึกษาคือความวิตกกังวล ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล วิตกกังวลกับความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 พบว่า ปัจจัยความเครียดด้านการศึกษาไม่สามารถทำนายความวิตกกังวลในนักศึกษา แพทย์ได้ แต่พบว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาด้วยตนเองสามารถทำนายความวิตกกังวลได้ และพบว่า

ความวิริยะอุตสาหะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์ การตัดสินใจเข้าศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำนายความวิริยะอุตสาหะ (โสธิตา ญูธรรม และคณะ, 2564) ขณะเดียวกันการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างกริถ, การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy), การตั้งเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Orientation goals) และผลการเรียน (Academic Performance) กับนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่ากริถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียน (Academic Performance) รวมทั้งการตั้งเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Orientation Goals) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) (Alhadabi และ Karpinski, 2020) อีกทั้งการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างกริถในมุมมองของความเพียรและความสนใจ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู เพื่อนร่วมชั้นและผู้ปกครอง รวมทั้งศึกษาการรับรู้การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู เพื่อนร่วมชั้นและผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างกริถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับนักเรียนมัธยมศึกษา ผลงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกริถและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเพียรและความสำเร็จจะมีความแข็งแกร่งขึ้นสำหรับนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูงจากครู (Clark และคณะ, 2020) นอกจากนี้ จากการศึกษาคุณลักษณะกริถของครู พบว่า ครูที่มีกริถในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะเผชิญปัญหาและความท้าทายในการทำงานมากกว่าครูที่มีกริถในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม ครูที่มีกริถสูงจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงกว่าเพื่อนร่วมงานที่ขาดความพากเพียร และมีโอกาสน้อยที่จะออกจากวิชาชีพครูในช่วงกลางปีการศึกษา ผลการศึกษาดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ครูบางคนมีประสิทธิภาพเหนือกว่าผู้อื่น และสามารถคงอยู่ในวิชาชีพครูได้อย่างต่อเนื่อง (Robertson-Kraft และ Duckworth, 2014)

สรุปได้ว่า กริถมีความสำคัญกับบุคคล เพราะช่วยให้บุคคลได้ทำงานอย่างหนักและยึดมั่นต่อเป้าหมายในระยะยาวเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิต รวมทั้งกริถยังช่วยให้บุคคลได้ใช้ความหลงใหลและความอุตสาหะ เพื่อเปลี่ยนแปลงพรสวรรค์ไปเป็นทักษะ และใช้ความพยายามในการพัฒนาทักษะจนทำให้บุคคลมีความเชี่ยวชาญและประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำในที่สุด และกริถยังเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อตัวแปรหลายตัว จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับสูง ไม่ว่าจะมีความเครียดระดับใดจะรู้ว่าตนเองมีความหวังและสุขภาวะองค์รวมสูงกว่าเมื่อเทียบกับบุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับกลางและระดับต่ำ ความวิริยะอุตสาหะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์กริถและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเพียร

และความสำเร็จจะมีความแข็งแกร่งขึ้นสำหรับนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง และกริทของครู ผู้วิจัยพบว่าการศึกษเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทเพื่อกำหนดบทบาทการดำเนินงานในผลการตรวจสอบใบอนุญาตในหลายสาขาอาชีพและบุคคลบางคนจึงประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่น ๆ ในการตอบสนองความต้องการที่เข้มงวดของการสอน

2.4 การวัดคุณลักษณะกริท

กริทเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งทางจิตวิทยา ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้อย่างเข้าใจ (Non-Cognitive) กริทเป็นการผสมผสานของความหลงใหลและความอดทนที่ทำใหบุคคลประสบความสำเร็จ (Duckworth, 2019) สามารถวัดได้จากการพิจารณาระดับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงคุณลักษณะกริทของตนเอง โดยดักเวิร์ททำการศึกษาในหลากหลายสถานการณ์ จนได้พัฒนาเครื่องมือในการวัดกริทแบบรายงานตนเอง (Self-Report) โดยเรียกว่า มาตรฐานวัดกริท (Grit Scale) ฉบับแรก (Original Grit Scale) เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นเพื่อวัดกริทในระดับความหลงใหลและความอดทนในเป้าหมายระยะยาว แบบวัดกริทจะประกอบด้วยข้อคำถามที่สื่อถึง 2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ความหลงใหลและความอดทน จำนวน 12 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 ตัวอย่างข้อความ “ฉันจะเอาชนะความพ่ายแพ้เพื่อพิชิตความท้าทายที่สำคัญ” “ความคิดและโครงการใหม่ บางครั้งทำให้ฉันไขว่เขวจากความคิดเดิม” โดยให้ผู้ตอบได้พิจารณาระดับของพฤติกรรมที่แสดงถึงคุณลักษณะของตนเองออกมาโดยเปรียบเทียบกับคนส่วนใหญ่ว่าอยู่ในระดับใด 5 ระดับ คือ ไม่ใช่ตัวฉันเลย ไม่ใช่ตัวฉันเท่าไร ฉันเป็นเช่นนั้นบ้าง ส่วนใหญ่ฉันเป็นเช่นนั้น ฉันเป็นเช่นนั้นมาก โดยวิธีคิดคะแนน จะนำคะแนนที่ได้จากการตอบทุกข้อมารวมกันมาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนอเมริกาในวัยผู้ใหญ่ จะทำให้ทราบถึงระดับกริทของตนเองในปัจจุบันว่ามีกริทมากน้อยเพียงใด (Duckworth และคณะ, 2007) ต่อมาดักเวิร์ท และคณะได้พัฒนามาตรฐานวัดกริทที่มีชื่อเรียกว่า “Short Grit Scale (Grit-S)” ฉบับย่อซึ่งเป็นการวัดระดับ Perseverance และ Passion ในเป้าหมายระยะยาว มีจำนวน 8 ข้อ มาตรฐานวัด Grit-S ยังคงโครงสร้างตามมาตรฐานวัดกริทฉบับดั้งเดิมของ (Duckworth และ Quinn, 2009) จากการศึกษา Grit-S จะมีข้อคำถามสั้นกว่าและแข็งแกร่งกว่า Grit-O ที่มีข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ ในการวิเคราะห์เชิงยืนยัน Grit-S เหมาะสมกับข้อมูลดีกว่า Grit-O และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

ระดับกริทสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นถ้าทำแบบวัดกริทอีกครั้งหรือเมื่อเวลาผ่านไประดับกริทอาจมีการเปลี่ยนแปลง จากการทำแบบวัดจะพบว่าสามารถคำนวณ 2 องค์ประกอบแยกจากกันได้ ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบใดมากกว่ากัน และอาจจะพบว่าคะแนนความอดทน

จะมีมากกว่าความหลงใหล แสดงให้เห็นว่าความหลงใหลและความอุตสาหะไม่ใช่สิ่งเดียวกัน (Duckworth, 2019)

ตาราง 5 แสดงข้อคำถามมาตรวัดกริท ฉบับ Grit-O และ Grit-S

มาตรวัด ฉบับ Grit-O	มาตรวัด ฉบับ Grit-S
1. ฉันเอาชนะความพ่ายแพ้เพื่อพิชิตความท้าทายที่สำคัญ	1. ความคิดและโครงการใหม่ ๆ บางครั้งทำให้ฉันไขว่เขวจากความคิดเดิม ๆ
2. ความคิดและโครงการใหม่ ๆ บางครั้งทำให้ฉันไขว่เขวจากความคิดเดิม ๆ	2. ความพ่ายแพ้ไม่ได้ทำให้ฉันท้อถอย
3. ความสนใจของฉันเปลี่ยนไปทุกปี	3. ฉันหมกมุ่นอยู่ความคิดหรือโครงการบางอย่างในช่วงเวลาสั้น ๆ แต่หลังจากนั้นก็หมดความสนใจ
4. ความพ่ายแพ้ไม่ได้ทำให้ฉันท้อถอย	4. ฉันเป็นคนทำงานหนัก
5. ฉันหมกมุ่นอยู่ความคิดหรือโครงการบางอย่างในช่วงเวลาสั้น ๆ แต่หลังจากนั้นก็หมดความสนใจ	5. ฉันมักตั้งเป้าหมาย แต่ต่อมาก็เลือกที่จะทำตามเป้าหมายอื่น
6. ฉันเป็นคนทำงานหนัก	6. ฉันมีปัญหาในการรักษาไฟกัสกับโครงการที่ใช้เวลามากกว่า 2-3 เดือนให้สำเร็จ
7. ฉันมักตั้งเป้าหมาย แต่ต่อมาก็เลือกที่จะทำตามเป้าหมายอื่น	7. ฉันทำทุกอย่างสำเร็จ
8. ฉันมีปัญหาในการรักษาไฟกัสกับโครงการที่ใช้เวลามากกว่า 2-3 เดือนให้สำเร็จ	8. ฉันขยัน
9. ฉันทำทุกอย่างสำเร็จ	
10. ฉันบรรลุเป้าหมายที่ใช้เวลาหลายปีในการทำงาน	
11. ฉันเริ่มสนใจสิ่งใหม่	
12. ฉันขยัน	

ต่อมา Sturman และ Zappala-Piemme (2017) ได้ทำการศึกษาและพัฒนามาตรวัดกริทสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ ที่สามารถใช้ในบริบททางการศึกษา เรียกว่า มาตรวัด “Grit Scale for children and adults” หรือ (GSCA) ผลการศึกษาพบว่า มาตรวัดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรวัด “Original Grit Scale” อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Clark และ Malecki (2019) ได้นำมาตรวัดกริทฉบับย่อ (Short Grit Scale) มาพัฒนาและสร้างแบบวัดกริทฉบับใหม่ ชื่อว่ามาตรวัด (Academic Grit Scale : AGS) จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ พบว่ามีการวัดคุณลักษณะกริทโดยใช้มาตรวัดกริท (Grit Scale) ตามการศึกษาของดักเวิร์ธและคณะ ซึ่งส่วนใหญ่

จะใช้มาตรวัด ฉบับ Grit-O และ Grit-S จากความถี่พบว่าใช้ฉบับ Grit-O มากที่สุด รวมทั้งมีการศึกษาและพัฒนาแบบวัดกริทให้สอดคล้องกับบริบทและกลุ่มตัวอย่างที่สนใจ

การศึกษาการวัดกริทในประเทศไทย พบว่ามีการวัดคุณลักษณะกริทในหลายกลุ่มตัวอย่าง จากแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาตามกลุ่มตัวอย่างที่สนใจเพื่อทราบระดับกริท เช่น การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะกริทของนักเรียนสายอาชีพในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่ มี 2 องค์ประกอบตามแนวคิดของดักเวิร์ธ โดยมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า (Passion) มี 3 ตัวบ่งชี้ 1) ความรู้สึกเชื่อมั่น รัก และศรัทธาต่อการเรียนอาชีวะ 2) การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอาชีวะ 3) การมีเป้าหมายในการเรียนอาชีวะให้ประสบความสำเร็จ และความขยันหมั่นเพียร (Perseverance) มี 3 ตัวบ่งชี้ 1) ความตั้งใจเรียนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ 2) ความอดทนต่อความยากลำบากฟันฝ่าอุปสรรคในการฝึกปฏิบัติงาน อย่างไม่ย่อท้อ 3) ความเชื่อในความสามารถของตนเองที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนอาชีวะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ ให้พิจารณาข้อความที่ตรงกับระดับการปฏิบัติหรือระดับพฤติกรรมที่เป็นจริงมากที่สุด ตัวอย่างคำถาม เช่น ฉันเลือกเรียนสายอาชีวะเพราะมั่นใจว่าเมื่อจบออกไปแล้วไม่ตกงาน, ฉันต้องการเป็นนักเรียนอาชีวะที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและเป็นที่ยอมรับในสังคม, ฉันมุ่งพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะในวิชาชีพเฉพาะ, ฉันวางแผนการอ่านและสรุปเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจในการเรียนวิชาพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อความให้นักศึกษาได้พิจารณาว่ามีพฤติกรรมเหล่านั้นอยู่ในระดับใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยรวมคะแนนทั้งหมดออกมาและแปลความหมายแบบวัดจากคะแนนเฉลี่ยรวมทำให้ทราบได้ว่านักศึกษามีคุณลักษณะ กริทอยู่ในระดับใด (มนทกานต์ เมฆธา, 2561) และมีการพัฒนาวัด กริทกับนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มีองค์ประกอบตามแนวคิดของ Duckworth แล้วนิยามในแต่ละองค์ประกอบที่สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดย Passion มี 5 ตัวบ่งชี้ 1) มีความรัก ความศรัทธาในสาขาวิชาที่เลือกเรียน 2) มีความสามารถในการจดจ่อกับเป้าหมาย 3) มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า 4) มีความกระตือรือร้นหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ 5) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ Perseverance มี 4 ตัวบ่งชี้ 1) มีความอดทน 2) มีความพยายาม 3) มีความตั้งใจแน่วแน่ และ 4) มีความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 82 ข้อ ตัวอย่างข้อความคำถาม เช่น ข้าพเจ้าตัดสินใจสมัครเรียนสาขาวิชานี้ด้วยตนเอง, ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เลือกเรียน, ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเรียนหรือทำงานให้สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด, ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำในสิ่งใหม่, และข้าพเจ้าจะ

มาถึงวิทยาลัยก่อนเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติ เป็นข้อความให้นักเรียนพิจารณาความคิด/การกระทำ
 ของนักเรียนว่าตรงกับระดับใด ตรงมากที่สุด ตรงค่อนข้างมาก ค่อนข้างตรง ตรงเล็กน้อย ไม่ตรงเลย
 โดยรวมคะแนนทั้งหมดและแปลความหมายออกมาเป็นคะแนนเฉลี่ยรวมทำให้ทราบระดับ กริ
 ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าอยู่ในระดับใด (ธนพจน์ โพธิ์มัคร, 2560)
 ข้อดีของการวัดกริเป็นแบบรายงานตนเอง (Self-Report) โดยเรียกว่า มาตราวัดกริ คือ สะดวก
 ในการจัดการและตีความ แต่ข้อเสีย คือ ความถูกต้องของการแปลผลที่ขึ้นอยู่กับความสามารถของ
 ผู้บุคคลในการประเมินทักษะของตนเอง และการพิจารณาในการตอบอาจได้รับอิทธิพลจากการรับรู้
 ของบุคคล วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (Anderson, 2022)

นอกจากการวัดกริด้วยมาตรวัดของดักเวิร์ธและคณะ รวมถึงเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
 ในลักษณะการประเมินตนเองแล้ว ยังสามารถวัดกริโดยมีผู้สังเกตการณ์ประเมินพฤติกรรม
 ตามเป้าหมาย ข้อดีวิธีนี้ คือ ลดอคติของการให้บุคคลรายงานตนเองให้น้อยลง แต่ข้อเสีย คือ
 อาจจะต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมาก เช่น การฝึกอบรมสำหรับผู้สังเกตการณ์ การรวบรวมข้อมูลและ
 การตีความได้ (Anderson, 2022, p. 9) และในการวัดกริควรพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของ
 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาด้วย (Duckworth และ Quinn, 2009)

สรุปได้ว่า การวัดคุณลักษณะกริสามารถวัดได้จากมาตราวัดกริโดยวัดจาก
 การพิจารณาระดับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงคุณลักษณะกริของตนเอง ตามองค์ประกอบของ
 ความหลงใหลและความอุตสาหะ สามารถใช้มาตราวัดกริที่พัฒนาขึ้นของดักเวิร์ธและคณะ
 ฉบับ Grit-S และ Grit-O ทำให้ทราบถึงระดับกริของบุคคล และวัดจากแบบวัดคุณลักษณะกริที่
 สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและบริบทที่มีนักวิจัยพัฒนาขึ้น โดยยังใช้แนวคิดจากการศึกษาของดักเวิร์ธ
 และคณะซึ่งทำให้ทราบคุณลักษณะของกริของตัวอย่างดังกล่าวได้ ข้อดี คือ ผู้ดำเนินการสามารถ
 จัดการและตีความได้ง่าย ข้อเสีย คือ ความถูกต้องขึ้นอยู่กับบุคคลด้วย และสามารถวัดกริโดยมี
 ผู้สังเกตการณ์ตามพฤติกรรมที่กำหนด ข้อดี คือ ช่วยลดอคติในการประเมินตนเอง ส่วนข้อเสีย คือ
 อาจจะมีค่าใช้จ่ายในการอบรมผู้ที่มาสังเกตการณ์และการตีความ

2.5 กลยุทธ์ในการพัฒนากริ

2.5.1 จากการศึกษาศึกษาของดักเวิร์ธ พบว่าการพัฒนากริสามารถดำเนินไปได้ทั้งจาก
 ภายในสู่ภายนอกและจากภายนอกสู่ภายใน โดยเป็นกระบวนการที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้
 อย่างต่อเนื่อง (แองเจลา ดักเวิร์ธ, 2562) ดังนี้

2.5.1.1 การพัฒนากิริทจากภายในสู่ภายนอก

การพัฒนากิริทจากภายในสู่ภายนอกประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลักที่พัฒนาเชื่อมโยงกัน ได้แก่ ความสนใจ การฝึกฝน จุดมุ่งหมาย และความหวัง โดยเริ่มจากการค้นพบและพัฒนาความสนใจในสิ่งที่ตนเองหลงใหล ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจภายในและความพึงพอใจในการทำงาน จากนั้นบุคคลจะทุ่มเทต่อการฝึกฝนอย่างจริงจังและมีเป้าหมาย (Deliberate Practice) พร้อมเปิดรับข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง การฝึกฝนดังกล่าวต้องมีคุณภาพ มีวินัย และทำอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นนิสัย เมื่อความสนใจและการฝึกฝนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะนำไปสู่การสร้างจุดมุ่งหมายในการทำงาน ซึ่งเป็นความเชื่อว่างานที่ทำมีคุณค่าและความหมายต่อตนเองและผู้อื่น จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะช่วยเสริมสร้างความมุ่งมั่นและความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย สุดท้ายคือ ความหวัง ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการเผชิญอุปสรรคและความล้มเหลว ความหวังเชื่อมโยงกับกรอบความคิดแบบเติบโต ทำให้บุคคลเชื่อว่าความสามารถพัฒนาได้ด้วยความพยายาม ส่งผลให้เกิดความอดทนและความพร้อมในการเผชิญความท้าทายใหม่ ๆ

2.5.1.2 การพัฒนากิริทจากภายนอกสู่ภายใน

การพัฒนากิริทจากภายนอกสู่ภายใน เกิดจากปัจจัยแวดล้อมที่สนับสนุน การหล่อหลอมความพากเพียรของบุคคล ได้แก่ การเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุน การคาดหวัง การตัดสินใจ และเป็นแบบอย่างของการมีกิริท การเข้าร่วมกิจกรรมหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีโครงสร้างชัดเจนและมีผู้ใหญ่คอยดูแล ซึ่งช่วยส่งเสริมความสนใจ การฝึกฝน จุดมุ่งหมาย และความหวัง รวมทั้งวัฒนธรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่ยึดถือค่านิยมด้านความพากเพียร ความมุ่งมั่น และความพยายามอย่างต่อเนื่อง โดยวัฒนธรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และสามารถหล่อหลอมให้กลายเป็นลักษณะประจำตัวได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า กิริทไม่ใช่คุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่เป็นคุณลักษณะที่สามารถพัฒนาได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ทั้งจากภายในตัวบุคคลและจากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการสร้างความสนใจ การฝึกฝนอย่างมีคุณภาพ การมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน และการมีความหวัง ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างกิริทอย่างยั่งยืน

2.5.2 การพัฒนากิริทตามรูปแบบ POWER MODEL เพื่อเสริมสร้างกิริทของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีขั้นตอน 5 ขั้น (ธนพจน์ โปสมิตร, 2560) ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การรู้จัก เข้าใจ เป้าหมายชัดเจน (Planning) เป็นกระบวนการสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ยอมรับตนเอง และสามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของตัวเอง ยอมรับ ศรัทธา มีการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างมีขั้นตอน โดยใช้คุณลักษณะของตัวเอง

ที่ได้รับการยอมรับและประสบการณ์ส่วนตัวในอดีตที่เคยประสบความสำเร็จมาเป็นกลยุทธ์ในการวางแผน

ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติจัดข้อสงสัย (Operating) เป็นกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจในตนเอง เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำตามแผนที่ได้วางไว้ ให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

ขั้นที่ 3 ประเมินก้าวไป สะท้อนย้อนกลับมา (Whole Evaluating) เป็นกระบวนการประเมินตนเองจากการปฏิบัติตามแผน หาสาเหตุของอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการ มีการทบทวนและประเมินความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นระยะ เพื่อทราบว่าการดำเนินงานของตนเองสอดคล้องหรือขัดแย้งกับเป้าหมายที่วางไว้ และอุปสรรคที่ประสบมีสาเหตุเกิดจากอะไร หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งเน้นให้ได้ฝึกการให้เหตุผลต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 จัดระเบียบ ระบบพบค่านิยม เหมาะสร้างลักษณะนิสัย (Enhance Values) เป็นกระบวนการส่งเสริมให้บุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งที่กระทำ โดยมีโอกาสสะท้อนความคิดพร้อมที่จะนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นลักษณะนิสัย โดยระบุพฤติกรรม ลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ได้

ขั้นที่ 5 บันทึกรูปธรรม ตอกย้ำ ความเข้าใจ (Reflecting to understanding) เป็นการบันทึกพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเอง พร้อมทั้งทำสัญญาเงื่อนไขกับตนเอง และกำหนดวิธีการให้รางวัลตนเองและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.5.3 การพัฒนากฎตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาของนักเรียนสายอาชีพในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษา (มนทกานต์ เมฆรา, 2561) การพัฒนากฎจะใช้การจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยา ประกอบด้วย

1) ขั้นเริ่มต้น มุ่งเน้นให้สมาชิกแต่ละคนมีการสร้างสัมพันธภาพที่อยู่บนพื้นฐานของการเอาใจใส่ การดูแลและความเคารพ นับถือซึ่งกันและกัน และให้สมาชิกทราบถึงความสำคัญเกี่ยวกับกฎของนักศึกษาสายอาชีพ

2) ขั้นดำเนินการ นำใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb โดยมุ่งเน้นให้สมาชิกแต่ละคนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปเป็นวงจร 4 ขั้นตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ก. การพัฒนาความปรารถนาอย่างแรงกล้าในด้านการเรียนอาชีวะควรเริ่มจากการปลูกฝังความมั่นใจ ความรัก และศรัทธาในสาขานี้ โดยการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนใน

การแสวงหาความสำเร็จในด้านการศึกษาของตนเอง นักเรียนจะต้องสามารถตั้งเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อความสำเร็จในเส้นทางอาชีพ โดยการนำแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb, ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวงเวียนไขทางกรกระทำ และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของแบบดูรา มาปรับใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสายอาชีพมีกำลังใจในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น นอกจากนี้ การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษาด้านอาชีพในอดีตและปัจจุบันจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น การวางแผนเกี่ยวกับเป้าหมายการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวจะทำให้ นักเรียนมีทิศทางที่ชัดเจนในการศึกษาด้านอาชีพ การใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การตั้งคำถาม การทำแผนผังความคิด การสะท้อนความคิด การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การเรียนรู้จากปัญหา การระดมความคิด และการเสริมแรงทางบวก จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเชื่อและสามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข. การพัฒนาความขยันหมั่นเพียรในด้านการศึกษาอาชีพนั้นเกี่ยวข้องกับ การมีความตั้งใจในการเรียนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความสามารถในการทนต่ออุปสรรค และความมุ่งมั่นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในการฝึกปฏิบัติ โดยเฉพาะในภาคการทำงานจริง การเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนอาชีพเป็นสิ่งสำคัญ ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb, ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวงเวียนไขทางกรกระทำ และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของแบบดูรา สามารถนำมาปรับใช้ในการเพิ่มความตั้งใจและความขยันหมั่นเพียรให้กับนักเรียนสายอาชีพ โดยการใช้การสะท้อนตัวแบบจากผู้ที่เคยผ่านอุปสรรคในการเรียนรู้ โดยให้พวกเขาแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุปนิสัยที่มุ่งมั่นและไม่ยอมแพ้ในการฝึกฝนการทำงาน

เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การตั้งคำถาม การใช้แผนผังความคิด การสะท้อนความคิด การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้ปัญหาที่เป็นฐานในการเรียนรู้ สามารถช่วยเสริมสร้างความขยันหมั่นเพียรในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การใช้การระดมความคิด การเสริมแรงทางบวก และการพิจารณาอารมณ์ เหตุผล และพฤติกรรมในตัวนักเรียน ยังช่วยเพิ่มความเข้าใจและการตัดสินใจในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

3) ในขั้นตอนการสรุปควรให้ความสำคัญกับการกระตุ้นและให้กำลังใจสมาชิกในกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน โดยจะมีการทบทวนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไป พร้อมทั้งใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การฟังอย่างตั้งใจ การตั้งคำถามที่มีประโยชน์

การสะท้อนความรู้สึกและประสบการณ์ของสมาชิก การให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ การทวนความเข้าใจและข้อมูลที่ได้เรียนรู้ รวมถึงการให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง การสรุปข้อคิดสำคัญ การอภิปรายร่วมกัน และการเสริมแรงบวก เพื่อให้การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในกลุ่มมีความมั่นคงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง

2.5.4 การพัฒนากิริตามแนวคิดของ Feldman โดยระบุว่า การเสริมสร้างกิริให้เพิ่มขึ้นจำเป็นต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกรอบความคิดและวิธีการกระทำของบุคคล (Baruch-Feldman, 2017) ดังนี้

1) การพัฒนาชุดความคิดของกิริ ทศนคติเป็นสิ่งสำคัญและการพัฒนารอบความคิดในลักษณะนี้เพื่อได้เรียนรู้ที่จะมีความมุ่งมั่นและความยืดหยุ่นมากขึ้น มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

ก. ความคิด 2 อย่างที่เชื่อมโยงต่อคุณในอนาคต คุณไม่สามารถสร้างอนาคต (การคิดระยะยาว) ด้วยการคิดระยะสั้นได้ เมื่อคิดถึงเป้าหมายเกี่ยวกับกิริของคุณ ให้พิจารณาว่าคุณมุ่งเน้นไปที่ระยะยาว แทนที่จะเป็นระยะสั้นหรือไม่ ถามตัวเองว่าในอนาคตอะไรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคุณจริง ๆ เมื่อเราสามารถจินตนาการและเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ของตนเองในอนาคตได้ บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีกิริและความพยายามมากขึ้น

ข. หลีกเลี่ยงความคิดที่ไร้เหตุผล เมื่อมีความคิดที่ไร้เหตุผลให้ถามตัวเองว่าอะไรคือหลักฐานว่าสิ่งที่ฉันคิดอยู่นั้นเป็นจริง การคิดนี้มีประโยชน์อย่างไร ฉันจะพูดอย่างไรกับเพื่อนที่กำลังคิดแบบนี้ จะช่วยให้คุณตระหนักว่าความคิดที่ไร้เหตุผลของคุณนั้นไม่เป็นความจริง ไม่มีประโยชน์ และให้คุณพัฒนาวิธีคิดที่มีเหตุผลซึ่งสามารถช่วยให้คุณคิดได้ดีขึ้นเมื่อบรรลุมเป้าหมายระยะยาว เช่น เมื่อครูให้โจทย์คณิตที่ยาก การมีความคิดที่ไร้เหตุผล คือ โรงเรียนยากเกินไป ฉันทนไม่ไหวแล้ว ฉันไม่ทำ การมีความคิดที่มีเหตุผล คือ แม้ว่าโรงเรียนจะยาก แต่ฉันก็ทำได้

ค. การมองโลกในแง่ดี ผู้มองโลกในแง่ร้ายมองเห็นความยากลำบากในทุกโอกาส แต่ผู้ที่มองโลกในแง่ดี มองเห็นโอกาสในทุกความยากลำบาก การมองโลกในแง่ร้าย คือ แนวโน้มที่จะเห็นด้านที่เลวร้ายที่สุดของสิ่งต่าง ๆ หรือเชื่อว่าสิ่งที่เลวร้ายที่สุดจะเกิดขึ้น คือ การขาดความหวังหรือความมั่นใจในอนาคต ดังนั้นเราต้องปลูกฝังการมองโลกในแง่ดี การวิจัยแสดงให้เห็นว่ามองโลกในแง่ดีเชื่อมโยงกับกิริเมื่อคุณมองโลกในแง่ดีคุณจะมีแนวโน้มที่จะพยายามมากขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทาย

ง. การปลูกฝังกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต พรสวรรค์ ความฉลาด และความสามารถของคุณสามารถเปลี่ยนแปลงได้ผ่านการทำงานหนัก การใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ

และความช่วยเหลือจากผู้อื่น คนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตอาจพูดว่า ตอนนี้ฉันอาจไม่รู้ว่าต้องทำอะไร แต่ด้วยความพยายามและการทำงานหนัก ฉันสามารถเรียนรู้ได้ ผู้ที่มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตยังเชื่อว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้จากความท้าทายและความล้มเหลวได้ การวิจัยชี้ให้เห็นว่าการมีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตเป็นกุญแจสำคัญประการหนึ่งในการสร้างกริยาที่ท้าทายใจ คือ การเรียนรู้คุณค่าของกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต (สิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ตอนนี้) จะเปลี่ยนระบบความเชื่อของคุณและในที่สุดระดับกริยาจะเปลี่ยนไปด้วย

เมื่อได้เรียนรู้กลยุทธ์ที่ช่วยให้คุณพัฒนากรอบความคิดของกริยาซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการเสริมสร้างกริยาหลังจากนั้นคุณจะต้องนำความคิดนั้นไปสู่การปฏิบัติต่อไป

2) การพัฒนาพฤติกรรมกริยา การมีกริยานั้นจะต้องมีทั้งแรงจูงใจและความตั้งใจ แม้ว่าแรงจูงใจจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่หากแรงจูงใจไม่ได้มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลจะไม่ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ เช่น มีแรงจูงใจในการเป็นนักกีตาร์ที่ยอดเยี่ยม คุณต้องนำกีตาร์มาฝึกฝนด้วย เป็นต้น มีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

ก. การกำหนดเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ เป็นก้าวแรกที่สำคัญในการบรรลุพฤติกรรมกริยาเพราะแต่ละเป้าหมายที่จะบรรลุจะทำให้คุณเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดกริยาจากความฝันไปสู่ความเป็นจริงได้ โดยการตั้งเป้าหมายด้วยหลักของ SMART

ข. การฝึกฝนให้สมบูรณ์กับเป้าหมาย ในการตั้งเป้าหมาย บางเป้าหมายสามารถบรรลุได้ง่าย แต่บางเป้าหมายมีความยากลำบาก ดังนั้นคุณต้องฝึกฝนอย่างจริงจัง (Deliberate Practice) เป็นการลงทุนในการพัฒนาตนเอง สูตรสำหรับการฝึกอย่างจริงจัง คือ 1) ระบุจุดอ่อนของคุณ 2) ตั้งเป้าหมายเฉพาะ 3) ฝึกฝนให้นานเท่าที่คุณสามารถมีสมาธิและกำหนดตารางเวลาที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องฝึกฝน 4) นำเสนอตัวเองถึงสิ่งที่คุณต้องการให้สำเร็จ 4) ค้นหาและรับข้อเสนอแนะอย่างสม่ำเสมอจากที่ปรึกษา 6) มีสมาธิ ตั้งใจกับสิ่งนั้น (อย่าทำงานหลายอย่างพร้อมกัน) 7) ทำงานจนสุดความสามารถ และ 8) จัดการกับจุดอ่อนของคุณจนกว่าจะเชี่ยวชาญ

ค. ให้ความสำคัญต่อเป้าหมายเป็นอันดับแรก เพื่อให้คุณไม่หลงทาง การมุ่งความสนใจไปที่เป้าหมายและสิ่งที่คุณต้องการทำให้ความสำเร็จในระยะยาว กลายเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต ยกตัวอย่างการทำ Advantage Cards เป็นเทคนิคที่พัฒนาโดยนักจิตวิทยา Judith Beck แนวคิด คือ การนำข้อดีของพฤติกรรมกริยามาเขียนแล้วอ่านมันในแต่ละวันที่คุณสามารถทำได้ การ์ดจะช่วยให้คุณยืนหยัดได้แม้ว่าคุณจะพบกับความยากลำบาก เช่น ฉันจะรู้สึกดีขึ้นในชั้นเรียนเมื่อฉันเตรียมพร้อมแล้ว ฉันจะมีตัวเลือกเพิ่มเติมเมื่อฉันเรียนจบ เป็นต้น

ง. การพัฒนาการควบคุมตนเอง (Self-Control) การควบคุมตนเองเป็น การชะลอความพึงพอใจและต่อต้านสิ่งล่อใจในขณะนั้น ในขณะที่กิริท คือ ความสามารถในการพากเพียรและดำเนินไปตามเป้าหมายระยะยาว คนที่มีกิริทจะรู้ว่าผลลัพธ์ที่แท้จริงจะเกิดขึ้น ก็ต่อเมื่อพวกเขาสามารถต้านทานความพึงพอใจในทันทีได้ ดังนั้นการฝึกฝนการควบคุมตนเองจะทำให้คุณมี กิริทมากขึ้น โดยมีกลยุทธ์ในการควบคุมตนเอง ดังนี้

(1) การเลือกสถานการณ์ คือ การพาตนเองไปอยู่ในสถานการณ์หรือ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อเป้าหมายระยะยาว และหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่ควรไป

(2) ปรับเปลี่ยนสถานการณ์ บางครั้งอาจจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สามารถ เปลี่ยนสถานการณ์ให้เป็นประโยชน์ได้

(3) เลือกความสนใจ หากคุณหลีกเลี่ยงหรือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ไม่ได้ ให้มุ่งความสนใจ เช่น หากคุณกำลังตั้งเป้าหมายว่าจะรับประทานขนมหวานให้น้อยลง เวลาไปโรงอาหารก็ไม่ต้องสนใจโซนที่มีขนม

(4) เปลี่ยนแปลงการรู้คิด ปรับกรอบสิ่งล่อใจใหม่ แทนที่จะเห็นว่าบุหรื เทห์ ให้คิดว่าจะทำให้ปวดคอ ผิวนิยว เป็นต้น

(5) การปรับการตอบสนอง คือ การต่อต้านสิ่งล่อใจด้วยพลังใจที่จะ ควบคุมตนเอง (Willpower) นี่เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

จ. ทำกิริทให้เป็นนิสัย คือ การทำตามขั้นตอนเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กิริทของคุณให้เป็นนิสัย การเปลี่ยนแปลงนิสัยเป็นเรื่องยาก ถ้าเราไม่ตั้งใจสร้างกิจวัตรใหม่ ก็จะมี นิสัยเก่าที่ไม่ดีโดยอัตโนมัติ หากคุณขยันหมั่นเพียรและสม่ำเสมอในการสร้างกิจวัตรใหม่ ๆ สักวันหนึ่ง กิจวัตรใหม่ ๆ เหล่านี้ก็จะเกิดขึ้นอัตโนมัติเหมือนนิสัยไม่ดีของเราได้ หากเราพิจารณาพฤติกรรมของ คนมีน้ำใจ จะพบว่าพวกเขาไม่ได้พยายามควบคุมตนเองหรือต้องใช้พลังใจ (Willpower) ตลอดเวลา แต่พวกเขามีนิสัยที่มีน้ำใจ ดังนั้นเราจึงต้องมีพฤติกรรมกิริทให้เป็นกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้เกิดเป็นนิสัย

2.5.5 การพัฒนากิริทตามกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีชื่อว่า “RESET-P-GOALS” สำหรับ นักศึกษาแพทย์เป็นหลักสูตร 3 เดือน โดยมีกิจกรรม จำนวน 12 สัปดาห์ (Mirza และคณะ, 2021) ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 การเสวนา เรื่อง การวางแผนการเรียนคณะแพทยอย่างไร รวมกับ การจัดสรรคณาจารย์ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาอาวุโสให้นักศึกษาแต่ละคน สิ่งนี้จะช่วยในการพัฒนา ส่วนบุคคลและวิชาชีพของนักศึกษาและระบบสนับสนุน

สัปดาห์ที่ 2 ได้รับการแนะนำการเขียนการสะท้อนคิดผ่านวงจรการสะท้อนคิดของ Gibbs และให้นักเรียนได้เขียนบันทึกการสะท้อนคิดในชีวิตประจำวัน จากนั้นให้วางแผนตามที่บันทึก สิ่งนี้จะช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ในตนเอง

สัปดาห์ที่ 3 การตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ผ่านแบบสอบถาม VARK กิจกรรมนี้จะทำให้นักศึกษาทราบรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง

สัปดาห์ที่ 4 การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชักประวัติและการตรวจผู้ป่วย ตามด้วยข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ การให้กำลังใจและชื่นชมความพยายามของพวกเขา เพื่อเพิ่มความมั่นใจและปรับปรุงการรับรู้ความสามารถของตนเอง

สัปดาห์ที่ 5 สร้างแรงบันดาลใจด้วยการดูวิดีโอของบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมและสร้างการนับถือตนเองในตัวพวกเขา

สัปดาห์ที่ 6 การฝึกการบริหารเวลา ช่วยให้นักศึกษาสามารถจัดกิจกรรมตามความสำคัญได้

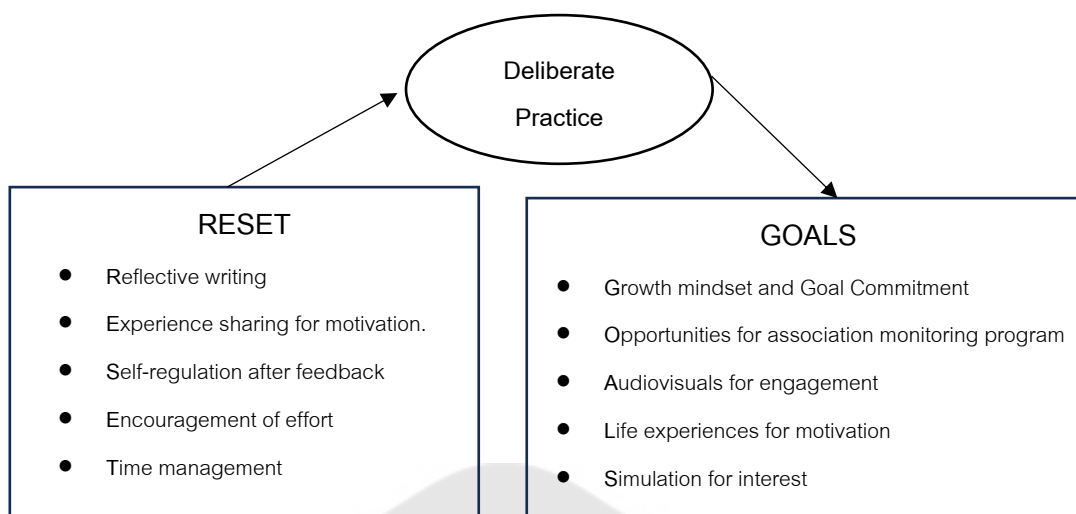
สัปดาห์ที่ 7 ผ่านการแลกเปลี่ยนการเขียนสะท้อนคิด นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ด้วยวิธีนี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมร่วมกัน และนักศึกษาจะรู้สึกว่าการพวกเขาไม่ได้อยู่คนเดียว

สัปดาห์ที่ 8 การฝึกการคิดแบบเติบโต และการมีสติ (Mindfulness) จะช่วยให้นักศึกษามีความศรัทธาในตนเอง ทুমเท ตั้งใจ ฝึกฝนและหมั่นฝึกฝนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

สัปดาห์ที่ 9 การฝึกการจัดการความเครียด เพื่อช่วยรับมือกับความยากลำบาก

สัปดาห์ที่ 10-11 การฝึกการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน (Basic Life Support) เพื่อให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ

สัปดาห์ที่ 12 ทักษะอภิปัญญา : นักศึกษาที่ใช้อภิปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพจะมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ มีแรงจูงใจภายในตนเอง และมีนิสัยชอบใช้การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน และกลยุทธ์ในการควบคุมตนเอง (Self-Monitoring)

ภาพประกอบ 2 กลยุทธ์การสอน RESET-P-GOALS

ที่มา: Mirza และคณะ (2021)

จากการศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางการพัฒนาการพัฒนากฎิธ สามารถวิเคราะห์ ดังตารางที่ 6

ตาราง 6 แสดงการสรุปกลยุทธ์ในการพัฒนากฎิธ

กลยุทธ์ในการพัฒนา	Duckworth (2019)	Baruch-Feldman (2017)	ธนพจน์ โพธิ์สมศรี (2560)	มนทกานต์ เมฆงรา (2561)	Mirza (2021)	รวม
การเปิดรับข้อมูลย้อนกลับ/ข้อเสนอแนะ	✓	✓	✓	✓	✓	5
มีเป้าหมายที่ชัดเจน	✓	✓	✓	✓		4
การวางแผนการพัฒนาตนเอง	✓		✓	✓	✓	4
การฝึกให้มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต	✓	✓			✓	3
การส่งเสริมความอดุสาหะ/ความพยายามเพื่อเอาชนะ	✓			✓	✓	3
ความทุกข์ยาก/ปัญหา						
การมีตัวแบบของการมีกฏิธ			✓	✓	✓	3

ตาราง 6 (ต่อ)

กลยุทธ์ในการพัฒนา	Duckworth (2019)	Baruch-Feldman (2017)	ธนพจน์ โพธิ์สมมิตร (2560)	มนทกานต์ เมฆเรา (2561)	Mirza (2021)	รวม
การค้นพบความสนใจของตนเอง	✓			✓		2
การฝึกฝนด้วยความตั้งใจจริงอย่างต่อเนื่อง	✓	✓				2
การสะท้อนคิดในชีวิตประจำวัน				✓	✓	2
บอกได้ว่าสิ่งที่ทำนั้นสำคัญกับตนเองและคนอื่น ๆ	✓		✓			2
มีความเชื่อในความสามารถของตนเอง/การรับรู้ความสามารถของตนเอง				✓	✓	2
การเห็นคุณค่าของสิ่งที่กระทำ/เพิ่มความมั่นใจ			✓		✓	2
การมีความหวัง	✓				✓	2
การให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกพบปัญหา	✓				✓	2
การให้กำลังใจ/สร้างแรงบันดาลใจ				✓	✓	2
หลีกเลี่ยงความคิดที่ไร้ผล		✓				1
การมองโลกในแง่ดี		✓				1
มองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้		✓				1
เห็นถึงความสำคัญของกิริยา				✓		1
ความรู้สึกลึกซึ้ง มั่น รัก และศรัทธาต่อการเรียน				✓		1
ให้ความสำคัญต่อเป้าหมาย						
หาสาเหตุของอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้น			✓			1
พลังของคำว่า YET		✓				1
การพูดคุยกับตนเองมองโลกในแง่ดี	✓					1
เมื่อต้องพบเจออุปสรรค มีความเมตตากับตนเอง	✓					1
พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีของการมีกิริยา	✓					1
คนในชีวิตหรือคนในครอบครัวที่ช่วยผลักดันและสนับสนุน	✓					1
มีกิจกรรมเสริมที่ช่วยส่งเสริม กิริยาที่นอกเหนือจากการเรียน	✓					1
ประเมินตนเอง			✓			1
ทำสัญญาเตือนใจกับตนเอง			✓			1

ตาราง 6 (ต่อ)

กลยุทธ์ในการพัฒนา	Duckworth (2019)	Baruch-Feldman (2017)	ธนพจน์ โพธิ์สมิทธิ์ (2560)	มนทกานต์ เมฆสรา (2561)	Mirza (2021)	รวม
ให้รางวัลตนเอง/การเสริมแรง			✓			1
การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				✓		1
การชม					✓	1
การตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้					✓	1
พัฒนาการควบคุมตนเอง		✓				1
การกำกับตนเอง					✓	1
การเรียนรู้ทางสังคม					✓	1
การฝึกการจัดการความเครียด					✓	1
การใช้อภิปัญญา					✓	1

จากตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์กลยุทธ์ในการพัฒนา ที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางการพัฒนากริท โดยเลือกประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นแนวทางการพัฒนากริท ดังนี้

ประเด็นที่ 1 มีเป้าหมายที่ชัดเจน

ประเด็นที่ 2 การวางแผนพัฒนาตนเอง

ประเด็นที่ 3 การเปิดรับข้อมูลย้อนกลับ ประกอบด้วยการให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์

ประเด็นที่ 4 การฝึกให้มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต

ประเด็นที่ 5 การส่งเสริมความอดุสาหะและความพยายามเพื่อเอาชนะความทุกข์ยาก/ปัญหา

ประเด็นที่ 6 การมีตัวแบบของการมีกิริท

สรุป แนวทางในการพัฒนากิริท มีแนวทางในการพัฒนาจากภายในตัวบุคคลเอง ซึ่งต้องพัฒนาทั้งกรอบความคิดกิริทและพฤติกรรม และการพัฒนาที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอก

ตัวบุคคลเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา โดยมีปัจจัยจากผู้อื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู หัวหน้า พี่เลี้ยง เป็นต้น แนวทางในการพัฒนาที่ช่วยส่งเสริมคุณลักษณะ กริธสามารถ จัดในรูปแบบของกิจกรรม การจัดการเรียนรู้และหลักสูตรให้บุคคลได้รับประสบการณ์ที่กระตุ้น การพัฒนาทั้งความคิดและพฤติกรรมไปพร้อม ๆ กัน โดยบุคคลต้องค้นพบความสนใจของตนเอง เพื่อพัฒนาความสนใจ และการมีเป้าหมายเกิดจากที่บุคคลบอกได้ว่าสิ่งที่ทำนั้นสำคัญกับตนเอง และคนอื่น ๆ เพื่อกระตุ้นความหลงใหล เป็นกระบวนการสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ยอมรับตนเอง เพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนการพัฒนาดังเองอย่างมีขั้นตอน จากนั้นมีการดำเนินการตาม แผนที่วางไว้ ความหลงใหลความสนใจยังไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ จำเป็นต้อง มีความเพียร ความมีวินัยในการพยายามทำให้ดีขึ้น โดยระหว่างดำเนินการด้วยความตั้งใจจริง การฝึกฝนด้วยความตั้งใจจริงอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการเปิดรับข้อมูลย้อนกลับหรือคำชี้แนะ ข้อเสนอแนะ รวมทั้งการประเมินความก้าวหน้า เป็นกระบวนการประเมินตนเองจากการปฏิบัติตามแผน หาสาเหตุ ของอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ มีการทบทวนและประเมินความสำเร็จของ เป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นระยะและในการดำเนินการจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคและความยากลำบาก ต้องมีความหวัง แม้ว่าบุคคลจะเจออุปสรรคหรือปัญหา แต่บุคคลก็ยังคงมีความหวังว่าจะสามารถทำ ได้ดีขึ้นในวันพรุ่งนี้เสมอ วิธีการฝึกให้มีความหวัง คือ การฝึกให้มีการรอบรอบความคิดแบบเติบโต เป็นความเชื่อที่ว่า ความสามารถในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวและเปลี่ยนแปลงได้ด้วยความพยายาม ของเราเอง และการใช้พลังของคำว่ายัง ส่วนหนึ่งของการพัฒนารอบรอบความคิดแบบเติบโตคือ การยอมรับว่าคุณอยู่ในระหว่างการพัฒนา และคุณจะปรับปรุงตามเวลาและความพยายาม นั่นคือสิ่งที่ทรงพลังของคำว่ายัง การเพิ่มคำว่า “ยัง” เป็นแนวคิดของแคโรล สามารถเพิ่มกริธได้ การเพิ่มความคิดว่า “ยัง” ถือว่าเป็นการส่งเสริมการมองโลกในแง่ดี กรอบรอบความคิดแบบเติบโต และความเชื่อในความสามารถของคุณในการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก กรอบความคิดนี้จะช่วยให้คุณ มีความพยายามและมีความยืดหยุ่นจากความพ่ายแพ้ที่คุณอาจเผชิญเมื่อคุณต้องส่งเสริมพฤติกรรม กริธและการส่งเสริมให้บุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งที่กระทำ โดยมีโอกาสสะท้อนความคิด พร้อมทั้งจะ นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นลักษณะนิสัยอย่างต่อเนื่อง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะกริธในประเทศและต่างประเทศ

เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์ (2559) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ความหวังและสุขภาวะองค์รวม โดยมีความเพียร (Grit) และความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาและนักเรียน ปวส. อายุ 18-22 ปี จำนวน 300 คน เครื่องที่ใช้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาวะองค์รวมที่พัฒนาโดย Butler และ Kern ความหวังที่พัฒนามาจาก Snyder และคณะการรับรู้ความเครียดที่พัฒนาโดย

Cohen, Kamarck และ Mermelstein และความเพียรที่พัฒนามาจาก Duckworth และคณะ ผลงานวิจัยพบว่าความหวังและสุขภาวะองค์รวมมีความสัมพันธ์ทางบวกโดยมีความเพียรและความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ และเมื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์การกำกับของความเพียรและความเครียดในความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและสุขภาวะองค์รวม พบว่าบุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับสูงไม่ว่าจะมีความเครียดระดับใด จะรับรู้ว่าคุณค่าของความหวังและสุขภาวะองค์รวมสูงกว่าเมื่อเทียบกับบุคคลที่มีความเพียรอยู่ในระดับกลางและระดับต่ำ การศึกษาชี้ให้เห็นว่าความเพียรมีแนวโน้มที่จะช่วยให้บุคคลที่มีความหวัง รู้ถึงเป้าหมายของตนเองและมีแนวโน้มที่จะมีสุขภาวะองค์รวมที่ดี

ธนพจน์ โพธิ์นคร (2560) ได้ดำเนินการศึกษาความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับกริทธิ พร้อมทั้งพัฒนารูปแบบในการเสริมสร้างกริทธิ และศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการใช้รูปแบบดังกล่าวในกลุ่มนักเรียนจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนแรก การศึกษาถึงองค์ประกอบและตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกริทธิ และการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีความน่าเชื่อถือ ขั้นตอนที่สอง การศึกษารูปแบบการเสริมสร้างกริทธิจากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ก่อนที่จะนำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบในการเสริมสร้างกริทธิให้เหมาะสม และขั้นตอนสุดท้าย การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นจริง โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการเสริมสร้างกริทธิ, แบบวัดกริทธิ, และแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) กริทธิ ประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือ Passion ซึ่งมี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรักและความศรัทธาต่อสาขาวิชาที่เลือกเรียน, ความสามารถในการจดจ่อกับเป้าหมาย, ความปรารถนาอย่างแรงกล้า, ความกระตือรือร้นในการฝึกฝน, และแรงจูงใจในการประสบความสำเร็จ และ Perseverance ซึ่งมี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความอดทน, ความพยายาม, ความตั้งใจแน่วแน่, และความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค 2) รูปแบบการเสริมสร้างกริทธิที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การรับรู้และการใส่ใจ 2. การลงมือปฏิบัติและจัดข้อสงสัย 3. การประเมินความก้าวหน้าและการสะท้อนกลับ 4. การจัดระเบียบระบบและสร้างค่านิยมที่เหมาะสมเพื่อสร้างนิสัย และ 5. การบันทึกพฤติกรรมเพื่อย้ำความเข้าใจ 3) ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกริทธิกับนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์พบว่า นักเรียนมีระดับกริทธิสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนา โดยไม่มีความแตกต่างในระดับกริทธิเมื่อเปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาหลังการเข้าร่วมกิจกรรมและระยะเวลาติดตามผล นอกจากนี้นักเรียนยังมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้นและแสดงออกถึงกริทธิที่สูงขึ้น

มนทกานต์ เมฆระ (2561) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของกริทธิและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาที่มุ่งเสริมสร้างกริทธิ รวมถึงศึกษาผลของการใช้รูปแบบนี้ในกลุ่มนักศึกษา

สายอาชีวะในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการศึกษาดูออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของกริทธิในนักเรียนสายอาชีวะ และ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและทดสอบผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยา โดยใช้เครื่องมือวิจัยที่ประกอบด้วย แบบวัดกริทธิ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาที่ออกแบบเพื่อเสริมสร้างกริทธิ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ไม่เป็นอิสระ และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบอิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลที่ใช้วัดคุณลักษณะกริทธิของนักเรียนสายอาชีวะในสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างชัดเจน 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาที่ใช้ในการเสริมสร้างกริทธิได้นำแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เทคนิคจิตวิทยา และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนา โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1.การประสบการณ์รูปธรรม 2. การสังเกตและการไตร่ตรอง 3. การสรุปหลักการในรูปแบบนามธรรม และ 4. การทดลองปฏิบัติจริง 3) การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาพบว่า หลังการทดลองกลุ่มนักศึกษาสายอาชีวะที่ได้รับการฝึกตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยามีค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะกริทธิสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกตามรูปแบบ

ปวรศ ไชยลาโก (2562) ได้ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความพึงพอใจ สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย โดยมีความพึงพอใจและสุขภาวะเป็นตัวส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์บทบาทการส่งผ่านของความพึงพอใจและสุขภาวะในโมเดลกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า สังกัดกองทัพบก กระทรวงกลาโหม ปีการศึกษา 2563 ชั้นปีที่ 2-5 จำนวน 840 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องที่ใช้ คือ มาตรฐานการรับรู้ความสามารถของตนเอง มาตรฐานความพึงพอใจ และมาตรฐานสุขภาวะฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (จำนวน 66 ข้อ) ทำการวิเคราะห์ระดับของตัวแปรแฝง ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความพึงพอใจ สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ด้วยวิธีการรวมคะแนนผลรวมเชิงเส้น (linear combination) แล้วจึงแปลข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบร้อยละของช่วง และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล โดยใช้โปรแกรม LISREL ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Modeling: SEM) ผลวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ความพึงพอใจ และการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง 2) โมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) การรับรู้ความสามารถของตนเอง

ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อย ในขณะเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนน้อย อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อย อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อย

โสธิตา ภูงูธรรม และคณะ (2564) ได้ทำการศึกษาผลของปัจจัยความเครียดด้านการเรียนต่อความวิตกกังวล ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความเป็นมืออาชีพระหว่างการแพทย์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการศึกษาเชิงสำรวจภาคตัดขวางในนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 4 และ 6 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม 1) ปัจจัยส่วนบุคคล 2) ความวิตกกังวล 3) ปัจจัยความเครียดด้านการเรียน และ 4) ความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและใช้สถิติ ได้แก่ Pearson's correlation, t-test และสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นอย่างง่าย ผลงานวิจัยพบว่า ปัจจัยความเครียดด้านการเรียนไม่สามารถทำนายความวิตกกังวลในนักศึกษาแพทย์ได้ แต่พบว่าการตัดสินใจเข้าศึกษาด้วยตนเองสามารถทำนายความวิตกกังวลได้ และพบว่าความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์ การตัดสินใจเข้าศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำนายความวิตกกังวล ซึ่งมีความสำคัญกับทั้งความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความวิตกกังวลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักศึกษาแพทย์ที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าศึกษาด้วยตนเอง

Alhadabi และ Karpinski (2020) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกริถ การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) การตั้งเป้าหมายไม่ล้มเลิก (Achievement Orientation Goals) และผลการเรียน (Academic performance) ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 258 คน ได้ทำการสำรวจด้วยรูปแบบออนไลน์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ Goal Orientation (AGO) scale, Self-Efficacy Scale, Grit Scale ผลงานวิจัยพบว่ากริถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียนรวมทั้งการตั้งเป้าหมายไม่ล้มเลิก และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Clark และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาความแตกต่างทางประชากรในระดับกลุ่มของกริถและแรงจูงใจของกริถและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกริถ ความเพียรพยายาม (Perseverance of Effort) และความสม่ำเสมอของความสนใจ (Consistency of Interest) และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู เพื่อนร่วมชั้นและผู้ปกครอง รวมทั้งศึกษาการรับรู้การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู เพื่อนร่วมชั้นและผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างกริถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม, แบบวัดกริถ ผลงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกริถและการได้รับการสนับสนุนทางสังคม

จากผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเพียรและความสำเร็จและมีความแข็งแกร่งขึ้นเมื่อนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครูสูง

Hacisalihoglu และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาผลของหลักสูตร Scientist Life Skills ที่มีผลต่อการคิดแบบเติบโต, กริถ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขา STEM และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคิดแบบเติบโต, กริถ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กับผลการเรียนและเกรดเฉลี่ย (GPA) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตร Scientist Life Skills ที่มีการพัฒนาตามแนวคิดการคิดแบบเติบโต กริถและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ, แบบสอบถามการคิดแบบเติบโต, แบบวัดกริถและแบบประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (CAT) เป็นคำถามปลายเปิด 15 ข้อ ใช้การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมหลักสูตรโดยใช้ t-test และหาสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่าหลังจากการเข้าร่วมหลักสูตรนักศึกษามีคะแนนการคิดแบบเติบโต, กริถ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม และคะแนนหลังจากจบหลักสูตรโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเกรดเฉลี่ยของเทอมแรกและคะแนนกริถ หลังจบหลักสูตรมีความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งกว่าเกรดเฉลี่ยเทอมแรก เมื่อเทียบกับการคิดแบบเติบโต การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

Shanbhag และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคิดแบบเติบโต, กริถ และผลการเรียน และศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) เพื่อพัฒนาการคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน แบบวัดกริถและแบบสอบถาม Growth Mindset ทำการค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการดำเนินกิจกรรม และหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบและคะแนนของกริถ และคะแนนสอบกับคะแนนกรอบความคิดแบบเติบโต ผลงานวิจัยพบว่าทั้งกริถและการคิดแบบเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนสอบ นักศึกษาที่ได้รับแนวทางของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีผลต่อกริถและช่วยส่งเสริมการคิดแบบเติบโตของนักศึกษา อิทธิพลของกริถและการคิดแบบเติบโตมีผลต่อคะแนนสอบ สะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนาที่ไม่เกี่ยวกับทักษะการรู้คิดซึ่งเป็นไปได้โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

Mirza และคณะ (2021) เป็นการศึกษาเพื่อระบุกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ใช้โดยนักศึกษาแพทย์ที่มีกริถสูง สำหรับการออกแบบและการดำเนินงานตามหลักสูตรเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาแพทย์ที่มีกริถต่ำ เป็นการศึกษาแบบผสมที่มีการออกแบบตามลำดับอธิบายตามด้วยโปรแกรม (Intervention) เพื่อปรับปรุงกริถในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ที่ Foundation University Medical

College ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง นักศึกษาที่มีคะแนนสูงในกรีทได้รับการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ทั้งหมดถูกบันทึกถอดความคำต่อคำและการวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง แนวทางที่สร้างขึ้น ถูกใช้เพื่อออกแบบโปรแกรม (Intervention) ที่ชื่อว่า “RESET-P- GOALS” ซึ่งถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสำหรับนักศึกษาที่มี กรีทน้อย ผลวิจัยพบว่ามื่อนักศึกษาเข้าร่วมทั้งหมด 17 คน โดยร้อยละ 7 มีคะแนนสูง ในขณะที่ร้อยละ 2.8 มีระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในคะแนนกรีทในนักศึกษาที่มีกรีทต่ำ

จากการศึกษาแนวคิดกรีทและกรอบความคิดแบบเติบโตข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า ความคิดแบบเติบโตช่วยกระตุ้นให้เกิดกรีทโดยเฉพาะ มีเหตุผลว่าบุคคลจะรักษาความหลงใหลและความอุตสาหะเพื่อเป้าหมายระยะยาวก็ต่อเมื่อพวกเขาเชื่อว่าความพยายามของพวกเขาจะได้ผล (Duckworth, 2019) ความคิดแบบเติบโต เป็นความเชื่อที่ว่ามนุษย์เราสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนและเติบโตได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดด้วยการฝึกฝนและความเพียรพยายาม (Dweck, 2016) เป็นความเชื่อว่าคุณสมบัติพื้นฐานคือสิ่งที่สามารถฝึกฝนได้ผ่านความพยายามของคุณ, กลยุทธ์ของคุณ และการช่วยเหลือจากคนอื่น ถึงแม้ว่าคนเราจะมีความแตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน (พรสวรรค์ที่ติดตัวมา ความถนัด, ความสนใจ, หรือพื้นฐานทางอารมณ์) แต่ทุก ๆ คนสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาผ่านความพยายามและประสบการณ์ คนที่ดำเนินชีวิตด้วยชุดความคิดประเภทนี้จะรับมือกับความท้าทายด้วยความมั่นใจ ไม่รู้สึกกังวลว่าจะทำผิดพลาดหรือต้องอับอาย และจะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการเติบโตเป็นสำคัญ (Dweck, 2016) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรีทและความคิดแบบเติบโตที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในหลายวิจัย เช่น การศึกษาการพัฒนาของกรีทและความคิดแบบเติบโตในเด็กจีน เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่าง 2 ตัวแปรกับเด็กจีน เช่นเดียวกับการศึกษาของ Park และคณะ ผลงานวิจัยพบว่ากรีทและความคิดแบบเติบโตมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กรีทสามารถทำนายการเพิ่มขึ้นของความคิดแบบเติบโต ความคิดแบบเติบโตยังทำนายการเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ใน กรีทในช่วงเวลาเดียวกัน (Park et al., 2022) และการศึกษาบทบาทของกรอบความคิดแบบเติบโตต่อกรีทของครูโรงเรียนมัธยมในเมือง Purwokerto ประเทศอินโดนีเซีย ผลงานวิจัยพบว่าความคิดแบบเติบโตมีผลต่อกรีทของครูในโรงเรียนมัธยมในเมือง Purwokerto แสดงว่าความคิดแบบเติบโตของครูที่สูงขึ้นหรือต่ำลงจะส่งผลต่อกรีทของครู (Nastiti และคณะ, 2022) จากการศึกษางานวิจัยจะเห็นว่าตัวแปรกรีทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดแบบเติบโต แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างกรีทและกรอบความคิดแบบเติบโตที่ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาข้างต้น จึงได้เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนากรอบกรอบความคิดแบบเติบโตกับแนวทางในการพัฒนากริยาตามประเด็นที่มีความถี่มากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป พบว่า มีประเด็นที่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันและมีบางประเด็นที่สอดคล้องกันอยู่ ดังตารางที่ 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบประเด็นแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและแนวทางการพัฒนากริยา

แนวทางการพัฒนา Grit	แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต
มีเป้าหมายที่ชัดเจน	การตั้งเป้าหมาย/วิธีการตั้งเป้าหมาย/การตั้งเป้าหมายในการเรียน
การวางแผนพัฒนาตนเอง	
การส่งเสริมความอดทนและความพยายามเพื่อเอาชนะความทุกข์ยากลำบากและปัญหา	การส่งเสริมความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม ความมุ่งมั่น
การเปิดรับข้อมูลย้อนกลับหรือคำชี้แนะข้อเสนอแนะ	การได้รับข้อมูลย้อนกลับ
การฝึกให้มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต	ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตและสมอง การเสริมแรงด้วยการชมเชย การสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน การค้นหาข้อมูล/กลยุทธ์ใหม่ ๆ การใช้พลังของคำว่า “ยัง” การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและความล้มเหลว
การมีตัวแบบบุคคลที่มีกริยา	การเป็นตัวแบบบุคคลที่มีกรอบกรอบความคิดแบบเติบโต

จากการเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและแนวทางการพัฒนากริยา ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างกรอบกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู สรุปได้ ดังนี้

1. การมีเป้าหมายที่ชัดเจน การวางแผนการพัฒนาตนเอง
2. การได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาตนเองที่เน้นกระบวนการและความพยายาม
3. การส่งเสริมความอดทน ความพยายามเพื่อเอาชนะความทุกข์ยากลำบาก
และปัญหา

4. การส่งเสริมความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม
ความมุ่งมั่น

5. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสมองว่าเปลี่ยนแปลงได้
6. การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและความล้มเหลว
7. การค้นหาข้อมูลและกลยุทธ์ใหม่ ๆ
8. การสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน
9. การมีตัวแบบจากบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา
10. การเสริมแรงด้วยการชมเชย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง กรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

3.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1.1 ความหมายรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารพบว่าในทางศึกษาศาสตร์ มีการใช้คำว่ารูปแบบหลายคำ ได้แก่ รูปแบบการสอน (Model of Teaching หรือ Teaching Model) รูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Instructional Model หรือ Teaching-Learning Model) โดยกล่าวถึงความหมายไว้ ดังนี้

กระบวนการที่มีการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนโดยการวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ กิจกรรม และโปรแกรมที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้ (Joyce และ Weil, 2002; กุณิสรา จิตรขญานิช, 2562; บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556) รูปแบบการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแผนการปฏิบัติการที่จัดขึ้นเพื่อดำเนินการตามหลักปรัชญา ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ทิตินา แคมมณี, 2564) นอกจากนี้ รูปแบบการเรียนรู้อย่างเกี่ยวข้องกับทางเลือกใช้วิธีการและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ซึ่งต้องผ่านการพิสูจน์ว่ามีประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาผู้เรียน และสามารถให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้และทักษะที่ต้องการได้ (ทิตินา แคมมณี, 2564; บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556)

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบแผนการสอนที่จัดวางไว้อย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญที่ใช้อธิบายการดำเนินการสอนและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ โดยอาศัยปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด ความเชื่อต่าง ๆ วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ในการดำเนินการออกแบบและพัฒนา และต้องผ่านการพิสูจน์ว่ามีประสิทธิภาพที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

3.1.2 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การบูรณาการ

จากการศึกษาเอกสารพบว่าในทางศึกษาศาสตร์มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้กล่าวถึงความหมายของการบูรณาการทั้งความหมายทางการศึกษาและการจัดการเรียนแบบบูรณาการ ดังต่อไปนี้

ความหมายทางการศึกษา

การบูรณาการ คือ กระบวนการที่นำความรู้จากหลาย ๆ ด้านมาผสมผสานและเชื่อมโยงกันอย่างมีระเบียบ เพื่อให้เกิดความสมดุลและประสิทธิผลในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือในงานวิจัย การบูรณาการจะช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายแหล่งและหลายด้าน เช่น พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เพื่อให้มีความกลมกลืนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (ชนาธิป พรกุล, 2552; เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว, 2548; ราชบัณฑิตยสถาน, 2557) นอกจากนี้ การบูรณาการยังเป็นการนำศาสตร์จากหลายสาขาที่มีความสัมพันธ์กันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอน (ฉันทนา วิริยเวชกุล, 2559; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2560)

สรุปได้ว่า การบูรณาการ คือ การผสมผสานองค์ความรู้จากหลาย ๆ ด้านอย่างมีระบบและสมดุล เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายการเรียนการสอน/การจัดการเรียนแบบบูรณาการ (Integrated Learning Management) มีดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากหลาย ๆ ด้าน ให้สัมพันธ์กันเป็นองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2547) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการนี้จะใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกัน ตลอดจนฝึกทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (ทิตินา แคมมณี, 2564; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2548) นอกจากนี้

การเรียนการสอนแบบบูรณาการยังเน้นที่การจัดการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลายรายวิชา และมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (ฉันทนา วิริยะกุล, 2559)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนหลายวิธี จัดกิจกรรมต่าง ๆ และการนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่มีความหลากหลายเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นองค์รวม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3.1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Joyce และ Weil (2002) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Focus) เป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบการสอนเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ เช่น การพัฒนาความคิด การเรียนรู้ผ่านการกระตุ้นภายนอก หรือรางวัล การเรียนรู้ทางสังคม หรือการเติบโตทางอารมณ์และสังคม โดยแต่ละรูปแบบจะมีเป้าหมายและผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น รูปแบบ Mastery Teaching ของ Madeline Hunter เน้นการสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก
2. ลำดับขั้นตอน (Syntax) เป็นลำดับขั้นตอนที่บรรยายถึงโครงสร้างของรูปแบบการสอน รวมถึงลำดับการทำงานและเฟสต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการ ขั้นตอนนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละรูปแบบ
3. หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นหลักการที่บอกให้ครูรู้ว่าควรตอบสนองต่อนักเรียนอย่างไร โดยต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้สามารถประเมินได้ว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาในกระบวนการหรือไม่
4. ระบบสังคม (Social System) เป็นระบบสังคมภายในรูปแบบการสอนที่บอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน รูปแบบต่าง ๆ จะมีระบบสังคมที่ไม่เหมือนกัน เช่น ในบางรูปแบบ ครูอาจเป็นผู้นำหลัก ในขณะที่ในบางรูปแบบ ครูกับนักเรียนจะแบ่งบทบาทกัน
5. ระบบสนับสนุน (Support System) เป็นทรัพยากรหรือการสนับสนุนเพิ่มเติมที่จำเป็นต้องมีเพื่อทำให้รูปแบบการสอนนั้นสำเร็จได้ อาจเป็นสื่อการสอน เครื่องมือพิเศษ หรือสภาพแวดล้อมเฉพาะ

6. การนำไปใช้และผลลัพธ์ (Application and Effects) แต่ละรูปแบบจะพยายามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด อารมณ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ซึ่งสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอน ซึ่งเป็นการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบการสอน

2. จุดประสงค์ของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดจากการใช้รูปแบบการสอน

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ของรูปแบบการเรียนการสอน

4. การวัดและการประเมิน เป็นส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทีศนา แคมมณี (2564) กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. มีการกำหนดปรัชญา, ทฤษฎี, หลักการ, แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานสำคัญของรูปแบบการสอนนั้น ๆ

2. การอธิบายลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการ และแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐาน

3. การจัดระเบียบองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งสามารถจัดตามกรอบของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ตัวบ่งชี้ กระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิต และข้อมูลย้อนกลับ หรือจัดความสัมพันธ์ของส่วนประกอบให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้ระบบมีประสิทธิภาพ

4. การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนและเทคนิคที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุดสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหลักการของรูปแบบที่กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี หลักการหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐาน

หรือหลักของการออกแบบและพัฒนา รูปแบบ มีการกำหนดจุดประสงค์ของรูปแบบที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ และมีการอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและการประเมิน

จากการแนวคิดของ Joyce และ Weil (2002); (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556) และ ทิศนา ขัมมณี (2564) ดังกล่าวสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหลักการ แนวคิดพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนรู้ ระบบสนับสนุน ระบบสังคม และการประเมินผล ซึ่งล้วนมีบทบาทต่อการพัฒนา รูปแบบให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบททางการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาสังเคราะห์และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยประกอบด้วย 7 ประการ ดังนี้

1. หลักการ เป็นการอธิบายถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นฐานในการออกแบบ
2. จุดมุ่งหมาย เป็นการระบุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. เนื้อหา เป็นสาระการเรียนรู้ที่ถูกคัดเลือกให้เหมาะสมกับเป้าหมายของรูปแบบ
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมที่มีความชัดเจน
5. ระบบสังคม ระบบบทบาทของครูและนักศึกษาในระหว่างกระบวนการเรียนรู้
6. ระบบสนับสนุน เป็นทรัพยากรที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ เช่น สื่อการเรียนรู้ คู่มือกิจกรรม แบบประเมินตนเอง และบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเติบโตทางความคิดและพฤติกรรม
7. การประเมินผล ระบุวิธีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

3.1.3. ประเภทของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ทิศนา ขัมมณี (2564) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 5 ประเภท ตามจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้น ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด ตัวอย่างของรูปแบบนี้ได้แก่ รูปแบบการสอนที่เน้นมโนทัศน์, การสอนตามแนวคิดของกาเย่, การสอนด้วยการนำเสนอแนวคิดล่วงหน้า, การเน้นความจำ, และการใช้ผังกราฟิกในการสอน

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกับการพัฒนาเจตคติที่ดีของผู้เรียน ซึ่งอาจต้องใช้วิธีการอื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วย เช่น การสอนตามแนวคิดของบลูม, การใช้วิธีการซักถาม, และการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติ

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติ การกระทำ และการแสดงออก ซึ่งต้องใช้วิธีการที่แตกต่างจากการพัฒนาด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ตัวอย่างรูปแบบการเรียนการสอนนี้ได้แก่ การสอนตามแนวคิดของซิมชันในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ, การเรียนการสอนของเดฟในทักษะปฏิบัติ, และการเรียนการสอนที่เน้นองค์ประกอบของทักษะต่าง ๆ

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (Process Skill) เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่น การคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล การสืบสวน หรือกระบวนการทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกัน รูปแบบที่สามารถใช้ในการพัฒนาทักษะเหล่านี้ ได้แก่ การเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบเป็นกลุ่ม, การสอนกระบวนการคิดอุปนัย และการเรียนรู้กระบวนการคิดสร้างสรรค์

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในหลายด้านไปพร้อมกันโดยใช้การบูรณาการทั้งเนื้อหาและวิธีการ ซึ่งเหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ตัวอย่างของรูปแบบนี้ได้แก่ การเรียนการสอนแบบตรง, การเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง, การเรียนการสอนตามวงจร 4 MAT, และการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมมือ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ มีหลายรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากลเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์ ทดสอบประสิทธิภาพและได้รับการนิยมโดยทั่วไป โดยรูปแบบการเรียนการสอนมีลักษณะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่แตกต่างที่จุดเน้นของด้านที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งในการสอนแต่ละครั้งยังประกอบไปด้วย ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย รวมทั้งกระบวนการทางสติปัญญา เนื่องจากองค์ประกอบต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องกัน และในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

3.1.4. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้รูปแบบที่ดีและมีประสิทธิภาพ สรุปขั้นตอนสำคัญในการพัฒนารูปแบบไว้ ดังนี้ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556, น. 61)

1. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลการค้นพบจากงานวิจัยที่มีอยู่ และการศึกษาสภาพปัจจุบันหรือปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถได้มาจากเอกสาร, ผลงานวิจัย, การสังเกต หรือการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดหลักการและเป้าหมาย รวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ศึกษา และมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ การกำหนดเป้าหมายของการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้งาน รวมถึงการกำหนดวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น การเลือกใช้กับกลุ่มผู้เรียนใหญ่หรือกลุ่มย่อย และการเตรียมความพร้อมด้านงานและสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเกิดประสิทธิผลสูงสุด

4. การประเมินผลของรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบที่ได้พัฒนา ซึ่งจะทำการประเมินในสองมิติ ได้แก่ การประเมินความเป็นไปได้ทางทฤษฎี โดยผู้เชี่ยวชาญจะตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และการประเมินความเป็นไปได้ทางปฏิบัติ โดยการทดลองใช้งานจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

การปรับปรุงรูปแบบการสอน แบ่งออกเป็น 2 ระยะ

1. ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้จริง จะนำผลจากการประเมินความเป็นไปได้ทางทฤษฎีมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ

2. หลังจากที่ได้ทดลองใช้รูปแบบการสอนจริง ข้อมูลจากการทดลองจะเป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงเพิ่มเติม และอาจทำการทดลองใช้หรือปรับปรุงซ้ำ ๆ จนกว่าจะได้ผลที่น่าพึงพอใจ

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ จะต้องดำเนินอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน หลักการแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบ รวมทั้งการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องได้รับการประเมินผลประสิทธิภาพ เพื่อพิสูจน์รูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ ด้วยการปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะ

3.2 การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated learning)

3.2.1 ความหมายการกำกับตนเองในการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารมีนักจิตวิทยาและวิชาการ กล่าวถึงความหมายกำกับตนเองในการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน และควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง โดยผู้เรียนจะปรับกิจกรรมการเรียนรู้และใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างมีเจตนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ รวมถึงสะท้อนผลการเรียนและปรับตัวเองตามความจำเป็น (Zimmerman, 2002) นอกจากนี้ การกำกับตนเองในการเรียนรู้ยังเกี่ยวข้องกับการควบคุมความคิด (cognition), แรงจูงใจ (motivation) และพฤติกรรม (behavior) ของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ (Pintrich, 2004) โดยเป็นกลไกที่ช่วยอธิบายความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผ่านการควบคุมตนเอง (Schunk, 2012) การกำกับตนเองในการเรียนรู้อย่างส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นในกระบวนการเรียนรู้ (Allal, 2011)

สรุปได้ว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย วางแผน และควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

3.2.2 กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้

Zimmerman (2002) ได้อธิบายว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. **ขั้นตอนการคิดล่วงหน้า (Forethought Phase)** ขั้นตอนนี้เป็นการวางแผนก่อนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการเรียนรู้ เช่น เป้าหมายเชิงวิชาการหรือพฤติกรรมการเรียน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการวางแผนกลยุทธ์ที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้เรียนจะพิจารณาทรัพยากรที่มีอยู่และวิธีการที่จะใช้เพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ยังรวมถึงการประเมินตนเองว่าตนมีความสามารถหรือความเชื่อมั่นในการทำสำเร็จหรือไม่ ซึ่งเรียกว่า self-efficacy ความเชื่อนี้มีผลต่อการกระทำของผู้เรียนในระหว่างการเรียนรู้

2. **ขั้นตอนการดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง (Performance Phase)** ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะนำแผนที่ได้วางไว้มาใช้จริง โดยในระหว่างที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทำการติดตามความก้าวหน้าและตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินว่าแผนหรือกลยุทธ์ที่ใช้ได้ผลหรือไม่ การติดตามนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การเรียนรู้ได้

ทันทีหากพบว่าไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการเพิ่มประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนการสะท้อนผลและการประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) หลังจากการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้เรียนจะเข้าสู่ขั้นตอนการประเมินผลลัพธ์ของการเรียนรู้ โดยพิจารณาว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนจะสะท้อนผลจากประสบการณ์การเรียนรู้และตรวจสอบว่ากลยุทธ์ที่ใช้มีประสิทธิภาพหรือไม่ หากผลลัพธ์ออกมาดีเกิดความพึงพอใจ ผู้เรียนอาจให้รางวัลตนเอง (Self-Reinforcement) ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อผลลัพธ์ (Self-Reaction) ที่เป็นไปในทางบวก เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ครั้งต่อไป หากพบว่าผลลัพธ์ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ หรือมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม การวางแผนพัฒนาในอนาคต (Future Planning) จะเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนรู้ของตน และตั้งเป้าหมายใหม่ที่ชัดเจนกว่าเดิมผู้เรียน นำไปสู่การเริ่มต้นวงจรใหม่ในขั้น Forethought Phase โดยมีแผนและเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น

Schunk ให้ความเห็นว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ยังเป็นกระบวนการเชิงปฏิบัติการที่ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ระยะยาว ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ การกำกับตนเองในการเรียนรู้ยังส่งเสริมให้เกิดความคิดเชิงวิพากษ์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (Schunk และ Zimmerman, 2011, p. 4) นอกจากนี้การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นทักษะสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากสามารถปรับตัวและพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ได้ในทุกสถานการณ์ (Schunk และ Zimmerman, 2011; Zimmerman, 2002)

นอกจากนี้ Zimmerman ยังนำเสนอโมเดล Cyclic Model of Self-Regulation ซึ่งอธิบายขั้นตอนการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ในกระบวนการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ Forethought (การคิดล่วงหน้า), Performance or Volitional Control (การปฏิบัติหรือการควบคุมตนเอง) และ Self-Reflection (การสะท้อนตนเอง) ทั้งสามขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการทำงานเป็นวงจรที่ทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผน ดำเนินการ และสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Zimmerman, 2002)

1. การคิดล่วงหน้า (Forethought) เป็นขั้นตอนการวางแผนก่อนเริ่มลงมือทำ ประกอบด้วยกระบวนการย่อย

1.1 การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ขั้นตอนแรกในการคิดล่วงหน้า ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนกลยุทธ์เพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยรวมถึงประกอบด้วย

1.1.1 การตั้งเป้าหมาย (Goal setting) ผู้เรียนตั้งเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ เช่น เป้าหมายการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ

1.1.2 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) การวางแผนกลยุทธ์ที่จะใช้ในการเรียนรู้ เช่น การจัดสรรเวลาและทรัพยากร

1.2 ความเชื่อด้านแรงจูงใจในตนเอง (Self-motivation beliefs) ความเชื่อและแรงจูงใจภายในของผู้เรียนในการบรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

1.2.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-efficacy) ความเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายได้

1.2.2 การคาดหวังผลลัพธ์ (Outcome expectations) ความคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์จากการเรียนรู้

1.2.3 คุณค่าและความสนใจภายใน (Intrinsic interest/value) ความสนใจและคุณค่าที่ผู้เรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญ

1.2.4 การกำหนดทิศทางของเป้าหมาย (Goal orientation) การมุ่งเน้นไปที่การบรรลุเป้าหมาย

2. การปฏิบัติหรือการควบคุมตนเอง (Performance or Volitional Control) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และใช้การควบคุมพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

2.1 การควบคุมตนเอง (Self-control) ขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเรียนรู้ตนเองในระหว่างที่ปฏิบัติ เช่น

2.1.1 การสอนตนเอง (Self-instruction) การกำหนดแนวทางให้ตนเองปฏิบัติตาม

2.1.2 การสร้างภาพในจินตนาการ (Imagery) การสร้างภาพจินตนาการเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจ

2.1.3 การมุ่งเน้นความสนใจ (Attention focusing) การมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาที่เรียน

2.1.4 กลยุทธ์ในการทำงาน (Task strategies) การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการดำเนินการเรียนรู้

2.2 การสังเกตตนเอง (Self-observation) ผู้เรียนสังเกตพฤติกรรมและความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนรู้ โดยใช้การบันทึกข้อมูลตนเอง (Self-recording) การบันทึก

ความก้าวหน้าหรือปัญหาที่พบและการทดลองด้วยตัวเอง (Self-experimentation) การทดลองเทคนิคหรือกลยุทธ์ใหม่ๆ เพื่อพัฒนา

3. การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection) เป็นขั้นตอนหลังการปฏิบัติ ผู้เรียนจะประเมินผลลัพธ์และสะท้อนตนเองเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงในครั้งถัดไป ประกอบด้วย

3.1 การตัดสินใจตนเอง (Self-judgment) การประเมินความสำเร็จและประสิทธิภาพของการเรียนรู้

3.1.1 การประเมินผลตนเอง (Self-evaluation) การประเมินว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่

3.1.2 การอธิบายสาเหตุ (Causal attribution) การสะท้อนว่าปัจจัยใดที่ทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

3.2 การตอบสนองตนเอง (Self-reaction) การตอบสนองต่อตนเองหลังจากการประเมิน

3.2.1 ความพึงพอใจในตนเองหรือผลลัพธ์ (Self-satisfaction/affect) การตอบสนองต่อผลลัพธ์ของตนเอง เช่น รู้สึกพอใจหรือผิดหวัง

3.2.2 การปรับตัวหรือการป้องกัน (Adaptive-defensive) การปรับตัวเมื่อพบความล้มเหลว หรือการป้องกันตัวเองจากผลกระทบทางลบ

วงจรนี้เป็นกระบวนการที่หมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนจะเริ่มจากการคิดล่วงหน้า ลงมือปฏิบัติ และสะท้อนตนเอง เพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ตาราง 8 การเปรียบเทียบขั้นตอนหลักของแนวคิดการกำกับตนเอง ของ Bandura และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ Zimmerman

องค์ประกอบ	แนวคิดของ Bandura (1991)	แนวคิดของ Zimmerman (2002)
ขั้นตอนที่ 1	การสังเกตตนเอง (Self-Observation) - การติดตามและสังเกตพฤติกรรมของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรม	การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) - การตั้งเป้าหมายและวางแผนกลยุทธ์การเรียนรู้ เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้
ขั้นตอนที่ 2	การประเมินตนเอง (Self-Judgment) - การเปรียบเทียบพฤติกรรมของตนเองกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อตรวจสอบความสำเร็จหรือล้มเหลว	การดำเนินการและตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) - ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและติดตามผล โดยมีการตรวจสอบและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หากจำเป็น

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	แนวคิดของ Bandura (1991)	แนวคิดของ Zimmerman (2002)
ขั้นตอนที่ 3	การเสริมแรงตนเอง (Self-Reaction) -การให้รางวัลตนเองหรือลงโทษตนเอง ตามผลการประเมิน และปรับปรุง พฤติกรรมในอนาคต	การสะท้อนและประเมินตนเอง (Self- Reflection Phase) - ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้และสะท้อนถึง กระบวนการเพื่อปรับปรุงในครั้งถัดไป
การประยุกต์ ใช้งาน	การควบคุมพฤติกรรมโดยการประเมินตนเอง และการเสริมแรงในบริบทต่าง ๆ เช่น การศึกษา การทำงาน และการพัฒนาตนเอง	การพัฒนาทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และความสำเร็จ ทางวิชาการ
กระบวนการ ที่เน้น	การควบคุมพฤติกรรม การประเมิน และ การเสริมแรงตนเองในด้านพฤติกรรมและ อารมณ์	การควบคุมการเรียนรู้ การตั้งเป้าหมาย และ การประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงกลยุทธ์ การเรียนรู้

แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างในแนวคิดการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ของ Bandura และแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ Zimmerman โดยทั้งสองแนวคิดต่างมีความสำคัญในกระบวนการพัฒนาพฤติกรรมและการเรียนรู้ของบุคคล แต่มีการประยุกต์ใช้ในบริบทที่ต่างกัน คือ Bandura เน้นที่การควบคุมพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ Zimmerman เน้นที่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน

ตาราง 9 สรุปการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Zimmerman

ขั้นตอน	ขั้นตอนย่อย
1. การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) ขั้นตอนการวางแผนก่อนการเรียนรู้ ผู้เรียนจะ ตั้งเป้าหมายและวางแผนกลยุทธ์เพื่อบรรลุ เป้าหมาย โดยพิจารณาถึงแรงจูงใจและ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)	- การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) กำหนด เป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการเรียนรู้ - การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning): เลือกกลยุทธ์และวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม - การประเมินความสามารถของตนเอง (Self- efficacy) ประเมินความสามารถและความเชื่อมั่น ของตนเองว่ามีโอกาสทำสำเร็จหรือไม่

ตาราง 9 (ต่อ)

ขั้นตอน	ขั้นตอนย่อย
	- การวางแผนแรงจูงใจ (Task Interest/Value): ผู้เรียนพิจารณาว่าการเรียนรู้นั้นมีคุณค่าหรือสำคัญกับตนเองเพียงใด ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้อ หากผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้นั้นมีคุณค่า ก็จะมีความตั้งใจมากขึ้น
2. การดำเนินการและตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) การดำเนินการตามแผนที่วางไว้ พร้อมทั้งติดตามความคืบหน้า โดยมีการควบคุมพฤติกรรมและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม	- การติดตามตนเอง (Self-Monitoring) ติดตามการเรียนรู้และประเมินความก้าวหน้าตามเป้าหมายและปรับเปลี่ยนหากจำเป็น - การควบคุมตนเอง (Self-Control) ใช้กลยุทธ์ในการควบคุมพฤติกรรมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ เช่น การจัดการเวลา การทบทวนเนื้อหา - การใช้กลยุทธ์แรงจูงใจ (Self-Motivation Strategies) ผู้เรียนรักษาแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีต่าง ๆ เช่น การตั้งรางวัลเล็ก ๆ ให้ตนเองเมื่อทำได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. การสะท้อนและประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) ผู้เรียนจะประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้เทียบกับเป้าหมาย และสะท้อนถึงกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	- การประเมินผล (Self-Evaluation) ประเมินว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และกลยุทธ์ที่ใช้มีประสิทธิภาพเพียงใด - การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection) วิเคราะห์และทบทวนประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อหาจุดที่ควรปรับปรุง - การตอบสนองต่อผลลัพธ์ (self-reaction) โดยหากผู้เรียนเห็นว่าตนเองประสบความสำเร็จ จะเกิดความพึงพอใจหรือให้รางวัลตนเอง (self-reinforcement) เพื่อเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาต่อไป นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถวางแผนเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคตได้ (Future Planning) ช่วยให้สามารถทำการปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ Zimmerman มาใช้ในการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากการกำกับตนเองในการเรียนรู้ มุ่งเน้นที่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการกำหนดเป้าหมาย วางแผนกลยุทธ์ และการสะท้อนตนเอง ทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าแม้จะเผชิญกับความท้าทาย แต่พวกเขาก็สามารถพัฒนาและปรับปรุงทักษะของตนเองได้จากความล้มเหลวและประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับการศึกษา Nota และคณะ (2004) พบว่า นักเรียนที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้สูงมักจะมีการจัดการกับแรงกดดันในการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ไม่กลัวความล้มเหลว ซึ่งเป็นลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโต ที่สำคัญการศึกษาได้เน้นถึงการใช้ทักษะการสะท้อนตนเองและการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การเรียนรู้หลังจากพบกับอุปสรรค ซึ่งทำให้นักเรียนมีความพยายามมากขึ้น และสามารถพัฒนาตนเองต่อเนื่องได้

การใช้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูเรียนรู้ที่จะมองว่าความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา และพวกเขาสามารถกำกับตนเองเพื่อเรียนรู้และปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทัศนคติว่า “ฉันพัฒนาได้” แทนที่จะยอมแพ้ต่อความท้าทาย รวมทั้งแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ช่วยเสริมสร้างกริยา โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวางแผนและกำกับพฤติกรรมตนเอง เพื่อติดตามเป้าหมายในระยะยาว การที่ผู้เรียนสามารถติดตามความก้าวหน้าและประเมินตนเองได้อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยเพิ่มความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการทำงานหรือการเรียนรู้ แม้ว่าจะเผชิญกับความล้มเหลวหรือความท้าทายต่าง ๆ สอดคล้องกับการศึกษา Wolters และ Hussain (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองในการเรียนรู้กับกริยาในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าผู้ที่ใช้กลยุทธ์การกำกับตนเอง เช่น การตั้งเป้าหมาย การติดตามผล และการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีแนวโน้มที่จะมีความมุ่งมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายในระยะยาวมากกว่า การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมกริยา เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมุ่งมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายได้แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทาย ในทำนองเดียวกัน Eskreis-Winkler และคณะ (2014) พบว่า ผู้เรียนที่ใช้การกำกับตนเองในการเรียนรู้ สามารถจัดการกับความล้มเหลวได้ดี และมีความมุ่งมั่นสูงต่อการบรรลุเป้าหมายระยะยาว สิ่งนี้สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างการพัฒนาความเพียรพยายาม และการใช้การกำกับตนเองในการเรียนรู้ ในกระบวนการเรียนรู้จะช่วยให้ นักศึกษาวิชาชีพครูสร้างทักษะในการเรียนรู้ที่จะปรับตัวและต่อสู้กับความยากลำบากผ่านการตั้งเป้าหมายและการวางแผนระยะยาว ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกริยา

3.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

3.3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาเอกสารมีนักวิชาการและนักการศึกษา กล่าวถึงความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ ดังนี้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก ๆ โดยมุ่งหวังให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือและสนับสนุนกันในการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และผลสำเร็จของกลุ่ม ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Johnson และคณะ, 2000; Slavin, 2011; กุลิสรา จิตธัญวณิช, 2562; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2560) นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน และความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ทุกคนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ (วัชรวิภา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม โดยเน้นการทำงานร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

3.3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ สลาวิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และรอเจอร์ (Roger Johnson) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันมาร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 5 องค์ประกอบ (ทิตินา เขมมณี, 2564) ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของทุกคน โดยความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความรับผิดชอบของทุกคนในกลุ่มความสำเร็จทั้งของบุคคลและของกลุ่มเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบในการทำหน้าที่ของตนเอง พร้อมกับการช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จร่วมกัน

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มพึ่งพาอาศัยกันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งสามารถช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมุ่งมั่นทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skill) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญหลายด้าน เช่น ทักษะทางสังคม, ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น, ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม, ทักษะการสื่อสาร, และทักษะในการแก้ไขปัญหาขัดแย้ง

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์กระบวนการทำงานในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสามารถปรับปรุงและพัฒนาวิธีการทำงานได้ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มจะรวมถึงการตรวจสอบวิธีการทำงานในกลุ่ม, พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม, และผลการทำงานของกลุ่ม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มมุ่งมั่นและปรับปรุงการทำงานต่อไป โดยการได้รับข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าและช่วยฝึกทักษะการคิดอย่างมีสติ (Metacognition) ในการประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนเอง

จะเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือจะไม่เหมือนกันเข้ากลุ่มแบบปกติ แต่การเรียนรู้กันเป็นกลุ่มทุกคนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุความสำคัญของกลุ่ม

3.3.3 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ศึกษา ทดลอง และเสนอเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือในหลากหลาย ซึ่งเทคนิควิธีการต่าง ๆ เหล่านั้นต่างก็มีแนวคิดหลักการพื้นฐานในการปฏิบัติคล้ายคลึงกัน เพียงแตกต่างกันด้านกิจกรรมการเรียนรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น สิ่งสำคัญคือการนำวิธีการจัดการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ต้องเข้าใจหลักการ แนวคิดและสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเทคนิควิธีการดำเนินการเพื่อจะนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (วัชรวิภา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560) เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีทั้งเทคนิคที่ใช้ตลอดคาบเรียน หรือตลอดกิจกรรมการเรียนในแต่ละคาบ เรียกว่า การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal co-operative learning) และเทคนิคที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตลอดกิจกรรม

การเรียนการสอนในแต่ละคาบ สามารถใช้สอดแทรกในขั้นตอนตอนใด ก็ได้ เรียกว่าการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal co-operative learning) (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2560) ดังต่อไปนี้

1. การพูดเป็นคู่ (Rally robin) เป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดตอบ แสดงความคิดเห็นเป็นคู่ ๆ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดกันเป็นคู่ ๆ และให้แต่ละคู่พูดพร้อม ๆ กันไป ซึ่งคนที่ 1 พูดและคนที่ 2 จะฟังเมื่อพูดจบก็สลับกัน

2. การเขียนเป็นคู่ (Rally table) เป็นเทคนิคคล้ายกับการพูดเป็นคู่ทุกประการ ต่างเพียงเป็นการเขียนเป็นคู่ เป็นการร่วมมือเป็นคู่ ๆ โดยผลัดกันเขียนหรือวาด (อุปกรณ์ที่ใช้ ประกอบด้วย กระดาษ 2 แผ่น และปากกา 2 ด้านต่อกลุ่ม)

3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกของกลุ่มผลัดกัน พูด ตอบ เล่า อธิบาย โดยไม่ใช้การเขียน วาด โดยเป็นการพูดทีละคน ตามเวลาที่กำหนด

4. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-pair-share) เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากการตั้งปัญหาหรือคำถาม โดยให้สมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบของตนเองก่อน หลังจากนั้นให้นำคำตอบ มาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มคู่ แล้วนำข้อคิดเห็นหรือคำตอบที่ได้จากการอภิปรายในกลุ่มคู่มานำเสนอให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้นเรียนได้ฟัง

5. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดเป็นกลุ่ม (Think-pair-square) เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากการตั้งปัญหาหรือคำถาม โดยให้สมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบของตนเองก่อน จากนั้นนำคำตอบ ไปอภิปรายร่วมกับเพื่อนในกลุ่มคู่ หลังจากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กันภายในกลุ่ม เพื่อสรุปคำตอบและนำเสนอความคิดเห็นที่ได้ให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้นเรียนรับฟัง

6. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion) เป็นเทคนิคเมื่อครูตั้งคำถาม แล้วให้สมาชิกของกลุ่มทุก ๆ คนร่วมกันคิด พูด อภิปรายพร้อมกัน

7. ทำเป็นกลุ่ม-เป็นคู่-ทำคนเดียว (Team-pair-solo) เป็นเทคนิคที่ครูกำหนด ปัญหาหรือโจทย์ให้กับนักเรียน เพื่อให้เริ่มต้นจากการทำงานร่วมกันในกลุ่มจนสำเร็จ จากนั้น จะแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นคู่ เพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุผล และในขั้นตอนสุดท้ายให้สมาชิก แต่ละคนทำงานเดี่ยวจนสำเร็จ

8. การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน (Rotating feedback) เป็นเทคนิค ที่สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งอาจเป็นข้อคิด ข้อเสนอแนะ ข้อดี ข้อบกพร่อง ต่อผลงานของกลุ่มอื่น ๆ โดยหมุนเวียนไปที่ละกลุ่มจนครบอย่างเป็นระบบ หรืออาจมีการกำหนดให้ แต่ละกลุ่ม

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการทำงานเป็นกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกประมาณ 3-6 คน โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน แต่สามารถช่วยกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเพื่อ บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการ ได้แก่ 1) การพึ่งพาและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 2) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้จากสมาชิกแต่ละคน 4) การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่ารูปแบบการเรียนรู้นี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและสามารถส่งเสริมคุณลักษณะของกริทธิได้ เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามในการบรรลุเป้าหมายมากขึ้น โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ (Long-Term Retention) และเสริมสร้างแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู่มากขึ้น

รวมทั้งการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ดี และการมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ ได้ (ทิตินา แชมมณี, 2564) นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน สามารถสื่อสารกันได้ง่าย และเข้าใจกันได้ง่ายกว่าผู้สอน มีความสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีการแข่งขันเป็นวิธีการนำความท้าทายทางสังคมในรูปแบบที่สร้างสรรค์และการทำงานร่วมกันถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ (Kalesnikava และคณะ, 2019) และสอดคล้องกับการศึกษากลยุทธ์การพัฒนากริทธิในนักศึกษาแพทย์ พบว่ากิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและพี่เลี้ยงสามารถนำไปสู่การพัฒนาส่วนบุคคลและวิชาชีพของนักศึกษา สร้างระบบการสนับสนุนที่ช่วยให้นักศึกษายังคงอยู่ไม่ลาออกและพัฒนากริทธิ นอกจากนี้การเรียนรู้ทางสังคมร่วมกันที่ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและหารือเกี่ยวกับประสบการณ์ สามารถส่งเสริมความรู้สึกของการทำงานร่วมกันและได้รับการสนับสนุน ช่วยลดความรู้สึกโดดเดี่ยวและเสริมสร้างกริทธิโดยรวม รวมทั้งการเรียนรู้ร่วมกันให้โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ ได้พัฒนาทักษะและกลยุทธ์ที่สำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาของกริทธิอีกด้วย (Mirza และคณะ, 2021)

จากการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยพบว่าการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครูในงานวิจัยครั้งนี้ สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบผ่านการบูรณาการ

แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ และกลยุทธ์การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ โดยแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ ผ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการคิดล่วงหน้า ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนกลยุทธ์ และการประเมินความสามารถของตนเอง 2) ขั้นการดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง ซึ่งเน้นการลงมือปฏิบัติตามแผน การติดตาม และการควบคุมตนเอง และ 3) ขั้นการสะท้อนและประเมินตนเอง ซึ่งประกอบด้วยการประเมินผลลัพธ์ การสะท้อนตนเอง การตอบสนองต่อผลลัพธ์ และการวางแผนพัฒนาในอนาคต กระบวนการดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในศักยภาพของตนเอง เห็นคุณค่าของความพยายาม และเรียนรู้จากประสบการณ์ความสำเร็จและความล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการทำงานเป็นกลุ่มย่อยที่มีความหลากหลายของความสามารถ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน และอาศัยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ทักษะการทำงานเป็นทีม และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนับสนุนทางสังคม และการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดทั้งสองมาบูรณาการร่วมกับกลยุทธ์การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ ได้แก่ การมีเป้าหมายที่ชัดเจน การวางแผนการพัฒนาตนเอง การได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เน้นกระบวนการและความพยายาม การส่งเสริมความอดุสาหะ การเสริมสร้างความเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสมอง การเรียนรู้จากข้อผิดพลาด การค้นหากลยุทธ์ใหม่ การสร้างความท้าทาย การใช้ตัวแบบที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ และการเสริมแรงด้วยการชมเชย เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ส่งผลให้นักศึกษาวิชาชีพครูเกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถที่สามารถพัฒนาได้ แสดงพฤติกรรมความมุ่งมั่น ตั้งใจ และความพยายามในการเรียน สามารถเผชิญความท้าทายและความล้มเหลวอย่างสร้างสรรค์ และพร้อมที่จะทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายทั้งด้านการเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการเตรียมตัวสอบ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาและการทำงานในอนาคต ผู้วิจัยสามารถสรุปการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังแสดงในตารางที่ 10

ตาราง 10 แสดงสรุปการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้น ที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียน และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้น	การกำกับตนเองในการเรียนรู้						การเรียนรู้แบบร่วมมือ					
	ขั้นตอนที่ 1		ขั้นตอนที่ 2		ขั้นตอนที่ 3							
	Forethought Phase		Performance Phase)		Self-Reflection Phase							
	การตั้งเป้าหมาย	การวางแผนกลยุทธ์	การประเมินตนเอง	การติดตามตนเอง	การควบคุมตนเอง	การประเมินผล	การสะท้อนตนเอง	การตอบสนองต่อผลลัพธ์	การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน	การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่าง	ความรับผิดชอบส่วนบุคคล	ทักษะการทำงานเป็นทีม
1. จุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision)	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	
2. ลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success)				✓	✓			✓	✓	✓	✓	
3. สะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate)						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. มุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth)	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยเป็นการดำเนินการในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งงานวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

โดยผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยในแต่ละระยะ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset), กิริท (Grit) และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำข้อมูลมากำหนดนิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังจากนั้นสร้างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทและหาคุณภาพของแบบวัด โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น

1. การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ที่ใช้ในการศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริห คือ ผู้สอนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยเลือกจากคุณสมบัติกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริห คือ ผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานด้านจิตวิทยา ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาด้านจิตวิทยา จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

2.2 แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

2.3 แบบวัดกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริห เพื่อกำหนดกรอบการศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู

2) ออกแบบและสร้างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัยและความมุ่งหมายการวิจัย

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะ

4) จัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ตาราง 11 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

วัตถุประสงค์	คำถาม
1. เพื่อศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู	1. ท่านคิดว่ากรอบความคิดแบบเติบโต คืออะไร 2. ท่านคิดว่านักศึกษาวิชาชีพครู ควรมีลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโต อย่างไร
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู	3. ท่านคิดว่าจะมีแนวทางการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูเกิดลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโต อย่างไรบ้าง 4. ท่านคิดว่ากริยา คืออะไร 5. ท่านคิดว่าพฤติกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกว่ามีกริยา ควรเป็นอย่างไร 6. ท่านคิดว่าจะมีแนวทางการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูเกิดลักษณะกริยา อย่างไรบ้าง

3.2 แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอน

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโต

2) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครูจะถูกกำหนดขึ้นจากการศึกษาวรรณกรรม เอกสาร และตำราทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา และมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครู โดยข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

3) ออกแบบและสร้างข้อคำถามแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ โดยให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 1 มีความหมาย คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ

4) นำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู ทำการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดในแต่ละประเด็น ผู้วิจัยส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพครู 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา ทั้งในด้านการใช้ภาษา และความสอดคล้องของคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละข้อ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะให้คะแนนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ระดับการให้คะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อคำถาม สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกรอบความคิด

แบบเติบโต

0 ไม่แน่ใจข้อคำถาม สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกรอบความคิด

แบบเติบโต

-1 แน่ใจว่าข้อคำถาม ไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกรอบ

ความคิดแบบเติบโต

ตัวอย่างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

คำชี้แจง : แบบวัดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู ขอให้นักศึกษาพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมายทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษาน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษาน้อย
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษานปานกลาง
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามาก
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อคำถาม	5	4	3	2	1
1	ฉันเชื่อว่าการวางแผนการสอนและการสื่อสารในห้องเรียนของฉันสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง					
2	ฉันเชื่อว่าการใช้เทคโนโลยีและการประเมินผลนักเรียน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้					
3	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถพัฒนาทักษะการจัดการชั้นเรียนได้ผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์					

ภาพประกอบ 3 แสดงตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

5) นำคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 แสดงว่าข้อคำถามมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงและแก้ไขการใช้ภาษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6) นำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

7) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบวัดเพื่อวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งหมด (Correlated Item-Total Correlation) พบว่าข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ มีค่า CTTC อยู่ระหว่าง 0.32 ถึง 0.69 ค่าดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละข้อคำถามกับคะแนนรวมของแบบวัด ซึ่งแสดงว่าแต่ละข้อมีความสามารถในการจำแนกข้อมูลได้ในระดับที่ยอมรับได้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.91 แสดงว่าแบบวัดมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

8) ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขแบบวัดให้สมบูรณ์ ก่อนจัดทำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครูฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

3.3 แบบวัดกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิยามและลักษณะของกริถ
2) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะกริถของนักศึกษาวิชาชีพครูจะถูกกำหนดขึ้นจากการศึกษาวรรณกรรม เอกสาร และตำราทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาของการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครู โดยข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

3) ออกแบบและสร้างข้อคำถามแบบวัดกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 1 มีความหมาย คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ

4) นำแบบวัดกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู ทำการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดในแต่ละประเด็น ผู้วิจัยส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน

จิตวิทยา 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพครู 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา ทั้งในด้านการใช้ภาษา และความสอดคล้องของคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละข้อ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะให้คะแนนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ระดับการให้คะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อคำถาม สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกริห
- 0 ไม่แน่ใจข้อคำถาม สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกริห
- 1 แน่ใจว่าข้อคำถาม ไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของกริห

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู

คำชี้แจง: แบบวัดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู ขอให้นักศึกษาพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับความคิดและการกระทำของนักศึกษามากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง โดย

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษาน้อยมาก
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษาน้อย
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษานกลาง
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษามาก
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อคำถาม	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 ความหลงใหล (Passion)						
1	แม้ว่าการเรียนบางวิชาจะยากสำหรับฉัน ฉันยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเป้าหมายในการเป็นครู					
2	ฉันจดจ่อและใส่ใจในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่ดีตามเป้าหมายที่ตั้งไว้					
องค์ประกอบที่ 2 ความอดุสาหะ (Perseverance)						
21	ฉันให้ความสำคัญและจดจ่อกับการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย จนกว่าจะสำเร็จ					
22	แม้ว่าการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จะยาก เช่น การสื่อสารหรือการใช้เทคโนโลยี ฉันยังคงฝึกฝนและพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ					
23	เมื่อฉันต้องทำโครงการหรือวิจัย ฉันจะทุ่มเทเวลาเพื่อให้สำเร็จ					

ภาพประกอบ 4 แสดงตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดกริหของนักศึกษาวิชาชีพครู

5) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 แสดงว่าข้อคำถามมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาใช้ในการปรับปรุงและแก้ไขข้อคำถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

6) นำแบบวัดกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

7) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบวัดเพื่อวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งหมด (Correlated Item-Total Correlation) พบว่าข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ มีค่า CTTC อยู่ระหว่าง 0.38 ถึง 0.77 ค่าดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละข้อคำถามกับคะแนนรวมของแบบวัด ซึ่งแสดงว่าแต่ละข้อมีความสามารถในการจำแนกข้อมูลได้ในระดับที่ยอมรับได้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.94 แสดงว่าแบบวัดมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

8) ดำเนินการปรับปรุงแบบวัดให้สมบูรณ์ และจัดทำแบบวัดกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

4.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร ตำราทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับนิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาเพื่อกำหนดกรอบการศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน เพื่อนำข้อมูลมาสรุปกรอบการวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและแบบวัดกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูฉบับสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน เพื่อนำข้อมูลมาสรุปเป็นนิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนิยามและคุณลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ จากการสัมภาษณ์โดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

6.2 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

6.3 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทุกข้อ (Correlated Item-Total Correlation)

6.4 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 และการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, กริถ, แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้, แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือและแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ ประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจัดทำรูปแบบฯ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ ผู้วิจัยทำการปรับปรุงรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนำรูปแบบฯ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง หลังจากทดลองใช้แล้วผู้วิจัยทำการปรับปรุงและพัฒนาอีกครั้ง ก่อนดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบฯ ในระยะที่ 3 ดังนี้

1. การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีวุฒิการศึกษาทางด้านจิตวิทยาจำนวน 5 คน

1.2 ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางพัฒนาหลักสูตรการสอนและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีวุฒิการศึกษาทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
- 2.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, กริย, แนวทางการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและกริย และการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 2) ออกแบบและสร้างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะ
- 4) จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

3.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู
- 2) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-regulated learning) ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และแนวทางการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและกริยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

3) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับผลการวิจัยระยะที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู

4) ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู จากการบูรณาการแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ตามแนวคิดของซิมเมอร์แมน และแนวความคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการวิเคราะห์ขั้นตอนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ระยะ ได้แก่ การคิดล่วงหน้า การดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง และการสะท้อนและประเมินตนเอง จากนั้นนำองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด ทักษะการทำงานเป็นทีม และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม มาบูรณาการในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ดังตารางที่ 12

ตาราง 12 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ที่ได้จากแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แนวความคิดการกำกับตนเองใน การเรียนรู้	แนวความคิดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ
1. ขั้นตอนจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) นักศึกษาทำกับการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการตั้งเป้าหมายและวางแผนงาน พร้อมทั้งเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นผ่าน การทำงานเป็นทีม การแบ่งบทบาท และ การพึ่งพาอาศัยกัน เพื่อบรรลุเป้าหมาย ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มอย่างเป็น ระบบ	ขั้นตอนที่ 1 การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) มี กระบวนการย่อย คือ 1) กำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) 2) วางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) 3) ประเมินความสามารถตนเอง (Self-Efficacy)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability) - การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลอย่างใกล้ชิด (Face- to-Face Interaction) - ทักษะการทำงานเป็นทีม (Interpersonal and Small- Group Skills)
2. ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) นักศึกษาทำกับการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการลงมือปฏิบัติตามแผนโดย ติดตามและควบคุมการเรียนรู้ของ	ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการและ การตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) มีกระบวนการย่อย คือ 1) ลงมือปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ ที่วางไว้	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability)

ตาราง 12 (ต่อ)

ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แนวคิดการกำกับตนเองใน การเรียนรู้	แนวคิดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ
ตนเอง ควบคู่กับการทำงานร่วมกัน อย่างมีความรับผิดชอบ การสื่อสาร และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้ การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน	2) การติดตามตนเอง (Self-Monitoring) 3) การควบคุมตนเอง (Self-Control)	- การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Interaction) - ทักษะการทำงานเป็นทีม (Interpersonal and Small- Group Skills)
3. ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) นักศึกษาทำกับการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการสะท้อนและประเมินผล การเรียนรู้ของตนเอง ควบคู่กับ การร่วมกันทบทวนกระบวนการทำงาน กลุ่ม เพื่อปรับปรุงการทำงานและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมาย ร่วมกัน	ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและ ประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) มีกระบวนการย่อย คือ 1) ประเมินผลลัพธ์ (Self-Evaluation) 2) การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability) - การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลอย่างใกล้ชิด (Face- to-Face Interaction) - ทักษะการทำงานเป็นทีม (Interpersonal and Small- Group Skills) - การวิเคราะห์กระบวนการ กลุ่ม (Group Processing)
4. ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) นักศึกษาทำกับการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการนำผลการสะท้อนมาปรับ แผนพัฒนาตนเองในอนาคต พร้อม ทั้งได้รับการเสริมแรงและการ สนับสนุนจากกลุ่ม เพื่อสร้างแรงจูงใจ ความร่วมมือ และการเติบโตไปสู่ เป้าหมายร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและ ประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) มีกระบวนการย่อย คือ 1) การตอบสนองต่อผลลัพธ์ (Self- Reaction) 2) การวางแผนพัฒนาในอนาคต (Future Planning)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability) - การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลอย่างใกล้ชิด (Face- to-Face Interaction) - ทักษะการทำงานเป็นทีม (Interpersonal and Small- Group Skills)

5) ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและ grit ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้นจำนวน 14 กิจกรรม ดังตารางที่ 13

ตาราง 13 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและ grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู

กิจกรรม ที่	ชื่อกิจกรรม	ลักษณะที่พัฒนา Growth mindset และ Grit	
		Growth mindset	Grit
1	ปฐมนิเทศ: การเริ่มต้น สู่การพัฒนา	-	-
2	เปลี่ยนความคิดสู่ การเติบโต	- ความเชื่อว่าความสามารถ พัฒนา และเรียนรู้ได้ - การเรียนรู้ตลอดชีวิต - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	การมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
3	ครูรู้ความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ	- ความเชื่อว่าความสามารถ พัฒนา และเรียนรู้ได้ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู
4	ปลูก Passion สู่การเป็นครู	- การมีเป้าหมายในการเป็นครู - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความสนใจและรักในอาชีพครู - แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5	ตั้งเป้าหมายเพื่อ ความสำเร็จ	- การมีเป้าหมายในการเป็นครู - การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู - แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตาราง 13 (ต่อ)

กิจกรรม ที่	ชื่อกิจกรรม	ลักษณะที่พัฒนา Growth mindset และ Grit	
		Growth mindset	Grit
6	คนพบตัวตน	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
7	เสริมจุดเด่น เติมเต็มจุดที่ต้องพัฒนา	- ความเชื่อว่าความสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้ - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง - แรงใจไม่ล้มถอย
8	จัดการตน บริหารเวลาสู่ความสำเร็จ	- การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู - การมีวินัยในตนเอง
9	คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ	- การมีทัศนคติที่เป็นบวก - ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู
10	คิดเป็น แก้ปัญหาได้	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง - การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี	- ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู

ตาราง 13 (ต่อ)

กิจกรรม ที่	ชื่อกิจกรรม	ลักษณะที่พัฒนา Growth mindset และ Grit	
		Growth mindset	Grit
11	เรียนรู้จากความล้มเหลว สูความสำเร็จ	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - ความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว - การจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู
12	อุตสาหกรรมสู่เป้าหมาย : ความพยายามคือคำตอบ	- ความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว - ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
13	แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ	- การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู - ความสนใจและรักในอาชีพครู
14	สรุปบทเรียนและก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ	-	-

6) ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ที่พัฒนาขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา 4 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ด้วยแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ผลการประเมินพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.29) และแผนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบดังกล่าว มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.28)

7) ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้คุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย เพื่อทดสอบความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ และตรวจสอบข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้น

8) ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3

4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของกรอบความคิดแบบเติบโต , กริทธิ, แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแนวทางการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ สร้างเป็นโครงร่างรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้

4.2 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 5 คน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้สมบูรณ์

4.3 ผู้วิจัยออกแบบและสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ

4.4 ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ด้วยแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ

4.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ผลการประเมิน พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29 แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด กระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผล

4.6 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาวิชาชีพครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบขั้นตอน กระบวนการ ระยะเวลาให้เหมาะสม

4.7 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ให้เหมาะสมกับการทดลองใช้จริงฉบับสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ เพื่อนำมาสรุปแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

5.2 ผู้วิจัยทำการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุดถือว่าผ่านการประเมิน

5.3 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ฉบับสมบูรณ์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 793 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เลือกนักศึกษาจำนวน 30 คน จากนักศึกษาทั้งหมด โดยเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาต่ำกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และสมัครใจเข้าร่วมการศึกษา

2. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยจะทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบง่ายจากสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน

จากกระบวนการดังกล่าว กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริย ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบดังกล่าว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพที่ได้จากการศึกษาใน ระยะที่ 1

2.2 แบบวัดกริยของนักศึกษาวิชาชีพที่ได้จากการศึกษาได้จากการศึกษาในระยะที่ 1

2.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครูได้จากระยะที่ 2

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

3.1 แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยกำหนดแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมี 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะหลังการทดลอง (ชูศรี วงศ์รัตน์ และ องอาจ นัยพัฒน์, 2551) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 14 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E R	T ₁	X	T ₂
C R	T ₁	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์มีดังนี้

E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental group)

C คือ กลุ่มควบคุม (Control group)

R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random assignment)

T₁ คือ การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) วัดทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริย

T_2 คือ การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) วัดทั้งกรอบความคิดแบบเติบโต และกริยา

X คือ การจัดกระทำ (Treatment)

- คือ ไม่ได้รับการจัดกระทำ (Treatment)

3.2 วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองข้างต้น โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

3.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและแบบวัดกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ทำการทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม และเก็บรวบรวมเป็นคะแนนระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

3.2.2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยการจัดกระทำ (Treatment) ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและการทดลองใช้แล้ว ไปใช้กับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ใด ๆ

3.2.3 ระยะหลังการทดลอง

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูมาให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง และเก็บรวบรวมเป็นคะแนนระยะหลังการทดลอง (Posttest) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ผลการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

(Content Analysis)

4.3 วิเคราะห์การแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปรกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.4 วิเคราะห์การแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures MANOVA) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของคะแนนในช่วงก่อนและหลังการทดลองสำหรับกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบ Hotelling's T2 และตรวจสอบข้อสมมติฐานต่าง ๆ ผ่านการทดสอบ Mauchly's Test of Sphericity เพื่อให้มั่นใจว่าเงื่อนไขการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐาน

4.5 การทดสอบด้วย Univariate ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

การพิทักษ์สิทธิและจรรยาบรรณในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ยื่นขอหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หมายเลขรับรองโครงการวิจัย SWUEC-672146 ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนของการวิจัย สิทธิในการปฏิเสธหรือถอนตัวจากการวิจัยโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้เข้าร่วม รวมถึงการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมต้องแสดงความยินยอมโดยสมัครใจผ่านแบบฟอร์มหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (Informed Consent Form) ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพบางส่วน คือ การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากผู้เข้าร่วมเพื่อบันทึกเสียง (Audio Recording) เพื่อความถูกต้องในการถอดข้อมูล และใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิจัยเท่านั้น เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ได้แก่ แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริ เทปบันทึกเสียง และข้อมูลถอดความ จะถูกเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย โดยมีการเข้าถึงเฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลทั้งหมดภายหลังจากสิ้นสุดการวิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนดตามหลักจริยธรรม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยเป็นการดำเนินการในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละระยะ ดังนี้

ผลการศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. นิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

1.1 นิยามของกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

1.1.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่ากรอบความคิดแบบเติบโต เป็นความเชื่อที่ว่าศักยภาพและความสามารถของบุคคลสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกฝน ความพยายาม และกลยุทธ์ที่ดี โดยไม่ย่อท้อจากความท้าทายหรือความล้มเหลว ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมองปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต และเป็นความเชื่อที่ทำให้บุคคลมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและมองไปข้างหน้าอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายในชีวิต (Dweck, 2016; Nottingham และ Larsson, 2019; Silver และ Stafford, 2017; วิจารย์ พานิช, 2559; สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2563; อภรณ์ ภูวิทยพันธ์, 2563)

1.1.2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่ากรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง กรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ผ่านการเรียนรู้ ความพยายามและความมุ่งมั่น ส่งผลให้นักศึกษามีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเปิดรับประสบการณ์

ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครู การสอนและผู้เรียน นอกจากนี้ยังกล่าวเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมองความล้มเหลวเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา พร้อมทั้งเปิดรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครูผู้สอน และนักเรียนในการปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

เป็นกรอบความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูเชื่อว่าทักษะการสอน ความรู้ทางวิชาการ การจัดการชั้นเรียน และความสามารถอื่น ๆ ในวิชาชีพครู สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องผ่านการเรียนรู้ ความพยายามและความมุ่งมั่น มีการยอมรับและการเรียนรู้จากความล้มเหลวในการสอน การรับฟังและการยอมรับคำวิจารณ์จะเปิดรับคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากครูพี่เลี้ยง เพื่อนร่วมชั้น หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขา มีการตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและมีความหมายสำหรับตนเองในการพัฒนาวิชาชีพ และมองหาทักษะใหม่ ๆ ที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและปรับปรุงวิธีการการสอนและการเรียนรู้เพื่อเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ จะมองว่าความยากลำบากในการสอน เช่น การจัดการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือการสอนในสภาพแวดล้อมที่มีทรัพยากรจำกัด เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเอง นักศึกษาจะพยายามหาวิธีการแก้ไขและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์

เป็นความเชื่อ มุมมอง และทัศนคติของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ทำให้เกิดการพัฒนา ที่เชื่อในศักยภาพของตนเอง เชื่อว่าตนเองเติบโต เพราะการเติบโตคือการพัฒนาไม่ว่าเราจะเป็นคนเก่งหรือคนไม่เก่ง จะเชื่อว่าตนเองทำได้ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเองในการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู การเป็นครู และการทำงานของความเป็นอาชีพครู

“เป็นความคิด ความเชื่อ ทัศนคติของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับศักยภาพทางปัญญาว่าสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง พัฒนาได้”

“การเป็นครู จะเป็นครูที่มีศักยภาพ คือ เป็นครูที่เป็นแบบที่เด็กเห็นแล้วภูมิใจแบบได้เรียนกับผู้คนนี้ ครูคนนี้มีความสามารถ ครูคนนี้มีศักยภาพ ตั้งใจ ก็จะทำให้เขาพัฒนาตัวเองได้”

“ผู้ที่มี Growth Mindset มักจะตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและมีความหมายสำหรับตนเอง”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่ากรอบความคิดนี้เป็นกรอบความคิดที่ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้ความสามารถได้เต็มศักยภาพ ไม่ว่านักศึกษาจะมีความสามารถมากน้อยเพียงใด พวกเขาจะสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้เสมอ และสามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากสถานการณ์ทางบวกและทางลบ ไม่ว่าจะเผชิญกับสถานการณ์ใด นักศึกษาจะสามารถนำประสบการณ์และความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

กรอบความคิดที่ทำให้คนเกิดการพัฒนา เกิดการใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ที่เชื่อในศักยภาพของตนเอง เชื่อว่าตนเองเติบโต เพราะการเติบโต คือการพัฒนาไม่ว่าเราจะเป็นคนเก่งหรือคนไม่เก่ง จะเชื่อว่าตนเองทำได้ เชื่อว่าเราทำได้ ดีกว่านี้ เราสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้ สามารถที่จะเรียนรู้ทั้งจากสถานการณ์ทางบวกและทางลบ ไม่ว่าจะเจอสถานการณ์ลักษณะใด และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเอง

สรุปได้ว่า กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ชุดความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการใช้ศักยภาพตนเองอย่างเต็มที่ ผ่านความพยายามอย่างต่อเนื่อง มีเป้าหมายในการเป็นครูที่มีความสามารถ ชัยชนะและตั้งใจ รวมถึงการเป็นตัวอย่างให้กับผู้เรียน มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครู การสอนและผู้เรียน นอกจากนี้ยังกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และจะมองความล้มเหลวเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา พร้อมทั้งเปิดรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครูผู้สอน และนักเรียนในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

1.2 ลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู

1.2.1 จากการวิเคราะห์เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่าบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) จะมีลักษณะ ได้แก่ 1. มีความเชื่อว่าความสามารถและศักยภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ 2. ใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 3. เปิดรับความท้าทายและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

4. มองความผิดพลาดคือโอกาสในการเรียนรู้ 5. รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น และ 6. มองความสำเร็จของผู้อื่นเป็นแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างให้เรียนรู้ (Dweck, 2016; Nottingham และ Larsson, 2019; Silver และ Stafford, 2017; วิจารย์ พานิช, 2559; สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2563; อามรณ์ ภูวพิณธ์, 2563)

1.2.2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่ามีลักษณะสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโตที่ช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถพัฒนาตนเองและเป็นครูที่มีประสิทธิภาพได้ โดยสามารถสรุปลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครูได้ 10 ประการ ดังนี้

1) ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน พัฒนา และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง นักศึกษาจะเชื่อว่าความสามารถไม่ใช่สิ่งคงที่ แต่สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเองในการเป็นนักศึกษาวิชาชีพครู การเป็นครู และการทำงานในอาชีพครูซึ่งความเชื่อนี้จะช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูไม่ยอมแพ้เมื่อเจออุปสรรคและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

เขาจะเชื่อว่าตนเองทำได้ เชื่อว่าเราทำได้ดีกว่านี้ เราสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้ สามารถที่จะเรียนรู้ทั้งจากสถานการณ์ทางบวกและทางลบ ไม่ว่าจะเจอสถานการณ์ลักษณะใด และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเองในการเป็นนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู การเป็นครู และการทำงานของการเป็นอาชีพครู ครูควรมีความสามารถหลากหลาย ไม่เพียงแค่ว่าในการจัดการเรียนการสอน แต่ยังรวมถึงการบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดเตรียมสื่อการสอน การประเมินผลที่ตรงกับตัวชี้วัดของนักเรียน และการศึกษาผู้เรียน เพื่อจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน รวมทั้งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพและการศึกษาผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

“นิสิตครูเอง ถ้าเกิดว่าคนที่มี Growth mindset เขาก็ต้องสามารถที่จะปรับเปลี่ยนมุมมองความคิด มีความยืดหยุ่นทางความคิดในการที่เขาจะพัฒนาตัวเองในการเป็นครู”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความยืดหยุ่นทางความคิดและสามารถปรับเปลี่ยนมุมมองเพื่อพัฒนาตนเองในการเป็นครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักของกรอบความคิดแบบเติบโต ที่เชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้ เพราะกรอบความคิดแบบเติบโต ทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้และการปรับตัว นักศึกษาที่เชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จะไม่ยึดติดกับความล้มเหลวหรือความสำเร็จในปัจจุบัน แต่จะมองว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นิสิตครูเอง ถ้าเกิดว่าคนที่มี Growth mindset ของนิสิตเนี่ย เขาก็ต้องสามารถที่จะปรับเปลี่ยนมุมมองความคิด มีความยืดหยุ่นทางความคิดในการที่เขาจะพัฒนาตัวเองในการเป็นครู”

2) การมีทัศนคติที่เป็นบวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีทัศนคติที่เป็นบวก นักศึกษาจะมีความคิดเห็นและความรู้สึกเชิงบวกต่อการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองและการทำงานในอาชีพครู ซึ่งเป็นลักษณะที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองในการเป็นครู ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะมองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการเรียนรู้ พวกเขาจะเชื่อว่าความพยายามและการทำงานหนักจะนำไปสู่ความสำเร็จ”

3) การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง มีความตั้งใจและทุ่มเทในการเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการทำกิจกรรมต่าง ๆ เน้นการพัฒนาและเติบโตผ่านความพยายาม ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากหรืออุปสรรคที่พบเจอ เพื่อเป็นครูในอนาคตที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักศึกษา

จะเชื่อว่าความพยายามอย่างต่อเนื่องเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงศักยภาพ การบรรลุเป้าหมายและพัฒนาตนเอง ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะมีความพยายามในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะไม่หยุดนิ่งในการค้นหาวิธีการและเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนและการเรียนรู้”

“เรามองว่าความพยายาม คือหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการที่จะให้เขาเนียสามารถเปลี่ยนแปลงศักยภาพของตนเอง พัฒนาศักยภาพของตนเอง”

4) การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลวเพื่อพัฒนาตนเอง โดยนักศึกษาจะไม่หลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งในการเรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยจะมองความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และการพัฒนา สามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาด เรียนรู้จากประสบการณ์ และใช้ประสบการณ์เหล่านั้นในการปรับปรุง และพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นต่อไป

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู การสอน และงานที่ทำทายเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้ นักศึกษาจะมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเอง การได้ทำสิ่งเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

การมองเห็นอุปสรรคแบบในเชิงสู้ ไม่ย่อท้อ ไม่ยอมแพ้ เช่น การฝึกประสบการณ์สอนใน 1 เทอมหรือ 1 ปีที่เป็นมาตรฐานของคุรุฯ ถ้ามองว่ามันยาก มันต้องเจอกับคนที่หลากหลาย ต้องเจอครูพี่เลี้ยง ต้องถูกประเมินการสอน เราก็ต้องมองว่ามันเป็นสิ่งที่ต้องสู้หรือว่าพยายามที่จะประสบความสำเร็จในการสอนให้ได้

“เวลาเขาเจอความล้มเหลวหรือผิดหวังไม่ได้แปลว่าเขาจะไม่เสียใจ เขาเสียใจ แต่เขาจะมองว่าอะไรที่เป็นปัจจัยเหตุที่ทำให้เขาผิดพลาดหรือผิดหวังหรือล้มเหลว เสียใจได้แต่ว่าพอเสียใจปุ๊บก็จะย้อนกลับไป”

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ พวกเขาจะไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว แต่จะใช้ประสบการณ์นั้นในการพัฒนาตนเอง และปรับปรุงวิธีการทำงาน”

5) การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพรู้จักที่จะรับฟังความคิดเห็นแบบเติบโตจะเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น นักศึกษาวิชาชีพรู้จักที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครู หรือผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในเรื่องการเรียนและการพัฒนาทักษะในอาชีพการงาน โดยสามารถนำข้อเสนอแนะเหล่านั้นมาปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเอง เกิดแรงบันดาลใจ และปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะเปิดรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากผู้อื่น พวกเขาจะมองว่าคำวิจารณ์เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเอง และจะไม่ปิดกั้นความเห็นจากผู้อื่น”

“การเปิดรับความคิดเห็นและคำวิจารณ์จากผู้อื่นเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้ที่มี Growth Mindset เพราะพวกเขามองว่าคำวิจารณ์ เป็นโอกาสที่สามารถใช้ในการพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเอง”

6) การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพรู้จักที่จะมีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี กรอบความคิดแบบเติบโตเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ด้วยความพยายามและการเรียนรู้ แต่การที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริงจำเป็นต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีเพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

คนที่มี Growth mindset จะต้องมีความยืดหยุ่นที่ดี คือ Growth mindset ไม่ใช่แค่ความพยายาม Growth mindset มันเป็นความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพราะเชื่อว่าศักยภาพพัฒนาได้ เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้ศักยภาพพัฒนาได้แน่นอน ความพยายามเรียนรู้จากความล้มเหลว ทำงานที่ยาก ทำท่าย และการมีกลยุทธ์ที่ดี

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ พวกเขาจะเข้าร่วมการฝึกอบรม การประชุมวิชาการ และการสัมมนาเพื่อต่อยอดความรู้ของตนเองอยู่เสมอ”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่แตกต่างจากวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเนื่องจากอาชีพครูต้องเรียนรู้ตลอดเวลาเพื่อสามารถทำหน้าที่ครู การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนี้จะช่วยเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่จำเป็น รวมทั้งเตรียมพร้อมกับความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

อาชีพครูมันเป็นอาชีพที่ต้องเรียนรู้ตลอดเวลา คือ แบบเราต้องอยู่กับนักเรียนความรู้ของเราต้องเรียกว่าต่อยอด ตลอดเวลาซึ่งในความเป็นครูของเรา มีองค์ความรู้ในหลายด้านมากเลย เมื่อครูเป็นบุคคลที่จะต้องเรียนรู้อะไรหลากหลายอย่างเพื่อทำหน้าที่ในความเป็นครู และความรู้ในปัจจุบันเป็นความรู้ที่ไม่หยุดนิ่งมันแบบเกิดขึ้นตลอดเวลา

7) การมีเป้าหมายในการเป็นครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีเป้าหมายในการเป็นครู เกิดการพัฒนาตนเอง โดยมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเป็นครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงมีความขยัน ตั้งใจในการทำงานและการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่าการมีเป้าหมายในการเป็นครูที่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง จะกระตุ้นให้นักศึกษาวิชาชีพครูมุ่งมั่น แสวงหา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะนักศึกษาจะตระหนักว่าผู้เรียนกำลังเฝ้าดูและเรียนรู้จากครูอยู่เสมอ โดยมักจะยึดครูเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น นักศึกษาวิชาชีพครูจึงมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

ฉันจะเป็นครู ฉันก็ต้องพัฒนาตนเองต่อไป ทำให้อยากที่จะเกิดการพัฒนาด้านตนเอง เพราะสุดท้ายแล้ว คือ การเป็นครู เขาก็จะเป็นครูที่มีศักยภาพ คือ เป็นครูที่เป็นแบบที่เด็กเห็นแล้วภูมิใจแบบได้เรียนกับผู้คนนี้ ครูคนนี้มีความสามารถ ครูคนนี้มีคามขยัน ตั้งใจ ก็จะทำให้เขาพัฒนาตัวเองได้

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและท้าทาย พวกเขาจะมีความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น ไม่ว่าจะต้องเผชิญกับความยากลำบากใด ๆ ก็ตาม”

8) การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะพร้อมเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยเปิดรับประสบการณ์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยทำมาก่อน รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำงานที่ยากและท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน และการพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาตนเอง

เด็กจะต้องเป็นคนที่เปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ คือ สามารถเปิดรับมุมมอง ความคิด สามารถเปิดรับวิธีการ คือ เราเป็นนิสิตครูจะต้องเข้าไปจัดการเรียนการสอนจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือว่ามีเนื้อหาต่าง ๆ เขาก็ต้องเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ มองเรื่องงานสอน มองเรื่องราววิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับครูที่มันยาก ๆ เนี่ย ให้มองเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นหรือเรื่องที่มันอยากจะทำ

9) การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น โดยใช้ประสบการณ์และวิธีการที่ประสบความสำเร็จทั้งจากเพื่อน ครู หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและอาชีพครูเป็นแหล่งเรียนรู้สามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาด้านตนเอง เกิดแรงบันดาลใจและนำกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงานของตนเอง ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

คนที่เป็นครูนิสิตครูเนี่ยเขาน่าจะต้องมีตัวแบบของเขาในการที่ประสบความสำเร็จ แล้วเขาสามารถที่จะยึดตัวแบบนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวแบบจากเพื่อนร่วมชั้นนะครับ จากรุ่นพี่หรือจากบุคคลที่เขาู้สึกชื่นชอบในแวดวงความเป็นครูด้วยนะ เขาสามารถถอดบทเรียนจากความสำเร็จตรงนั้น

“การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่นเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาตนเอง เพราะมันช่วยให้เราเห็นตัวอย่างที่ดีของการประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน”

10) การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง โดยสามารถทำงานร่วมกับเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ผู้สอน รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และความรู้ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนและการเป็นครู ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Growth Mindset จะสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี พวกเขาจะยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและร่วมมือกันเพื่อพัฒนาวิธีการสอนและการเรียนรู้”

สรุปได้ว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีลักษณะสำคัญ ได้แก่

1. ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้
2. การมีทัศนคติที่เป็นบวก
3. การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง
4. การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว
5. การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น
6. การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี
7. การมีเป้าหมายในการเป็นครู
8. การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ
9. การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น และ
- 10) การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง

2. นิยามและลักษณะของกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

2.1 นิยามของกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู

2.1.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิยามกริถ พบว่า กริถ (Grit) คือ ลักษณะที่ผสมผสานกันระหว่างความหลงใหล (Passion) และความอดุสาหะ (Perseverance) เพื่อการบรรลุเป้าหมายในระยะยาว มีการแสดงออกถึงความสนใจ จดจ่อ มุ่งมั่น ตั้งใจ พยายามเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้ว่าจะประสบกับปัญหาหรือความยากลำบาก

จะไม่ยอมแพ้ จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้สำเร็จ (Baruch-Feldman, 2017; Duckworth, 2019; Goodwin และ Miller, 2013; Hoerr, 2019; Sturman และ Zappala-Piemme, 2017)

2.1.2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่า กริถของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความชอบและความรักในการเรียนและการเป็นครู มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน และพยายามในการทำงานและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถเผชิญกับความล้มเหลว ความท้าทาย และอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ เพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครู ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“เป็นคุณลักษณะของคนที่มีความเพียรพยายาม มีความมุ่งมั่น ทำในสิ่งที่ชอบสิ่ง ที่รักชอบที่จะเป็นครู วิชาชีพครูเป็นวิชาที่เขารัก มุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำไปสู่อาชีพในอนาคตเขาได้”

“การที่เรามีความรัก ความศรัทธา มีความหลงใหล ในเป้าหมายที่อยากจะไปถึง และมีวิริยะอุตสาหะและพากเพียรที่จะไปถึงจุด ๆ นั้น ถ้าเป็นนักศึกษาวิชาชีพครู คือ การมี Passion ในการเป็นครูจริง ๆ แสดงว่าเป้าหมายของเขาคือการเป็นครู”

“ชอบที่จะเป็นครู วิชาชีพครูเป็นวิชาที่เขารัก มุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำไปสู่อาชีพในอนาคต เขาได้”

เป็นการมุ่งสู่เป้าหมายระยะยาว การที่เราจะไปถึงเป้าหมายระยะยาวนั้นได้ เป้าหมายก็คือการเรียนที่ประสบผลสำเร็จ เพราะฉะนั้นการที่จะให้เด็กนักศึกษาเขามี Grit ของเขา เป้าหมายของเขาก็คือการเรียนที่ประสบผลสำเร็จ เขาก็ต้องมี Passion ของการเป็น นักศึกษาวิชาชีพครู มี Passion ในสิ่งที่เรียนวิชาชีพครู แล้วหลังจากนั้นก็ให้เขามีตัววิริยะอุตสาหะและความพากเพียรที่จะพัฒนาตนเองเพื่อประกอบวิชาชีพครู

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ เอกสาร โดยระบุว่ากริถของนักศึกษาวิชาชีพครูนั้นรวมถึง การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้ว่า จะเจอกับอุปสรรค ปัญหา ความยุ่งยาก หรือภาระงานหนัก นักศึกษาจะไม่เปลี่ยนแปลงเป้าหมาย ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“การยืนหยัดในการทำสิ่งต่าง ๆ ในการที่จะอยู่ในวิชาชีพครูหรือเรียนครูได้ แม้ว่า สิ่งนั้นมันจะเจอกับอุปสรรคปัญหาหรือความยุ่งยากหรืองานที่หนัก แต่เขาจะยืนยันหรือยืนหยัดใน การที่จะอยู่ในวิชาชีพครูหรือเรียนครูได้ คนนี้เรียกว่ามีกริถ”

อีกประเด็นที่น่าสนใจมีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่ากริทไม่เพียงแต่การยืนหยัดต่ออุปสรรคเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์และหาวิธีแก้ไขปัญหาคือดีที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิได้ชี้ให้เห็นว่ากริทไม่ใช่เพียงแค่ความอดทนหรือความพยายาม แต่ยังรวมถึงการคิดเชิงวิเคราะห์ในการหาทางออกที่เหมาะสมที่สุด ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“เป็นความอดทนที่เป็นพื้นฐานที่ส่งผลทำให้บุคคลนั้นมีกระบวนการคิดที่จะหาวิธีการแก้ไขปัญหาหรือหาทางออกในการฟันฝ่าอุปสรรคและเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรค

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่าความสามารถในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุด รวมถึงการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความคิดเห็นนี้เป็นการขยายความหมายของกริท โดยเน้นที่การแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Grit จะไม่ย่อท้อเมื่อเจอกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว พวกเขาจะมองความล้มเหลวเป็นบทเรียนและโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาและพยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์”

สรุปได้ว่า กริทของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความชอบและความรักในการเรียนและการเป็นครู ยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรค ปัญหา ความยุ่งยาก หรือภาระงานหนัก นักศึกษาวิชาชีพครูจะแสดงความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน และพยายามในการทำงานและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถเผชิญกับความล้มเหลว ความท้อแท้ และอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีกระบวนการคิดในการหาวิธีการแก้ไขปัญหาและหาทางออกที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครู

2.2 ลักษณะของกริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

2.2.1 จากการวิเคราะห์เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกริท พบว่ากริท ประกอบด้วย 1. ความหลงใหล คือ การยึดมั่นต่อเป้าหมายเป็นระยะเวลานาน โดยมีความสนใจต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลงโดยง่าย แม้ว่าเป้าหมายนั้นจะยากและน่าเบื่อจนสามารถนำบุคคลไปสู่บรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ และ 2. ความอดทน คือ การทำงานอย่างหนักเป็นระยะเวลานานและมีความสามารถในการฟื้นคืน (Resilience) จากความล้มเหลวที่เกิดขึ้นและจะไม่ละทิ้งภารกิจต่าง ๆ เมื่อพบเจอกับปัญหา จะอดทน พยายามสู้ต่อไปเพื่อบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ

(Baruch-Feldman, 2017; Duckworth, 2019; Goodwin และ Miller, 2013; Hoerr, 2019; Sturman และ Zappala-Piemme, 2017)

2.2.2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะกริยาของ นักศึกษาวิชาชีพครู พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยระบุว่ากริยาของ นักศึกษาวิชาชีพครู มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความหลงใหล และ 2) ความอดุสสาหะ มีรายละเอียด ดังนี้

ความหลงใหล ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

1) การยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริยาจะยึดมั่น ต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง โดยมีใจจดจ่อและหนักแน่นต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้ว่าจะพบกับอุปสรรค หรือความท้าทายจะไม่เปลี่ยนแปลงเป้าหมาย ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“ยืนหยัดกับสิ่งที่ทำตามเป้าหมายที่เขาต้องการได้ในระยะเวลาที่นาน ยืนหยัดในการที่จะอยู่ในวิชาชีพครูหรือเรียนครู”

“นักศึกษาไม่ละทิ้งความพยายาม แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคหรือความท้าทายที่เกิดขึ้น เพื่อประสบความสำเร็จในการเป็นครู”

2) ความสนใจและรักในอาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริยา จะมีความสนใจและรักในอาชีพครู โดยจะแสดงออกถึงความชอบ ความสนใจ ความรัก ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญต่อการเรียนวิชาชีพครู และการเป็นครู ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

วิชาชีพครูเป็นวิชาอาชีพที่เขาอยากเป็น เป็นตัวเลือกตัวแรกหรือว่าเป็นตัวเลือกตัวเดียว ของเขาที่เขาเข้ามาเรียนในระดับปริญญาตรี สมมติว่าถ้าเขาให้เลือก 5 อันดับ ทุกอันดับ เป็นครูหมด แปลว่าเขามีความต้องการที่จะเป็นครู ดังนั้นเขาต้องรักในวิชาชีพครูก่อน เข้าใจว่าวิชาชีพครูเป็นอย่างไร มีความฝันหรือความมุ่งมั่นที่จะไปประกอบวิชาชีพครู เป็นอาชีพของเขาหลังจากที่เขาจบในระดับปริญญาตรี

“ชอบที่จะเป็นครู วิชาชีพครูเป็นวิชาที่เขารัก มุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำไปสู่อาชีพในอนาคตเขาได้”

3) การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริถจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยจะมุ่งมั่นตั้งใจในการบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“มีความทะเยอทะยาน มุ่งมั่นตั้งใจเพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายของตัวเอง”

มีมุ่งมั่นตั้งใจเพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายของตัวเอง จะไม่มองว่าเดี๋ยวเรียนไปก็ได้เป็นครูเอง แต่จะบอกกับตัวเองว่าเราจะต้องตั้งใจ เราจะต้องอดทน เราจะต้องทำอย่างไรเพื่อให้เราไปเป็นครูที่ดีได้ ฉันจะต้องจบออกไปสอบบรรจุได้ที่ 1 และเวลาเขาเรียนในแต่ละรายวิชาเขาจะต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจว่าเขาจะนำแต่ละรายวิชาไปใช้ในวิชาชีพของเขาได้ยังไงบ้างในอนาคตนะคะ

4) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริถจะรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู นักศึกษาวิชาชีพครูจะมีความมั่นใจ และรับรู้ในความสามารถและทักษะที่เหมาะสมในการเป็นครู เช่น การสอน การสื่อสาร การบริหารชั้นเรียน การเข้าใจผู้เรียน ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“เขาจะต้องมองว่าตัวเอง มีความสามารถ มีคุณลักษณะ สามารถที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูได้ สามารถที่จะไปเป็นครูได้”

ความอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

5) ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริถจะมีความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาวิชาชีพครูจะแสดงออกถึงความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จะให้ความสำคัญกับการทำงานและการเรียนรู้อย่างจริงจัง รวมทั้งตั้งใจแน่วแน่ใน

การฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในวิชาชีพครูเพื่อบรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะต้องใช้เวลาานเพียงใด หรือพบกับอุปสรรคมากเพียงใด ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“เมื่อนักศึกษาวิชาชีพครู มี Passion ในสิ่งที่เรียนวิชาชีพครู แล้วหลังจากนั้นเขาจะมีวิริยะอุตสาหะและความพากเพียรที่จะพัฒนาตนเองเพื่อประกอบวิชาชีพครู”

นักศึกษาที่มี Grit จะแสดงออกถึงความตั้งใจจริงในการทำงานและการเรียนรู้ พวกเขาจะมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ การฝึกอบรม และการเรียนรู้จากประสบการณ์ในสนาม พวกเขาจะแสดงออกถึงความสนใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

นักศึกษาที่มี Grit จะแสดงออกถึงความตั้งใจจริงในการทำงานและการเรียนรู้ พวกเขาจะมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ การฝึกอบรม และการเรียนรู้จากประสบการณ์ในสนาม พวกเขาจะแสดงออกถึงความสนใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

6) ความอดทนต่ออุปสรรคและกล้าเผชิญกับความล้มเหลว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริทจะมีความอดทนต่ออุปสรรคและกล้าเผชิญกับความล้มเหลว นักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงการไม่ยอมแพ้หรือย่อท้อต่ออุปสรรค ความล้มเหลวและความท้าทายที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จะยังทำงานอย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

มีความอดทนหรือการเผชิญฝ่าฟันอุปสรรคเป็นสิ่งที่เขาควรทำหรือว่าเป็นสิ่งที่เขาควรใช้เวลาในการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เด็กคนหนึ่งแบบจะผ่านวิชาหนึ่งในหนึ่งเทอม บางทีมันก็นานมากเลย ถ้าเขาต้องไปเจอวิชาที่มันยากหรือว่าทำโปรเจกต์ และนิสิตวิชาชีพครูก็ต้องมีโปรเจกต์ ต้องฝึกสอน ต้องทำวิจัยในชั้นเรียน หรือต้องเรียนวิชาต่าง ๆ มันคือ ปัญหา อุปสรรคบางอย่างที่เขาเผชิญ มันอยู่กับเขาเป็นเวลานาน เด็กบางคนอาจจะหลีกหนีไป ถอยหนีไปหรือลาออกไป หรือไม่เป็นครูแล้วก็ได้

“นักศึกษาที่มี Grit จะไม่ย่อท้อเมื่อเจอกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว พวกเขาจะมองความล้มเหลวเป็นบทเรียนและโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาและพยายามหาวิธีแก้ไข ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่าความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักศึกษาวิชาชีพครูไม่ได้หมายถึงแค่การพบเจออุปสรรค แต่รวมถึงการรับรู้และความเชื่อมั่นของนักศึกษาว่าพวกเขาสามารถแก้ไขหรือฝ่าฟันอุปสรรคได้ นักศึกษามีความพยายามในการค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อก้าวผ่านความท้าทายเหล่านั้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“การเผชิญกับปัญหา คือ การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อปัญหาที่เผชิญ ว่าเขาจะใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ แล้วเขาจะเกิดความพยายามที่จะหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น”

7) ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริตจะมีความสามารถในการจัดการกับปัญหา นักศึกษาวิชาชีพครูจะมีความสามารถในการปรับตัวเชิงบวกต่ออุปสรรค ความล้มเหลว หรือความกดดันที่เกิดจากการเรียน ภาระงานที่มาก การสอบ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านั้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“เมื่อนิสิตเจอปัญหา เขาจะใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ แล้วเขาจะเกิดความพยายามที่จะหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น”

“การแสวงหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นซึ่งบางครั้งอาจเป็นสถานการณ์ที่ต้องอยู่กับเขาเป็นเวลานาน เขาก็จะมีความอดทนที่จะแก้ไขปัญหานั้นซึ่งแน่นอนว่าในบางเหตุการณ์หรือบางสถานการณ์การแก้ไขปัญหานั้นไม่ได้สำเร็จภายในครั้งเดียว”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริตจะสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู เช่น นโยบายการศึกษา เทคโนโลยีการสอน ความหลากหลายของนักเรียน เป็นต้น ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Grit จะสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู เช่น การเข้าร่วมอบรมและพัฒนาวิชาชีพ การเรียนรู้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย และการปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของนักเรียน”

8) การมีวินัยในตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างจากการวิเคราะห์เอกสาร โดยระบุว่านักศึกษาวิชาชีพที่มีกริตจะมีวินัยในตนเอง นักศึกษาวิชาชีพครูจะมีการวางแผนและจัดสรรเวลาสำหรับการเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งสามารถควบคุมตนเองให้ทำงานและเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้ได้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็นไว้ว่า

“นักศึกษาที่มี Grit จะมีวินัยในตนเอง พวกเขาจะสามารถจัดการเวลา และทรัพยากรของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขาจะปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้และไม่ปล่อยให้อะไรต่าง ๆ มาขัดขวางความมุ่งมั่นของพวกเขา”

สรุปได้ว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริตจะมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ 1. การยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง 2. ความสนใจและรักในอาชีพครู 3. ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง 4. ความอดทนต่ออุปสรรคและกล้าเผชิญกับความล้มเหลว 5. ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู 6. การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู และ 8. การมีวินัยในตนเอง

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริตของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยผู้วิจัยขอนำเสนอ ดังนี้

1. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริตของนักศึกษาวิชาชีพครูจากการทบทวนเอกสารและจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิหลัก

2. ผลการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริตของนักศึกษาวิชาชีพครู

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริตของนักศึกษาวิชาชีพครู

มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและกริยา รวมทั้งการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อได้แนวทางในการพัฒนาในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า แนวทางการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและกริยา สามารถสรุปได้เป็น 10 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. การมีเป้าหมายที่ชัดเจน การวางแผนการพัฒนารอบความคิด 2. การได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนารอบความคิดที่เน้นกระบวนการและความพยายาม 3. การส่งเสริมความอดทน ความพยายามเพื่อเอาชนะความทุกข์ยากลำบากและปัญหา 4. การส่งเสริมความเชื่อว่าตนเองสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม ความมุ่งมั่น 5. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสมองว่าเปลี่ยนแปลงได้ 6. การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและความล้มเหลว 7. การค้นหาข้อมูลและกลยุทธ์ใหม่ ๆ 8. การสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน 9. การมีตัวแบบจากบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา และ 10. การเสริมแรงด้วยการชมเชย (Baruch-Feldman, 2017; Duckworth, 2019; Dweck, 2016; Mirza และคณะ, 2021; Nottingham และ Larsson, 2019; บรีอก, 2565; สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2563)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มีผลการวิเคราะห์ที่สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1.1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นว่าการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1. หลักการที่กำหนดแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู 2. วัตถุประสงค์ มีการระบุเป้าหมายของรูปแบบฯ 3. เนื้อหา มีการกำหนดกรอบเนื้อหาที่เหมาะสม ซึ่งอาจจะเป็นตามเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 4. กิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจนที่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษา ในแต่ละขั้นตอนสามารถสอดแทรกแนวคิด

ที่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยาของนักศึกษาที่ได้จากการสังเคราะห์ขึ้นมา 5. การวัดและการประเมินผล ใช้เครื่องมือในการวัดผลที่เหมาะสม เพื่อสามารถวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยา ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม และ 6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน กำหนดบทบาทให้ชัดเจน โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก วางเงื่อนไขและสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดและวางแผนด้วยตนเอง ส่วนผู้เรียนมีบทบาทในการเลือกและดำเนินกิจกรรมตามความสนใจ และ 7. เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

ส่วนใหญ่รูปแบบเมืองคัมภีร์ประกอบ คือ หลักการ เช่น อาจจะเขียนมาว่าในหลักการในการพัฒนาบูรณาการเรื่องของการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นครูโดยใช้... วัตถุประสงค์ของรูปแบบก็เพื่อพัฒนา growth mindset เพื่อพัฒนา Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู เนื้อหา เนื้อหาสามารถกำหนดกรอบว่าลักษณะเนื้อหาควรเป็นแบบไหน เราต้องกำหนดกรอบเนื้อหาถ้าเป็นรายวิชา หรือกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะก็สามารถเขียนได้ มีกิจกรรมที่เป็นขั้นตอนขั้นตอนอาจจะสอดแทรกแนวคิดที่ส่งเสริม Growth และ grit ที่ได้จากการสังเคราะห์มาแล้ว มีการวัดและประเมินผลที่ต้องออกแบบที่สามารถวัดทั้ง 2 ตัวนี้ได้ หรืออาจจะมียุทธศาสตร์ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และเงื่อนไขของความสำเร็จ

(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน)

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยระบุว่าต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน โดยเกณฑ์การประเมินที่ดีจะช่วยเหลือจนถึงเป้าหมายและวิธีการทำงานของนักเรียน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“สิ่งที่สำคัญต้องกำหนดเกณฑ์การประเมิน เกณฑ์ที่ดีจะบอกเป้าหมาย บอกวิธีการทำงานในการที่เราจะทำกับตนเอง การกำหนดเกณฑ์ที่ดีต้องบอกตั้งแต่ต้นทางเลยว่าเราจะเรียนรู้เรื่องนี้เพื่อเอาไปทำอะไร พอเห็นเป้าหมายเขาก็จะรู้แหละ ก็จะทำงานแบบมีเป้าหมาย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน)

1.2 ลักษณะรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมรอบความคิดแบบเติบโต และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู นำเสนอ 2 ประเด็น ดังนี้

1.2.1 ลักษณะรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมรอบความคิดแบบเติบโตของ นักศึกษาวิชาชีพครู

1) การตั้งเป้าหมายและการวางแผนอย่างเป็นระบบ

การมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายในวิชาชีพครู จะช่วยให้นักศึกษาสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองได้ชัดเจน ซึ่งการวางแผนพัฒนาตนเอง นั้นเป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายระยะยาว ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็น ได้ว่า

“มีกระตุ้นให้นิสิตมีเป้าหมายที่ชัดเจน คือ การมีเป้าหมายในการเป็นครู และซึ่งเป้าหมายนี้จะเชื่อมโยงกับการวางแผนพัฒนาตนเอง วางแผนการพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุ เป้าหมาย”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยระบุว่า การวางแผน อย่างเป็นระบบและการควบคุมตนเองเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโต นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนในด้านการวางแผนและการปฏิบัติตามแผนอย่างเป็นระบบ สิ่งนี้จะ ช่วยให้นักศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ โดยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนที่เป็น ระบบจะเป็นแรงผลักดันที่ช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการพัฒนาตนเองและในวิชาชีพ ครู ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การวางแผนอย่างเป็นระบบและการควบคุมตนเองเป็นทักษะที่สำคัญใน การพัฒนารอบความคิดแบบเติบโต นิสิตควรได้รับการฝึกฝนในด้านการวางแผนและการปฏิบัติตาม แผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย”

2) การวิเคราะห์ตนเองเพื่อการพัฒนา

การได้วิเคราะห์ตนเองทั้งจุดเด่นหรือจุดด้อย เพื่อค้นหาแนวทางใน การพัฒนาทักษะและความสามารถของตน การเข้าใจตนเองจะให้นักศึกษาเกิดมุมมองใน การพัฒนาทางที่เป็นจุดเด่น และปรับปรุงในจุดที่ต้องพัฒนา พร้อมทั้งเชื่อมั่นว่าทุกคนสามารถ พัฒนาตนเองได้ไม่ว่าจะเก่งอยู่แล้วหรือยังไม่เก่ง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

วิเคราะห์ตัวเองและเชื่อมั่นในการพัฒนา นิสิตควรวิเคราะห์ตนเองทั้งจุดเด่นหรือจุดด้อย เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะและความสามารถ เขาคืออะไร และให้เขาเนียเกิด มุมมองในการพัฒนาทางที่เป็นจุดเด่นเพื่อเข้าใจตนเอง โดยเชื่อว่าทุกคนสามารถพัฒนา ตนเองได้ไม่ว่าจะเก่งอยู่แล้วหรือยังไม่เก่ง

3) การส่งเสริมความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

การส่งเสริมความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต ซึ่งเริ่มต้นจากการเชื่อว่าทุกคนสามารถพัฒนาได้ ไม่ว่าจะมีความสามารถในระดับใด ความเชื่อมั่นนี้จะช่วยให้ นักศึกษามีแรงบันดาลใจและพยายามพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การส่งเสริมความเชื่อมั่นในศักยภาพตนเอง การสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตต้องเริ่มจากความเชื่อมั่นว่าทุกคนสามารถพัฒนาได้ ไม่ว่าจะมีความสามารถมากน้อยเพียงใด การสร้างความเชื่อมั่นนี้จะช่วยให้ นิสิตมีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ”

4) การปรับเปลี่ยนจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset

การปรับเปลี่ยนจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset เป็นสิ่งสำคัญ นักศึกษาที่เชื่อว่าตนเองไม่สามารถพัฒนาได้ในบางด้าน ควรได้รับการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เข้าใจว่าความสามารถเหล่านั้นสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามและการฝึกฝน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การปรับเปลี่ยนทัศนคติจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset นิสิตที่มีความเชื่อว่าตนเองไม่สามารถพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงได้ในบางด้าน เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ ควรถูกปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เข้าใจว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม”

“การให้ความเข้าใจว่าตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขั้นตอนแรกในการพัฒนา Growth Mindset คือ การทำให้นิสิตเข้าใจว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยต้องปรับความคิด ความเชื่อ และทัศนะเกี่ยวกับศักยภาพของตนเอง”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยระบุว่าการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ให้นักศึกษาได้เปรียบเทียบระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset จะช่วยให้นักศึกษามองเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน และเข้าใจผลกระทบของการมีทัศนคติที่ยึดหยุ่นหรือไม่ยึดหยุ่นต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้นักศึกษาพยายามปรับเปลี่ยนให้เป็น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การเรียนรู้จากการเปรียบเทียบระหว่าง Fixed และ Growth Mindset การจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ในกลุ่มจะช่วยให้เห็นความแตกต่างและผลกระทบจากการมีทัศนคติที่ยืดหยุ่นหรือไม่ยืดหยุ่นได้ชัดเจนขึ้น”

5) การส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการมองโลกในแง่ดี

การส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่เป็นบวกและการมองโลกในแง่ดีโดยมองเห็นโอกาสในการเรียนรู้จากทุกสถานการณ์เป็นการพัฒนาทักษะที่สำคัญที่เรียกว่า ความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience) ซึ่งเป็นความสามารถในการรับมือและฟื้นตัวจากความท้าทายหรือความเครียดในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมมากขึ้นในการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งในด้านการเรียนและการทำงาน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การสอนให้นักศึกษามีทัศนคติที่เป็นบวกและมองเห็นโอกาสในการเรียนรู้จากทุกสถานการณ์เป็นการฝึกทักษะที่ช่วยให้นักศึกษามีความยืดหยุ่นและสามารถรับมือกับความท้าทายได้ดีขึ้น”

6) การเรียนรู้แบบร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

การจัดกิจกรรมในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการอภิปรายในกลุ่ม เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต โดยให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันในการเผชิญกับสถานการณ์หรือปัญหาในอนาคต เป็นส่วนหนึ่งของการมองเห็นโอกาสหรือว่าวิธีการใหม่ ๆ ที่จะพัฒนาตนเองผ่านประสบการณ์ของผู้อื่นและสามารถนำมาปรับใช้กับตนเองได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

การเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษาที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์แต่ละคน เป็นส่วนหนึ่งของการมองเห็นโอกาสหรือว่าวิธีการที่จะพัฒนาตนเอง ช่วยให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และวิธีการในการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่นและสามารถนำมาปรับใช้กับตนเอง

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยระบุว่า การแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มยังช่วยให้นักศึกษาเกิดกำลังใจและสามารถก้าวผ่านอุปสรรคได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มช่วยให้นิสิตมีโอกาสมองเห็นวิธีการใหม่ ๆ และเส้นทางในการพัฒนาตนเอง ทำให้เกิดกำลังใจและสามารถก้าวผ่านอุปสรรคไปได้”

7) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงและกรณีศึกษาผ่านกิจกรรมกลุ่ม

การใช้สถานการณ์จริง ในชีวิตหรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์กับชีวิตจริงและนำไปปฏิบัติได้จริง สามารถกำกับตนเองในการจัดการกับสถานการณ์ที่ท้าทายได้ เช่น การฝึกสอนหรือการสอบบรรจุไม่ผ่าน เป็นต้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

การใช้สถานการณ์จริง การใช้สถานการณ์จริงในชีวิตหรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต โดยการฝึกซ้อมให้เจอสถานการณ์ก่อนจะช่วยให้เขาทรานซ์เฟอร์ความรู้จากการฝึกซ้อมสู่ชีวิตจริงได้ การที่นิสิตได้ฝึกซ้อมและเผชิญกับสถานการณ์จริงในห้องเรียนหรือในอนาคต เป็นกระบวนการที่นิสิตต้องใช้การกำกับตนเองในการจัดการกับสถานการณ์ที่เผชิญ โดยต้องควบคุมอารมณ์และการตอบสนองของตนเองในสถานการณ์ที่ท้าทาย เพื่อสามารถทรานซ์เฟอร์ความรู้และประสบการณ์สู่การปฏิบัติจริงในชีวิต เช่น การสอบบรรจุครูไม่ผ่าน หรือการฝึกสอน

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยระบุว่าการใช้กรณีศึกษา (Case Study) ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องเจอในชีวิตจริง แล้วให้มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่ม จะช่วยส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตได้ดี ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การใช้ Case Study เพื่อกระตุ้นการคิดแบบ Growth Mindset การใช้กรณีศึกษา (Case Study) ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่นิสิตอาจเจอในชีวิตจริง แล้วให้มีการถกมูมและแชร์ความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่ม จะช่วยเสริมการคิดแบบ Growth Mindset ได้ดี”

8) การให้ Feedback และการสะท้อนผลเพื่อการพัฒนา

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการให้ Feedback ระหว่างนักศึกษาอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาตนเอง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ นักศึกษาได้รับการสะท้อนความคิดเห็นและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตาม Feedback ที่ได้รับ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การเน้นการ Feedback และสะท้อนคิดอย่างต่อเนื่อง การให้ Feedback อย่างต่อเนื่องในกระบวนการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนา Growth Mindset โดยนิสิตจะได้รับการสะท้อนความคิดเห็นและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตาม Feedback”

9) การให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์และข้อเสนอแนะเชิงบวก

การให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์และเชิงบวกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างกำลังใจให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในความพยายามของตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามองเห็นโอกาสในการพัฒนาตนเองในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเน้นที่กระบวนการการเรียนรู้มากกว่าผลลัพธ์ จะช่วยให้นักศึกษาไม่เพียงแต่มุ่งไปที่ความสำเร็จขั้นสุดท้าย แต่ยังตระหนักถึงคุณค่าในการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองผ่านประสบการณ์ทุกขั้นตอน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์และข้อเสนอแนะเชิงบวกเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในความพยายามและมองเห็นทางในการพัฒนาตนเอง คำแนะนำควรเน้นที่กระบวนการการเรียนรู้มากกว่าผลลัพธ์”

10) การเรียนรู้จากความล้มเหลว

การเรียนรู้จากความล้มเหลวเป็นสิ่งที่นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริม ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับความท้าทายและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความล้มเหลวไม่ควรถูกมองว่าเป็นจุดสิ้นสุด แต่เป็นโอกาสในการปรับปรุงและก้าวหน้า การส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของความล้มเหลวจะช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ยืดหยุ่น และมุ่งเน้นที่การเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในอนาคต ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การส่งเสริมการเรียนรู้จากความล้มเหลว การเรียนรู้จากความล้มเหลวเป็นการมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง นักศึกษาควรถูกสอนให้ใช้ความล้มเหลวเป็นบทเรียนในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง”

11) การเรียนรู้จากตัวแบบที่ประสบความสำเร็จ

การเรียนรู้จากตัวแบบที่ประสบความสำเร็จเป็นวิธีการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต เมื่อนักศึกษาได้เห็นและศึกษาวิถีคิด วิธีการทำงาน และเส้นทางสู่ความสำเร็จของคนที่ประสบความสำเร็จ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าความสำเร็จเกิดจากการเรียนรู้และความพยายามอย่างต่อเนื่อง ตัวแบบที่ดีจะเป็นแรงบันดาลใจและเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในการสร้างความเชื่อมั่นว่าพวกเขาก็สามารถพัฒนาและก้าวข้ามอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จได้เช่นกัน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“สร้าง Growth mindset ต้องให้เขาเห็นตัวตัวอย่าง การเรียนรู้จากตัวแบบ การเรียนรู้จากตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ จะเป็นตัวช่วยได้ดี”

1.2.2 ลักษณะกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกริทัศน์นักศึกษาวิชาชีพครู

1) การทำความเข้าใจและยอมรับปัญหาและอุปสรรค

การทำความเข้าใจและยอมรับว่า ปัญหาและอุปสรรคเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และความอดทนจะเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้พวกเขาผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบากไปได้ การยอมรับในความเป็นจริงนี้จะทำให้นักศึกษามีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาและก้าวข้ามอุปสรรคไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“ให้ผู้เรียนเข้าใจและยอมรับว่า ปัญหาและอุปสรรคเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าปัญหาและอุปสรรคเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิต และความอดทนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้พวกเขาผ่านพ้นปัญหาเหล่านั้น”

2) การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน

การตั้งเป้าหมายทั้งในด้านการเรียนและชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษามีทิศทางและแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง การมองเห็นเป้าหมายปลายทางอย่างชัดเจนเป็นกุญแจในการสร้างแรงจูงใจและความมุ่งมั่น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การตั้งเป้าหมายในการเรียนและชีวิต เพื่อให้เขามีทิศทางและแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง”

3) การพัฒนา Passion ในวิชาชีพครู

การส่งเสริมให้นักศึกษาชอบในอาชีพครูอย่างแท้จริง จะช่วยให้พวกเขาทุ่มเทและพยายามพัฒนาตนเองในสิ่งที่รักได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การที่นักศึกษาได้ทำสิ่งที่ตนเองรัก ชอบ หรือศรัทธา จะช่วยให้เกิดความมุ่งมั่นและความพยายามในการทำสิ่งนั้นๆ”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การสร้าง Passion ในวิชาชีพครู เริ่มจากการทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและประโยชน์ของเป้าหมายในอาชีพนี้ การพัฒนาแรงจูงใจภายในและการทำในสิ่งที่ตนเองรักจะช่วยเสริมสร้างความมุ่งมั่นและความสุขในการทำงาน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของเป้าหมาย เพื่อสร้าง Passion ในวิชาชีพครู ส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจภายในและความสุขในการทำสิ่งที่ตนเองสนใจ”

4) การเสริมสร้างการกำกับตนเองและการพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง

การส่งเสริมการกำกับตนเอง (Self-regulation) เป็นทักษะสำคัญในการวางแผนและมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การกำกับตนเอง (Self-regulation) ในการวางแผนและมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง เช่น การจัดการเวลา การวางแผน และการแก้ไขปัญหา ช่วยให้นักศึกษาสามารถรับมือกับความท้าทายและอุปสรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะเหล่านี้ยังเสริมสร้างความพร้อมในการทำงานและการเรียนรู้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

การสอนนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะการจัดการตนเอง เช่น การจัดการเวลา การวางแผน และการแก้ไขปัญหา ช่วยให้นักศึกษาสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทายและอุปสรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ทักษะเหล่านี้ทำให้นักศึกษามีความพร้อมในการทำงานและการเรียนรู้ต่อไป

5) การวางแผนการปฏิบัติและทบทวนอย่างต่อเนื่อง

การวางแผนการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม จะช่วยให้นักศึกษามีวิธีการที่เป็นขั้นตอนในการก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และการทบทวนและปรับปรุงแผนการเป็นระยะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาตนเอง เพราะแผนที่ดีควรมีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป การทบทวนเป้าหมายและแผนการอย่างต่อเนื่องช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินความก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาที่พบเจอได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การส่งเสริมการตั้งเป้าหมายระยะยาว และการวางแผนการปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งการทบทวนและปรับปรุงแผนการเป็นระยะ”

6) พัฒนาระบบการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ

การพัฒนาระบบการคิดแก้ไขปัญหาเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคในชีวิตประจำวันและการเรียน การฝึกกระบวนการคิดแก้ไขปัญหาไม่ใช่เพียงแค่การจดทบทวนต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก แต่ยังต้องเน้นให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์หาวิธีการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการกระตุ้นให้นักศึกษาใช้การคิดวิเคราะห์ในการวางแผนเพื่อจัดการปัญหาจะช่วยเสริมสร้างทักษะในการพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ การมองภาพรวมอย่างละเอียดจะช่วยให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ แทนที่จะยอมแพ้หรือละทิ้งความพยายาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การชวนผู้เรียนคิดและหาแนวทางในการจัดการกับปัญหา การกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงผลลัพธ์และทางเลือกต่าง ๆ เมื่อเผชิญกับปัญหา ช่วยให้พวกเขามองเห็นภาพรวมและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล แทนที่จะละทิ้งความพยายาม”

7) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่ท้าทายและการลงมือปฏิบัติ

การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงของนักศึกษา ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและทำให้การเรียนรู้มีความหมาย การเตรียมพร้อมล่วงหน้าสำหรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นช่วยเสริมความมั่นใจและลดความกังวล ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

การนำสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียนมาใช้ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะทำให้การเรียนรู้มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง การเตรียมความพร้อม ผ่านการคิดล่วงหน้าและการซักซ้อมเหตุการณ์เลวร้าย ช่วยให้ผู้เรียนเตรียมตัวและมีความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาจริง ลดความวิตกกังวลและเสริมสร้างความมั่นใจ และการนำสถานการณ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นมาประยุกต์ใช้ การเตรียมความพร้อมสำหรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมุ่งมั่นและความตั้งใจ การลงมือปฏิบัติกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ช่วยให้นักศึกษารู้สึกถึงความสำคัญและคุณค่าในสิ่งที่ทำการเรียนรู้ที่มีการปฏิบัติจริงจึงเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความตั้งใจและมุ่งมั่น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การออกแบบกิจกรรมที่ให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติจริง การสร้างความมุ่งมั่นและความตั้งใจผ่านการลงมือปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู”

8) การสร้างสถานการณ์ที่ท้าทาย

การสร้างสถานการณ์ที่ท้าทายเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาและความมุ่งมั่นให้แก่นักศึกษา การออกแบบสถานการณ์ที่ยุ่ยากและเฉพาะเจาะจงกับบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู จะช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ตรงที่มีความท้าทายในการทำงานจริง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“จัดกิจกรรมและสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงกับบริบทของครู ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ตรงกับความท้าทายในวิชาชีพ”

9) การส่งเสริมความอดุสาหะและความพยายามผ่านแรงจูงใจภายใน

การส่งเสริมความอดุสาหะและความพยายามผ่านแรงจูงใจภายในเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักศึกษามีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการเรียนและการทำงานเพิ่มขึ้น

แม้จะเผชิญกับอุปสรรคหรือความท้าทาย โดยแรงจูงใจภายใน คือ แรงผลักดันที่มาจากความพึงพอใจ และความหมายส่วนตัวที่บุคคลได้รับจากการทำสิ่งนั้น ๆ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การสร้างวิริยะอุตสาหะ ผ่านแรงจูงใจภายใน จะส่งผลให้ความวิริยะอุตสาหะและความพากเพียรในการทำสิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น”

10) การใช้กิจกรรมเดี่ยวและกลุ่มเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเดี่ยวและกลุ่มเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาตนเองและทักษะการแก้ไขปัญหา กิจกรรมเดี่ยว ช่วยให้นักศึกษาสามารถมองเห็นปัญหาและอุปสรรคของตนเองได้อย่างชัดเจน เป็นกระบวนการที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจตัวเองมากขึ้น ในขณะเดียวกัน กิจกรรมกลุ่ม เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับมุมมองที่หลากหลายและวิธีแก้ไขปัญหาจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“กิจกรรมเดี่ยวช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตัวเองอย่างชัดเจน รวมทั้งกิจกรรมกลุ่มเน้นการแชร์ความคิดและประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับมุมมองและวิธีการแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่มและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างกำลังใจและแรงบันดาลใจ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถใช้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเสริมสร้างกำลังใจ และช่วยกันหาวิธีการในการพัฒนาตนเอง”

11) การใช้ตัวแบบในการสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่น

การใช้ตัวแบบ ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นให้กับนักศึกษา เมื่อนักศึกษาได้เห็นหรือศึกษาความสำเร็จของคนอื่น ทำให้นักศึกษามองเห็นโอกาสที่ตนเองสามารถประสบความสำเร็จได้เช่นกัน การได้เห็นการใช้ตัวแบบที่เคยเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคคล้ายคลึงกันที่สามารถก้าวข้ามและประสบความสำเร็จได้ จะช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นว่าความพยายามและการพัฒนาตนเองสามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้จริง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การนำเสนอตัวแบบที่ประสบความสำเร็จจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจและทำให้นักศึกษาเห็นภาพของความสำเร็จ”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การใช้ตัวแบบยังทำหน้าที่เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยนักศึกษสามารถเรียนรู้

วิธีคิด วิธีจัดการกับปัญหา และวิธีพัฒนาตนเองจากตัวแบบนั้น ๆ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและแรงผลักดันในการพัฒนาตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การใช้ตัวอย่างเพื่อการเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่างที่ดีและไม่ดี ช่วยให้นักศึกษาเห็นผลลัพธ์ที่แตกต่างและเลือกแนวทางที่เหมาะสม”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า การใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เป็นต้นแบบให้กับเพื่อน การที่นักศึกษาคนหนึ่งได้แสดงทักษะ ความพยายาม และความสำเร็จให้เพื่อนเห็น เสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริท ในกลุ่มเพื่อน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นตัวแบบให้กับเพื่อน เสริมสร้าง Grit และแพชชั่นในกลุ่มเพื่อน”

1.3 เนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นว่า สามารถกำหนดเนื้อหาตามรายวิชา หรือในวิชาเอก ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

“การสอดแทรก Growth Mindset และ Grit ในเนื้อหาการสอนทุกวิชา แม้จะเป็นการสอนวิชาเอก โดยให้นิสิตครูได้เรียนรู้มุมมองโลกในแง่ดีและวิธีการกระตุ้นหรือผลักดันตัวเอง มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า สามารถนำมาตรฐานวิชาชีพครูมาเป็นกรอบในการพัฒนาเนื้อหา หรือเนื้อหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาวิชาชีพครู

“ลักษณะเนื้อหาที่เป็นเนื้อหาตามรายวิชาในหลักสูตร หรือสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพหรือเป็นลักษณะของกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาครู”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า ควรเป็นเนื้อหาที่มาจากสถานการณ์จริงของนักศึกษาหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นครู

“การใช้บริบทที่สัมพันธ์กับประสบการณ์จริง ควรใช้โจทย์หรือบริบทที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ที่นิสิตจะต้องเผชิญในอนาคต เช่น การฝึกประสบการณ์สอน เพื่อให้เขาได้ซึมซับและเปลี่ยนแปลงความรู้สึกบางเรื่องได้ก่อนเจอสถานการณ์จริง”

1.4 การบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริขของนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถบูรณาการได้ทั้งเนื้อหา วิธีการสอนและแนวคิดทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูอย่างองค์รวมได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

การบูรณาการ หมายความว่า ต้องมีแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ แต่บูรณาการทางหลักสูตรนั้น มีการบูรณาการวิธีการสอน แต่ในเชิงจิตวิทยา เราสามารถบูรณาการด้วยการศึกษาการเรียนการสอน และบูรณาการศาสตร์ทางจิตวิทยาเข้าไปด้วยกัน การพัฒนารูปแบบที่บูรณาการ เช่น บูรณาการมาตรฐานวิชาชีพครู บูรณาการเนื้อหานอกจากเนื้อหาในรายวิชา หรือ เรื่องของมาตรฐานวิชาชีพครูที่เกี่ยวข้อง หรือบูรณาการวิธีการสอนและแนวคิดทางจิตวิทยา บูรณาการวิธีสอนด้านใดด้านหนึ่ง หรือจะบูรณาการหลาย ๆ วิธีสอนอยู่ในนั้นก็ได

1.5 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริขของนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งอาจจะขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ออกแบบ อาจจะใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม เพราะช่วยดึงดูดความสนใจของนักศึกษา นักศึกษามีเวลาได้ฝึกฝนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นได้ว่า

สำหรับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริข ผมคิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมแต่ละครั้งก็อยู่ที่กิจกรรมที่เราออกแบบด้วย น่าจะอยู่ที่ประมาณ 1 - 2 ชั่วโมงนะครับ เพราะว่ากรอบความคิดและกริขเหล่านี้ต้องการเวลาในการปฏิบัติ การสะท้อนคิด และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและซึมซับสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีขึ้น

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริขของนักศึกษาวิชาชีพครูต่อไป โดยแสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 15

ตาราง 15 การสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

ประเด็นสำคัญ	แนวทางการพัฒนารูปแบบฯ
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1. หลักการ ที่กำหนดแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู 2. วัตถุประสงค์ ระบุเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย 3. เนื้อหา มีการกำหนดกรอบเนื้อหาที่เหมาะสม โดยอาจพิจารณาจากเนื้อหาของรายวิชา หรือกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 4. กิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยมีการสอดแทรกแนวคิดของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยในแต่ละขั้นตอน 5. การวัดและการประเมินผล ใช้เครื่องมือในการวัดผลที่เหมาะสม เพื่อสามารถวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม 6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน กำหนดบทบาทให้ชัดเจน โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก วางเงื่อนไขและสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดและวางแผนด้วยตนเอง ส่วนผู้เรียนมีบทบาทในการเลือกและดำเนินกิจกรรมตามความสนใจ 7. เงื่อนไขความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
ลักษณะกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ	แนวทางการพัฒนาทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยเข้าด้วยกัน เกิดจากทั้ง 2 แนวคิดมีความสัมพันธ์กันและสนับสนุนกันในการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครู เริ่มจากการปรับกรอบความคิด เสริมสร้างความเชื่อมั่นและตั้งเป้าหมาย จากนั้นพัฒนาทักษะการคิดเชิงบวกและการแก้ไขปัญหา จนกระทั่งการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและเรียนรู้จากความล้มเหลว มีแนวทาง ดังนี้ 1. การปรับเปลี่ยนจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset 2. การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง 3. การพัฒนา Passion ในวิชาชีพครู 4. การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนอย่างเป็นระบบ 5. การวิเคราะห์ตนเองเพื่อการพัฒนาและการทำความเข้าใจและยอมรับปัญหาและอุปสรรค

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	แนวทางการพัฒนารูปแบบฯ
	6. การเสริมสร้างการกำกับตนเองและการพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง 7. การส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการมองโลกในแง่ดี 8. การพัฒนากระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ 9. การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่ท้าทายและการลงมือปฏิบัติ 10. การสร้างสถานการณ์ที่ท้าทายและเรียนรู้จากความล้มเหลว 11. การเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 12. การใช้กิจกรรมเดี่ยวและกลุ่มเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือ 13. การให้ Feedback เชิงสร้างสรรค์และการสะท้อนผลเพื่อการพัฒนา 14. การส่งเสริมความอดทนและความพยายาม 15. การใช้ตัวแบบในการสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่น
เนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	สามารถกำหนดเนื้อหาตามรายวิชา หรือในวิชาเอก สามารถนำมาตรฐานวิชาชีพครูมาเป็นกรอบในการพัฒนาเนื้อหา หรือเนื้อหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งเนื้อหาที่มาจากสถานการณ์จริงของนักศึกษาที่จะต้องพบเจอในอนาคตหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นครู
การบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถบูรณาได้ทั้งเนื้อหา วิธีการสอน และแนวคิดทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูอย่างองค์รวมได้
ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งอาจขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ออกแบบ อาจจะใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม เพราะช่วยดึงดูดความสนใจของนักศึกษา นักศึกษามีเวลาได้ฝึกฝนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

2. ผลการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนำผลจากการศึกษาในระบะที่ 1 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์นิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มาสังเคราะห์ร่วมกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิหลักเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ในระบะที่ 2 ซึ่งได้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการ

เรียนรู้แบบบูรณาการฯ โดยผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่ชัดเจน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน รายละเอียดของแผน ประกอบด้วย สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม ประกอบด้วย เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู พัฒนาขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้และทำงานร่วมกันในกลุ่มในการวางแผน ตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบ และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยเน้นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผ่านการเผชิญกับความท้าทายและเรียนรู้จากความล้มเหลว นักศึกษามองเห็นว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากความพยายามและการเรียนรู้ร่วมกัน ในขณะเดียวกันก็ช่วยเสริมสร้างความอดทนและความมุ่งมั่นผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการเผชิญหน้ากับความท้าทายในการเรียนรู้

แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

1. การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) นักศึกษาจะตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและกำหนดกลยุทธ์ที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการประเมินตนเองว่าตนมีความสามารถหรือความเชื่อมั่นในการทำสำเร็จหรือไม่
2. การดำเนินการและตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) นำแผนที่วางไว้มาใช้จริง โดยในระหว่างที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษาจะทำการติดตามความก้าวหน้าและตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินว่าแผนหรือกลยุทธ์ที่ใช้ได้ผลหรือไม่ ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การเรียนรู้ได้ทันทีหากพบว่าไม่ประสบความสำเร็จ และ
3. การสะท้อนผลและประเมินผล (Self-Reflection Phase) นักศึกษาจะประเมินผลการเรียนรู้และปรับปรุงแผนในอนาคต หากผลลัพธ์เป็นที่น่าพึงพอใจ นักศึกษาอาจให้รางวัลตนเอง (self-reinforcement) เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ครั้งต่อไป หากผลลัพธ์ไม่เป็นที่พึงพอใจ นักศึกษาจะปรับกลยุทธ์และตั้งเป้าหมายใหม่ที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเริ่มต้นวงจรใหม่ในขั้น Forethought Phase ด้วยแผนการที่เหมาะสมกว่าเดิม การฝึกฝนในกระบวนการเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถ

พัฒนาความสามารถในการเผชิญความท้าทาย และเรียนรู้จากความล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีมจะถูกส่งเสริมผ่าน 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) สมาชิกกลุ่มต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม 2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction) ส่งเสริมให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ 3. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability) ทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบในผลลัพธ์ 4. ทักษะการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skills) พัฒนาทักษะการสื่อสารและการแก้ปัญหา และ 5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ช่วยให้กลุ่มปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การบูรณาการ Self-Regulated Learning และ Cooperative Learning ทำให้นักศึกษาวิชาชีพรูมองเห็นว่าความสามารถและทักษะสามารถพัฒนาได้ผ่านการพยายามและการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน นักศึกษาจะเผชิญหน้ากับความท้าทายด้วยกรอบความคิดที่เชื่อว่าความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาความอดทนและความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นทีม

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพรูม ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ซึ่งได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งจากเอกสารทางวิชาการ (Joyce และ Weil, 2002; ทิศนา แคมมณี, 2564; บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556) และจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) หลักการ เป็นส่วนที่ระบุการนำแนวคิดและทฤษฎีที่ถูกนำมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 2) จุดมุ่งหมาย เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการให้นักศึกษาบรรลุ
- 3) เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาที่ใช้ในออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
- 5) ระบบสังคม เป็นส่วนที่ระบุบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักศึกษาในกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 6) ระบบสนับสนุน เป็นส่วนที่ระบุทรัพยากร สื่อการสอน เครื่องมือ และสภาพแวดล้อมที่จำเป็นในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 7) การประเมินผล เป็นส่วนระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย มีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1) หลักการ

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นเป็นผลมาจากการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการแก้ปัญหาาร่วมกันในสถานการณ์ที่ซับซ้อน ในบริบทวิชาชีพครู ดังนี้ 1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมองเห็นว่าความสามารถพัฒนาได้ผ่านการตั้งเป้าหมาย วางแผน และปรับปรุงเพื่อการพัฒนา รวมทั้งการตรวจสอบตนเอง 2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเพียรความพยายามผ่านการทำงานาร่วมกันในสถานการณ์ที่ซับซ้อน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน 3. ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานาร่วมกัน และปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ของตนเอง 4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหา และการตัดสินใจในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โดยใช้กรณีศึกษาหรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับโลกความเป็นจริง 5. ผู้เรียนได้เรียนรู้การรับและให้ข้อมูลย้อนกลับที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง คิดเชิงบวก และสร้างความมุ่งมั่นในการพัฒนาต่อไป

2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู จุดมุ่งหมาย ดังนี้ 1. เพื่อพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู 2. เพื่อพัฒนากิริยให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู และ 3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานำแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3) เนื้อหา

จากการวิเคราะห์หลักการและจุดประสงค์การเรียนรู้ของรูปแบบ พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับทุกรายวิชา เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้และทำงานาร่วมกันในกลุ่มผ่านการวางแผน ตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบ และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยเน้นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาได้รับโอกาสในการเผชิญความท้าทาย และเรียนรู้จากความล้มเหลว ทำให้เห็นความสามารถสามารถพัฒนาได้จากการพยายามและการเรียนรู้ร่วมกัน ในขณะเดียวกันรูปแบบนี้ยังช่วยส่งเสริมความอดทนและความมุ่งมั่น ผ่านการทำงานาร่วมกับผู้อื่นและเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ซับซ้อนในการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านการทำงานาร่วมกันนี้ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม แต่ยังเสริมสร้างทักษะทางสังคม และการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับวิชาชีพครู ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางการพัฒนากกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครูจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญได้สนับสนุนแนวทางที่สอดคล้อง

กับแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในการฝึกฝนนักศึกษาวิชาชีพครู และสถานการณ์จริงในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครูมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ นักศึกษาพัฒนาทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหาในบริบทที่คล้ายกับการทำงานจริง อีกทั้งยังช่วย ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง พร้อมรับ Feedback เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเนื้อหา สำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทนักศึกษาวิชาชีพครูและเกี่ยวข้องกับแนวทาง การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แก่ 1) การปรับเปลี่ยนจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset 2) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง 3) การพัฒนา Passion ในวิชาชีพครู 4) การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนอย่างเป็นระบบ 5) การวิเคราะห์ตนเองเพื่อการพัฒนาและการทำความเข้าใจและยอมรับปัญหาและอุปสรรค 6) การพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง 7) การส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการมองโลกในแง่ดี 8) การพัฒนาระบบการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ 9) การส่งเสริมความอดทนและความพยายาม และความพยายาม และ 10) การใช้ตัวแบบในการสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่น 11) การสร้าง สถานการณ์ที่ท้าทายและเรียนรู้จากความล้มเหลว รวมทั้งมีสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ การสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน

4) กระบวนการจัดการเรียนรู้

ในการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด แบบเติบโต และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน ในทีม กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุม วางแผน ปรับตัว และประเมินตนเองในกระบวนการ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลักที่ช่วยส่งเสริมทั้งการเรียนรู้แบบเป็นระบบและ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นที่ 1 การคิดล่วงหน้า นักศึกษาจะตั้งเป้าหมาย การเรียนรู้ที่ชัดเจน พร้อมวางแผนและเลือกกลยุทธ์ที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางและแนวทางในการเรียนรู้อย่างตั้งใจ และยังรวมถึงการประเมินความสามารถ ของตนเองว่ามีความมั่นใจเพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ในขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติและ ตรวจสอบตนเอง นักศึกษาจะนำแผนการที่ได้วางไว้ไปปฏิบัติจริง และติดตามความก้าวหน้า ในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การติดตามนี้ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินได้ว่าแผนหรือกลยุทธ์ที่ใช้ มีประสิทธิภาพหรือไม่ หากพบว่าไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ได้ ทันที ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่ออุปสรรคได้อย่างเหมาะสมขั้นที่ 3 คือ

การสะท้อนผลและประเมินตนเอง นักศึกษาจะประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาความสำเร็จ และข้อบกพร่อง หากผลลัพธ์ที่ได้เป็นที่พึงพอใจ นักศึกษาจะให้รางวัลแก่ตนเองเพื่อเป็นแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ครั้งต่อไป แต่หากผลลัพธ์ไม่เป็นที่พึงพอใจ นักศึกษาจะปรับเปลี่ยนเป้าหมายหรือ กลยุทธ์ใหม่ให้เหมาะสมและเริ่มต้นวงจรใหม่ด้วยแนวทางที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้บูรณาการ แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เข้ามาในกระบวนการการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ในทีม โดยเน้นองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การมีปฏิสัมพันธ์แบบส่งเสริมกัน ความรับผิดชอบส่วนบุคคล ทักษะการทำงานร่วมกัน และการสะท้อนกระบวนการทำงานกลุ่ม ซึ่งช่วยเสริมสร้างการสื่อสารและการแก้ปัญหาในทีมอย่างมีประสิทธิภาพ จากการสังเคราะห์แนวคิด ทั้งสองดังกล่าว นำไปสู่การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ที่มี 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ จุดประกาย สู่เป้าหมาย (Spark the Vision) เพื่อกระตุ้นนักศึกษาสู่การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน ลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) เพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและติดตามความก้าวหน้า สะท้อนผล การเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ทั้งความสำเร็จและข้อบกพร่อง และ มุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาตนเองในรอบถัดไป

ตาราง 16 การสังเคราะห์แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียน (Self-Regulated Learning : SRL) และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning : CL) นำไปสู่ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	การบูรณาการระหว่าง SRL+CL	แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. ขั้นตอนประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision)	เกิดจาก SRL: ขั้นตอนที่ 1 การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) + CL: การเตรียมการร่วมมือ ผู้เรียน : กำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) และวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ของตนเอง พร้อมกับการประเมินความสามารถของตนเอง (self-efficacy) กลุ่ม: สร้างแรงจูงใจของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน พร้อมกำหนดความรับผิดชอบส่วนบุคคล โดยมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด และใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน	ขั้นตอนที่ 1 การคิดล่วงหน้า มีกระบวนการย่อย คือ 1) กำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) 2) วางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) 3) ประเมินความสามารถตนเอง (Self-Efficacy)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล - การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด - ทักษะการทำงานเป็นทีม
2. ขั้นตอนสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success)	เกิดจาก SRL: ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) + CL: การปฏิบัติงานร่วมกัน ผู้เรียน: ลงมือปฏิบัติตามแผน โดยใช้การติดตามตนเอง (Self-Monitoring) และ การควบคุมตนเอง (Self-Control)	ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง มีกระบวนการย่อย คือ 1) ลงมือปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล - การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด - ทักษะการทำงานเป็นทีม

ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	การบูรณาการระหว่าง SRL+CL	แนวคิดการกำกับตนเองใน การเรียนรู้	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
	กลุ่ม: ดำเนินงานภายใต้เงื่อนไขของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน พร้อม กับการกำหนดความรับผิดชอบส่วนบุคคล โดยมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลอย่างใกล้ชิด และใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม เพื่อบรรลุเป้าหมาย ร่วมกัน	2) การติดตามตนเอง (Self-Monitoring) 3) การควบคุมตนเอง (Self-Control)	
3. ขั้นตอนผล การเรียนรู้ (Reflect & Evaluate)	เกิดจาก SRL: ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) (ส่วนที่ 1 คือ ประเมินผลลัพธ์ (Self-Evaluation) และ การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection) + CL: การวิเคราะห์แต่ละ การปรับปรุงกลุ่ม	ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและประเมิน ตนเอง (Self-Reflection Phase) มี กระบวนการย่อย คือ 1) ประเมินผลลัพธ์ (Self-Evaluation) 2) การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล - การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด - ทักษะการทำงานเป็นทีม - การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม
	ผู้เรียน: ประเมินผลลัพธ์ว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และสะท้อน ตนเองเพื่อหาจุดที่ต้องปรับปรุงเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป กลุ่ม: ทำการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม เพื่อประเมินวิธีการทำงาน ร่วมกัน โดยพิจารณาการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การกำหนดความ รับผิดชอบส่วนบุคคล พร้อมทั้งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่าง ใกล้ชิด และใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพ		

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	การบูรณาการระหว่าง SRL+CL	แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้	แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth)	เกิดจาก SRL: ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและประเมินตนเอง (ส่วนที่ 2 คือ การตอบสนองต่อผลลัพธ์ (Self-Reaction) และการวางแผนพัฒนาในอนาคต (Future Planning) + CL: การเสริมแรงร่วมกันเพื่อการเติบโต ผู้เรียน: ใช้ผลการสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อทำการตอบสนองต่อผลลัพธ์ (self-reaction) และวางแผนพัฒนาในอนาคต (Future Planning) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนและประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) มีกระบวนการย่อย คือ 1) การตอบสนองต่อผลลัพธ์ (Self-Reaction) 2) การวางแผนพัฒนาในอนาคต (Future Planning)	- การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน - ความรับผิดชอบส่วนบุคคล - การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด - ทักษะการทำงานเป็นทีม

กลุ่ม: ได้รับการเสริมแรงทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและสร้างความสามัคคีในการเรียนรู้ในอนาคต ผ่านการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งการกำหนดความรับผิดชอบส่วนบุคคล โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด และใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม เพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเติบโตไปพร้อมกัน

จากการสังเคราะห์แนวคิดทั้งสองดังกล่าว ทำให้ได้ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จุดประกายสู่เป้าหมาย

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมุ่งมั่นและความพยายามในการบรรลุเป้าหมายที่นักศึกษามีส่วนร่วมกำหนด ในขั้นนี้ แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนากระบวนการตั้งเป้าหมายและการวางแผนของนักศึกษา การกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษามีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ พร้อมทั้งส่งเสริมการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นักศึกษาจะได้รับการกระตุ้นให้ประเมินความสามารถของตนเองและปรับกลยุทธ์การทำงานตามความจำเป็น เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในระดับบุคคลและกลุ่มจะช่วยเสริมสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะเสริมสร้างการทำงานร่วมกันในกลุ่ม โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน ได้แก่ ผู้นำกลุ่ม (Leader), ผู้จดบันทึก (Recorder), ผู้ตรวจสอบ (Checker), ผู้นำเสนอ (Presenter), ผู้จัดการเวลา (Timekeeper), และผู้สนับสนุน (Encourager/Researcher) การกำหนดบทบาทดังกล่าวช่วยเสริมสร้างการพึ่งพาและเกื้อกูลกันในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้กลุ่มสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การมีบทบาทที่ชัดเจนทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานของตนเองและสามารถสนับสนุนสมาชิกคนอื่น ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายกลุ่ม การทำงานร่วมกันในลักษณะนี้จะกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักศึกษาจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชักถาม และแชร์ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารและการฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเข้าใจ อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม (Interpersonal and Small-Group Skills) และสร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตรในกลุ่ม

ดังนั้นขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสร้างความคิดชัดเจนของเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการเรียนรู้ และจัดโครงสร้างการทำงานกลุ่มอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและวางแผนที่เป็นขั้นตอน เพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว นอกจากนี้ผู้สอนยังจะส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้

จากกันและกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน ในลักษณะที่เป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาและบรรลุเป้าหมายได้ตามที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือสู่ความสำเร็จ

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนก่อนหน้า พร้อมทั้งติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ในขั้นนี้แนวคิด การกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ของนักศึกษาและส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการ ที่นักศึกษาลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนก่อนหน้า โดยมีการติดตามความก้าวหน้า ของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและปรับกลยุทธ์การเรียนรู้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค โดยการกำกับตนเอง ในการเรียนรู้ จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการติดตามความก้าวหน้าของตนเองผ่านการใช้ Mini Progress Checklist ที่ช่วยให้นักศึกษา ได้ตรวจสอบความคืบหน้าของการทำงานตนเองและกลุ่มอย่างเป็นระบบ การมีเครื่องมือเช่นนี้ช่วย ให้นักศึกษาสามารถประเมินผลตนเองในระหว่างการทำกิจกรรม และปรับกลยุทธ์การทำงานให้ เหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้นักศึกษายังต้องควบคุมตนเองเมื่อเผชิญกับอุปสรรค หรือปัญหาที่อาจขัดขวางการทำงาน ทำให้สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อบรรลุ เป้าหมายร่วมกัน โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน เช่น การมีตัวแทนกลุ่มที่คอยบันทึก ความก้าวหน้าของการทำงานใน Mini Progress Checklist ช่วยให้สมาชิกในกลุ่มสามารถทำงาน ได้อย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ การทำงานในลักษณะนี้ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยกันในกลุ่ม สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือกันของทุกคน ในระหว่างการทำงานกลุ่มการสื่อสารระหว่างบุคคลจะช่วยเสริมสร้างการเข้าใจร่วมกันในการทำงาน สมาชิกในกลุ่มจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งกระตุ้น ให้เกิดการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม เช่น การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น การแก้ปัญหากลุ่มอย่างร่วมมือกัน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม และสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับ การติดตามและปรับการดำเนินงานให้เหมาะสม ส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบ การสื่อสารและ ความร่วมมือในกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหา การมีส่วนร่วม และการบรรลุเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ

ผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรม ผ่านการเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย โดยการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ซับซ้อนและกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ผู้สอนยังส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ร่วมกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน ทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นที่ที่นักศึกษาสามารถฝึกฝนการกำกับตนเอง การจัดการเวลา และการวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 สะท้อนผลการเรียนรู้

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถสะท้อนและประเมินการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม โดยเฉพาะการพิจารณาว่ากระบวนการและผลลัพธ์ในการดำเนินกิจกรรมสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่ นักศึกษาจะได้มีโอกาสระบุจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาและแนวทางในการปรับปรุงตนเองและกลุ่มสำหรับการเรียนรู้ต่อไป ในขั้นนี้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างกระบวนการสะท้อนผลและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของตนเอง นักศึกษาจะสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองโดยใช้แบบฟอร์ม “การสะท้อนผลการเรียนรู้” เพื่อทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ปัญหาหรืออุปสรรคที่เผชิญ และแนวทางที่ใช้ในการจัดการกับความท้าทายเหล่านั้น

ขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะเสริมสร้างกระบวนการสะท้อนผลโดยให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มเพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น และพิจารณาปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จหรือเป็นอุปสรรคในการทำงานร่วมกัน ในขั้นตอนนี้การพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะช่วยให้การประเมินผลมีความสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ สมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันสะท้อนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปรับปรุงการทำงานในครั้งถัดไป การทำงานในลักษณะนี้ช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบส่วนบุคคลในการสะท้อนและประเมินผลการทำงานของตนเอง ในขณะเดียวกันก็เรียนรู้จากการทำงานร่วมกันในกลุ่ม รวมทั้งกระบวนการ Group Processing จะช่วยให้กลุ่มประเมินวิธีการทำงานร่วมกัน โดยการสะท้อนผลที่เน้นการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานในกลุ่ม นักศึกษาจะได้ประเมินทักษะการสื่อสาร ความร่วมมือ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรม ผ่านการใช้เทคนิค “คิดเดี่ยว – คิดคู่ – คิดร่วมกัน” (Think-Pair-Share) เพื่อส่งเสริมการสะท้อนคิดอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการคิดคนเดียวเพื่อสะท้อน

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากนั้นจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปิดท้ายด้วยการสรุปร่วมกันในกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เกิดการสะท้อนผลที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสะท้อนและประเมินผลการเรียนรู้จากการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อพิจารณาความสำเร็จ ปัญหา และแนวทางปรับปรุง เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะร่วมกัน ส่งเสริมความรับผิดชอบ การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษามอง Feedback เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแทนที่จะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ โดยการให้ Feedback อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ ผู้สอนจะใช้คำถามเชิงลึกเพื่อกระตุ้นการคิดและช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้วิธีการจัดการอารมณ์เมื่อเผชิญกับความล้มเหลว พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างแนวคิดเชิงบวกในการพัฒนาการทำงานในอนาคต

ขั้นตอนที่ 4 มุ่งสู่การเติบโต

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถสรุปบทเรียนจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในกระบวนการเรียนรู้ พร้อมทั้งมีแนวทางในการพัฒนาตนเองในอนาคต ตลอดจนได้รับแรงบันดาลใจจากเพื่อนร่วมกลุ่มและครูผู้สอนในด้านการเรียนวิชาชีพครู และการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นครูในอนาคต โดยกระบวนการในขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้ว่าทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวล้วนเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต ในขั้นตอนแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะทำงานร่วมกันในการเสริมสร้างการเติบโตของนักศึกษา โดยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและตั้งเป้าหมายการพัฒนาตนเองในอนาคต นักศึกษาจะได้รับการกระตุ้นให้สะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองและกำหนดแผนการพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น และสามารถปรับปรุงและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนพัฒนาตนเองในอนาคตจะช่วยให้นักศึกษามีการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากห้องเรียนสู่บริบทชีวิตจริง ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือจะเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยนักศึกษาจะได้แบ่งปันประสบการณ์ทั้งในแง่ของความสำเร็จและอุปสรรคที่พบเจอในระหว่างการทำงานกลุ่ม การเรียนรู้ในลักษณะนี้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในบรรยากาศที่ปลอดภัยและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยเน้นการฟังพาดำใจกันและสนับสนุนกันในการทำงาน เพื่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม การทำงานร่วมกันในลักษณะนี้จะเสริมสร้างความรับผิดชอบส่วนบุคคลในแต่ละบทบาทและหน้าที่ของสมาชิก พร้อมทั้งส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล

เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม โดยใช้ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะได้ร่วมกันสะท้อนผลประสบการณ์จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมาทั้งในแง่ของความสำเร็จและความท้าทาย โดยใช้เทคนิค Round Robin ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงความรู้สึก มุมมอง และแนวคิดของตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยไม่มีการตัดสินหรือวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็น กระบวนการนี้จะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้จากผู้อื่นและปรับปรุงการทำงานในครั้งถัดไป

ดังนั้นขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสรุปบทเรียนจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการตระหนักรู้ว่าความสำเร็จและความท้าทายเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แรงบันดาลใจ และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาตนเองและการเติบโตสู่บทบาทวิชาชีพครูในอนาคต

ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษาสรุปบทเรียนจากประสบการณ์การเรียนรู้และวางแนวทางในการพัฒนาตนเองในอนาคตอย่างมีเป้าหมาย ผู้สอนจะทำหน้าที่กระตุ้นแรงบันดาลใจผ่านการนำเสนอตัวอย่างบุคคลต้นแบบในวิชาชีพครู และสนับสนุนการสะท้อนคิดอย่างปลอดภัยโดยการจัดกิจกรรม Round Robin เพื่อกระตุ้นการคิดในเชิงบวกและการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ ผู้สอนจะดูแลบรรยากาศการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์และส่งเสริมการสนับสนุนซึ่งกันและกันในกลุ่ม ไม่ให้มีการตัดสินความคิดเห็น

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู นำเสนอเป็นภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต และกิริยของนักศึกษาวิชาชีวิต

5) ระบบสังคม

ระบบสังคมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและ กิริยของนักศึกษาวิชาชีวิต ประกอบด้วย

(1) บทบาทผู้สอน

ก. ผู้สอนให้คำแนะนำแก่นักศึกษาแต่ละคน โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีระดับการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่แตกต่างกัน สนับสนุนการปรับตัวของนักศึกษา ช่วยให้พวกเขาค้นพบจุดแข็งและแนวทางพัฒนาตนเอง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการอารมณ์เมื่อเผชิญความล้มเหลวและวิธีสร้างแนวคิดเชิงบวก

ข. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจและเปิดรับแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต โดยอธิบายว่านักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถได้ผ่านการเรียนรู้และความพยายามให้โอกาสในการเลือกและวางแผน

ค. ผู้สอนสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อให้นักศึกษาเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งจะกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามมากขึ้นในการแก้ไขปัญหาและเผชิญกับความล้มเหลว

ง. ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและมีระบบการวางแผนที่เป็นขั้นเป็นตอนเพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว ทั้งในการเรียนและการพัฒนาทักษะวิชาชีพครู

จ. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษามอง Feedback เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแทนที่จะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ กระตุ้นให้นักศึกษาเปิดรับมุมมองใหม่ๆ และนำคำแนะนำไปปรับปรุงการเรียนรู้

ฉ. ผู้สอนเสริมแนวทางการให้ Feedback อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ โดยใช้คำถามเชิงลึกเพื่อกระตุ้นการคิด และให้คำแนะนำที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เพียงการให้ความคิดเห็นเชิงทั่วไป และใช้รูปแบบ Feedforward (การให้แนวทางพัฒนาในอนาคต) ควบคู่กับ Feedback

ช. ผู้สอนใช้ตัวอย่างครูหรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเป็นตัวอย่าง เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง

ซ. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จากกันและกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน

ณ. ผู้สอนสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ในกลุ่มนักศึกษาโดยออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เพื่อนช่วยกันเรียนรู้ เช่น Peer Coaching หรือ Group Reflection กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการช่วยเหลือกันในช่วงทำงานร่วมกัน

ญ. ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมที่นักศึกษาได้ฝึกฝนการกำกับตนเอง การจัดการเวลา และการวางแผนงาน เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้และการทำงาน

(2) บทบาทผู้เรียน

ก. นักศึกษาเปิดรับแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต โดยเชื่อมั่นว่าความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้ และพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายและความล้มเหลว

ข. นักศึกษาฝึกฝนตนเองให้มีความอดทนและไม่ย่อท้อเมื่อต้องเผชิญกับความยากลำบาก โดยมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและเติบโตจากประสบการณ์ต่างๆ

ค. นักศึกษามีความรับผิดชอบในการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถบรรลุผลที่ตั้งใจไว้

ง. นักศึกษาต้องเปิดใจรับ Feedback จากผู้สอนและเพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง และมองเห็น Feedback เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการปรับปรุงและเติบโต

จ. นักศึกษาฝึกฝนการคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา โดยการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่ซับซ้อนและท้าทาย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญ และการจัดการกับปัญหาในวิชาชีพครู

ฉ. นักศึกษามีบทบาทในการทำงานร่วมกัน แบ่งปันความคิดเห็น และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการฟังกัน

ช. นักศึกษารับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองโดยการฝึกฝน การจัดการเวลา การวางแผนงาน และการกำกับตนเองเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะที่จำเป็น

6) ระบบสนับสนุน

ระบบสนับสนุนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง กรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย

(1) การสนับสนุนจากผู้สอน

การสนับสนุนจากผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อความมั่นใจและความรู้สึก ทางบวกของนักศึกษา การให้คำชมเชยและกำลังใจ เมื่อผู้สอนเห็นว่านักศึกษาได้พยายามอย่างเต็มที่ แม้ว่าผลลัพธ์อาจยังไม่สมบูรณ์ จะช่วยให้ นักศึกษารู้สึกว่าความพยายามของพวกเขา มีคุณค่า และการให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์แทนการวิจารณ์ข้อผิดพลาด ช่วยให้ นักศึกษารู้สึกว่าพวกเขามีศักยภาพที่จะพัฒนาและปรับปรุงได้ รวมทั้ง ผู้สอนเปิดใจรับฟังและให้คำปรึกษาอย่างไม่ตัดสิน และการให้ คำแนะนำในเชิงบวกเมื่อพบว่านักศึกษาประสบปัญหาทางการเรียนหรือทางอารมณ์ โดยการแสดงความ เข้าใจและอยู่เคียงข้างในช่วงเวลายากลำบาก จะช่วยให้ นักศึกษารู้สึกว่าไม่ได้เผชิญปัญหา เพียงลำพัง

(2) การสนับสนุนจากเพื่อน

การสนับสนุนทางจากเพื่อน ในการให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม เช่น เมื่อสมาชิกในกลุ่มทำงานผิดพลาด เพื่อนสามารถให้กำลังใจและขอเสนอแนะในลักษณะไม่กดดัน และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนสามารถสนับสนุนกันด้วยการรับฟังอย่าง เปิดใจ และเสนอความคิดเห็นที่ช่วยส่งเสริมความคิดที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือกันในเวลาที่ เพื่อนมีปัญหา รับฟัง และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

7) การประเมินผล

การประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง กรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู ดำเนินการ ดังนี้

(1) การประเมินผลเชิงปริมาณ โดยการวัดระดับกรอบความคิดแบบเติบโต และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษาจะทำแบบวัด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงของระดับกรอบความคิดแบบ เติบโตและระดับกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

(2) การประเมินผลเชิงคุณภาพ หลังเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดแล้ว ดังนี้

ก. การเขียนบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflective Journal)

นักศึกษาจะเขียนบันทึกสะท้อนถึงประสบการณ์การเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงแนวคิด และการพัฒนา ตนเอง

ซึ่งผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อ เสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ส่งผลให้ได้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ในส่วนที่ 1 ตามองค์ประกอบที่กล่าวมาข้างต้น สำหรับส่วนที่ 2 ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 14 แผน/ครั้ง โดยในแต่ละแผนจะประกอบด้วย สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม ประกอบด้วย เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการวัดและการประเมินผล ซึ่งรายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง โดยมีโครงสร้างของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบฯ แสดงในตาราง 17

ตาราง 17 โครงสร้างการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
				Growth mindset	Grit
1	ปฐมนิเทศ : การเริ่มต้นสู่การพัฒนา	1. นักศึกษาสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้สอนและนักศึกษาที่เขาพร้อมกิจกรรม 2. นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ และข้อตกลงเบื้องต้น รายละเอียดในการเข้าร่วมกิจกรรม 3. นักศึกษาทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู 4. นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในวิชาชีพครู 5. นักศึกษาทราบกระบวนการทำงานแบบร่วมมือ	-	-	-
2	เปลี่ยนความคิดสู่การเติบโต	1. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ได้ 2. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างการปรับมุมมองจาก Fixed mindset และ Growth mindset ได้ 3. นักศึกษาสามารถวางแผนการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ได้	1. การเสนอตัวอย่าง 2. การสะท้อนตนเอง 3. การเสริมแรงทางบวก 4. อภิปรายเพิ่มเติม 5. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 6. การพูดเป็นรอบวง	- ความเชื่อว่าคุณสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้ - การเรียนรู้ตลอดชีวิต - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของ	
				Growth mindset	Grit
3	ความรู้ความสามารถอย่างมั่นใจ	4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนรวมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้			
		1. นักศึกษาสามารถอธิบายความหมายและความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทของการเป็นครู 2. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิด Self-Efficacy ของตนเองได้ 3. นักศึกษาสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองเป็นครูได้ 4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนรวมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	1. การเสนอตัวแบบ 2. การเสริมแรงทางบวก 3. อภิปรายเป็นทีม 4. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 5. การพูดเป็นรอบวง	- ความเชื่อว่าคุณสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
				Growth mindset	Grit
4	ปลูก Passion สู่การเป็นครู	1. นักศึกษาศาสนาสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครูและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเพื่อเป็นครูได้ 2. นักศึกษาศาสนาสามารถสะท้อนถึงความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจที่ยากเป็นครูได้ 3. นักศึกษาศาสนาสามารถออกแบบแผนที่เส้นทาง Passion เพื่อกำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ และแนวทางพัฒนาตนเองในอาชีพครูได้ 4. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดใหม่ๆ จากเพื่อนรวมกลุ่มและนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองได้	1. การสะท้อนความคิด 2. การเสริมแรงทางบวก 3. อภิปรายเป็นทีม 4. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 5. การพูดเป็นรอบวง	- การมีเป้าหมายในการเป็นครู - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความสนใจและรักในอาชีพครู - แรงจูงใจไม่สั่นไหว
5	ตั้งเป้าหมายเพื่อ ความสำเร็จ	1. นักศึกษาศาสนาสามารถระบุเป้าหมายของตนเองในการเป็นครูได้ 2. นักศึกษาศาสนาสามารถสร้างแผนปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจได้	1. การตั้งเป้าหมาย 2. การเสริมแรงทางบวก 3. อภิปรายเป็นทีม 4. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 5. การพูดเป็นรอบวง	- การมีเป้าหมายในการเป็นครู - การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู - แรงจูงใจไม่สั่นไหว

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของ	
				Growth mindset	Grit
6	คนพบตัวตน	3. นักศึกษาสามารถเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดจากเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้			
		1. นักศึกษาสามารถระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้ 2. นักศึกษาการยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้ 3. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิดขอคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- การกล่าวนำเกี่ยวกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลวของตนเอง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การรับรู้ความสามารถของตนเอง
7	เสริมจุดเด่น เติมเต็มจุดที่ต้องพัฒนา	1. นักศึกษาสามารถระบุทักษะหรือคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาได้ 2. นักศึกษาพัฒนาทักษะหรือคุณลักษณะที่เลือกในสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนได้ 3. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและขอเสนอแนะจากเพื่อนในกลุ่มเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- ความเชื่อความสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้ - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ - การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น	- ความมุ่งมั่นและเฝ้าฝืนอย่างต่อเนื่อง - แรงจูงใจไม่ล้มเหลว

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
				Growth mindset	Grit
8	จัดการตน บริหารเวลา สู่ความสำเร็จ	1. นักศึกษายกตัวอย่างแนวทางการจัดการตนเอง ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ 2. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก เพื่อนรวมกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง 3. นักศึกษาฝึกทักษะการจัดการเวลาและปรับแผน การใช้เวลาให้มีประสิทธิภาพ 4. นักศึกษาวางแผนการพัฒนาการจัดการตนเอง ในการเรียนและการเป็นครู	1. การเสริมแรง 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมี กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อ พัฒนาตนเอง	- ความสามารถใน การจัดการกับปัญหา และการเปลี่ยนแปลง ในวิชาชีพครู - การมีวินัยในตนเอง
9	คิดบวก สร้างพลังใน การพัฒนา	1. นักศึกษาถ่ายทอดความคิดเชิงบวกได้ 2. นักศึกษาสามารถนำเสนอแนวทางการเปลี่ยน มุมมองเชิงลบเป็นเชิงบวกในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนและการสอนได้ 3. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากเพื่อนรวมกลุ่ม และสามารถปรับปรุงตนเองได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและ เรียนรู้จากความล้มเหลว - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อ พัฒนาตนเอง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ	- การมีทัศนคติที่เป็น บวก - ความสามารถใน การจัดการกับปัญหา และการเปลี่ยนแปลง ในวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
				Growth mindset	Grit
10	คิดเป็น แก้ปัญหาได้	1. นักศึกษาศาสนาสามารถระบุปัญหาที่คาดว่าจะพบในการเรียนวิชาชีพครูหรือการสอนในอนาคตนของตนเองได้ 2. นักศึกษาศาสนาสามารถออกแบบขั้นตอนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบได้ 3. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนรวมกลุ่ม และปรับปรุงแผนการแก้ปัญหาของตนเองได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง - การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี	ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู
11	เรียนรู้จากความล้มเหลว สู้ความสำเร็จ	1. นักศึกษาระบุสาเหตุที่ทำให้เกิดความล้มเหลวได้ 2. นักศึกษาศาสนาสามารถนำเสนอวิธีการรับมือกับความล้มเหลวได้ 3. นักศึกษาศาสนาสามารถวางแผนการรับมือกับความล้มเหลวในอนาคตได้ 4. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อน และปรับปรุงตนเองได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว - ความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว - การจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
				Growth mindset	Grit
12	อุตสาหกรรมสู่เป้าหมาย : ความพยายามคือคำตอบ	1. นักศึกษายกตัวอย่างความสำเร็จและความพยายาม 2. นักศึกษาสามารถวางแผน ออกแบบ และสร้างสะพานที่ตอบสนองเป้าหมาย พร้อมแสดงถึงความพยายามได้ 3. นักศึกษาสามารถวางแผนการพัฒนาความพยายามของตนเองได้ 4. นักศึกษาสามารถสะท้อนความคิดเกี่ยวกับบทบาทของความพยายามในวิชาชีพครูและวิธีการนำไปปรับใช้ในการสอนนักเรียนได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. อภิปรายเป็นทีม 3. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 4. การพูดเป็นรอบวง	- ความพยายามอย่างต่อเนื่อง - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว - ความมุ่งมั่นและฝักใฝ่อย่างต่อเนื่อง
13	แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ	1. นักศึกษาระบุลักษณะสำคัญของครูต้นแบบได้ 2. นักศึกษาสามารถออกแบบและนำเสนอกิจกรรมการสอนที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครูต้นแบบได้ 3. นักศึกษาวางแผนพัฒนาตนเองที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครูต้นแบบได้	1. การเสริมแรงทางบวก 2. การเรียนรู้จากตัวแบบ 3. อภิปรายเป็นทีม 4. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน 5. การพูดเป็นรอบวง	- การเรียนรู้จากความล้มเหลวของผู้อื่น - การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ - การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	- การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู - ความสนใจและรักในอาชีพครู

ตาราง 17 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์การเรียนรู้	เทคนิคที่ใช้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของ	
				นักศึกษาวิชาชีพครู	Grit
14	สรุปบทเรียนและทบทวน การเป็นครูมืออาชีพ	4. นักศึกษาเปิดรับคำแนะนำจากเพื่อนและปรับปรุงแผนพัฒนาตนเองได้	-	Growth mindset	Grit
		1. นักศึกษาสามารถสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา 2. นักศึกษาวางแผนพัฒนาตนเองที่ก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ 3. นักศึกษาได้รับแรงบันดาลใจและคำแนะนำจากเพื่อนและผู้สอนในการพัฒนาตนเอง			

ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต และกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน

จากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ส่งผลให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน/ครั้ง โดยมีการออกแบบกิจกรรมในแต่ละแผนอย่างละเอียด ซึ่งมีตัวอย่างรายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง ในที่นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะประเด็นสำคัญในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ

กิจกรรม “ปฐมนิเทศ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครูในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้สอนและนักศึกษา การชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม รวมถึงการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดสำคัญสองประการ คือ กรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

กิจกรรมเริ่มต้นด้วยการสร้างแรงบันดาลใจผ่านการเล่าเรื่องของครูผู้ประสบความสำเร็จ โดยผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้รับเข้าสู่การเรียนรู้ จากนั้นชี้แจงภาพรวมของกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจน ในช่วงกิจกรรมหลัก นักศึกษาได้รับการแนะนำแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา พร้อมอภิปรายร่วมกันในประเด็นว่าแนวคิดเหล่านี้มีบทบาทอย่างไรต่อการเรียนวิชาชีพครู จากนั้นผู้สอนแนะนำเทคนิค SMART Goals เพื่อให้ นักศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีระบบ โดยนักศึกษาได้ฝึกเขียนเป้าหมายของตนเองตามแนวทางที่กำหนด เช่น เป้าหมายในการใช้เทคนิคการสอน หรือการพัฒนาตนเองด้านทักษะครู หลังจากนั้นนักศึกษาได้เรียนรู้แนวทางการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ การแบ่งบทบาทภายในกลุ่ม และการวางแผนงานร่วมกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมครั้งถัดไป ในช่วงสรุปผู้สอนทบทวนกิจกรรมร่วมกับนักศึกษา ผ่านการตั้งคำถามสะท้อนคิด เช่น นักศึกษาเห็นความสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาอย่างไร และได้เรียนรู้อะไรจากการตั้งเป้าหมายและการทำงานร่วมกัน

ครั้งที่ 2 เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต

กิจกรรม “เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต” มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้และพัฒนาตนเองในด้านความเชื่อมั่นในความสามารถส่วนบุคคล โดยนักศึกษาจะสามารถอธิบายความหมายและความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในบริบทของวิชาชีพครูได้อย่างชัดเจน เข้าใจว่าความเชื่อในศักยภาพของตนมีผลต่อคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้และพฤติกรรมความเป็นครูอย่างไร และนักศึกษายังได้ฝึกฝนการสะท้อนคิดเกี่ยวกับ Self-Efficacy ของตนเอง รู้จักประเมินจุดแข็งและจุดที่ยังต้องพัฒนาในบทบาทของการเป็นครู

กิจกรรมเริ่มต้นด้วยการนำเสนอตัวอย่างบุคคลที่มีทั้ง Growth Mindset และ Fixed Mindset เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างของลักษณะความคิดทั้งสองแบบ พร้อมชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ส่วนบุคคล และร่วมกันกำหนดเป้าหมายกลุ่มที่สามารถวัดผลได้ พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกัน ในช่วงกิจกรรมหลัก นักศึกษาได้เรียนรู้แนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต อย่างเป็นระบบผ่านคลิปวิดีโอ ใบความรู้ และกรณีศึกษา โดยนักศึกษาแต่ละคนจะวิเคราะห์สถานการณ์ที่สะท้อนกรอบความคิดแบบต่าง ๆ พร้อมระบุแนวทางในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ จากนั้นจะร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และนำเสนอแนวทางในการเปลี่ยนแปลง Fixed Mindset ให้เป็น Growth Mindset ผ่านการอภิปรายกลุ่ม โดยระหว่างกิจกรรมจะมีการใช้เช็กลิสต์เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม ในช่วงสะท้อนผลการเรียนรู้ นักศึกษาได้ทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” เพื่อสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ วิเคราะห์ประสบการณ์ตนเอง และแลกเปลี่ยนแนวคิดกับเพื่อน พร้อมสรุปสิ่งที่กลุ่มทำได้ดีและสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม และชื่นม่งสู่การเติบโต นักศึกษาจะพูดเป็นรอบวง เพื่อแบ่งปันแนวทางการนำกรอบความคิดแบบเติบโตไปใช้ในชีวิตจริง พร้อมให้กำลังใจและชื่นชมซึ่งกันและกัน ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 3 ครูรู้ความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ

กิจกรรม “ครูรู้ความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ” มีวัตถุประสงค์สร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) การเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการกล้าลองผิดลองถูก เพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ในวิชาชีพครูอย่างมั่นใจ

กิจกรรมเริ่มต้นด้วยผู้สอนเล่าเรื่องราวของ “ครูพิมพ์พิไล” ซึ่งเป็นตัวอย่างของครูที่มี Self-Efficacy สูงแม้ทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัด นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมและแนวคิดของครูผู้นี้ พร้อมเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง และแบ่งกลุ่มเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาความสามารถร่วมกัน จากนั้นนักศึกษาได้สำรวจความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง โดยเขียนสิ่งที่ตนมั่นใจและสิ่งที่ยังต้องพัฒนา และร่วมวิเคราะห์กรณีศึกษาครู 2 คน เพื่อเปรียบเทียบ Self-Efficacy และเสนอแนวทางการพัฒนา รวมถึงแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จริง เพื่อให้เข้าใจผลของ Self-Efficacy ต่อพฤติกรรมครูและผลต่อนักเรียน ต่อมาการสะท้อนผลการเรียนรู้ นักศึกษาได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรม “ทบทวน-

จับคู่-เล่าสู่กันฟัง" และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนในกลุ่มใหญ่ โดยสะท้อนถึงสิ่งที่ทำได้ดี และจุดที่ควรปรับปรุง สุดท้ายศึกษาได้เขียนแผนพัฒนาตนเองในการเป็นครู และร่วมแบ่งปันแนวทางของตนเองในกลุ่ม เพื่อส่งเสริมกำลังใจและชื่นชมกันและกัน ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 4 ปลุก Passion สู่การเป็นครู

กิจกรรม “ปลุก Passion สู่การเป็นครู” มีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครู พร้อมทั้งสะท้อนความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจในการประกอบวิชาชีพครู ตลอดจนการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาตนเองอย่างชัดเจนผ่านแผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap) และการเปิดรับความคิดเห็นใหม่ ๆ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่ดีในอนาคต

กิจกรรมให้นักศึกษาเริ่มจากการระลึกถึงครูที่สร้างแรงบันดาลใจในชีวิตของตนเอง และแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกับเพื่อน เพื่อค้นหาเหตุผลเบื้องลึกที่ทำให้ตนอยากเป็นครู จากนั้นเชื่อมโยงแรงบันดาลใจเหล่านั้นเข้าสู่เป้าหมายส่วนบุคคลและคุณลักษณะที่ตนต้องการพัฒนา เพื่อเป็น “ครูในฝัน” ที่ตนเองใฝ่ฝันไว้ นักศึกษาได้เลือกสัญลักษณ์แทน Passion ของตนเอง และอธิบายว่าทำไมสิ่งนั้นจึงสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและแรงบันดาลใจในวิชาชีพครู พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งเป็นการฝึกการเปิดใจรับแนวคิดจากผู้อื่น หลังจากนั้นนักศึกษาได้วิเคราะห์และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านการสะท้อนตนเองและการแลกเปลี่ยนในกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ โดยเน้นการถ่ายทอดความรู้สึกภาคภูมิใจในเส้นทางในการเป็นครู และระบุช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ที่ช่วยยืนยันว่า การเป็นครูคือเป้าหมายสำคัญในชีวิตของตน สุดท้ายนักศึกษาได้จัดทำแผนที่เส้นทาง Passion ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายในการเป็นครู คุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา ทักษะที่ต้องฝึกฝนเพิ่มเติม และแนวทางการพัฒนาตนเองในระยะยาว และร่วมแบ่งปันแนวทางของตนเองในกลุ่ม เพื่อส่งเสริมกำลังใจและชื่นชมกันและกัน ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 5 ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ

กิจกรรม “ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาสามารถระบุเป้าหมายของตนเองในการเป็นครูอย่างชัดเจน สร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น รวมถึงเปิดใจรับความคิดเห็นจากผู้อื่นเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง โดยใช้หลักการ SMART Goals เป็นแนวทางหลักในการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน วัดผลได้ ทำได้จริง มีความสอดคล้อง และมีกำหนดเวลาชัดเจน

กิจกรรมนี้นักศึกษาได้เริ่มต้นจากการชมวิดีโอเกี่ยวกับความสำคัญของเป้าหมายในชีวิต และทบทวนเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้จากกิจกรรมก่อนหน้านี้ เรื่อง Passion เพื่อเชื่อมโยงแรงบันดาลใจเข้าสู่การวางแผนปฏิบัติจริง จากนั้นนักศึกษาได้เรียนรู้หลักการ SMART Goals และเขียนเป้าหมายของตนเองในฐานะนักศึกษาวิชาชีพครู เช่น การพัฒนาทักษะการสื่อสารกับนักเรียน หรือการฝึกออกแบบแผนการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน เมื่อได้เป้าหมายแล้ว นักศึกษาได้ออกแบบแผนปฏิบัติการของตนเอง โดยระบุขั้นตอนดำเนินการ วิธีวัดผล และนำเสนอแผนต่อกลุ่มเพื่อรับข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งช่วยเสริมแนวคิดใหม่ ๆ และพัฒนาแผนให้มีความเป็นไปได้มากขึ้น ในช่วงท้ายของกิจกรรม นักศึกษาได้สะท้อนผลการเรียนรู้เกี่ยวกับอุปสรรคที่พบ วิธีการแก้ไข และความคิดเห็นใหม่จากเพื่อนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง นอกจากนี้ นักศึกษาแต่ละคนยังได้เขียน Commitment Card เพื่อแสดงเป้าหมายสำคัญของตนเองในการเป็นครู และเก็บไว้เป็นเครื่องเตือนใจในชีวิตประจำวัน พร้อมเขียนแผนติดตามเป้าหมายในระยะยาว โดยมีเพื่อนในกลุ่มให้กำลังใจและแลกเปลี่ยนความตั้งใจในรูปแบบการพูดคุยบวง กิจกรรมปิดท้ายด้วยการสรุปร่วมกันถึงบทเรียนที่ได้รับและแนวทางนำเป้าหมายไปใช้ในการพัฒนาตนเองให้เติบโตสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพ

ครั้งที่ 6 ค้นพบตัวตน

กิจกรรม “ค้นพบตัวตน” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถระบุและยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้อย่างชัดเจน เปิดใจรับประสบการณ์ใหม่ ๆ และความคิดเห็นจากผู้อื่น รวมถึงสามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวในการพัฒนาตนเอง

กิจกรรมนี้นักศึกษาเริ่มต้นจากการสะท้อนตนเองผ่านคำถามกระตุ้นคิด และการระลึกถึงช่วงเวลาที่ยึดภาคภูมิใจและช่วงเวลาเผชิญกับความท้าทาย เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานว่าทุกคนล้วนมีทั้งจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา จากนั้น นักศึกษาได้กำหนดเป้าหมายส่วนบุคคลและแลกเปลี่ยนร่วมกันในกลุ่ม เพื่อสร้างเป้าหมายกลุ่มที่สามารถวัดผลได้จริง นักศึกษาได้ทำกิจกรรมสำรวจตนเอง โดยเขียนจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาในบริบทของการเป็นครู และนำข้อมูลเหล่านี้เข้าสู่กิจกรรม “วงล้อมความคิดเห็น” ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนมุมมองกับเพื่อน รับฟังข้อเสนอแนะเชิงบวก และเรียนรู้จากความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งช่วยให้เกิดการมองเห็นตนเองจากมุมมองที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา หลังจากกิจกรรม นักศึกษาได้สะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านการเขียน Acceptance Journal ที่กล่าวถึงสิ่งที่ตนเองภูมิใจและสิ่งที่ยอมรับว่าต้องพัฒนา พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้กำลังใจและส่งเสริมการเติบโต

อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมช่วงท้ายให้นักศึกษาเขียนแนวทางการพัฒนาตนเองเบื้องต้น ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 7 เสริมจุดเด่น เติมเต็มจุดที่ต้องพัฒนา

กิจกรรม “เสริมจุดเด่น เติมเต็มจุดที่ต้องพัฒนา” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถระบุทักษะหรือคุณลักษณะที่ตนเองต้องการพัฒนา พัฒนาทักษะเหล่านั้นผ่านสถานการณ์จำลอง และเปิดรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อื่นเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง กิจกรรมนี้เน้นย้ำว่าการเป็นครูที่ดีไม่เพียงแค่รู้จักจุดแข็งของตนเอง แต่ต้องสามารถพัฒนาและเติมเต็มจุดที่ยังบกพร่อง เพื่อพร้อมรับมือกับความท้าทายของการจัดการเรียนรู้ในอนาคต

กิจกรรมด้วยการให้นักศึกษาการทบทวนสิ่งที่ตนเองต้องการพัฒนาจาก กิจกรรมก่อนหน้านี้ พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นในการเป็นครู จากนั้นชมวิดีโอเพื่อเชื่อมโยงความรู้กับการปฏิบัติจริง และกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในครั้งนี้ อย่างเป็นระบบ โดยแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันเลือกทักษะสำคัญที่ต้องการพัฒนา เช่น การสื่อสารเชิงบวก การควบคุมอารมณ์ หรือการจัดการชั้นเรียน เมื่อกลุ่มได้ทักษะเป้าหมายแล้ว นักศึกษาได้ร่วมกัน ออกแบบสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนที่สะท้อนปัญหาจริงที่ครูอาจเผชิญ และแบ่งบทบาทกันอย่างชัดเจน ได้แก่ ครูผู้ทดลอง นักเรียนจำลอง และผู้สังเกตการณ์ จากนั้นดำเนินกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ พร้อมรับข้อเสนอแนะจากเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเห็นภาพพฤติกรรมของตนเองอย่างรอบด้านและได้แนวทางในการปรับปรุง หลังการแสดงบทบาทสมมติ นักศึกษาได้ทบทวน สิ่งที่เรียนรู้ผ่านการจับคู่สนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่ โดยสะท้อนถึงสิ่งที่ทำได้ดี สิ่งที่ควรปรับปรุง และแนวทางนำไปใช้จริงในการเป็นครู ในช่วงท้ายนักศึกษาได้เขียนแผนพัฒนา ทักษะส่วนบุคคลที่ตนเองอยากปรับปรุงมากที่สุด พร้อมแลกเปลี่ยนแผนกับเพื่อนในกลุ่ม โดยการพูด เป็นรอบวง ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 8 จัดการตน บริหารเวลาสู่ความสำเร็จ

กิจกรรม “จัดการตน บริหารเวลาสู่ความสำเร็จ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างแนวทางการจัดการตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ เปิดรับข้อเสนอแนะ จากเพื่อนร่วมกลุ่ม ฝึกการจัดการเวลาอย่างเป็นระบบ และสามารถวางแผนการพัฒนาตนเองใน บทบาทของครูในอนาคตได้อย่างมั่นใจ

กิจกรรมนี้ นักศึกษาเริ่มต้นด้วยการสำรวจตนเองผ่านคำถามกระตุ้นคิด เกี่ยวกับการจัดการเวลาในชีวิตประจำวัน และสะท้อนความสำคัญของการบริหารเวลาในบทบาทของ นักศึกษาและครู จากนั้นได้กำหนดเป้าหมายส่วนบุคคลร่วมกับกลุ่ม โดยร่วมกันออกแบบเป้าหมาย กลุ่มที่สามารถวัดผลได้จริงและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเป็นรูปธรรม กิจกรรมหลัก

ประกอบด้วยการฝึกวิเคราะห์และจัดตาราง “24 ชั่วโมงของฉัน” ซึ่งนักศึกษาได้ระบุช่วงเวลาที่ใช้ไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และวางแผนการใช้เวลาใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จากนั้นนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนตารางของตนกับเพื่อนร่วมกลุ่ม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเพื่อช่วยกันพัฒนาวิธีคิดและรูปแบบการใช้เวลาที่เหมาะสม นอกจากนี้นักศึกษายังได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ปัญหาในสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตนเอง เช่น การจัดลำดับความสำคัญของงาน หรือการรับมือกับสิ่งรบกวนจากโซเชียลมีเดีย ช่วงสุดท้าย นักศึกษาได้สะท้อนผลการเรียนรู้จากกิจกรรมผ่านการทบทวนตนเองและแลกเปลี่ยนในกลุ่มเกี่ยวกับอุปสรรค ความสำเร็จ และแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง โดยเขียนแผนการพัฒนากิจการตนเองในด้านที่ต้องการ เช่น การวางแผนเวลาเตรียมการสอน หรือการสร้างวินัยในการทำงาน ร่วมแบ่งปันแผนการพัฒนาและเพื่อน ๆ ให้กำลังใจผ่านการพูดคุยรอบวง ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 9 คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา

กิจกรรม “คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา” มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพครูพัฒนาทัศนคติที่เป็นบวก พร้อมฝึกฝนการคิดเชิงบวกในสถานการณ์ที่ท้าทาย เพื่อให้สามารถเผชิญกับปัญหาและความเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครูได้

กิจกรรมเริ่มต้นด้วยการให้นักศึกษาชมวิดีโอสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับพลังของการคิดบวก ก่อนจะสะท้อนประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับอุปสรรคที่เคยเผชิญ พร้อมจัดทำแผนที่ความคิด (Mind Map) ที่แสดงคำในมุมมองเชิงลบ และเปลี่ยนเป็นคำเชิงบวก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดที่สร้างสรรค์ จากนั้นนักศึกษาได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มแลกเปลี่ยนมุมมอง และวางแผนแนวทางการรับมือกับอุปสรรคผ่านมุมมองเชิงบวก ในส่วนของกิจกรรมหลัก นักศึกษาได้เลือกสถานการณ์จากประสบการณ์จริงหรือที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และฝึกฝนการเปลี่ยนมุมมอง รวมถึงการใช้ Positive Self-talk เพื่อสร้างพลังใจให้สามารถรับมือกับปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากนั้นได้นำเสนอแนวทางคิดเชิงบวกของตนต่อกลุ่ม เพื่อแบ่งปันประสบการณ์และเปิดรับข้อเสนอแนะ ต่อมา แต่ละกลุ่มได้รับโจทย์สถานการณ์ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนหรือการสอน แล้วช่วยกันคิดและนำเสนอแนวทางเชิงบวกในการรับมือกับสถานการณ์นั้น ในช่วงสุดท้าย นักศึกษาได้สะท้อนผลการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมจับคู่เล่าสู่กันฟัง และอภิปรายร่วมในกลุ่มใหญ่ เพื่อประเมินสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคิดเชิงบวกและผลของการเปลี่ยนมุมมอง พร้อมทั้งเขียนแผนการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบวกในบริบทของการเป็นครู และแบ่งปันในกลุ่มเพื่อสร้างแรงบันดาลใจซึ่งกันและกัน ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 10 คิดเป็น แก้ปัญหาได้

กิจกรรม “คิดเป็น แก้ปัญหาได้” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถระบุปัญหาที่อาจพบในการเรียนหรือการสอน ออกแบบแนวทางแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และเปิดรับความคิดเห็นจากเพื่อนเพื่อนำไปปรับปรุงแผนการแก้ปัญหาของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นักศึกษาเริ่มต้นกิจกรรมด้วยการชมวิดีโอจำลองสถานการณ์การสอนที่มีปัญหา เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน จากนั้นร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริง พร้อมเขียนเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม เช่น การสามารถระบุและวางแผนแก้ไขปัญหานี้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อจากนั้น นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการ IDEAL Model ซึ่งเป็นแนวทางแก้ปัญหาเชิงระบบที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การระบุปัญหา (Identify), กำหนดรายละเอียด (Define), สำรวจแนวทางแก้ไข (Explore), ลงมือปฏิบัติ (Act) และประเมินผล (Look back and evaluate) ในขั้นลงมือปฏิบัติ นักศึกษาได้ระบุปัญหาที่อาจพบในการเรียนหรือการสอน จากนั้นร่วมกันคัดเลือกปัญหาสำคัญภายในกลุ่ม และช่วยกันวิเคราะห์แนวทางแก้ไข โดยพิจารณาข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก ก่อนจะจัดทำแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมและนำไปใช้ได้จริง ช่วงท้ายของกิจกรรม นักศึกษาได้สะท้อนผลการเรียนรู้ในระดับรายบุคคลและรายกลุ่ม ผ่านการจับคู่พูดคุย วิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงของแนวทางที่คิดไว้ และแลกเปลี่ยนวิธีคิดเพื่อให้เข้าใจมุมมองของผู้อื่นมากขึ้น สุดท้าย นักศึกษาได้ฝึกวางแผนการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในอนาคต พร้อมแบ่งปันแผนของตนในกลุ่มและให้กำลังใจกันและกันในบรรยากาศที่สนับสนุนการเติบโต ก่อนที่ผู้สอนและนักศึกษาจะร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ครั้งที่ 11 เรียนรู้จากความล้มเหลว สู่อำนาจสำเร็จ

กิจกรรม “เรียนรู้จากความล้มเหลว สู่อำนาจสำเร็จ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถระบุสาเหตุของความล้มเหลว นำเสนอแนวทางการรับมืออย่างเหมาะสม และสามารถวางแผนการเผชิญหน้ากับความล้มเหลวในอนาคตได้อย่างมีระบบ ตลอดจนเปิดใจรับความคิดเห็นจากผู้อื่นเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองในฐานะนักศึกษาวิชาชีพครู

กิจกรรมเริ่มต้นจากการจุดประกายความคิดโดยผู้สอนเล่าเรื่องแรงบันดาลใจของ J.K. Rowling ที่ประสบความล้มเหลวมาก่อน จากนั้นนักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึกและแบ่งปันประสบการณ์ความล้มเหลวของตนเองในอดีต ผ่านคำถามเชิงสะท้อนคิด เช่น “สิ่งที่ได้เรียนรู้จากความล้มเหลวนั้นคืออะไร” หรือ “สาเหตุของความล้มเหลวนี้มาจากอะไร” ต่อมาในช่วงลงมือปฏิบัติ นักศึกษาได้วิเคราะห์กรณีศึกษาความล้มเหลวในการทำงานของครู เช่น การสอนที่ไม่เข้าเป้า หรือการควบคุมชั้นเรียนที่ไม่ได้ผล จากนั้นใช้ความรู้จากกระบวนการคิดวิเคราะห์ร่วมกับ

เพื่อนในกลุ่ม เพื่อออกแบบแนวทางแก้ปัญหา พร้อมนำเสนอแผนของกลุ่มและรับฟังข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรับปรุงแผนให้ดียิ่งขึ้น ในขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ นักศึกษาแต่ละคนได้ประเมินตนเองและพูดคุยกับเพื่อนในรูปแบบ “จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” เพื่อสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ความรู้สึกที่เปลี่ยนไป และแนวทางการรับมือที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น สุดท้าย นักศึกษาได้เขียนแผนการรับมือกับความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมแลกเปลี่ยนแผนเหล่านั้นกับเพื่อนในกลุ่ม ในรูปแบบการพูดเป็นรอบวง ซึ่งช่วยเสริมกำลังใจและสร้างแรงสนับสนุนในการพัฒนาตนเองในวิชาชีพครู ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านคำถามปลายเปิด เพื่อย้ำเตือนว่าวิธีคิดและการเตรียมพร้อมรับมือกับความล้มเหลวคือรากฐานที่สำคัญของการเป็นครูที่เติบโตได้อย่างมั่นคงและมีความหมาย

ครั้งที่ 12 อุดสาหกรรมสู่เป้าหมาย: ความพยายามคือคำตอบ

กิจกรรม “อุตสาหกรรมสู่เป้าหมาย: ความพยายามคือคำตอบ” มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของความพยายามในการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านการเรียน การฝึกทักษะวิชาชีพ และการเผชิญอุปสรรคต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นให้เกิดพฤติกรรมเชิงบวกที่แสดงถึงความมุ่งมั่น ความอดทน และการไม่ยอมแพ้ต่อเป้าหมาย พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องความพยายามไปยังนักเรียนในอนาคตได้

กิจกรรมเริ่มต้นด้วยการให้นักศึกษาชมวิดีโอเกี่ยวกับครูที่เสียสละเพื่อเด็กในพื้นที่ห่างไกล เพื่อนำไปสู่การตั้งคำถามและการสะท้อนคิดถึงเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษา และบทบาทของความพยายามในการเรียนและวิชาชีพครู นักศึกษาได้เล่าเหตุการณ์ในชีวิตจริงที่เคยใช้ความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมาย พร้อมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนตัวกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อสร้างแรงบันดาลใจร่วมกัน ช่วงกิจกรรมหลัก นักศึกษาแต่ละกลุ่มได้ออกแบบและสร้าง “สะพานแห่งความพยายาม” โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญในฐานะครู เช่น การเป็นครูที่เข้าใจนักเรียน หรือการพัฒนาทักษะเฉพาะ จากนั้นใช้วัสดุที่จำกัด เช่น เชือก เทป และกระดาษ สร้างสะพานที่ต้องรับน้ำหนักได้จริง สะพานดังกล่าวเปรียบเสมือนการเดินทางสู่เป้าหมายที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ความพยายามร่วมกัน และการไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญอุปสรรค ในระหว่างกิจกรรม ผู้สอนเพิ่มความท้าทายเพิ่มเติมเพื่อให้กลุ่มนักศึกษาได้เรียนรู้การปรับตัวและลงมือทำอย่างต่อเนื่อง หลังจากสร้างสะพาน นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน พร้อมอธิบายว่าเป้าหมายและความพยายามที่ใช้มีความเชื่อมโยงอย่างไรบ้าง จากนั้นเข้าสู่ช่วงสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม “จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” เพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียนถึงแนวทางการนำแนวคิดเรื่องความพยายามไปสอนนักเรียนในอนาคต ในช่วงสุดท้าย นักศึกษาได้เขียนแผนการพัฒนาความพยายามของตนเอง

เช่น การฝึกสื่อสาร การพัฒนาเทคนิคการสอนใหม่ ๆ หรือการอ่านหนังสือวิชาชีพเพิ่มเติม และร่วมแบ่งปันแผนของตนกับเพื่อนในกลุ่ม โดยให้กำลังใจและแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะเพื่อร่วมเติบโตไปด้วยกัน กิจกรรมจบลงด้วยการสรุปภาพรวมของความพยายามในฐานะคุณลักษณะสำคัญของครูที่ไม่ยอมแพ้ และการย้ำถึงพลังของความพยายามอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาตนเองและนักเรียนในอนาคต

ครั้งที่ 13 แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ

กิจกรรม “แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากตัวอย่างของครูต้นแบบที่มีคุณลักษณะและแนวทางการสอนที่ดี สามารถระบุจุดเด่นและวิธีการที่น่าเรียนรู้จากครูเหล่านั้น นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ทดลองใช้จริง และพัฒนาตนเองให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนในวิชาชีพครู พร้อมทั้งเปิดใจรับข้อเสนอแนะจากผู้อื่นเพื่อนำไปปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมเริ่มจากนักศึกษาได้ชมวิดีโอเรื่องราวของครูต้นแบบและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะเด่น วิธีการสอน และแรงบันดาลใจที่ได้รับ ก่อนจะร่วมกันเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ส่วนบุคคลและกลุ่ม จากนั้นแต่ละกลุ่มได้ศึกษาข้อมูลของครูต้นแบบที่หลากหลาย และเลือก 1 คนมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบกิจกรรมการสอนจริงในชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นการนำแนวคิดหรือวิธีการของครูต้นแบบมาปรับใช้ กิจกรรมการสอนทดลองนี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกการทำงานเป็นทีม ทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ และได้รับคำแนะนำจากเพื่อนและผู้สอน ซึ่งเป็นการสะท้อนตนเองที่มีพลัง ทั้งยังเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการลงมือปฏิบัติจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม ในช่วงท้าย นักศึกษาได้เขียนแผนการพัฒนาตนเอง โดยอิงจากแรงบันดาลใจที่ได้รับจากครูต้นแบบ พร้อมแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและเสริมกำลังใจซึ่งกันและกัน กิจกรรมจบลงด้วยการสรุปภาพรวมว่าครูต้นแบบมีอิทธิพลต่อการมองเห็นเป้าหมายในอาชีพครูอย่างไร และนักศึกษาจะนำแรงบันดาลใจนั้นมาสานต่อสู่การพัฒนาตนเองในอนาคตได้อย่างไร

ครั้งที่ 14 สรุปบทเรียนและก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ

กิจกรรม “สรุปบทเรียนและก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาได้สะท้อนและสรุปสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมตลอดทั้ง 13 ครั้งที่ผ่านมา พร้อมทั้งสามารถวางแผนพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นครูที่มีคุณภาพในช่วงต้นของกิจกรรม นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่มย่อย โดยใช้คำถามสะท้อนการเติบโตของตนเอง และจุดแข็งที่ค้นพบระหว่างการเรียนรู้ จากนั้นนักศึกษาทำงานกลุ่มเพื่อสรุปบทเรียนผ่านแผนผังความคิด (Mind Map) และนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นรับฟัง พร้อมเปิดรับข้อคิดเห็นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน ต่อมา นักศึกษาแต่ละคนได้เขียนแผนพัฒนาตนเอง

โดยระบุเป้าหมายระยะยาว เช่น การพัฒนาทักษะการจัดการชั้นเรียน และเป้าหมายระยะสั้น เช่น การฝึกทักษะการสื่อสาร รวมถึงขั้นตอนที่ใช้พัฒนาและวิธีการประเมินผลตนเอง พร้อมเขียนข้อความให้กำลังใจถึงตนเองในอนาคต ในช่วงท้าย นักศึกษาได้ถ่ายทอดแรงบันดาลใจของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เพื่อส่งต่อพลังบวกและกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง กิจกรรมจบลงด้วยการสรุปภาพรวมโดยผู้สอนและการทำแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธ เพื่อประเมินผล การเปลี่ยนแปลงของนักศึกษาหลังการเรียนรู้ทั้งหมด

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธของนักศึกษาวิชาชีพครู

การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธของนักศึกษาวิชาชีพครู มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 19

ตาราง 18 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธของนักศึกษาวิชาชีพครู

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านการนำแนวคิดและทฤษฎีมาสังเคราะห์รูปแบบ			
1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในรูปแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.1 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้			
1.2 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ			
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ			
2. หลักการของรูปแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้	4.80	0.44	มากที่สุด
5. ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.80	0.44	มากที่สุด
ขั้นที่ 1 จุดประกายสู่เป้าหมาย			
ขั้นที่ 2 ลงมือสู่ความสำเร็จ			
ขั้นที่ 3 สะท้อนผลการเรียนรู้			
ขั้นที่ 4 มุ่งสู่การเติบโต			

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
6. ระบบสังคม	4.80	0.44	มากที่สุด
6.1 บทบาทผู้สอน			
6.2 บทบาทนักศึกษา			
7. ระบบสนับสนุน	4.80	0.44	มากที่สุด
7.1 การสนับสนุนจากผู้สอน			
7.2 การสนับสนุนจากเพื่อน			
8. การประเมินรูปแบบ	4.60	0.54	มากที่สุด
รวม	4.85	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครูมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.29) โดยผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นว่ารูปแบบมีโครงสร้างและองค์ประกอบที่ชัดเจนและละเอียดครบถ้วน มีการแบ่งส่วนเนื้อหาออกเป็นแนวคิด ทฤษฎี และขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าในองค์ประกอบของรูปแบบ ในส่วนกระบวนการจัดการเรียนรู้ควรเน้นการอธิบายกระบวนการที่เชื่อมโยงกับบริบทของวิชาชีพครูมากขึ้น เพื่อให้กระบวนการมีความเด่นชัดในการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังควรปรับชื่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเป็นครู หากลองปรับชื่อกิจกรรมอื่นที่สื่อถึงความเป็นครู จะช่วยให้เกิดความน่าสนใจและสื่อความหมายที่ดียิ่งขึ้น

ตาราง 19 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
แผนที่ 1 เรื่อง การปฐมนิเทศ	4.60	0.51	มากที่สุด
แผนที่ 2 เรื่อง เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต	4.67	0.49	มากที่สุด
แผนที่ 3 เรื่อง คว้าความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ	4.75	0.47	มากที่สุด
แผนที่ 4 เรื่อง ปลุก Passion สู่การเป็นครู	4.82	0.39	มากที่สุด
แผนที่ 5 เรื่อง ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ	4.72	0.42	มากที่สุด
แผนที่ 6 เรื่อง ค้นพบตัวตน	4.80	0.36	มากที่สุด
แผนที่ 7 เรื่อง เสริมจุดเด่น เต็มเต็มจุดที่ต้องพัฒนา	4.82	0.34	มากที่สุด
แผนที่ 8 เรื่อง จัดการตน บริหารเวลาสู่ความสำเร็จ	4.82	0.34	มากที่สุด
แผนที่ 9 เรื่อง คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา	4.82	0.34	มากที่สุด
แผนที่ 10 เรื่อง คิดเป็น แก้ปัญหาได้	4.80	0.40	มากที่สุด
แผนที่ 11 เรื่อง เรียนรู้จากความล้มเหลว สู่ความสำเร็จ	4.77	0.41	มากที่สุด
แผนที่ 12 เรื่อง อุดสาหะสู่เป้าหมาย : ความพยายามคือคำตอบ	4.82	0.34	มากที่สุด
แผนที่ 13 เรื่อง แรงแบบดาลใจจากครูต้นแบบ	4.85	0.33	มากที่สุด
แผนที่ 14 เรื่อง สรุบทบทเรียนและก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ	4.91	0.19	มากที่สุด
รวม	4.78	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าแผนการจัดกิจกรรมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.28) โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การพัฒนาและการเชื่อมโยงกับวิชาชีพครู ควรเสริมการเชื่อมโยงกับทักษะทางวิชาชีพครู เช่น การสอน, การบริหารจัดการชั้นเรียน และการสื่อสาร เพิ่มตัวอย่างกรณีศึกษาจากสถานการณ์จริงในโรงเรียน เพิ่มการเชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ กับสถานการณ์จริงเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะที่ใช้ได้ในอนาคต

2. การสร้างสมดุลในการเรียนรู้ ควรสร้างสมดุลระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการทำกับตนเอง ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการฝึกการตัดสินใจและแก้ปัญหาของบุคคล และเสริมการประเมินตนเองในขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างชัดเจน
3. การประเมินผลและการตั้งเป้าหมาย ควรกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน เช่น การสะท้อนความคิดเชิงบวกและการตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย
4. การสนับสนุนและบทบาทของผู้สอน ผู้สอนควรมีบทบาทในการเป็น Mentor และให้คำปรึกษาตามความสามารถของนักศึกษา เสริมกิจกรรม Peer Support และ Peer Mentoring เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดให้มี Feedback ที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบในการช่วยพัฒนานักศึกษา
5. การใช้เทคโนโลยีในการประเมิน ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อรวบรวมข้อมูล เช่น การสะท้อนผลในรูปแบบวิดีโอและการประเมินโดยเพื่อนผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล
6. การปรับกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ควรออกแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้น การพัฒนาทักษะการจัดการเวลา การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกัน เพิ่มกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามและฝึกฝนทักษะในบริบทที่แตกต่างกัน
7. การเพิ่มตัวอย่าง SMART เสนอการเพิ่มตัวอย่าง SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นครูเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเป้าหมาย

ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและแบบวัดกิริย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลอง (Experiment group) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มที่ 2 กลุ่มควบคุม (Control group) เป็นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนตามเวลาปกติ ผู้สอนจัดเตรียมแผนกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้เรียนตามสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย มีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้วิจัยรวบรวมและวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างและทดสอบสมมติฐานของ MANOVA (Mertler และ Reinhart, 2017; Pallant, 2013) ดังแสดงตารางที่ 20-24

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติทดสอบความแปรปรวนพหุคูณ แสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของ MANOVA ของตัวแปรตามของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ตัวแปรตาม	Shapiro-Wilk Normality test		Bartlett's Test of Sphericity	Pearson's Correlations	Box's M Test
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม			
กรอบความคิด	.150	.171	Approx. Chi-Square = 37.793	Correlation: $r = .668$,	Box's M Test = 6.471,
แบบเติบโต	p-value = .200	p-value = .200	p-value = .000	p-value = .000	F = 1.991,
กริยา	.139	.195			p-value = .113
	p-value = .200	p-value = .129			
ผล	Normality	Normality	No multicollinearity	Linearity	Homogeneity

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงผลการทดสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรตามของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยทดสอบ Shapiro-Wilk และพบว่า มีการแจกแจงแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถวิเคราะห์สถิติ MANOVA ตามรายละเอียดดังนี้

1. ค่าสุดโต่งของ Multivariate จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนกลุ่มละ 15 คน เท่ากัน ซึ่งให้ค่าของตัวแปรตามแต่ละกลุ่มมีการแจกแจงแบบปกติ และจำนวนกลุ่มละ 25 คน มีจำนวนเพียงพอที่จะวิเคราะห์ MANOVA ได้ (Hair และคณะ, 2010; Pallant, 2013)

2. การแจกแจงแบบปกติ สามารถทดสอบจาก Shapiro-Wilk พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรตามเหล่านี้มีการแจกแจงแบบปกติ

3. ภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุและความเป็นเชิงเส้น สามารถทดสอบความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation) พบว่า ความสัมพันธ์ $(r) = .668$ และ p-value (2-tailed) = .001 ซึ่งค่า r มีความสัมพันธ์น้อยกว่า .8 (Field, 2013) จึงไม่มีความสัมพันธ์ภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุระหว่างสองตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ อย่างไรก็ตามตัวแปรตามสองตัวและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นตรงเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

4. ความเป็นเอกพันธ์ของเมตริกความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วม สามารถทดสอบ Box's test พบว่า ค่า Value = 6.471, F = 1.991, p-value = .113 จึงไม่ได้ละเมิดสมมติฐานและ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเมตริกความแปรปรวนความแปรปรวนร่วมเท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของ MANOVA

ดังนั้น ผู้วิจัยสรุปข้อตกลงเหล่านี้ไม่ละเมิดข้อตกลงของการทดสอบ MANOVA จึงสามารถทดสอบ Multivariate test ได้ ตารางที่ 21

ตาราง 21 การทดสอบ Multivariate test ของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรอิสระ	Multivariate test	Value	F	p-value	Partial η^2
กลุ่ม	Pillai's Trace	.995	2712.938	.000*	.995
	Wilks' Lambda	.005	2712.938	.000*	.995
	Hotelling's Trace	200.958	2712.938	.000*	.995
	Roy's Largest Root	200.958	2712.938	.000*	.995

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงผลระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู และกลุ่มควบคุม (การเรียนรู้แบบปกติ) กับตัวแปรตามสองตัวของ Wilks' Lambda = .005, F = 2712.938, p-value = <.000 Partial η^2 = .995 ซึ่งพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา อย่างน้อย 1 ตัวแปร แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ (repeated MANOVA) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง โดยทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู

effect	Multivariate test	Value	F	df	p-value
Pre-Post	Pillai's Trace	.690	14.434	2	.000*
	Wilks' Lambda	.310	14.434	2	.000*
	Hotelling's Trace	2.221	14.434	2	.000*
	Roy's Largest Root	2.221	14.434	2	.000*
Bartlett's Test: Likelihood Ratio = .000, Approx. Chi-Square =13.940, p-value =.000					
Mauchly's = 1.00, Chi-Square = .00, df = 0, p-value = .000					

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 เนื่องจากเป็นการวัดซ้ำ 2 ครั้ง ในพหุตัวแปร ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ GLM Repeated Measures วิเคราะห์ด้วยค่า Hotelling T2 เมื่อ F มีค่าเท่ากับ 14.434 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อแยกตามตัวแปรกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่อง Compound Symmetry ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำโดยใช้สถิติ Mauchly's Test of Sphericity พบว่า ความแปรปรวนจากการวัดซ้ำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (Mauchly's = 1.00, Chi-Square = .00, df = 0, p-value = .000) ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบรายตัวแปรตามระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู ในตาราง 24

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบรายตัวแปรตามระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริพของนักศึกษาวิชาชีพครู

Source	Measure		SS	df	MS	F	Sig
Pre -	กรอบความคิด	Sphericity Assumed	1.704	1	1.704	21.475	.000*
Post	แบบเติบโต	Greenhouse-Geisser	1.704	1	1.704	21.475	.000*
		Huynh-Feldt	1.704	1	1.704	21.475	.000*
		Lower-bound	1.704	1	1.704	21.475	.000*
	กริพ	Sphericity Assumed	1.951	1	1.951	31.083	.000*
		Greenhouse-Geisser	1.951	1	1.951	31.083	.000*
		Huynh-Feldt	1.951	1	1.951	31.083	.000*
		Lower-bound	1.951	1	1.951	31.083	.000*
Error	กรอบความคิด	Sphericity Assumed	1.111	14	.079		
	แบบเติบโต	Greenhouse-Geisser	1.111	14	.079		
		Huynh-Feldt	1.111	14	.079		
		Lower-bound	1.111	14	.079		
	กริพ	Sphericity Assumed	.879	14	.063		
		Greenhouse-Geisser	.879	14	.063		
		Huynh-Feldt	.879	14	.063		
		Lower-bound	.879	14	.063		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบรายตัวแปรตามพบว่า หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริพของนักศึกษาวิชาชีพครู นักศึกษาวิชาชีพครูมีกรอบความคิดแบบเติบโตและกริพสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 21.475$, $df = 1$, $p\text{-value} = .000$ และ $F = 1.951$, $df = 1$, $p\text{-value} = .000$ ตามลำดับ)

ผลการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู จากการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลมุ่งศึกษาลักษณะที่สะท้อนถึงกรอบความคิดแบบเติบโตและลักษณะของกริยาที่ปรากฏในบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ภายหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา จำนวน 15 คน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถสะท้อนถึงลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาได้อย่างชัดเจน โดยสามารถจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ ดังนี้

1. ลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโต

1.1 ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาและเรียนรู้ได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ผ่านประสบการณ์ การฝึกฝน และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ความเชื่อนี้สะท้อนให้เห็นถึงกรอบความคิดแบบเติบโต ที่เชื่อว่าศักยภาพของตนเองไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว หากแต่สามารถพัฒนาได้ด้วยความพยายามและกระบวนการเรียนรู้ นักศึกษาหลายคนกล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะของตนเอง เช่น การตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน การวางแผนพัฒนาอย่างเป็นระบบ และการประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถพัฒนาได้ค่ะ อาจจะตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนเองให้ชัดเจน แล้วทำตามแผนที่วางไว้ค่ะ”

“เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถพัฒนาได้ การเริ่มจากหาแรงบันดาลใจหรือตัวต้นแบบนำไปสู่การจับจุดเด่นที่ดีและนำไปปรับใช้หรือปฏิบัติตาม / อาศัยความมีวินัย ความตั้งใจ และมุ่งมั่นในการพัฒนา”

“สามารถพัฒนาได้และวิธีการพัฒนานี้คือการฝึกฝนบ่อย ๆ และการลองทำอะไรมาก ๆ ที่เราคิดว่าสามารถช่วยพัฒนาตนเองได้”

นักศึกษายังแสดงให้เห็นว่าทักษะในการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาได้ โดยมองว่าความผิดพลาดและข้อจำกัดในการสอนถือเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถพัฒนาได้ต่อไปเรื่อย ๆ แนวทางในการพัฒนาคือฝึกตัวเองบ่อย ๆ ในเรื่องที่ไม่ถนัด เพราะไม่มีอะไรที่เราจะทำได้ ถ้าเราไม่ลองหาวิธีที่ดีที่สุด”

นอกจากนี้นักศึกษายังสะท้อนถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะด้านการสอนและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงวิสัยทัศน์ของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“หากเราอยากพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี เราก็ต้องฝึกฝน ทดลอง เรียนรู้ หาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องนี้”

ในด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาตระหนักถึงบทบาทของครูที่ครอบคลุมทั้งการถ่ายทอดความรู้และการให้ความช่วยเหลือทางด้านอารมณ์และสังคม โดยแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยา ความเข้าใจผู้เรียน และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถพัฒนาได้ค่ะ โดยมีแนวทางในการพัฒนา เช่น ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น พัฒนาทักษะด้านจิตวิทยา และประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างทักษะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีแนวทางการพัฒนาตนเองที่สะท้อนถึงการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองในหลากหลายด้าน เช่น การจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร และการบริหารจัดการตนเอง โดยมีแนวทางการเรียนรู้ที่วางแผนเป็นขั้นตอน ซึ่งสะท้อนถึงควมมีระบบและการมองเป้าหมายระยะยาว ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“นักศึกษาใช้วิธีการพัฒนาทักษะของตนเองโดยมีการวางแผนเป็นขั้นตอน มองหาปัญหา หาวิธีแก้ไข ตั้งเป้าหมาย กำหนดระยะเวลาในการทดลอง และประเมินผล”

“การพัฒนาด้านความรู้ เช่น ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เข้าร่วมอบรม พัฒนาด้านการสอน เช่น ใช้เทคนิคที่หลากหลายและทันสมัย เป็นต้น”

นอกจากนี้นักศึกษายังเสนอแนวทางการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งสะท้อนลักษณะของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีความพร้อมในการพัฒนาตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ นักศึกษาหลายคนเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี หนังสือ และการเข้าร่วมการอบรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ดูสื่อออนไลน์ที่ช่วยให้เราพัฒนาทักษะในด้านการสื่อสาร การปรับบุคลิกภาพ อ่านหนังสือ เข้าอบรมพัฒนาตนเอง”

“อ่านหนังสือพัฒนาตนเอง เข้าร่วมการอบรมต่าง ๆ”

“ตั้งใจศึกษาหาความรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ตอนไปสังเกตการณ์สอนให้ได้มากที่สุดเพื่อนำมาพัฒนาและต่อยอดในการเป็นครูในอนาคต”

1.3 การมีเป้าหมายในการเป็นครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเติบโตเป็นครูที่ดี ไม่เพียงในด้านวิชาการ หากแต่รวมถึงความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการเป็นแบบอย่างที่ดีในเชิงพฤติกรรมและคุณธรรมจริยธรรม ความตั้งใจดังกล่าวสะท้อนผ่านการกำหนดเป้าหมายส่วนบุคคล รวมถึงการวางแผนพัฒนาตนเองที่มีระบบและมีเป้าหมายระยะยาวที่ชัดเจน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เป้าหมายในการเป็นครู คือ ฉันอยากเป็นครูที่ดี รับผิดชอบและมีความยืดหยุ่นต่อการสอนคะ แนวทางในการพัฒนาคือทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน ช่วยเหลือนักเรียน เมื่อมีปัญหา หาสื่อการสอนใหม่ ๆ มาปรับใช้ตามความเหมาะสมกับเด็กตลอดเวลา”

“หนูอยากเป็นครูที่นักเรียนอยากคุยด้วย ไม่ว่าจะคุยเล่นหรือว่าคุยปรึกษาปัญหาส่วนตัว วิธีการก็เป็นการแสดงออกที่จริงใจ เข้าอกเข้าใจนักเรียนคะ”

“อยากเป็นครูที่มีความรู้ น่ารัก และไวใจได้ แนวทางคือหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ และปรับบุคลิกภาพตัวเองให้ดูเหมาะสม”

“เป้าหมายในการเป็นครู คือ การเป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ และสามารถส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาตนเอง ได้แก่ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะการสอน”

นอกจากนี้เป้าหมายในการเป็นครูของนักศึกษา ยังไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการถ่ายทอดความรู้ แต่ครอบคลุมไปถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการรอบด้าน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะชีวิต แนวทางคือ การมีความเข้าใจและเคารพในความแตกต่างของนักเรียน พัฒนาทักษะในการเข้าใจความหลากหลายของนักเรียน จะช่วยให้ปรับการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคล”

1.4 การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ

จากการวิเคราะห์การเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ และกล้าท้าทายตนเองด้วยการเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ทั้งในการจัดการเรียนรู้ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการเรียนรู้จากความผิดพลาดและทัศนคติในเชิงบวก โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการเผชิญปัญหา เช่น การวิเคราะห์ การขอคำปรึกษา การทดลอง การประเมินตนเอง และการเรียนรู้จากความผิดพลาด นักศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนถึงความพร้อมในการเผชิญกับความไม่แน่นอนและการเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยทัศนคติเชิงบวก ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“กล้าที่จะเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ ความท้าทายมันอาจจะเป็นโอกาสที่ดี กล้าเผชิญหน้าลองผิดลองถูกโดยไม่กลัว”

“ทดลองทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อผลออกมาอย่างไรหากดี ครั้งหน้าก็จะพัฒนาให้ดีขึ้นอีก แต่ถ้าหากมันยังไม่ดีพอก็จะนำ ครั้งหน้าก็จะพัฒนาให้ดีขึ้นอีก แต่ถ้าหากมันยังไม่ดีพอก็จะนำจุดนั้นไปปรับปรุงและแก้ไข”

“ขอคำแนะนำจากครูพี่เลี้ยงหรือเพื่อน ๆ ที่มีประสบการณ์ หรือไม่ก็ตั้งสติลองทำวิธีที่ตัวเองคิดได้ หากไม่สำเร็จก็หาวิธีใหม่มาปรับใช้”

นักศึกษายังสะท้อนถึงการมีทัศนคติที่ไม่ยึดติดกับความสมบูรณ์แบบ แต่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาบางคนใช้แนวทางการเผชิญปัญหาด้วยการวิเคราะห์ สังเกต และขอคำแนะนำ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ถ้าเผชิญกับประสบการณ์ที่ไม่คุ้นเคยหรือท้าทายในการเรียนหรือการสอน จะใช้ทักษะการสังเกต ว่าควรปรับตัวอย่างไร และขอคำแนะนำจากเพื่อนครูด้วยกัน”

“เมื่อพบประสบการณ์ที่ไม่คุ้นเคยหรือท้าทายในการเรียนหรือการสอน จะปรับความคิด ค้นหาข้อมูล ขอคำปรึกษาจากครูพี่เลี้ยง”

นักศึกษายังสะท้อนถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่อาจไม่ประสบความสำเร็จในครั้งแรก เป็นอีกประเด็นที่นักศึกษาแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมแพ้ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับปรุงในครั้งต่อไป ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ถ้าเจอสิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือท้าทายในการเรียนหรือการสอน ทดลองทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อผลออกมาอย่างไร หากดี ครั้งหน้าก็จะพัฒนาให้ดีขึ้นอีก แต่ถ้าหากมันยังไม่ดีพอก็จะนำจุดนั้นไปปรับปรุงและแก้ไข”

นอกจากนี้ นักศึกษายังสะท้อนถึงการพัฒนาตนเองผ่านการเปิดรับคำแนะนำ การประเมินสถานการณ์ และการสะท้อนตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ประเมินสถานการณ์และสะท้อนตนเอง เพื่อหาข้อบกพร่อง ขอคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ ปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และเปิดรับการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการสอนและจัดการชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ”

1.5 การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยไม่หลีกเลี่ยงหรือมองความล้มเหลวในแง่ลบ แต่กลับใช้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ วิเคราะห์ และพัฒนาตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเผชิญปัญหาโดยวิเคราะห์สาเหตุอย่างเป็นระบบ และพัฒนาแนวทางแก้ไขอย่างตรงจุด ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์ ต้องหาสาเหตุก่อนว่าปัญหามันเกิดมาจากอะไร ยอมรับและแก้ไขเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด และเรียนรู้ข้อผิดพลาดเพื่อนำไปพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น”

“นำข้อผิดพลาดมาปรับปรุง ขอคำปรึกษาจากครูพี่เลี้ยงหรือผู้ที่ผ่านประสบการณ์แบบนี้มาแล้ว”

“การใช้ growth mindset ให้เป็นประโยชน์ มองว่าทุกปัญหาหรือทุกอุปสรรคที่ได้พบเจอคือความท้าทายและสิ่งเรียนรู้ใหม่ ๆ”

นักศึกษายังเสนอแนวทางการเรียนรู้จากความผิดพลาด ซึ่งสะท้อนถึงกระบวนการสะท้อนตนเองและการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง โดยมองความล้มเหลวเป็น “ประสบการณ์เพื่อการเติบโต” ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อเจอปัญหาต้องวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุ ขอคำปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์ ปรับปรุงวิธีการสอนหรือการเรียนรู้ และสะท้อนบทเรียนจากประสบการณ์ เพื่อนำไปปรับใช้และพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นในอนาคต”

“มองอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้ แทนที่จะมองว่าเป็นความล้มเหลว ให้มองว่าเป็นประสบการณ์ที่ช่วยให้เติบโต”

นอกจากนี้นักศึกษายังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการให้กำลังใจตนเอง และมีความเข้าใจว่าสิ่งต่าง ๆ ย่อมต้องอาศัยเวลาและการลองผิดลองถูก และการยอมรับตนเอง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อเจอปัญหาในการเรียนหรือการฝึกสอน จะให้กำลังใจตนเอง ไม่มีใครเก่งตั้งแต่ครั้งแรก เอาประสบการณ์ตรงนี้ไปพัฒนาต่อไป”

“เมื่อเจอปัญหาหรืออุปสรรค จะคิดว่าเป็นสิ่งท้าทายที่เราสามารถผ่านไปได้ค่ะ”

“ให้กำลังใจตนเองไม่มีใครเก่งตั้งแต่ครั้งแรกเอาประสบการณ์ตรงนี้ไปพัฒนาต่อไป”

1.6 การมีทัศนคติที่เป็นบวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และการทำงานในวิชาชีพครู โดยมีความเข้าใจถึงคุณค่าและความสำคัญของบทบาทหน้าที่ครู และมองเห็นโอกาสในการเติบโตผ่านการเรียนรู้และประสบการณ์จริงในสายอาชีพ นักศึกษาหลายคนแสดงความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้อยู่ในเส้นทางวิชาชีพครู และตระหนักว่าการพัฒนาตนเองเป็นสิ่งสำคัญต่อการเติบโตทั้งในด้านวิชาชีพและบุคลิกภาพ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“คิดว่าการพัฒนาตนเองเป็นเรื่องที่ดี เพราะการพัฒนาตนจะมีแต่ไปในทางที่ดีขึ้น เป็นผลดีต่อตนเอง”

“คิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดี การที่เราไม่หยุดพัฒนาตนเอง เราก็จะพัฒนาตนเองไปเป็นครูที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นอีก”

“คิดว่าตัวเองต้องทำได้ ทุกคนต้องเจอสถานการณ์ใหม่ ๆ กันหมดเสมอ และไม่ใช่ว่าทุกคนจะรับมือกับสถานการณ์ครั้งแรกได้ดีเสมอไป”

“ได้พัฒนาตนเองของความเป็นครูที่มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดีมากขึ้น และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ”

นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติที่เชื่อมั่นในคุณค่าของอาชีพครู โดยมองว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนและสังคม ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดความตั้งใจในการเรียนรู้และเติบโตในอาชีพครู ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การทำงานในอาชีพครูมีทั้งเกียรติและศักดิ์ศรี และยังเป็นวิชาชีพที่ทำให้เราได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ”

“การทำงานในอาชีพครู การที่เราได้เป็นตัวอย่างที่ดีและคนที่คอยอบรมสั่งสอนเขานั้นคือสิ่งที่น่าภูมิใจ”

“ทำการทำงานในอาชีพครูทำให้เราได้เจอเด็ก ๆ มากมาย ซึ่งพวกเขาคืออนาคตของชาติ การที่เราได้เป็นตัวอย่างที่ดีและคนที่คอยอบรมสั่งสอนเขานั้นคือสิ่งที่น่าภูมิใจ”

นักศึกษายังแสดงทัศนคติเชิงบวก โดยมองปัญหาเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา ไม่ย่อท้อต่อความท้าทายของวิชาชีพครู พร้อมเข้าใจว่าทุกอาชีพมีความยากแตกต่างกันตามบริบท นักศึกษาบางส่วนยังสะท้อนถึงแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการเป็นครูที่ดี โดยมองว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาตนเอง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“มองปัญหาให้เป็นการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงใหม่”

“คิดว่าเป็นความสมัครใจของเราค่ะ ทุกอาชีพมีความยากแตกต่างกันไปตามบริบท เราทำหน้าที่ตัวเองได้ก็ถือว่าเก่งแล้วค่ะ”

“รู้สึกมีแรงบันดาลใจและมุ่งมั่นในการเป็นครูที่ดี เชื่อว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิต จะช่วยให้ตนเองสามารถปรับตัวและทำหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

1.7 การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจและทุ่มเทต่อการเรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง โดยมีความเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากความพยายาม การฝึกฝน และการเรียนรู้อย่างไม่หยุดนิ่ง นักศึกษาหลายคนกล่าวถึงการฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอ ไม่ย่อท้อต่อสิ่งที่ตนเองยังทำไม่ได้ และพร้อมเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง แม้ต้องลองผิดลองถูก ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครู ต้องหมั่นเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และฝึกฝนพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา สิ่งใดที่ทำไม่ได้ให้กล้าที่จะลองผิดลองถูก ส่วนผลลัพธ์ที่ได้ออกมาจะดีหรือแย่ก็ยอมรับและปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น”

“ฝึกฝนและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา”

เรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยการศึกษเพิ่มเติมและติดตามความรูใหม่ ๆ ทางวิชาการและการสอน พัฒนาทักษะการสอน ผ่านการฝึกปฏิบัติและการประเมินตนเอง ขอคำแนะนำจากครูพี่เลี้ยง เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและปรับปรุงการสอน ใช้เทคโนโลยีในการสอน เพื่อเสริมประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะด้านอารมณ์ เพื่อเข้าใจและสนับสนุนนักเรียนอย่างเหมาะสม

การพัฒนาตนเองของนักศึกษายังครอบคลุมการแสวงหาความรู้จากหลากหลายวิธี ทั้งการอ่านหนังสือ ศึกษาค้นคว้า การเข้าอบรม และการเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ รวมถึง การประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การเป็นครูที่มีความรู้และความสามารถ ต้องการอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน เข้าอบรม”

“ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาทักษะ การสื่อสาร และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง”

“อ่านหนังสือเยอะ หาข้อมูลรอบตัวในอินเทอร์เน็ต ขอคำแนะนำจากเพื่อน รุ่นพี่ และครูต้นแบบ”

แนวทางของนักศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยไม่เน้นผลลัพธ์ระยะสั้น แต่เน้นการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และเจตคติที่เหมาะสมกับวิชาชีพ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ต้องใช้ความพยายาม ความอดทน และความขยันในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่มีความรู้และความสามารถ”

“เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาทักษะการสอน ดูแลนักเรียนอย่างเข้าใจ”

นอกจากนี้ นักศึกษายังตระหนักว่าการเป็นครูที่มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัย ความพยายามอย่างต่อเนื่องในระยะยาว โดยเฉพาะในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในโลกยุคใหม่ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ค่ะ ครูควรพัฒนาตามโลก เพื่อเด็ก ๆ พัฒนาตัวเองตาม”

“พัฒนาตนเองในด้านการจัดการเรียนการสอน หาเทคนิคใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เข้าอบรมพัฒนาตนเอง อ่านหนังสือเยอะ ๆ และฝึกพัฒนาตนเองในด้านการสื่อสารเป็นประจำทุกวัน”

“หาทักษะใหม่ ๆ มาอยู่เสมอเพื่อที่จะทันโลก และเป็นครูที่สามารถตอบในสิ่ง ที่เด็กอยากรู้ให้ได้มากที่สุด”

1.8 การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพครูพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น ทั้งจากเพื่อนร่วมชั้น ครูพี่เลี้ยง และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาหลายคนตระหนักว่าการรับฟังความคิดเห็นเป็นโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และช่วยเปิดมุมมองใหม่ที่อาจไม่เคยนึกถึงมาก่อน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเป็นเรื่องที่ดี เพราะมันสามารถทำให้เรารู้ว่าตัวเองเป็นแบบไหนในมุมมองของคนอื่น... เราอาจจะได้รู้ทั้งข้อดีและข้อเสียของตัวเอง และรับฟังอย่างเปิดกว้าง”

การที่เรารับฟังความคิดเห็นคนอื่น ทำให้เราได้เปิดมุมมองที่กว้างขึ้นนำมาปรับใช้ โดยการเวลาทำงานกลุ่มหรืองานที่ต้องทำร่วมกับคนอื่นก็จะรับฟังคนอื่นให้มากขึ้น

“การได้รับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน ๆ ช่วยให้การทำงานและมีไอเดียความคิดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเยอะมาก ดังนั้นเมื่อได้รู้แล้วก็ให้นำเอาข้อเสนอแนะตรงนั้นมาพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้านเพื่อให้ตัวเองมีความสามารถในแต่ละด้านเพิ่มมากขึ้น”

นอกจากนี้ นักศึกษายังสะท้อนถึงการนำข้อเสนอแนะไปปรับใช้ในชีวิตรจริง รวมถึงการยอมรับมุมมองที่แตกต่างจากตนเอง ซึ่งแสดงถึงการมีทัศนคติแบบเปิดกว้าง (open mindset) ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“มองความคิดเห็นจากผู้อื่นเป็นโอกาสในการพัฒนา และนำข้อเสนอแนะไปปรับใช้”

“ได้เห็นมุมมองจากเพื่อนในเรื่องที่เราไม่เคยรู้ พัฒนาในจุดที่เป็นข้อบกพร่อง”

“ทำให้ได้รู้จักวิธีการแบบอื่นหลายมุมมองที่สามารถพัฒนาตัวเองได้”

นักศึกษาบางคนสะท้อนว่าการได้รับข้อเสนอแนะจากเพื่อนและครูเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ส่งผลต่อความกล้าในการแสดงออกและการพัฒนาทักษะที่ซ่อนอยู่ภายในตนเอง เช่น ความเป็นผู้นำหรือการสื่อสารอย่างมั่นใจ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ได้รับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน ๆ ซึ่งเพื่อนทุกคนให้คำแนะนำที่ดีมาก ๆ จะนำมาปรับใช้พัฒนาตนเอง ให้กล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น”

“สำหรับการนำไปปรับใช้ เช่น การที่เพื่อนบอกว่าเรามีความเป็นผู้นำ ทั้ง ๆ ที่คิดว่าตัวเองไม่มีเลย ตรงนี้จะนำไปพัฒนาตัวเองโดยการกล้าแสดงความคิดเห็น”

นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองในหลากหลายด้าน ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการสอน และการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ โดยสะท้อนถึงทัศนคติที่เปิดรับและพร้อมปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยนำข้อเสนอแนะไปปรับใช้ในการปรับปรุงวิธีการสอนและพัฒนาทักษะการทำงาน”

“มองว่าการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ เราจะได้รู้ว่าตนเองมีข้อผิดพลาดตรงไหน และได้พัฒนาต่อไป”

1.9 การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการเรียนรู้จากผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครู ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเรียน การทำงาน หรือการพัฒนาตนเอง โดยมองว่าประสบการณ์และแนวทางการทำงานของบุคคลเหล่านั้นเป็นแบบอย่างที่สามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนว่าการเรียนรู้จากผู้อื่นช่วยเปิดมุมมองใหม่ ทำให้ตระหนักถึงความมุ่งมั่น ความอดทน และความพยายามที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ซึ่งกลายเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ได้เรียนรู้ว่า คนที่ประสบความสำเร็จนั้น เขาต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ทั้งอดทน พยายาม เข้มแข็ง ต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ จึงจะผ่านมันมาได้”

“คนเราต้องพยายามอย่างมากจึงจะประสบความสำเร็จ เราต้องพยายามให้สุดความสามารถหากอยากให้งานสำเร็จ”

“ทุกคนมีวิธีการสอนที่ต่างกันไปทำให้เห็นวิธีการสอนหลาย ๆ รูปแบบสามารถนำมาเป็นต้นแบบที่เรียกว่าครูในดวงใจ ทำให้เรามีความคิดในการคิดวิธีการสอนที่หลากหลาย”

นอกจากนี้ นักศึกษายังสะท้อนว่าแนวคิด วิธีการ และพฤติกรรมของผู้ที่ประสบความสำเร็จสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตตนเองได้ โดยเฉพาะในด้านการตั้งเป้าหมาย การบริหารเวลา และการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“คนที่ประสบความสำเร็จ เขาจะตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และการทำงานอย่างมีระเบียบ ได้นำวิธีการตั้งเป้าหมาย การวางแผนการพัฒนา และการฝึกฝนทักษะ มาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมาย”

ได้เรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น ถึงความสำคัญของการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน ความพยายามในการพัฒนาตนเอง และการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยนำวิธีการของผู้ที่ประสบความสำเร็จ เช่น การจัดการเวลา การเรียนรู้จากข้อผิดพลาด และการขอคำแนะนำ มาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง

นักศึกษาหลายคนยังสะท้อนว่า การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่นช่วยให้นักศึกษาเกิดการสะท้อนตนเองและกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อการพัฒนาตนเอง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“คนที่ประสบความสำเร็จ กว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จ พวกเขาต้องพยายามมาไม่รู้ตั้งกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ดังนั้นสิ่งที่เราจะมาเป็นแบบอย่างและปรับใช้ก็คือ ความพยายาม ความอดทนต่อการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”

“นำความสำเร็จของผู้อื่น มาเป็นแรงบันดาลใจอีกอย่างที่จะนำไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตัวเองค่ะ”

“ความสำเร็จของผู้อื่น คือ แรงบันดาลใจในการทำสิ่งนั้นของเรา และจะนำมาพัฒนาตนเองจนกว่าจะประสบความสำเร็จไม่ว่าจะนานแค่ไหนจะเพิ่มความพยายาม คิด และเริ่มทำ”

1.10 การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง โดยเปิดใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมชั้น รุ่นพี่ อาจารย์ และผู้มีประสบการณ์ในวิชาชีพครู การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ช่วยให้เข้าใจมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาหลายคนให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานเป็นทีม และการปรับตัวในบริบทการทำงานจริง ซึ่งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ความร่วมมือ และการพัฒนาวิชาชีพครูในภาพรวม ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การทำงานร่วมกับผู้อื่นคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะได้รับมุมมองใหม่ ๆ มากมาย ต่างจากที่มีแค่มุมมองฝ่ายเดียว เพื่อนำไปปรับปรุงตัวเองและพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น”

“การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกับผู้อื่นทำให้งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นค่ะ ทำให้เราได้เรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย”

เปิดใจรับฟังความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และร่วมมือในการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยพัฒนาการเรียนและการเป็นครูของนักศึกษาโดย เพิ่มมุมมองใหม่ ๆ เสริมสร้างทักษะการสื่อสาร และเปิดโอกาสในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทำให้สามารถพัฒนาวิธีการสอนและการดูแลนักเรียนได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นคุณค่าในการทำงานเป็นทีม โดยมองว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงการฝึกความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความร่วมมือซึ่งกันและกัน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การทำงานร่วมกันกับผู้อื่นก็ต้องเปิดใจที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นค่ะ เพราะทุกคนต่างมีเทคนิคที่แตกต่างกัน และเหมือนเป็นการแบ่งปันวิธีของตัวเองให้ผู้อื่นได้นำไปปรับใช้กับตัวเอง”

“แลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์ ร่วมวิเคราะห์ปัญหาในการสอนและหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน เรียนรู้จากความคิดเห็นที่แตกต่างและนำไปปรับใช้กับการสอนของตนเอง”

นักศึกษาหลายรายสะท้อนว่าการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมทักษะสำคัญต่อวิชาชีพครู ไม่เพียงช่วยเปิดโลกทัศน์และความเข้าใจที่หลากหลาย แต่ยังพัฒนาทักษะการฟัง การคิดวิเคราะห์ และการร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การทำงานร่วมกับผู้อื่น เราต้องพยายามเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เวลาทำงานเป็นทีมก็ช่วยกันแก้ปัญหาและเรียนรู้จากกันและกัน ซึ่งทำให้เข้าใจมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น”

“การทำงานร่วมกับคนอื่นช่วยให้เราพัฒนาทักษะการสื่อสาร การปรับตัว และการทำงานเป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราเป็นครูที่ดีในอนาคต”

“การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ดี เพราะบางปัญหาเราไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้”

2. กริยา

องค์ประกอบที่ 1 ความหลงใหล (Passion)

2.1 การยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความชัดเจนมากขึ้นในเป้าหมายของตนเองในการประกอบวิชาชีพครู และที่สำคัญ

คือ สามารถรักษาความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายได้อย่างมั่นคง แม้จะเผชิญกับอุปสรรคหรือความท้าทายระหว่างทาง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“วางแผนเป้าหมายได้ชัดเจนขึ้นว่าต่อไปจะทำอะไร จะเป็นครูแบบไหน ทำให้เห็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้”

“เป้าหมายในการเป็นครูของชัดเจนขึ้น เพราะได้เห็นภาพรวมของการทำงานจริงและความสำคัญของอาชีพนี้”

“มีเป้าหมายในการศึกษาต่อในวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น และได้ทำความเข้าใจถึงปัญหาเมื่อเจออุปสรรคต่าง ๆ”

นักศึกษาเริ่มมองเห็นภาพตนเองในอนาคตได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ไม่เพียงแต่ในฐานะผู้สอน แต่ในบทบาทของครูที่มีหน้าที่ดูแลและสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาอย่างรอบด้าน ความเข้าใจในบทบาทของครูสะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักรู้ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ได้รับ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“อยากพัฒนาตัวเองให้เป็นครูที่ดี พร้อมเข้าใจนักเรียน และเข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ”

“เป้าหมายชัดเจนขึ้น ได้มีแนวทางในการพัฒนาตนเองในการเป็นครูมากขึ้น”

มีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับการสอน การจัดการชั้นเรียน หรือการสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน การรักษาความมุ่งมั่นเมื่อเจออุปสรรคและความท้าทาย การทบทวนแรงบันดาลใจ การขอคำปรึกษาและแรงสนับสนุน การปรับเปลี่ยนมุมมอง การพัฒนาทักษะและความรู้ การให้เวลากับตนเอง

อีกทั้งนักศึกษายังแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง กล่าวคือ แม้จะพบกับความยากลำบากในการเรียนรู้ หรือในช่วงฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พวกเขา กลับไม่ย่อท้อ แต่กลับมองอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เป้าหมายในการเป็นครูชัดเจน มองทุกอย่างให้เป็นเรื่องท้าทาย พยายามกับมันสักนิด เพราะเราก็มีศักยภาพเหมือนกัน”

“เป้าหมายในการเป็นครูชัดเจนอยู่ ไม่ย่อท้อต่อสิ่งที่เจอ นำมาเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อไป”

“คือการไม่ยอมแพ้ค่ะ ไม่ว่าจะเจออุปสรรคหรือปัญหาอะไร ให้สู้ต่อ พักบ้าง แต่ไม่ยอมแพ้”

ในการรักษาความมุ่งมั่น นักศึกษาได้ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การคิดบวก การให้กำลังใจตนเอง การทบทวนแรงบันดาลใจดั้งเดิม การขอคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ ตลอดจนการพัฒนาทักษะและเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง ทั้งนี้ การจินตนาการถึงตนเองในฐานะ “ครูที่ดี” ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจได้อย่างมีพลัง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“แนวทางในการรักษาความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายคือการให้กำลังใจตนเองมาก ๆ การคิดบวก อาจจะทำให้คำพูดที่ดีต่อตนเอง เช่น ทุกปัญหามีทางออกเสมอ”

“การทบทวนแรงบันดาลใจ การขอคำปรึกษาและแรงสนับสนุน การปรับเปลี่ยนมุมมอง การพัฒนาทักษะและความรู้ การให้เวลากับตนเอง”

“แนวทางในการรักษาความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายคือนึกถึงตนเองตอนได้เป็นครูที่ดี ทำให้นักเรียนอยากเรียนกับเรา”

นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด เช่น การเข้าใจในศักยภาพของตนเองมากขึ้น การจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการใช้ประสบการณ์จริงในการปรับปรุงการเรียนรู้และการสอนของตนเอง ซึ่งล้วนสะท้อนถึงความตั้งใจในการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็น “ครูที่ดี” ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“คิดว่าทุกอย่างเราสามารถทำให้มันออกมาดีได้ โดยการรู้วิธีที่ถูกต้อง”

“เปลี่ยนแปลงในเรื่องความคิดและการบริหารจัดการเวลา ถ้าเจออุปสรรค ก็จะหาวิธีการ เช่น ขอคำปรึกษาจากครูพี่เลี้ยง สังเกตจากการตอบของนักเรียน”

2.2 ความสนใจและรักในอาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงออกถึงความรู้สึกชื่นชม ความรักและความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อวิชาชีพครู โดยมีมุมมองที่หลากหลาย ทั้งในด้านคุณค่าของอาชีพ บทบาทหน้าที่ของครู และความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้นเมื่อตนเองสามารถส่งผลในเชิงบวกต่อผู้เรียน นักศึกษาหลายคนเริ่มตระหนักว่าการเป็นครูไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดความรู้ภายในชั้นเรียนเท่านั้น หากแต่ยังเป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความเสียสละ ความอดทน และความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาบางรายสะท้อนว่า อาชีพครูเป็นงานที่มีเกียรติและมีคุณค่าในตัวเอง การได้รับความเคารพจากนักเรียน เช่น การยกมือไหว้หรือการแสดงความนับถือ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและเกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“รู้สึกว่าการอาชีพครูเป็นงานที่หนักและมีเกียรติมาก และมีคุณค่า สิ่งที่ทำให้สนใจหรือรักในวิชาชีพครูมากขึ้น อาจจะเป็นการที่เราได้เป็นครูในอนาคตแล้วมองเห็นว่ามีเด็ก ๆ ต่างก็เคารพและนับถือเรา ยกมือไหว้เรา มันน่าจะรู้สึกภูมิใจและอิ่มอกอิ่มใจมาก ๆ”

“เป็นอาชีพที่ให้ทั้งความรู้และสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก เป็นอาชีพที่มีเกียรติ”

“การช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นการสิ่งหนึ่งที่ภูมิใจ”

“หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม ความรู้สึกต่ออาชีพครูเปลี่ยนไปมากขึ้น รู้สึกว่าเป็นอาชีพที่มีความท้าทายและมีความสำคัญมากในการพัฒนาอนาคตของเด็ก ๆ”

นอกจากนี้ นักศึกษาหลายคนยังมองว่าอาชีพครูเป็น “ผู้ให้” และ “ผู้สร้างแรงบันดาลใจ” โดยตระหนักถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและด้านจิตใจ เช่น การช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน หรือการเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ครูคือ คนที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็ก ๆ สิ่งที่ทำให้รักในวิชาชีพครูมากขึ้น อาจจะเป็นความรู้สึกภูมิใจเวลาเห็นนักเรียนเข้าใจ หรือได้รับแรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ ทำให้เห็นคุณค่าของการเป็นผู้ให้”

“มองว่าอาชีพครูคือ อาชีพที่เสียสละและอดทนมาก ๆ รวมทั้งยังเป็นอาชีพที่เป็นต้นแบบและแบบอย่างของเด็กคนหนึ่งให้เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ทำให้รู้สึกรักและเคารพในอาชีพนี้มาก ๆ”

ขณะเดียวกันนักศึกษาหลายคนยังแสดงให้เห็นถึงการเข้าใจในธรรมชาติของงานครูว่าเป็นงานที่ต้องอาศัยความเสียสละทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และเวลา แม้จะเหน็ดเหนื่อยและเผชิญความท้าทายหลากหลาย แต่สิ่งตอบแทนที่ได้รับ เช่น การเห็นพัฒนาการและความสำเร็จของนักเรียน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม ความรู้สึกต่ออาชีพครูเปลี่ยนไปมากขึ้น รู้สึกว่าเป็นอาชีพที่มีความท้าทายและมีความสำคัญมากในการพัฒนาอนาคตของเด็ก ๆ”

“อาชีพครูต้องเสียสละ อดทน ต้องพัฒนาตนเองหาความรู้อยู่ตลอดเวลา สิ่งที่ทำให้สนใจในวิชาชีพครูมากขึ้นคือ การได้เห็นรอยยิ้มและความสำเร็จของนักเรียนที่เราสอน”

“การเสียสละค่ะ เป็นครูต้องเสียสละหลาย ๆ อย่างมาก ๆ จริง ๆ”

2.3 การมีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

จากการวิเคราะห์ข้อความสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์อย่างชัดเจน นักศึกษามีแรงผลักดันภายในที่ทำให้มุ่งมั่นสู่

ความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน การพัฒนาตนเอง และการเติบโตเป็นครูที่มีคุณภาพในอนาคต แรงจูงใจเหล่านี้เกิดจากความภาคภูมิใจในบทบาทของครู แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ และความตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้เห็นแบบอย่างที่ดีของครูที่ตนชื่นชม เป็นแรงผลักดันให้ตั้งเป้าหมายและพยายามอย่างต่อเนื่องในการก้าวตามเส้นทางของครูต้นแบบนั้น ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“แรงจูงใจก็คือการที่ได้เห็นครูที่ดีที่เป็นตัวแบบให้กับนักเรียน นักศึกษาแต่ละคน เลยทำให้รู้สึกว่าคุณอยากทำให้สำเร็จแบบนั้นบ้าง อยากเป็นครูแบบนั้นบ้าง”

“มุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อในวิชาชีพ หาแนวทางการศึกษามากขึ้น และได้รับข้าราชการ”

“การเห็นต้นแบบของครูหลาย ๆ คนที่พยายามสอนและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นคนดีและมีศักยภาพ จึงทำให้อยากพัฒนาตนเองเป็นครูแบบนั้น”

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษายังปรากฏผ่านการตั้งเป้าหมายในอนาคต และการมุ่งมั่นหาวิธีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การที่เราตั้งเป้าหมายต่าง ๆ และเพื่อจะไปถึงเป้าหมายได้ ต้องหาแรงจูงใจ และใช้ความรู้ ความสามารถ”

“แรงจูงใจหลักที่ทำให้มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง คือ การเห็นความสำคัญของบทบาทครูในชีวิตนักเรียน และความรู้สึกว่าเราสามารถสร้างความแตกต่างได้”

นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจของนักศึกษาบางรายเกิดจากความต้องการที่จะเป็น “ครูที่ดี” เช่น การเป็นผู้ให้คำปรึกษา การเป็นแรงบันดาลใจ หรือแม้แต่การเป็นผู้สนับสนุนทางจิตใจให้แก่นักเรียน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“แรงจูงใจ คือ ครูเป็นทั้งที่ปรึกษา ผู้สนับสนุน และผู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน”

“แรงจูงใจคือนักเรียนที่จะได้เรียนกับเราในอนาคต”

“ครูเป็นทั้งที่ปรึกษา ผู้สนับสนุน และผู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน”

2.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองในบทบาทของความเป็นครูทั้งในด้านความมั่นใจ การรู้จักจุดแข็งของตนเอง และความสามารถในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อ

วิชาชีพหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาหลายคนเริ่มเข้าใจศักยภาพของตนเองลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยสามารถระบุทักษะเฉพาะตัว เช่น ทักษะการสื่อสาร การปรับตัว การจัดการเรียนรู้ และความเข้าใจ ผู้เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นักศึกษาหลายคนสะท้อนว่าความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเมื่อได้ฝึกฝนจากประสบการณ์จริง หรือได้มีโอกาสทบทวนตนเองอย่างจริงจัง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“มีความมั่นใจในการศึกษาต่อวิชาชีพครูมากขึ้น กล้าที่จะคิด กล้าที่จะทำ มองเห็นถึงจุดแข็งว่าตัวเองถนัดด้านไหน และจุดอ่อนที่ต้องพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคต”

“คิดว่าตัวเองมีจุดแข็งหลายจุด เช่น ความอดทนต่อแรงกดดัน การพัฒนาตนเองเสมอ”

“มีความมั่นใจมากขึ้น จุดแข็งคือ การมีความอดทนต่อความยากลำบากหรือปัญหาต่าง ๆ อาจจะท้อบ้างแต่มันก็ผ่านไปได้ในทุกปัญหาไม่ช้าก็เร็ว”

ขณะเดียวกันนักศึกษาหลายคนสามารถระบุจุดแข็งของตนเองได้อย่างชัดเจน โดยส่วนใหญ่เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครู เช่น ความสามารถในการสื่อสาร ความรับผิดชอบ การเข้าใจผู้เรียน และความอดทน ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“คิดว่าจุดแข็ง คือ การหากิจกรรมที่จะทำให้นักเรียนสนใจได้”

“จุดแข็งของตัวเอง คือ การสื่อสารที่ชัดเจนและการเข้าใจนักเรียน ทำให้สามารถปรับการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละคนได้ดี”

“จุดแข็งที่มี คือ การตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย”

องค์ประกอบที่ 2 ความอดุสาหะ (Perseverance)

2.5 ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงถึงความมุ่งมั่นและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครู นักศึกษาให้ความสำคัญกับการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน การลงมือปฏิบัติจริง และการมีประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะวิชาชีพ เช่น การสื่อสาร การจัดการชั้นเรียน การวางแผนการสอน บุคลิกภาพ และการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษานักศึกษาหลายคนสะท้อนว่าการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้เห็นชัดเจนถึงจุดที่ควรพัฒนา และได้รับแนวทางที่สามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การเรียนรู้จากครูต้นแบบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และการสังเกตเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“แนวทางในการฝึกฝน ต้องตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนในเรื่องที่อยากฝึกฝนก่อน แล้วลงมือทำตามแผนที่ตั้งไว้”

“หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนี้ พัฒนาทักษะการจัดการห้องเรียนและการใช้เทคโนโลยีในการสอนให้ดีขึ้น”

“แนวทางในการฝึกฝน ต้องตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนในเรื่องที่อยากฝึกฝนก่อน แล้วลงมือทำตามแผนที่ตั้งไว้ ส่วนหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมได้รับแนวทางปรับปรุง พัฒนาตัวเองเพิ่มเติมมากขึ้น ได้มองเห็นและแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ร่วมกลุ่ม หลากหลายแนวทาง”

“คอยสังเกตและเรียนรู้จากครูต้นแบบ ศึกษาเทคนิคการสอนใหม่ และฝึกบริหารชั้นเรียน ตั้งใจ ปรับปรุงการถ่ายทอดความรู้ พัฒนาความมั่นใจในการสอน”

นอกจากนี้นักศึกษายังกล่าวถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกฝนซ้ำ การสังเกต และการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงถึงทัศนคติที่เปิดรับการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การฝึกฝนโดยการลองฝึกพูดอธิบายเยอะ ๆ ปรับบุคลิกภาพของตนเอง หาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม”

“คอยสังเกตและเรียนรู้จากครูต้นแบบ ศึกษาเทคนิคการสอนใหม่ และฝึกบริหารชั้นเรียน”

“ไม่หยุดพัฒนาตนเอง หาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ”

2.6 ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว โดยมีมุมมองที่เปลี่ยนไปอย่างชัดเจน จากเดิมที่มองความล้มเหลวในเชิงลบ กลายเป็นการตระหนักว่าปัญหาและความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำไปสู่การพัฒนาในบทบาทของความเป็นครู นักศึกษาหลายคนสะท้อนทัศนคติเชิงบวกต่อความล้มเหลว โดยมองว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้และปรับปรุงตนเอง มากกว่าจะเป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เวลาเจอปัญหาหรืออุปสรรค ยอมรับปัญหา อุปสรรค และความล้มเหลว นั้น ๆ ก่อน และค่อยคิดหาวิธีจัดการกับมันอย่างเหมาะสม”

“หลังจากร่วมกิจกรรม ได้มองเห็นความล้มเหลวต่างไปจากเดิมว่า ความล้มเหลว ไม่ได้น่ากลัว... มันจะเป็นบทเรียน หรือทำให้เราเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และฝึกฝนพัฒนาให้เราแข็งแกร่งขึ้น”

การยอมรับปัญหา อุปสรรค และความล้มเหลวนั้น ๆ ก่อน และค่อยคิดหาวิธีจัดการกับมันอย่างเหมาะสม หลังจากร่วมกิจกรรมได้มองเห็นความล้มเหลวต่างไปจากเดิมว่าความล้มเหลวไม่ได้น่ากลัว ไม่ได้เป็นตัวตัดสินเราว่าชีวิตเราจะดำเนินต่อไปหรือแก้ไขให้ดีขึ้นไม่ได้ ทุกความล้มเหลวมันจะเป็นบทเรียน หรือทำให้เราเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และฝึกฝนพัฒนาให้เราแข็งแกร่งและเป็นคนที่ยิ่งขึ้น

นักศึกษายังแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยนำความผิดพลาดมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงตนเอง ไม่ย่อท้อต่อสถานการณ์ที่ท้าทาย และพร้อมเปิดรับคำแนะนำจากผู้อื่น เช่น อาจารย์หรือเพื่อนร่วมรุ่น เพื่อพัฒนาทักษะและแนวทางการดำเนินงานของตนให้ดีขึ้น ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ทบทวนข้อผิดพลาด ปรับปรุงแนวทาง ขอคำแนะนำจากอาจารย์หรือเพื่อน และให้กำลังใจตัวเอง”

“เมื่อเผชิญกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว พยายามมองเป็นโอกาสในการเรียนรู้ และหาวิธีแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ”

ทบทวนข้อผิดพลาด ปรับปรุงแนวทาง ขอคำแนะนำจากอาจารย์หรือเพื่อน และให้กำลังใจตัวเอง หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม..มองความล้มเหลว เป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนามากขึ้น จากที่มองว่าเป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง แต่กลับเห็นว่าเป็น ขั้นตอนสำคัญของการเติบโตในอาชีพครู

นอกจากนี้ นักศึกษาหลายคนยังแสดงถึงการเปลี่ยนมุมมองความคิดที่ดีขึ้น โดยไม่ปล่อยให้ความล้มเหลวมากำหนดคุณค่าของตัวเอง แต่กลับใช้ความล้มเหลวเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาตนเองต่อไป ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ตอนแรกหนูมองว่าความล้มเหลวมันคือการตัดสิน แต่ตอนนี้หนูมองว่ามันคือบทเรียนให้เราพัฒนาตนเองค่ะ”

“เมื่อเจอเผชิญกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว จะมองว่าไม่เป็นไร เอาครั้งนี่ให้เป็นบทเรียน ชีวิตคนเรามีผิดพลาดกันได้ เริ่มใหม่ได้เสมอ”

“มองว่าความล้มเหลวเป็นบทเรียน ทุกคนผิดพลาดกันได้ และมองว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้และนำมาพัฒนาตนเอง”

2.7 การมีความสามารถในการจัดการกับปัญหา และการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงถึงความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงได้อย่าง

เหมาะสม โดยสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่หลากหลายทั้งในระดับบุคคลและในบริบทของระบบการศึกษา ด้วยทัศนคติเชิงบวก ความยืดหยุ่นทางความคิด และการแสวงหาวิธีแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ นักศึกษามีแนวโน้มในการมองปัญหาอย่างเป็นระบบ ไม่หลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธสถานการณ์ที่ท้าทาย แต่เลือกที่จะเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และจัดการอย่างเหมาะสม เช่น การตั้งสติ การขอคำปรึกษา และการปรับมุมมองให้ยืดหยุ่น ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อมีปัญหา ความกดดัน หรือการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู จะยอมรับและทำความเข้าใจกับปัญหานั้น ค่อย ๆ ปรับตัวทีละน้อย ไม่เร่งรีบตัวเอง หาอะไรทำเพื่อผ่อนคลายหรือลดความกดดันตัวเองให้น้อยลง”

“เมื่อเจอปัญหาหรือความกดดัน จะพยายามมองปัญหาให้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ และหาวิธีแก้ไขโดยไม่ยอมท้อถอย”

“การยอมรับและทำความเข้าใจกับปัญหานั้น ค่อย ๆ ปรับตัวทีละน้อยไม่เร่งรีบตัวเอง หาอะไรทำเพื่อผ่อนคลายหรือลดความกดดันตัวเองให้น้อยลง”

“เมื่อเจอปัญหาหรือความกดดันในวิชาชีพครู จะพยายามมองปัญหาให้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ และหาวิธีแก้ไขโดยไม่ยอมท้อถอย ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง จะปรับตัวให้ทันและพยายามพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น”

นอกจากนี้นักศึกษายังแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโดยเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และปรับตัวให้ทันต่อบริบทที่เปลี่ยนไป เช่น การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และการติดตามข่าวสารด้านการศึกษา ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อเจอการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู เปิดใจพร้อมรับสิ่งใหม่ ๆ เสมอ เพื่อที่เจอการเปลี่ยนแปลงแล้วจะได้ปรับตัวได้ เช่น การใช้เทคโนโลยีในการสอน”

“ติดตามข่าวสารและเตรียมพร้อมที่จะมีการปรับตัว และพร้อมแก้ไขปัญหาย่อยเสมอ”

ความสามารถในการจัดการกับปัญหาของนักศึกษายังสะท้อนผ่านทักษะการวางแผนการบริหารเวลา และการดูแลสุขภาพจิต ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และการทำงานของครู ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“เมื่อมีปัญหา ความกดดัน หรือการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู ฝึกควบคุมอารมณ์ บริหารจัดการเวลาให้ดี เปิดใจเรียนรู้และพัฒนาตนเองเสมอ”

“ฝึกความยืดหยุ่นทางความคิด การวางแผนล่วงหน้า การดูแลสุขภาพจิตของตนเอง”

“เมื่อเจอปัญหาหรือความกดดัน จะฝึกควบคุมอารมณ์ บริหารจัดการเวลาให้ดีขึ้น เปิดใจเรียนรู้และพัฒนาตนเองเสมอ”

2.8 การมีวินัยในตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงออกถึงลักษณะของการมีวินัยในตนเอง โดยเฉพาะในด้านการวางแผน การจัดสรรเวลา และการควบคุมตนเองในการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาหลายคนระบุว่าหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น เช่น การแบ่งเวลาอย่างมีระบบ ลดการผัดวันประกันพรุ่ง และปฏิบัติตามแผนงานอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งยังสามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน และกำหนดตารางเวลาให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเอง ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“แบ่งเวลาในแต่ละวันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น บริหารเวลาให้เป็นระบบ”

“ตั้งเป้าหมายในการทำงาน ว่าเวลาไหนเราจะทำอะไรบ้าง เพื่อเตรียมตัวและแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม”

“เวลาเรียนก็ตั้งใจฟังและเรียนในบทเรียนนั้น ๆ ส่วนเรื่องกิจกรรมก็ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่และเต็มที่ ให้ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในกลุ่ม”

“วางแผนล่วงหน้า แบ่งเวลาตามความสำคัญ กำหนดตารางเรียนและกิจกรรมให้ดีขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม มีวินัยมากขึ้น บริหารเวลาดีขึ้น ลดการผัดวันประกันพรุ่ง”

นักศึกษายังกล่าวถึงการวางแผนล่วงหน้า การจัดตารางกิจวัตรประจำวัน และการสร้างสมดุลระหว่างเวลาเรียนกับกิจกรรมอื่น ๆ โดยไม่ปล่อยให้ความเครียดหรือความเร่งรีบส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ ดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“การเขียนตารางประจำวัน แบ่งเวลาแต่ละช่วงให้เหมาะสมกับกิจกรรม”

“เรียน 2 ชั่วโมง กิจกรรม 2 ชั่วโมง หลังจากเข้ากิจกรรม หนูได้ปรับปรุงตัวเองหลายอย่างมาก แต่มากที่สุดคงจะเป็นด้านความคิดค่ะ”

“สร้างตารางการใช้ชีวิต เพื่อระบุว่าในแต่ละเวลาเราควรทำอะไร ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและไม่เสียเวลาเปล่า”

“แบ่งเวลาสำหรับแต่ละอย่างให้เหมาะสม จัดลำดับความสำคัญของงานต่าง ๆ”

นอกจากนี้ ยังพบว่าการมีวินัยในตนเองช่วยให้นักศึกษาควบคุมพฤติกรรมได้ดีขึ้น ลดพฤติกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และทำงานดังข้อความของนักศึกษาที่สะท้อนว่า

“ปรับปรุงวินัยในการเรียนรู้โดยการตั้งเป้าหมายระยะสั้น และทำตามแผนที่วางไว้ให้สม่ำเสมอมากขึ้น”

“พยายามแบ่งเวลาให้ทั้งสองอย่างเท่า ๆ กัน ปรับปรุงวินัยของตัวเองโดยการแบ่งเวลาไปเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตนเองมากขึ้น”

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

สังเขปงานวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู มีสมมติฐาน ดังนี้

1. นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริท มีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริท มีคะแนนเฉลี่ยกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดำเนินการใน 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, กิริท และการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่ เพื่อนำข้อมูลมากำหนดนิยาม

และลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู และสร้างแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต, กริยา, แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้, แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา, และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิ มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้นมาศึกษาผลการใช้รูปแบบดังกล่าวในกลุ่มตัวอย่าง โดยการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อวัดระดับการเปลี่ยนแปลงของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาในนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวนรวม 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายและจัดแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการสนับสนุนผลการศึกษา ผู้วิจัยยังได้ดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วย โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน เพื่อศึกษาลักษณะและแนวโน้มของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาที่ปรากฏภายหลังจากการเข้าร่วมรูปแบบการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

1. **สรุปผลการวิจัยระยะที่ 1** การศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อ 1 ผู้วิจัยขอนำเสนอแยกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1.1 การศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1.1 นิยามกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ชุดความคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการใช้ศักยภาพตนเองอย่างเต็มที่ผ่านความพยายามอย่างต่อเนื่อง มีเป้าหมายในการเป็นครูที่มีความสามารถ ชัยชนะและตั้งใจ รวมถึงการเป็นตัวอย่างให้กับผู้เรียน มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ นอกจากนี้ยัง

กล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และจะมองความล้มเหลวเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา พร้อมทั้งเปิดรับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากเพื่อน ครูผู้สอน และนักเรียนในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

1.1.2 ลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู สามารถระบุลักษณะสำคัญได้ 10 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้
- 2) การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี
- 3) การมีเป้าหมายในการเป็นครู
- 4) การเปิดรับประสบการณ์ใหม่
- 5) การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว
- 6) การมีทัศนคติที่เป็นบวก
- 7) การมีความพยายามอย่างต่อเนื่อง
- 8) การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น
- 9) การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น
- 10) การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง

1.2 การศึกษานิยามและลักษณะกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.2.1 นิยามกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่แสดงออกถึงความชอบและความรักในการเรียนและการเป็นครู ยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรค ปัญหา ความยุ่งยาก หรือภาระงานหนัก นักศึกษาวิชาชีพครูจะแสดงความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน และพยายามในการทำงานและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถเผชิญกับความล้มเหลว ความท้อแท้ และอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีกระบวนการคิดในการหาวิธีการแก้ไขปัญหาและหาทางออกที่ดีที่สุดเพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครู

1.2.2 ลักษณะกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มี 2 องค์ประกอบ สามารถระบุลักษณะสำคัญได้ 8 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ความหลงใหล (Passion) ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้
 - ก. การยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง
 - ข. ความสนใจและรักในอาชีพครู
 - ค. การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ง. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู

2) ความอดุสาหะ (Perseverance) ประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

ก. ความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ข. ความอดทนต่ออุปสรรคและความล้มเหลว

ค. ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงใน

วิชาชีพครู

ง. การมีวินัยในตนเอง

2. สรุปผลการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อ 2 ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้, แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, แนวทางการพัฒนากลอบความคิดแบบเติบโตและกิริทเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยเฉพาะ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน รายละเอียดของแผน ประกอบด้วย สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม (ได้แก่ เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ) รวมถึงการวัดและการประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบนี้แต่ละแผน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1. ขั้นตอนประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้องกับความสนใจและศักยภาพ พร้อมวางแผนและแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม 2. ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) นักศึกษาลงมือปฏิบัติ ติดตามความก้าวหน้า ปรับกลยุทธ์ และทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย 3. ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) นักศึกษาประเมินตนเองและกลุ่ม แลกเปลี่ยน Feedback และเรียนรู้จากความสำเร็จและความผิดพลาด และ 4. ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) นักศึกษาแบ่งปันประสบการณ์ วางแผนการนำความรู้ไปใช้จริง และสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาต่อเนื่องในเส้นทางวิชาชีพครู ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งจะใช้เวลา 90 นาที

ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.29) และผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมในรูปแบบ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.28)

3. สรุปผลการวิจัยระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 3 สรุปได้ ดังนี้

3.1 ผลการวิจัย จากผลการทดสอบสมมติฐานทั้งสองข้อพบว่า

3.1.1 ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา สูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

3.1.2 ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาวิชาชีพครูในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

การอภิปรายผล

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษานิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษามิวิชาชีพครู ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นิยามและลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษามิวิชาชีพครู

ผลการศึกษานิยามและลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษามิวิชาชีพครูสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อและคุณลักษณะที่สำคัญ ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาทั้งในด้านความสามารถและพฤติกรรม ภายใต้บริบทของวิชาชีพครู โดยนิยามที่ได้จากผลการศึกษามีความเฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาครูอย่างชัดเจน

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษามิวิชาชีพครู หมายถึง ชุดความคิดของนักศึกษามิวิชาชีพครูที่เชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนิยามนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่กล่าวว่า ศักยภาพของมนุษย์สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนและความเพียรพยายาม เช่นเดียวกับแนวคิดของ Silver และ Stafford (2017) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถและทักษะต่างๆ ของมนุษย์ไม่ใช่สิ่งคงที่ หากแต่สามารถพัฒนาได้ตลอดเวลา โดยผลการศึกษารังนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเติบโตเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ และผลการศึกษาในครั้งนี้ได้มีการขยายแนวคิดดังกล่าวให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเจาะจงไปยังบริบทของนักศึกษาครู ซึ่งไม่เพียงแต่เน้นที่การเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึง

การพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน การมีเป้าหมายในการเป็นครูที่มีความสามารถ ชยันและตั้งใจและการปฏิบัติงานในฐานะครูในอนาคต จึงทำให้กรอบความคิดแบบเติบโตที่ได้จากการวิจัยนี้มีความละเอียดลึกซึ้งและเชื่อมโยงกับบทบาทในวิชาชีพมากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่ากรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย 10 ลักษณะที่สะท้อนถึงความเชื่อและพฤติกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองในวิชาชีพครู โดยเริ่มจากความเชื่อว่าความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง นักศึกษายังมีการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ การกล้าเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค พร้อมเรียนรู้จากความล้มเหลว ซึ่งลักษณะเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ระบุว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมักมีแนวโน้มที่จะเปิดรับความท้าทายใหม่ ๆ และมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต ทั้งนี้ แนวคิดของ Silver และ Stafford (2017) ยังสนับสนุนเพิ่มเติมว่าความสามารถของมนุษย์มีได้หยุดนิ่ง หากแต่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องผ่านประสบการณ์และความพยายาม โดยการเปิดรับสิ่งใหม่เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของตน

การมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง เป็นอีกหนึ่งลักษณะที่สำคัญ ซึ่งนักศึกษาวิชาชีพครูให้ความสำคัญกับความพยายามอย่างต่อเนื่องในการบรรลุเป้าหมาย ลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ชี้ว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมักมีทัศนคติในเชิงบวก เชื่อมโยงว่าความสามารถของตนสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามและกระบวนการเรียนรู้

อีกลักษณะที่โดดเด่น คือ การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น นักศึกษาวิชาชีพครูมีทัศนคติที่ยินดีในการยอมรับคำวิจารณ์เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yeager และ Dweck (2012) ที่ชี้ให้เห็นว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมองข้อเสนอแนะในเชิงบวกว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้ แทนที่จะเป็นเพียงการวิพากษ์วิจารณ์

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dweck (2016) และ Canning และคณะ (2019) ที่เห็นว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมีแนวโน้มที่จะพัฒนาทักษะและกลยุทธ์การเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

การมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเป็นครู เป็นอีกหนึ่งลักษณะที่พบเด่นชัด โดยนักศึกษาวิชาชีพครูมีการตั้งเป้าหมายระยะยาวในวิชาชีพอย่างเป็นระบบ และแสดงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนา

ตนเองไปให้ถึงเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ระบุว่าความสำเร็จเกิดขึ้นจากการมีเป้าหมายที่ชัดเจนและความมุ่งมั่นที่ต่อเนื่อง

นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น และนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพวกเขานำแนวทางหรือแบบอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแรงบันดาลใจ ซึ่งลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Nottingham และ Larsson (2019) ที่เห็นว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองโดยการเรียนรู้จากผู้อื่นผ่านการสังเกตและการปรับตัว ทั้งยังสามารถนำความสำเร็จของผู้อื่นมาใช้เป็นแรงผลักดันที่ทรงพลัง

ลักษณะสุดท้ายที่โดดเด่น คือ การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง โดยนักศึกษาวิชาชีพครูให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน รุ่นพี่ และครูผู้สอน ลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในพลังของการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2563) ที่ชี้ให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

หากพิจารณาเปรียบเทียบกับลักษณะของกรอบความคิดแบบเติบโตในแนวคิดดั้งเดิมของ Dweck ซึ่งเน้นที่การรับมือกับอุปสรรค ความพยายาม และการมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ จะพบว่าผลการศึกษานี้ได้ขยายแนวคิดดังกล่าวเพิ่มเติมโดยระบุลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในวิชาชีพครู ได้แก่ การมีเป้าหมายในการเป็นครูอย่างชัดเจน การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่นในบริบทของการสอน การเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่นในวิชาชีพเดียวกัน การมีทัศนคติที่เป็นบวกและการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเองในฐานะครู ซึ่งลักษณะเหล่านี้ไม่ปรากฏเด่นชัดในแนวคิดดั้งเดิมของ Dweck แต่กลับมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาวิชาชีพครู

นอกจากนี้ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า กรอบความคิดแบบเติบโตในกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูไม่เพียงเป็นกระบวนการภายในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและความเชื่อส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงกับกระบวนการระหว่างบุคคลผ่านการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การเปิดรับความคิดเห็นและการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nottingham และ Larsson (2019) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้จากผู้อื่นว่าเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญของการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต โดยเฉพาะในสาขาวิชาชีพที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

2. นิยามและลักษณะกริถของนักศึกษามีวิชาชีพครู

ผลการศึกษานิยามและลักษณะของกริถ (Grit) ในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู สะท้อนถึงคุณลักษณะสำคัญที่ส่งเสริมความสำเร็จในวิชาชีพครู โดยนิยามและลักษณะเหล่านี้

แสดงถึงความหลงใหลและความอุตสาหะซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกริที่ช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพพัฒนาตนเองและเผชิญกับความท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษานิยามกริของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงถึงความรักและความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู แม้จะต้องเผชิญอุปสรรค ปัญหา หรือภาระงานที่หนัก นักศึกษายังคงแสดงออกถึงความพยายาม ความอดทน และความตั้งใจในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว นิยามดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Duckworth (2016) ที่ระบุว่า กริ คือการผสมผสานระหว่างความหลงใหล และความอุตสาหะ ซึ่งเป็นพลังขับเคลื่อนภายในที่ทำให้บุคคลสามารถก้าวข้ามอุปสรรคและเดินหน้าไปสู่เป้าหมายได้ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Goodwin และ Miller (2013) ที่ชี้ว่า กริ คือ ความเพียรในการเอาชนะความท้าทายและบรรลุเป้าหมายที่สำคัญ ยังพบว่าผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ขยายแนวคิดเรื่องกริให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยพบว่าความหลงใหลของนักศึกษากลุ่มนี้ มิได้จำกัดอยู่เพียงความสนใจในเป้าหมายส่วนบุคคล หากแต่สะท้อนถึงความรัก ความภาคภูมิใจ และอุดมการณ์ในการประกอบวิชาชีพครู ขณะเดียวกันความเพียรก็ไม่ได้หมายถึงเพียงความอดทนหรือการพยายามทำงานเท่านั้น หากยังรวมถึงกระบวนการความคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและหาทางออกที่ดีที่สุดเพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครู

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ากริของนักศึกษาวิชาชีพครูเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ความหลงใหลและความอุตสาหะ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาตนเองและความสำเร็จในวิชาชีพครูในระยะยาว

ด้านความหลงใหล นักศึกษาวิชาชีพครูแสดงออกถึงการยึดมั่นต่อเป้าหมายอย่างมั่นคง โดยยังคงมุ่งมั่นเพื่อบรรลุเป้าหมาย แม้จะต้องเผชิญอุปสรรคหรือต้องใช้เวลานาน ลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Duckworth (2019) ที่เน้นว่าการยึดมั่นต่อเป้าหมายระยะยาวคือแก่นของความหลงใหล นอกจากนี้ความรักในอาชีพครูยังเป็นแรงผลักดันสำคัญ นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีความรักในวิชาชีพจะแสดงออกถึงความสนใจและความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goodwin และ Miller (2013) ที่เน้นความหลงใหลในการบรรลุเป้าหมาย อีกทั้งการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้พวกเขามีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จ และมองอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้ ลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Hoerr (2019) ที่ชี้ว่ากริช่วยให้นักครูตอบสนองต่อความท้าทายอย่างเชิงบวก

ด้านความอุตสาหะ นักศึกษาวิชาชีพครูแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง แม้ต้องใช้ความพยายามมากและเผชิญกับปัญหา ลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิด

ของ Duckworth (2019) ที่ระบุว่าความเพียรคือการทำงานหนักเพื่อเป้าหมาย นอกจากนี้ นักศึกษาวิชาชีพครูยังแสดงถึงความอดทนต่ออุปสรรคและความกล้าเผชิญกับความล้มเหลว โดยมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของ Sturman และ Zappala-Piemme (2017) ที่อธิบายว่าความสามารถในการฟื้นตัวจากความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของกริถ อีกทั้ง นักศึกษาวิชาชีพครูยังมีความสามารถในการจัดการปัญหาและการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ เช่น การปรับตัวต่อนโยบายใหม่ เทคโนโลยีการสอน หรือความหลากหลายของนักเรียน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญที่สอดคล้องกับแนวคิด Hoerr (2019) ซึ่งว่าเป็นส่วนหนึ่งของความเพียร ลักษณะสุดท้าย คือ ความมีวินัยในตนเองก็เป็นปัจจัยสำคัญ นักศึกษาวิชาชีพครูที่มีกริถสามารถวางแผนและจัดการตนเองได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Goodwin และ Miller (2013) ที่กล่าวว่า การควบคุมตนเองช่วยสนับสนุนการพัฒนาตนเอง

ผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Duckworth (2019) ที่ให้ความสำคัญกับการยึดมั่นในเป้าหมายระยะยาวและความเพียรในการทำงาน แต่งานวิจัยนี้ได้ขยายองค์ความรู้เดิม โดยเพิ่มเติมลักษณะที่เฉพาะเจาะจงสำหรับบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แก่ ความสนใจและรักในอาชีพครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู ความสามารถในการจัดการกับความเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครู และการมีวินัยในตนเอง

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งอธิบายผลการวิจัยได้ดังนี้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต และกริถของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นผลมาจากการสังเคราะห์องค์ความรู้ในงานวิจัยระยะที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อมูลทั้งสองส่วนนี้ได้ถูกบูรณาการอย่างเป็นระบบ จนนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ได้แก่ (1) แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ และ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วย สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม (ได้แก่ เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ) และการวัดและประเมินผล โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้ถูกออกแบบให้ดำเนินการตามลำดับ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. จุดประกายสู่เป้าหมาย 2. ลงมือสู่ความสำเร็จ 3. สะท้อนผลการเรียนรู้ 4. มุ่งสู่การเติบโต

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นนี้มีพื้นฐานมาจากแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริท ของนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ โดยแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบฯ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ปฏิบัติ ติดตามผล และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาทั้งกรอบความคิดแบบเติบโต และกิริท

แนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ปฏิบัติ ติดตามผล และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามและการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย กระบวนการเหล่านี้มีความสอดคล้องกับกรอบความคิดแบบเติบโต ตามแนวคิดของ Dweck (2016) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะตอบสนองต่อความล้มเหลวในเชิงสร้างสรรค์ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และสามารถปรับกลยุทธ์การเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม การกำกับตนเองในการเรียนรู้จึงไม่เพียงเป็นกลไกสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ หากแต่ยังมีบทบาทอย่างยิ่งในการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต เนื่องจากผู้เรียนที่มีทักษะการกำกับตนเองมักมีความสามารถในการควบคุมความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง ส่งผลให้พวกเขาพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทาย เรียนรู้จากข้อผิดพลาด และมองเห็นคุณค่าของความพยายามในการพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง (Schunk และ Greene, 2018; Zimmerman, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Karlen และคณะ (2019) ที่ระบุว่าผู้เรียนที่ได้รับการส่งเสริมการกำกับตนเองมีแนวโน้มที่จะพัฒนาทัศนคติเชิงบวกต่อความสามารถของตนเองและยอมรับความท้าทายทางวิชาการได้มากขึ้น

แนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนในการวางแผน ติดตามความก้าวหน้า และปรับตัวตามสถานการณ์ ซึ่งเป็นกลไกที่เอื้อต่อการพัฒนาความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการบรรลุเป้าหมายระยะยาว ตามแนวคิดของ Duckworth (2019) ที่อธิบายว่า กิริท คือ การผสมผสานระหว่างความหลงใหลและความอดทนต่อเป้าหมายที่มีความหมาย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wolters และ Hussain (2015) ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่มีระดับการกำกับตนเองในการเรียนรู้สูงมีแนวโน้มที่จะมีแรงจูงใจภายในสูง สามารถควบคุมตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) ระบุว่า กิริท มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟื้นตัวจากความล้มเหลว การรักษาแรงจูงใจ

และการยึดมั่นในเป้าหมายอย่างมั่นคง ซึ่งล้วนเป็นลักษณะของผู้เรียนที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ยังบูรณาการแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทั้งกรอบความคิดแบบเติบโต และกริยา ของผู้เรียนด้วย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการพึ่งพาอาศัยกันในเชิงบวก, ความรับผิดชอบส่วนบุคคล และการประมวลผลกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม (Johnson และ Johnson, 2017) การทำงานร่วมกันในบริบทดังกล่าวไม่เพียงส่งเสริมทักษะทางสังคมและวิชาการ แต่ยังเอื้อต่อการพัฒนาทัศนคติที่ว่าความสำเร็จเกิดจากความพยายามร่วมกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโตตามแนวคิดของ Dweck (2016) ในขณะเดียวกัน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด สนับสนุนซึ่งกันและกัน และสะท้อนผลการทำงานร่วมกัน ยังส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนากิริยา เนื่องจากกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มช่วยส่งเสริมแรงจูงใจภายใน ความคงเส้นคงวาในการลงมือทำ และความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายระยะยาว ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Mirza และคณะ, 2021) ที่ระบุว่า การได้รับการสนับสนุนเชิงสังคมจากเพื่อนหรือพี่เลี้ยงระหว่างการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดความรู้สึกโดดเดี่ยว เสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และเพิ่มความผูกพันต่อเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับการพัฒนากิริยาอย่างมีนัยสำคัญในระยะยาว

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นพบว่า แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีบทบาทเกื้อหนุนซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ โดยแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผน ควบคุม ติดตาม และประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การเรียนรู้แบบร่วมมือมีบทบาทในการสร้างแรงสนับสนุนทางสังคม กระตุ้นการมีส่วนร่วม และเสริมสร้างความรับผิดชอบร่วมกันผ่านกระบวนการทำงานกลุ่มที่มีเป้าหมายร่วมอย่างชัดเจน การบูรณาการแนวคิดทั้งสองเข้าด้วยกันจึงเอื้อให้เกิดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมทั้งการพัฒนาตนเองจากภายในและการเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีความหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา อันเป็นผลลัพธ์ที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว โดยผู้เรียนจะค่อย ๆ พัฒนาทัศนคติที่เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองอย่างมีเหตุผล มองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ และสามารถรักษาความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายระยะยาวได้อย่างมั่นคง

ในส่วนขององค์ประกอบภายในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความสอดคล้องอย่างชัดเจนกับแนวคิดของ Joyce และ Weil (2002) ที่เสนอว่ารูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพควรมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. จุดมุ่งหมาย (Focus) คือ การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา 2. ลำดับขั้นตอน (Syntax) ที่ปรากฏใน 4 ขั้นตอนหลักของรูปแบบฯ 3. หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) ที่ปรากฏในการวางบทบาทครูและการสะท้อนกลับจากผู้เรียน 4. ระบบสังคม (Social System) ซึ่งในรูปแบบนี้ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นฐาน โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนผู้เรียนมีบทบาทในการกำกับตนเองเรียนรู้ร่วมกันและรับผิดชอบต่อเป้าหมายของตนเองเป็นระบบที่เปิดกว้าง ผ่านความสัมพันธ์แบบร่วมมือและเคารพซึ่งกันและกัน 5. ระบบสนับสนุน (Support System) จะปรากฏในสื่อการสอน เครื่องมือวัด และเทคนิคทางที่ใช้ในกิจกรรม ได้แก่ เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 6. การนำไปใช้และผลลัพธ์ (Application and Effects) ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงของการเรียนการสอนในวิชาชีพครู ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2564) ได้เสนอว่ารูปแบบที่ดีควรมีโครงสร้างเป็นระบบประกอบด้วย ปรัชญาและแนวคิดหลักที่ชัดเจน มีการจัดระบบองค์ประกอบอย่างเป็นลำดับขั้น และมีเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ซึ่งลักษณะทั้งหมดนี้ปรากฏในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบนี้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างสัมพันธ์กันในลักษณะข้อมูลนำเข้า (Input) – กระบวนการ (Process) – ผลลัพธ์ (Output) กล่าวคือ ข้อมูลนำเข้า (Input) ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานได้รับการออกแบบให้เชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1. จุดประกายสู่เป้าหมาย 2. ลงมือสู่ความสำเร็จ 3. สะท้อนผลการเรียนรู้ 4. มุ่งสู่การเติบโต ซึ่งเป็นกลไกในการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าให้กลายเป็นผลลัพธ์ ที่สำคัญซึ่งเกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น คือ การเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรมและทัศนคติของผู้เรียนโดยเฉพาะกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของรูปแบบฯ ที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ภายในรูปแบบฯ นี้ได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบ โดยมีรากฐานจากแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา โดยเฉพาะโดยกระบวนการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1) ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย ในขั้นแรกนี้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้องกับความสนใจและศักยภาพของตนเอง รวมถึงวางแผนการทำงานและแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างมีระบบ ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ของ Dweck (2016) ซึ่งเสนอว่าการเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ผ่าน

ความพยายามและการฝึกฝน จะช่วยให้ผู้เรียนกล้าเผชิญเป้าหมายที่ท้าทายและความล้มเหลวนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดกริถ ของ Duckworth และคณะ (2007) ซึ่งระบุว่าความสามารถในการมุ่งมั่นต่อเป้าหมายระยะยาวและความเพียรพยายามต่อเนื่อง สามารถพัฒนาได้จากกระบวนการตั้งเป้าหมายที่มีความหมายและคุณค่าต่อผู้เรียน การให้โอกาสนักศึกษาในการเลือกและออกแบบเป้าหมายร่วมกับกลุ่มจึงช่วยหล่อหลอมทั้งความรับผิดชอบส่วนบุคคลและแรงจูงใจภายใน

2) ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ ในขั้นนี้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการติดตามความก้าวหน้า ปรับกลยุทธ์ตามสถานการณ์ และทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มอย่างมีเป้าหมายร่วม กระบวนการนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ชี้ว่าความล้มเหลวไม่ควรถูกมองเป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง แต่เป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งส่งเสริมความเชื่อความสามารถสามารถพัฒนาได้ ตามแนวทางของกรอบความคิดแบบเติบโต ขณะเดียวกันการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มอย่างใกล้ชิดไม่เพียงเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ แต่ยังช่วยสร้างแรงจูงใจภายในและความรู้สึกเป็นเจ้าของในเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานของกริถ ตามแนวคิดของ Duckworth และคณะ (2007) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Duckworth และ Gross (2014) ที่ระบุว่า การรักษาความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายระยะยาวในบริบทที่ท้าทาย สามารถพัฒนาได้จากการฝึกฝนทักษะทางอารมณ์และพฤติกรรมในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน

3) ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับข้อมูลย้อนกลับ จากเพื่อนและครู ซึ่งเป็นการสร้างวงจรการเรียนรู้แบบสะท้อนกลับ ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เชิงลึก โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Hattie และ Timperley (2007) ที่ชี้ว่าข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจช่องว่างระหว่างเป้าหมายกับผลการปฏิบัติ และสามารถปรับกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนนี้ยังเอื้อต่อการเปลี่ยนมุมมองของผู้เรียนให้มองความผิดพลาดเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา มากกว่าที่จะตีความว่าเป็นข้อบกพร่องของตนเอง และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนรู้รวมกับการรับ Feedback อย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงส่งเสริมการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง แต่ยังมียบทบาทสำคัญในการพัฒนาความมุ่งมั่นในระยะยาว เนื่องจากกระบวนการสะท้อนคิดช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงเป้าหมายของตนเอง ทบทวนอุปสรรคที่เผชิญ และวางแผนปรับปรุงตนเองอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Duckworth และคณะ (2007) ที่พบว่า การตระหนักในเป้าหมายควบคู่กับการปรับตัวอย่างยืดหยุ่นเมื่อต้องเผชิญความยากลำบาก เป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมให้เกิดกริถหรือความมุ่งมั่นและความพากเพียรในระยะยาว

4) **ขั้นมุ่งสู่การเติบโต** เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนประสบการณ์จากการเรียนรู้ วางแผนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองในอนาคต โดยเฉพาะในบริบทของวิชาชีพครู ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับแนวคิดของการเรียนรู้เชิงพัฒนา ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ระยะยาว เห็นคุณค่าของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมั่นว่าความสามารถสามารถเติบโตได้ตลอดชีวิต การวางแผนเพื่อพัฒนาตนเองในระยะยาวในขั้นตอนนี้ ยังมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างกิริท โดยเฉพาะในด้านความมุ่งมั่นและความพยายามที่ยืนหยัดต่อเป้าหมาย แม้ต้องเผชิญกับความยากลำบาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paunesku และคณะ (2015) ที่พบว่า การส่งเสริมวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลและการวางแผนการเติบโตภายใต้บริบทที่ท้าทาย สามารถเพิ่มแรงจูงใจภายในและส่งเสริมความคงทนของความพยายามในกลุ่มนักเรียนที่เผชิญข้อจำกัดหรือความยากลำบากทางการเรียนรู้

จากการอภิปรายผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ส่งผลให้ได้รูปแบบที่มีความครบถ้วนทั้งในด้านแนวคิด ทฤษฎี องค์ประกอบ และกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีรากฐานจากแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางพฤติกรรมและทัศนคติในเชิงบวก กระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นที่ออกแบบในรูปแบบฯ ได้แก่ การจุดประกายสู่เป้าหมาย การลงมือสู่ความสำเร็จ การสะท้อนผลการเรียนรู้ และการมุ่งสู่การเติบโต ช่วยพัฒนาทักษะการวางแผน การสะท้อนตน การปรับตัว และการทำงานร่วมกับผู้อื่น องค์ประกอบทั้งหมดนี้จึงมีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาอย่างชัดเจน ผลการพัฒนารูปแบบฯ จึงสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้รูปแบบดังกล่าวเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู อันจะนำไปสู่การเตรียมความพร้อมในการเป็นครูที่มีศักยภาพ มุ่งมั่น และสามารถเผชิญความท้าทายในวิชาชีพได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

ผลการวิจัยระยะที่ 3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ซึ่งอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริทของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยนักศึกษา

วิชาชีพครูที่เข้าร่วมรูปแบบฯ มีระดับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ไม่เข้าร่วมรูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมรูปแบบฯ มีระดับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 2 ข้อข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้นสามารถเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธของนักศึกษาวิชาชีพครูได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูหลังจากเข้าร่วมรูปแบบฯ ซึ่งสะท้อนการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรม โดยนักศึกษาสะท้อนถึงการมีลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโตอย่างชัดเจน อาทิ มีความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของตนเองสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมถึงการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่สามารถวางแผน ทดลอง และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง อีกทั้งยังแสดงถึงการมีเป้าหมายในวิชาชีพครูอย่างชัดเจน มีความกล้าในการเผชิญความท้าทาย เปิดรับประสบการณ์ใหม่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาและใช้ปัญหาเป็นแรงผลักดันในการเติบโต นอกจากนี้ยังมีการเปิดรับความคิดเห็นจากผู้อื่น สามารถเรียนรู้จากเพื่อนและครูอย่างมีคุณค่า และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ในขณะเดียวกัน นักศึกษายังสะท้อนถึงการมีลักษณะของกริทธ กล่าวคือ ยึดมั่นในเป้าหมายและมีความมุ่งมั่นต่อการเป็นครู มีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาตนเองสู่การเป็นครูที่ดี รักและภาคภูมิใจในวิชาชีพครู ตระหนักถึงบทบาทของตนในการเป็นผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับผู้เรียน และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เกิดจากแรงผลักดันภายใน เช่น ความฝันส่วนตัวหรือแรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ นอกจากนี้ นักศึกษายังสะท้อนถึงการตระหนักรู้ในศักยภาพของตนเอง มีความมั่นใจในจุดแข็งและมุ่งพัฒนาจุดที่ยังบกพร่องอย่าง มีความตั้งใจที่จะพัฒนาและฝึกฝน ทั้งในบริบทของชั้นเรียนและในสถานการณ์จริง มีความสามารถในการอดทนต่อความล้มเหลว โดยมองข้อผิดพลาดเป็นบทเรียนที่มีคุณค่า ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค อีกทั้งยังมีแนวทางในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษา รวมทั้งมีแนวทางในการจัดการเวลาและพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งลักษณะทั้งหมดนี้สะท้อนถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยที่ช่วยเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธได้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1. จุดประกายสู่เป้าหมาย 2. ลงมือสู่ความสำเร็จ 3. สะท้อนผลการเรียนรู้ 4. มุ่งสู่การเติบโต ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีบทบาทในการเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธแก่นักศึกษา ดังนี้

ในขั้นตอนแรก คือ “จุดประกายสู่เป้าหมาย” นักศึกษาได้มีโอกาสตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ทั้งในระดับรายบุคคลและกลุ่มอย่างจริงจัง ผลที่เกิดขึ้น คือ นักศึกษาแสดงความกระตือรือร้นในการกำหนดเป้าหมายที่มีความหมายต่อตนเอง และสามารถเชื่อมโยงเป้าหมายเหล่านั้นกับความสนใจ ความสามารถ และสิ่งที่อยากพัฒนาได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองได้เลือกและกำหนดเอง ทำให้เกิดแรงจูงใจจากภายใน โดยในขั้นตอนนี้ การกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน และสามารถวัดผลได้ โดยกระตุ้นให้นักศึกษาได้ประเมินความสามารถของตนเองและวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมาย ช่วยส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต โดยการเชื่อมั่นว่าความสามารถพัฒนาได้จากการตั้งเป้าหมายและความพยายามในการบรรลุเป้าหมายที่ท้าทาย ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันในกลุ่ม โดยการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มได้ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายกลุ่ม ทำให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันและการสื่อสาร ซึ่งเชื่อมโยงกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ เนื่องจากการพึ่งพาความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการบรรลุ ผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่อธิบายว่ากรอบความคิดแบบเติบโต จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ หากมีความพยายามและตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน นอกจากนี้การตั้งเป้าหมายยังส่งผลโดยตรงต่อการสร้างกริถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของความหลงใหลในเป้าหมาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Locke และ Latham (2002) ที่กล่าวว่า การตั้งเป้าหมายที่มีความท้าทายและชัดเจน ช่วยส่งเสริมความเพียร ความตั้งใจและการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานของทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริถ อีกทั้งการตั้งเป้าหมายที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมและรู้สึกว่าเป็นของตนเอง จะทำให้ไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ เมื่อเจอปัญหาระหว่างทาง

ต่อมาในขั้นตอน “ลงมือสู่ความสำเร็จ” นักศึกษามีโอกาสเผชิญกับสถานการณ์จริงที่ท้าทายจริง ซึ่งต้องการความยืดหยุ่นในการคิดและการร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงการใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องในการฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากงานที่ได้รับมอบหมาย ผลที่เกิดขึ้น คือ นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย สามารถติดตามการทำงานของตนเองเป็นระยะ และสามารถปรับการทำงานให้บรรลุเป้าหมายทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความสามารถในการปรับกลยุทธ์การเรียนรู้และการทำงานเมื่อเผชิญกับอุปสรรค หรือเมื่อพบว่า แนวทางที่เลือกใช้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ โดยในขั้นตอนนี้ การกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้และสามารถติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถจัดการกับปัญหาและความท้าทายที่เกิดขึ้น

โดยการให้เครื่องมือติดตามผล คือ Mini Progress Checklist ซึ่งช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับกลยุทธ์การเรียนรู้ได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น สามารถประเมินตนเองและปรับกลยุทธ์การทำงานเมื่อเผชิญกับอุปสรรค หากนักศึกษาพบว่าแนวทางที่เลือกใช้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ก็จะสามารถปรับวิธีการใหม่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกฝนการเรียนรู้จากอุปสรรคและความท้าทายที่พบเจอ ซึ่งสนับสนุนการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโต โดยการมองเห็นอุปสรรคเป็นโอกาสในการพัฒนา ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะเสริมการทำงานร่วมกันในกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันหาทางออก ซึ่งกระตุ้นให้ทุกคนสามารถบรรลุเป้าหมายร่วมกันได้ ซึ่งสะท้อนถึงพฤติกรรมกริธา โดยนักศึกษาจะไม่ยอมแพ้ และจะหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่กล่าวว่า กรอบความคิดแบบเติบโต เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากการพยายาม การฝึกฝน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dweck และ Yeager (2019) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโตและการพัฒนาความมุ่งมั่น ซึ่งต้องการความหลงใหลและความเพียรในการบรรลุเป้าหมายระยะยาว (Duckworth, 2019)

ขั้นตอน “สะท้อนผลการเรียนรู้” มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักรู้ตนเอง ทั้งในแง่จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา การสะท้อนผลการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาประมวลผลจากประสบการณ์จริง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้จากมุมมองของผู้อื่นผลลัพธ์ที่สังเกตได้คือ นักศึกษาหลายคนระบุว่า “การรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเป็นเรื่องที่ดี เพราะมันทำให้เรารู้ว่าตัวเองเป็นแบบไหนในมุมมองของคนอื่น... รับฟังอย่างเปิดกว้าง” และ “ได้เห็นมุมมองจากเพื่อนในเรื่องที่เราไม่เคยรู้ พัฒนาในจุดที่เป็นข้อบกพร่อง” พฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงภายในที่สำคัญ คือ การมองข้อผิดพลาดเป็นโอกาสในการพัฒนาและการเปิดรับมุมมองใหม่ โดยในขั้นตอนนี้การกำกับตนเองในการเรียนรู้ จะช่วยสนับสนุนการสะท้อนผลและการประเมินความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม โดยใช้เครื่องมือ “แบบสะท้อนผลการเรียนรู้” ซึ่งทำให้นักศึกษามีโอกาสประเมินวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ในกิจกรรมที่ทำและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การทำงาน รวมถึงการประเมินการทำงานของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนารอบความคิดแบบเติบโต โดยการยอมรับข้อผิดพลาดและเรียนรู้ร่วมกัน ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านกิจกรรม “Think-Pair-Share” ซึ่งทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันปรับปรุงวิธีการทำงานเป็นทีม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยให้นักศึกษารับรู้มุมมองจากผู้อื่น และสามารถปรับกลยุทธ์การทำงานได้ดียิ่งขึ้น การทำงานร่วมกันในลักษณะนี้ยังช่วยเสริมสร้าง Group Processing

ซึ่งเป็นกระบวนการที่นักศึกษาจะร่วมกันวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียในการทำงานของกลุ่ม ผ่านคำถาม เช่น “สิ่งที่กลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง?” และ “มีประเด็นใดที่กลุ่มของเราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่?” การทำงานร่วมกันเช่นนี้ส่งผลให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดและพัฒนาแนวทางการทำงานร่วมกันได้ดีขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต แต่ยังสนับสนุนกิริยาเพราะการพึ่งพาผู้อื่นทำให้เกิดการสนับสนุนซึ่งกันและกันในการพัฒนาและต่อสู้กับความท้าทาย ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้นับสนุนกรอบความคิดแบบเติบโต โดยเฉพาะในการเปิดรับมุมมองใหม่ ๆ และการเรียนรู้จากความผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่กล่าวว่า กรอบความคิดแบบเติบโต คือ ความเชื่อที่ว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากการพยายามและการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการยอมรับและเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและความท้าทายที่พบเจอ การสะท้อนผลการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ช่วยให้นักศึกษาตระหนักถึงจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเติบโตในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับหลักสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโต ตามที่ Hattie และ Timperley (2007) กล่าวว่า Feedback ที่มีคุณภาพช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้จากความผิดพลาดและสามารถเชื่อมั่นเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

ขั้นตอนสุดท้าย คือ “มุ่งสู่การเติบโต” เป็นช่วงที่นักศึกษาได้สรุปบทเรียนจากประสบการณ์ที่ผ่านมาและเริ่มวางแผนพัฒนาตนเองในอนาคต ผลที่เกิดขึ้น พบว่านักศึกษาหลายคนสามารถสะท้อนแนวทางของตนเองในฐานะที่ครูได้อย่างชัดเจน โดยตั้งเป้าหมายระยะยาวในการเป็นครูที่ดี และตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนากลอบความคิดแบบเติบโต ตัวอย่างข้อความของนักศึกษาที่กล่าวว่า “รู้สึกมีแรงบันดาลใจและมุ่งมั่นในการเป็นครูที่ดี เชื่อว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะช่วยให้ตนเองสามารถปรับตัวและทำหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ” สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาเริ่มมองเห็นว่าความสามารถในการเป็นครูไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว แต่สามารถพัฒนาได้หากมีความพยายามและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016)) เรื่องกรอบความคิดแบบเติบโต ที่ชี้ว่าการเรียนรู้และความพยายามเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ในขณะเดียวกัน นักศึกษายังแสดงความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองมากขึ้น เช่น นักศึกษากล่าวว่า “มีความมั่นใจในการศึกษาต่อวิชาชีพครูมากขึ้น กล้าที่จะคิด กล้าที่จะทำ มองเห็นจุดแข็งของตัวเอง” ซึ่งเป็นการตระหนักรู้ตนเอง และเห็นว่าตนมีความสามารถที่จะพัฒนาและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการมีกิริยา โดยเฉพาะในด้านความมุ่งมั่นระยะยาวและการไม่ยอมแพ้ต่อเป้าหมายของตนเอง โดยในขั้นตอน การกำกับตนเองในการเรียนรู้ ช่วยให้นักศึกษาดังเป้าหมายในการพัฒนาตนเองในอนาคต โดยการสะท้อน

ผลการเรียนรู้และการวางแผนพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย ช่วยให้นักศึกษามีการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง และสามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต เพราะนักศึกษาจะเห็นว่าความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้จากการฝึกฝนและปรับปรุง ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ร่วมกันโดยนักศึกษาจะได้แบ่งปันประสบการณ์และเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและความสำเร็จในกลุ่ม โดยใช้เทคนิค “Round Robin” ช่วยให้นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวคิดต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทำงานในครั้งถัดไป ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวคิดระหว่างกลุ่มช่วยส่งเสริมกิริย เพราะนักศึกษาจะได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนในการพัฒนาตนเอง และยังทำให้นักศึกษารู้สึกถึงความสำคัญของการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Paunesku และคณะ (2015) ที่พบว่า การส่งเสริมความเชื่อความสามารถของคนเราสามารถพัฒนาได้ มีผลต่อแรงจูงใจ การตั้งเป้าหมายระยะยาว และความพยายามที่จะเติบโต ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย

นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 14 ครั้ง ซึ่งได้รับการวางแผนอย่างมีระบบ มุ่งเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยในทุกมิติ ทั้งด้านความคิดและพฤติกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ เป็นกิจกรรมที่มุ่งปูพื้นฐานความเข้าใจ เรื่อง กรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จทางการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการให้ความหมาย สร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นการคิดผ่านคำถามเปิดสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ชี้ว่า การสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตตั้งแต่ต้นทางจะช่วยให้ผู้เรียนเปิดรับความท้าทายและไม่กลัวความล้มเหลว การแนะนำ SMART Goals และให้ผู้เรียนเขียนเป้าหมายของตนเอง เป็นการกระตุ้นการวางแผนและกำกับตนเอง ซึ่งช่วยส่งเสริมความมุ่งมั่นในระยะยาว

กิจกรรมครั้งที่ 2 เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต กิจกรรมนี้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้าง กรอบความคิดแบบเติบโต ผ่านการตระหนักรู้ถึงความแตกต่างระหว่าง Growth Mindset และ Fixed Mindset พร้อมเปิดโอกาสให้นักศึกษาสะท้อนตนเอง ตั้งเป้าหมาย และปรับทัศนคติ อย่างมีจุดหมาย การวิเคราะห์กรณีศึกษาและอภิปรายประเด็นสำคัญ ช่วยส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์ และการเปลี่ยนกรอบความคิด ตามแนวทางของ Dweck (2016) ที่ชี้ว่าการมองความสามารถว่า “พัฒนาได้” ส่งผลให้บุคคลกล้าเผชิญความท้าทายและไม่กลัวความล้มเหลว กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาตระหนักถึงศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ เรียนรู้ที่จะปรับมุมมองตนเองต่อ

ความล้มเหลว และสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตผ่านการสะท้อนตนเอง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการตั้งเป้าหมายอย่างมีความหมาย นอกจากนี้ยังเสริมสร้างกริธ ผ่านความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการบรรลุเป้าหมาย โดยการสะท้อนตนเอง การเรียนรู้จากความล้มเหลว และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกริธ ที่ Duckworth (2016) อธิบายว่าเป็นความมุ่งมั่นในการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องแม้จะเผชิญกับอุปสรรคหรือความล้มเหลว โดยมุ่งมั่นในเป้าหมายระยะยาว

กิจกรรมครั้งที่ 3 “ครูรู้ความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ” กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมความเชื่อมั่นของนักศึกษาวิชาชีพครู เสริมสร้างทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธ ผ่านกระบวนการที่ช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูตระหนักถึงความสำคัญของ Self-Efficacy ในการเป็นครู โดยให้นักศึกษาสำรวจและสะท้อนถึงความสามารถของตนเองในการเป็นครูผ่านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และกรณีศึกษา เช่น การวิเคราะห์กรณีของ “ครูเอ” และ “ครูบี” ที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของ Self-Efficacy ต่อการสอน การตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการพัฒนาทักษะในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Dweck (2016) ที่ระบุว่า กรอบความคิดแบบเติบโตเกิดขึ้นเมื่อเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากการพยายามและการฝึกฝน การฝึกฝนทักษะนี้ช่วยให้นักศึกษากล้าเผชิญกับความท้าทายและไม่ยอมแพ้ นอกจากนี้กิจกรรมยังเสริมสร้างกริธผ่านการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค นักศึกษาฝึกการรับมือกับความท้าทายและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Duckworth และคณะ (2007) ที่กล่าวว่า กริธ คือ ความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการบรรลุเป้าหมายระยะยาว การสะท้อน Self-Efficacy และการตั้งเป้าหมายร่วมกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างมีทิศทางและความมุ่งมั่นที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมครั้งที่ 4 “ปลูก Passion สู่การเป็นครู” มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจภายใน กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาค้นพบและเชื่อมโยง Passion ของตนเองกับทักษะและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาในการเป็นครู “ครูในฝัน” ผ่านการสร้าง Passion Roadmap ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยให้เห็นภาพความฝันของตนเองอย่างชัดเจน แต่ยังส่งเสริมให้เห็นว่าความสามารถพัฒนาได้ หากตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและพยายามอย่างต่อเนื่อง ตามแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ว่ากรอบความคิดแบบเติบโต เกิดขึ้นจากความเชื่อมั่นว่าเราสามารถพัฒนาความสามารถได้ผ่านการฝึกฝนและความพยายาม รวมทั้งการตั้งเป้าหมายระยะยาวที่มีแรงจูงใจจาก Passion และการสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการเป็นครู ทำให้นักศึกษามีความเพียรพยายามในการบรรลุเป้าหมาย แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของกริธ ตามแนวคิดของ Duckworth และคณะ (2007) ที่เน้นการมีความหลงใหลและความมุ่งมั่นในเป้าหมายระยะยาว

กิจกรรมครั้งที่ 5 ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครู ได้ฝึกการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน วัดผลได้ และมีความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของทั้งกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองและกรอบความคิดแบบเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป้าหมายนั้นมีแรงจูงใจจากภายในและเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของผู้เรียนในฐานะ “ว่าที่ครู” การใช้หลัก SMART Goals ในการกำหนดเป้าหมายส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักรู้ว่าความสำเร็จเกิดจากการวางแผนอย่างมีระบบมากกว่าการพึ่งพาความสามารถโดยกำเนิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2016) ที่เห็นว่าเมื่อบุคคลเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ เขาจะพยายามวางกลยุทธ์ที่เหมาะสมและปรับตัวเมื่อเผชิญอุปสรรค การออกแบบแผนปฏิบัติการส่วนบุคคลและการนำเสนอแผนต่อกลุ่มช่วยส่งเสริมการรับฟังความคิดเห็นและพัฒนาแผนอย่างเป็นรูปธรรม และการติดตามความก้าวหน้าของตนเองอย่างสม่ำเสมอ การเขียน Commitment Card และการพูดรอบวงเพื่อแบ่งปันเป้าหมายกับเพื่อน ช่วยให้นักศึกษารู้สึกมีพันธะสัญญาต่อเป้าหมาย และได้รับการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งมีผลต่อการยืนหยัดและไม่ยอมแพ้ ตามนิยามของกริถ ที่เสนอโดย Duckworth และคณะ (2007) คือ ความอดุสาหะและความหลงใหลในเป้าหมายระยะยาว กิจกรรมนี้เป็นการฝึกการตั้งเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ และเสริมสร้างความยืนหยัดผ่านกระบวนการคิด วางแผนอย่างเป็นระบบ นักศึกษาตระหนักรู้ว่าความสำเร็จในวิชาชีพครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับพรสวรรค์ แต่ขึ้นอยู่กับความพยายามอย่างมีทิศทาง

กิจกรรมครั้งที่ 6 ค้นพบตัวตน กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้งทั้งในแง่จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเติบโตตามแนวคิดของกรอบความคิดแบบเติบโต และองค์ประกอบของกริถ ในมิติของการรู้จักกำกับตนเองและไม่ยอมแพ้เมื่อพบข้อจำกัด กิจกรรมเริ่มต้นจากการใช้คำถามกระตุ้นคิดและการรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เคยภาคภูมิใจหรือเผชิญความท้าทาย เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดกระบวนการ Metacognition และ Self-Awareness และกิจกรรม Acceptance Journal ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกการเปิดใจรับฟังข้อเสนอแนะและมองเห็นตนเองจากมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งตามแนวคิดของ Rogers (1961) การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการเติบโตทางบุคลิกภาพ เพราะเมื่อบุคคลสามารถยอมรับความไม่สมบูรณ์ของตนเองได้ เขาจะพร้อมต่อการพัฒนาโดยไม่รู้สึกถูกคุกคาม นอกจากนี้การให้ผู้เรียนสะท้อนตนเองโดยใช้คำถาม เช่น “อะไรคือสิ่งที่ฉันภูมิใจ” และ “อะไรคือสิ่งที่ฉันยอมรับว่าต้องพัฒนา” ยังสอดคล้องกับแนวทางของ Dweck (2016) ที่ระบุว่าความสามารถในการมองเห็นโอกาสในการเรียนรู้จากข้อผิดพลาด หรือจากจุดที่ยังไม่สมบูรณ์ เป็นสิ่งที่แยกคนที่มี Growth Mindset ออกจาก Fixed Mindset ได้อย่างชัดเจน กิจกรรมนี้ช่วยสร้างการตระหนักรู้

ตนเองแบบลึกซึ้ง เปิดใจรับมุมมองใหม่ และเปลี่ยนการยอมรับตนเองให้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการเติบโต และการสร้างพลังใจต่อการเดินทางอย่างไม่ยอมแพ้ในบริบทของวิชาชีพครู

กิจกรรมครั้งที่ 7 เสริมจุดเด่น เติมเต็มจุดที่ต้องพัฒนา กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักวิเคราะห์ตนเองอย่างต่อเนื่องจากกิจกรรมก่อนหน้านี้ โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นผ่านสถานการณ์จำลอง (Role-play) ซึ่งเป็นวิธีส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต ผ่านหลักการ “พัฒนาตนจากจุดที่ยังไม่ดีพอ” ตามแนวคิดของ Dweck (2016) การเลือกทักษะเป้าหมาย และการแสดงบทบาทสมมติภายใต้ข้อจำกัด ช่วยเสริมกริยา ในด้าน “การไม่ยอมแพ้” เมื่อเผชิญอุปสรรคจำลอง ซึ่งสอดคล้องกับ Duckworth และคณะ (2007) ที่กล่าวว่า การฝึกซ้ำและการเผชิญกับความท้าทาย มีผลต่อการหล่อหลอมความพากเพียร กระบวนการให้ข้อเสนอแนะในกลุ่ม กิจกรรมนี้ส่งเสริมการฝึกฝน และเปิดรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดเป้าหมายระยะยาว

กิจกรรมครั้งที่ 8 จัดการตน บริหารเวลาสู่ความสำเร็จ กิจกรรมนี้มุ่งเสริมทักษะการกำกับตนเองและการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และส่งเสริมทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา ผ่านการวางแผนเชิงระบบและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามเป้าหมาย การวิเคราะห์ตาราง “24 ชั่วโมงของฉัน” ทำให้นักศึกษาตระหนักถึงพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมาย และฝึกการวางแผนใช้เวลาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มและรับข้อเสนอแนะ ทำให้เกิดแรงเสริมทางสังคม และการปรับเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Duckworth และคณะ (2007) ที่ว่า กริยา เกิดจากความพยายามระยะยาวที่มีการประเมินตนเอง และปรับตัวอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาเชื่อมโยงเป้าหมายเข้ากับพฤติกรรมรายวันอย่างเป็นรูปธรรม และฝึกการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง

กิจกรรมครั้งที่ 9 คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกการคิดเชิงบวก (Positive Thinking) และการปรับมุมมอง (Reframing) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา และเสริมสร้างพลังใจในการยืนหยัดตามแนวทางของกริยา การใช้ Mind Map เปลี่ยนมุมมองจากลบเป็นบวก ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการมองเห็นโอกาสในปัญหา ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Dweck (2006) ว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต มักมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ มากกว่าความล้มเหลวถาวร และการฝึกใช้ Positive Self-talk และกิจกรรมแลกเปลี่ยนวิธีคิดในการรับมือกับปัญหา เสริมทักษะการปรับตัว และการใช้ภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจ ดังที่ Seligman (2006) เสนอว่าการคิดบวกช่วยลดความเครียด เพิ่มพลังใจ และส่งผลต่อความยืดหยุ่นทางอารมณ์ รวมทั้งได้ออกแบบแนวทางเชิงบวกในสถานการณ์จริง และการสะท้อนร่วม

ในกลุ่ม ช่วยเสริมความมั่นใจและแรงสนับสนุนทางสังคม กิจกรรมนี้ส่งเสริมการคิดในทางบวกอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาแนวทางการเผชิญปัญหาอย่างสร้างสรรค์และไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

กิจกรรมครั้งที่ 10 คิดเป็น แก้ปัญหาได้ กิจกรรมนี้มุ่งส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ผ่านการเรียนรู้ IDEAL Model ซึ่งประกอบด้วย Identify, Define, Explore, Act, และ Look back กระบวนการที่ช่วยฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ปัญหาไม่ใช่ทางตัน แต่เป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต การใช้สถานการณ์จริงจากการเรียน/สอน และการทำงานกลุ่มในการออกแบบแผนแก้ไข สร้างการมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ ปรับวิธีคิด และรับฟังมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งส่งเสริมการมองความล้มเหลวเป็นเพียงกระบวนการหนึ่งในการพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของ Duckworth และคณะ (2007) ว่า กริทธิ ไม่ได้แปลว่า “อดทนแบบดื้อรั้น” แต่หมายถึงการปรับกลยุทธ์อย่างมีเป้าหมายภายใต้การยืนหยัดต่อเป้าหมายระยะยาว กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษามองปัญหาอย่างเป็นระบบ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ยึดหยุ่นกับสถานการณ์ และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค

กิจกรรมครั้งที่ 11 เรียนรู้จากความล้มเหลว สู่อำนาจสำเร็จ กิจกรรมนี้ช่วยเปลี่ยนมุมมองของนักศึกษาต่อ “ความล้มเหลว” จากสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ไปสู่สิ่งที่ควร “เผชิญและเรียนรู้” ซึ่งสะท้อนแนวคิดของกรอบความคิดแบบเติบโตอย่างชัดเจน ว่าความล้มเหลวคือจุดเริ่มต้นของการพัฒนา ไม่ใช่จุดจบ (Dweck, 2016) การเล่าประสบการณ์ตนเอง การวิเคราะห์กรณีศึกษา และการร่วมกันออกแบบแนวทางแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์, ไตร่ตรอง และปรับกลยุทธ์ ซึ่งเป็นแนวคิดของทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธิ ตามที่ Duckworth และคณะ (2007) เน้นว่าคนที่มีความกริทธิ ไม่ใช่คนที่ล้มเหลว แต่เป็นคนที่ล้มแล้ว “ลุกได้เร็วและเรียนรู้จากมัน” กิจกรรมนี้หล่อหลอมทัศนคติใหม่ที่มีมองความล้มเหลวอย่างเข้าใจ ฝึกการปรับตัวเมื่อผิดพลาด และเตรียมพร้อมเชิงจิตใจเพื่อไม่ยอมแพ้

กิจกรรมครั้งที่ 12 อุตสาหะสู้เป้าหมาย: ความพยายามคือคำตอบ กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเรื่อง ความพยายาม ว่าเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จ มากกว่าความสามารถที่มีแต่กำเนิด ซึ่งสะท้อนแนวคิดของกรอบความคิดแบบเติบโตอย่างชัดเจนว่า ความสามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนและความเพียร (Dweck, 2016) ผ่านกิจกรรมการสร้างสะพานแห่งความพยายาม เป็นกิจกรรมที่แปลงเป้าหมายระยะยาวให้กลายเป็นผลงานรูปธรรมภายใต้ข้อจำกัด ซึ่งช่วยฝึกกริทธิทั้ง ความหลงใหลและความอุตสาหะ ตามนิยามของ Duckworth และคณะ (2007) โดยเฉพาะในมิติของ ความอุตสาหะ ช่วงการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายขณะสร้างสะพาน นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยให้นักศึกษาได้ฝึก “การไม่ยอมแพ้เมื่อแผนแรกไม่ประสบผลสำเร็จ”

ซึ่งสะท้อนคุณลักษณะของผู้ที่มีกิริยสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) อธิบายว่า บุคคลที่มีกิริยสูงมีความอดทนและสามารถพยายามซ้ำได้แม้จะล้มเหลวในความพยายามก่อนหน้านี้ กิจกรรมนี้จึงเกี่ยวข้องกับความพยายามอย่างต่อเนื่องคือหัวใจของการเติบโต ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักความอดทน การปรับตัว และการมุ่งมั่นสู่เป้าหมายโดยไม่ย่อท้อ

กิจกรรมครั้งที่ 13 แรงบันดาลใจจากครุต้นแบบ กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกตแบบอย่างเชิงบวก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเสริมสร้างแรงบันดาลใจและการเห็นแบบแผนของการเป็นครูที่ดีในอนาคต ทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนปรับเป้าหมายตนเองอย่างมีความหมาย ซึ่งสะท้อนหลักการของกรอบความคิดแบบเติบโต ที่เชื่อว่าเราสามารถเติบโตและพัฒนาได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น (Dweck, 2016) การวิเคราะห์คุณลักษณะเด่นของครุต้นแบบและนำแนวคิดนั้นมาประยุกต์ออกแบบกิจกรรมการสอนของตนเอง ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกการนำความคิดมาสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นลักษณะของกิริยในมิติของความหลงใหลในเป้าหมายระยะยาว และการพยายามพัฒนาตนเองต่อเนื่อง (Duckworth และคณะ, 2007) การทดลองสอนและรับข้อเสนอแนะจากเพื่อน และผู้สอนยังเป็นการฝึกเปิดใจต่อ feedback และแสดงถึงการเรียนรู้จากความพยายามและการลองผิดลองถูก กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ผ่านแบบอย่าง เสริมเป้าหมายในตน และเกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในฐานะครู

กิจกรรมครั้งที่ 14 สรุปรบทเรียนและก้าวสู่การเป็นครูมืออาชีพ กิจกรรมสุดท้ายนี้เป็นกระบวนการสะท้อนผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทบทวนเส้นทางการพัฒนาตนเองตลอด 13 ครั้งที่ผ่านมา พร้อมจัดทำแผนพัฒนาตนเองทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กิจกรรมดังกล่าวสะท้อนถึงพฤติกรรมของผู้มีกรอบความคิดแบบเติบโต ตามแนวคิดของ Dweck (2016) ที่ระบุว่า บุคคลที่เชื่อว่าตนสามารถพัฒนาได้ จะมีแนวโน้มวางแผน เตรียมตัว และเดินหน้าสู่เป้าหมายอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ การจัดทำ Mind Map ร่วมกับกลุ่มช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนร่วม ซึ่งเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนมุมมอง สรุปสาระสำคัญ และเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนในกลุ่ม นอกจากนี้การเขียนข้อความให้กำลังใจถึงตนเองในอนาคต และการถ่ายทอดแรงบันดาลใจแก่เพื่อนร่วมชั้น ยังเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมความตั้งใจระยะยาว อันเป็นแก่นสำคัญของกิริยโดยเฉพาะในมิติของความหลงใหลในเป้าหมาย ตามที่ Duckworth และคณะ (2007) อธิบายว่าความหลงใหลในเป้าหมายเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถรักษาความมุ่งมั่นและไม่ละทิ้งความพยายาม แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคระหว่างทาง

ภายหลังการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 14 ครั้ง พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมรูปแบบฯ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกทั้งด้านกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริย ผ่านการเขียน

สะท้อนผลการเรียนรู้หลังการเข้าร่วมกิจกรรม ในด้านกรอบความคิดแบบเติบโต นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความเชื่อเพิ่มขึ้นว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการประกอบวิชาชีพครูเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝน ประสบการณ์ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นักศึกษามองความผิดพลาดและอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้มากกว่าความล้มเหลว ซึ่งสะท้อนถึง การเปลี่ยนแปลงมุมมองจากการยึดติดกับผลลัพธ์ไปสู่การให้คุณค่ากับกระบวนการเรียนรู้ การเปิดรับ ประสบการณ์ใหม่ ๆ การขอคำแนะนำ และการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ ลักษณะดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโตที่เน้นความเชื่อว่าศักยภาพของบุคคลสามารถ พัฒนาได้จากความพยายามและการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักศึกษายังสะท้อนถึงการมีเป้าหมายที่ชัดเจน ในการเป็นครู การตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของครูในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการ จิตใจ และสังคม รวมถึงการมีทัศนคติเชิงบวกต่อวิชาชีพครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มีส่วนช่วยส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นครู และการมองตนเองเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ในด้านกริยา ผลการสะท้อนผลการเรียนรู้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในวิชาชีพครู เพิ่มขึ้น สามารถรักษาความตั้งใจและความพยายามได้แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรค ความกดดัน หรือ ความล้มเหลว นักศึกษาแสดงให้เห็นถึงความอดทน การไม่ยอมแพ้ และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยนำข้อผิดพลาดมาใช้เป็นบทเรียนในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น เห็นคุณค่าของความพยายามในระยะยาว และสามารถจัดการกับ การเปลี่ยนแปลงในบริบทวิชาชีพครูได้อย่างยืดหยุ่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นภายใต้กิจกรรมตาม รูปแบบการจัดการเรียนรู้ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา โดยนักศึกษาสะท้อนว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเปิดรับข้อเสนอแนะ และการเรียนรู้จาก ความสำเร็จของเพื่อนและครูต้นแบบช่วยเพิ่มแรงบันดาลใจ ความมั่นใจ และความสามารถใน การพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ การทำงานเป็นทีมยังช่วยเสริมสร้างวินัยในตนเอง การบริหารเวลา และความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของครูในศตวรรษที่ 21

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินกิจกรรมทั้ง 14 ครั้งของการวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีความสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ Poe และคณะ (2021) ที่ศึกษาผลของกิจกรรมการสะท้อนตนเองและการวางแผน ในระดับอุดมศึกษา โดยพบว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวมีพัฒนาการด้านความคิดเชิงบวก เปิดรับความท้าทาย และมีความสามารถในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนชีวิตได้อย่างเป็นระบบ มากยิ่งขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโต อย่างชัดเจน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับกิจกรรมครั้งที่ 2, 5 และ 6 ของการศึกษานี้ ที่มุ่งเน้น การปรับมุมมองตนเอง การตั้งเป้าหมายแบบ SMART และการรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้

ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paunesku และคณะ (2015) ซึ่งระบุว่า การจัดกิจกรรมแบบ Growth Mindset Intervention ที่เน้นการให้ความหมายกับความพยายามและการยอมรับความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ สามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายในของผู้เรียน และส่งผลต่อพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ กิจกรรมครั้งที่ 1, 11 และ 12 ของการวิจัยนี้ จึงถูกออกแบบเพื่อปรับทัศนคติของผู้เรียนต่อความล้มเหลว และส่งเสริมให้ตระหนักว่าความพยายามเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ ขณะเดียวกัน งานวิจัยของ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) ชี้ให้เห็นว่ากริธ สามารถพัฒนาได้ผ่านกระบวนการฝึกฝนการตั้งเป้าหมายระยะยาวและการอดทนต่อความยากลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเป้าหมายเหล่านั้นเข้ากับอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมครั้งที่ 4, 10 และ 14 ของการวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความหลงใหลและความอดสาห์ผ่านการตั้งเป้าหมายและการเชื่อมโยงกับบทบาทความเป็นครูของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังพบความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhao และคณะ (2020) ซึ่งศึกษาการจัดกิจกรรมในลักษณะ Growth-Oriented Tasks ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมพฤติกรรมไม่ยอมแพ้และความพากเพียรของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมครั้งที่ 7, 8 และ 9 ของการวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะผ่านสถานการณ์จำลอง การจัดการเวลา และการคิดเชิงบวกในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู

นอกจากผลงานวิจัยครั้งนี้จะมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาในหลายประเด็นแล้ว ยังมีข้อค้นพบใหม่ที่แตกต่างจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ในหลายประการ กล่าวคือ

ประการแรก คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนและต่อเนื่อง 14 ครั้ง ที่มุ่งส่งเสริมทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธควบคู่กัน โดยกิจกรรมถูกจัดวางในรูปแบบที่เป็นระบบ ตั้งแต่ขั้นการจุดประกายเป้าหมาย การลงมือปฏิบัติ การสะท้อนผล ไปจนถึงการวางแผนเพื่อการเติบโตในระยะยาว เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น งานวิจัยของ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) และ Zhao และคณะ (2020) พบว่า งานวิจัยดังกล่าวมุ่งเน้นการส่งเสริมกริธเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความพากเพียร ความอดทน และความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายระยะยาวของผู้เรียนผ่านกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิดการไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค อีกทั้งส่วนใหญ่มุ่งศึกษาผลของการส่งเสริมกริธในกลุ่มตัวอย่างทั่วไป ในขณะที่งานวิจัยครั้งนี้มุ่งส่งเสริมทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริธควบคู่กัน และศึกษาในกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูโดยเฉพาะ

ประการที่สอง ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการแนวคิดจากหลากหลาย ได้แก่ กรอบความคิดแบบเติบโต กริธ การกำกับตนเองในการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เข้าด้วยกัน ในแต่ละกิจกรรมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

ทางสังคม การสะท้อนร่วมกัน การเปิดรับข้อเสนอแนะ และการฝึกคิดเชิงบวกผ่านสถานการณ์ที่จำลองจากบริบทของวิชาชีพครูจริง การบูรณาการดังกล่าวช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนครอบคลุมทั้งการพัฒนาระดับบุคคลและการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยในต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของ Eskreis-Winkler และคณะ (2014) และ Zhao และคณะ (2020) ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมความผูกพันและการตั้งเป้าหมายในมิติของกริยาเป็นหลัก ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นแนวทางการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและการกำกับตนเองในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับบริบทวิชาชีพครูจริง การออกแบบกิจกรรมในลักษณะนี้ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการกำกับตนเอง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการรับมือกับความท้าทายอย่างเป็นรูปธรรม

แม้ว่าจะเริ่มมีงานวิจัยที่บูรณาการการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาเข้าด้วยกัน อาทิ งานวิจัยของ Sigmundsson และคณะ (2024) ในประเทศนอร์เวย์ และ Nguyen และ Phan (2021) ในประเทศเวียดนาม แต่ยังคงอยู่ในระยะเริ่มต้น และเน้นบริบทเฉพาะกลุ่ม เช่น การเรียนในชั้นเรียนทั่วไป ยังมิได้เชื่อมโยงกับบทบาทและอัตลักษณ์ในวิชาชีพครูโดยตรง ดังนั้นข้อค้นพบที่แตกต่างของงานวิจัยนี้จึงอยู่ที่การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ ทั้งทางแนวคิด โครงสร้างกิจกรรม และบริบทของผู้เรียน โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูในประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะทางด้านบทบาท ความคาดหวังทางสังคม และเป้าหมายทางวิชาชีพที่แตกต่างจากบริบทตะวันตก งานวิจัยนี้จึงเติมเต็มช่องว่างในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครูและเสนอแนวทางการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของการผลิตครูในบริบทไทยได้

ดังนั้นผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการฯ ที่พัฒนาขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในการส่งเสริมการพัฒนาตนเองจากภายใน ความเชื่อในศักยภาพตนเอง และความสามารถในการยืนหยัดต่ออุปสรรค การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลจากกระบวนการสร้างความเชื่อใหม่เกี่ยวกับตนเองผ่านการมีประสบการณ์ตรงในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโต การจัดกิจกรรมที่มีโครงสร้างชัดเจน มีเป้าหมาย และมีการสะท้อนผลอย่างต่อเนื่อง จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาทั้งกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันผลิตครูสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะวิชาชีพครู เช่น รายวิชาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน หรือจิตวิทยาสำหรับครู เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยา

2. หลักสูตรการผลิตครูสามารถบูรณาการแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาวิชาชีพครูมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะคิดเชิงบวก และความสามารถในการเผชิญกับความท้าทายทางวิชาชีพครู

3. งานแนะแนวในมหาวิทยาลัยสามารถใช้ผลการวิจัยนี้เพื่อออกแบบกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริม กรอบความคิดแบบเติบโต และกริยา เช่น การฝึกตั้งเป้าหมายระยะยาว การจัดกิจกรรมสะท้อนตนเอง และการเสริมแรงบันดาลใจในอาชีพครู เพื่อพัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่พร้อมต่อการเรียนรู้และเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อส่งเสริมและทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน ก่อนดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เช่น การทำกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรู้จักกันมากขึ้น การสร้างความคุ้นเคยจะช่วยเสริมสร้างความไว้วางใจและความมั่นใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ควรมีการติดตามผลหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระยะเวลา 3 เดือน, 6 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อตรวจสอบว่าแนวคิดที่ได้พัฒนาขึ้นยังคงอยู่หรือไม่ และมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ในระยะยาวอย่างไร

4. ควรจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 3 และ 4 เพื่อสร้างความพร้อมที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานจริงในวิชาชีพครู

5. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ เช่น ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ หรือขั้นมุ่งสู่การเติบโต เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในแนวคิดและพฤติกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู

6. ควรขยายการศึกษาไปยังนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยจากภูมิภาคต่าง ๆ และสถาบันการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในบริบทที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- Ajrina, A., และ Safitri, S. (2023). Self-Regulated Learning, Growth Mindset and Students' Grit in Career Preparation. *Psikostudia: Jurnal Psikologi*, 12(2), 231-238.
- Alhadabi, A., และ Karpinski, A. C. (2020). Grit, self-efficacy, achievement orientation goals, and academic performance in University students. *International Journal of Adolescence and Youth*, 25(1), 519-535.
- Anderson, M. J. (2022). *Strategies to Teach Grit and Perseverance to Students with Special Needs Through the Growth Mindset* [Master's thesis, Bethel University]. Spark Repository. <https://spark.bethel.edu/etd/830>
- Arntz, M., Gregory, T., และ Zierahn, U. (2016). *The risk of automation for jobs in OECD countries: A comparative analysis*. OECD Publishing.
- Bandura, A. (1991). Social cognitive theory of self-regulation. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2), 248-287.
- Baraquia, L. (2020). Development of a Teacher Grit Scale (TGS): Predicting the performance of educators in the Philippines. *Baraquia, L.(2020). Development of a Teacher Grit Scale (TGS): Predicting the performance of educators in the Philippines. The New Educational Review*, 60(2), 165-177.
- Baruch-Feldman, C. (2017). *The grit guide for teens: A workbook to help you build perseverance, self-control, and a growth mindset*. New Harbinger Publications.
- Bashant, J. (2014). Developing grit in our students: Why grit is such a desirable trait, and practical strategies for teachers and schools. *Journal for Leadership and Instruction*, 13(2), 14-17.
- Blackwell, L. S., Trzesniewski, K. H., และ Dweck, C. S. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. *Child development*, 78(1), 246-263.
- Burgoyne, A., และ Macnamara, B. (2020). The reliability and validity of the mindset assessment profile tool. *Social and Personality Psychology Compass*, e12723.

- Canning, E. A., Muenks, K., Green, D. J., และ Murphy, M. C. (2019). STEM faculty who believe ability is fixed have larger racial achievement gaps and inspire less student motivation in their classes. *Science advances*, 5(2), eaau4734.
- Cho, H.-K., และ Kim, B. (2022). Effect of nurses' grit on nursing job performance and the double mediating effect of job satisfaction and organizational commitment. ใน *Healthcare* (Vol. 10, 396). MDPI.
- Clark, K. N., Dorio, N. B., Eldridge, M. A., Malecki, C. K., และ Demaray, M. K. (2020). Adolescent academic achievement: A model of social support and grit. *Psychology in the Schools*, 57(2), 204-221.
- Clark, K. N., และ Malecki, C. K. (2019). Academic Grit Scale: Psychometric properties and associations with achievement and life satisfaction. *Journal of school psychology*, 72, 49-66.
- Claro, S., Paunesku, D., และ Dweck, C. S. (2016). Growth mindset tempers the effects of poverty on academic achievement. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 113(31), 8664-8668.
- Duckworth, A. (2019). Grit: Why passion and resilience are the secrets to success. *NIDA Journal of Language and Communication*, 24(35), 105-106.
- Duckworth, A., และ Gross, J. J. (2014). Self-control and grit: Related but separable determinants of success. *Current directions in psychological science*, 23(5), 319-325.
- Duckworth, A. L. (2016). *Grit: The power of passion and perseverance*. Scribner.
- Duckworth, A. L., Peterson, C., Matthews, M. D., และ Kelly, D. R. (2007). Grit: perseverance and passion for long-term goals. *Journal of personality and social psychology*, 92(6), 1087-1101.
- Duckworth, A. L., และ Quinn, P. D. (2009). Development and validation of the Short Grit Scale (GRIT-S). *Journal of personality assessment*, 91(2), 166-174.
- Duckworth, A. L., และ Seligman, M. E. (2005). Self-discipline outdoes IQ in predicting academic performance of adolescents. *Psychological science*, 16(12), 939-944.
- Dweck, C. S. (2016). *Mindset: The new psychology of success*. Ballantine Book.

- Dweck, C. S., Chiu, C.-y., และ Hong, Y.-y. (1995). Implicit theories and their role in judgments and reactions: A word from two perspectives. *Psychological inquiry*, 6(4), 267-285.
- Dweck, C. S., และ Leggett, E. L. (1988). A social-cognitive approach to motivation and personality. *Psychological review*, 95(2), 256–273.
- Dweck, C. S., และ Master, A. (2009). Self-Theories and Motivation: Students' Beliefs about Intelligence. In K. Wentzel และ A. Wigfield (Eds.), *Handbook of Motivation at School* (pp. 123-140). Routledge.
- Dweck, C. S., และ Yeager, D. S. (2019). Mindsets: A view from two eras. *Perspectives on Psychological science*, 14(3), 481-496.
- Eskreis-Winkler, L., Shulman, E. P., Beal, S. A., และ Duckworth, A. L. (2014). The grit effect: Predicting retention in the military, the workplace, school and marriage. *Frontiers in psychology*, 5, 36.
- Fronozo, C. E., King, R. B., Nalipay, M. J. N., และ Mordeno, I. G. (2022). Mindsets matter for teachers, too: Growth mindset about teaching ability predicts teachers' enjoyment and engagement. *Current Psychology*, 41(8), 5030-5033.
- Goodwin, B., และ Miller, K. (2013). Grit+ talent= student success. *Educational Leadership*, 71(1), 74-76.
- Hacisalihoglu, G., Stephens, D., Stephens, S., Johnson, L., และ Edington, M. (2020). Enhancing undergraduate student success in STEM fields through growth-mindset and grit. *Education Sciences*, 10(10), 279.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., และ Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Pearson.
- Hattie, J., และ Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of educational research*, 77(1), 81-112.
- Hoerr, T. R. (2019). Fostering grit. *Exchange*, 24(1), 16-18.
- Johnson, D. W., และ Johnson, R. T. (2017). Cooperation and the use of technology. In R. E. Mayer และ P. A. Alexander (Eds.), *Handbook of Research on Learning and Instruction* (2nd ed.). Routledge.

- Johnson, D. W., Johnson, R. T., and Stanne, M. B. (2000). *Cooperative learning methods: A meta-analysis*. University of Minnesota.
- Joyce, B., and Weil, M. (2002). *Models of teaching* (6th ed.). Allyn & Bacon.
- Kalesnikava, V. A., Ekey, G. P., Ko, T. M., Shackelford, D. T., and Mezuk, B. (2019). Grit, growth mindset and participation in competitive policy debate: Evidence from the Chicago Debate League. *Educational Research and Reviews*, 14(10), 358-371.
- Karlen, Y., Merki, K. M., and Ramseier, E. (2019). Positively challenging learners: A study on teachers' beliefs about learning and their practice of challenging students. *Learning and Instruction*, 60(1), 103-114.
- Locke, E. A., and Latham, G. P. (2002). Building a practically useful theory of goal setting and task motivation: A 35-year odyssey. *American psychologist*, 57(9), 705-717.
- Mertler, C. A., and Reinhart, R. L. (2017). *Advanced and multivariate statistical methods: Practical application and interpretation* (5th ed.). Pyrczak Publishing.
- Mirza, T., Yasmeen, R., and Mahboob, U. (2021). Nurturing Grit among Medical Students. *Pakistan Journal of Medical Sciences*, 37(5), 1512-1516.
- Nastiti, N. P., Wahidah, F. R., Wulandari, D. A., and Grafiyana, G. A. (2022). The role of a growth mindset on grit among teachers of senior high school in Purwokerto. *Education, Sustainability & Society*, 5(1), 28-31.
- Nguyen, T. T. T., and Phan, T. T. (2021). *Vietnamese high-school EFL learners' language mindsets: Exploring the impact of demographic factors*. ResearchGate.
- Nota, L., Soresi, S., and Zimmerman, B. J. (2004). Self-regulation and academic achievement and resilience: A longitudinal study. *International journal of educational research*, 41(3), 198-215.
- Nottingham, J. A., and Larsson, B. (2019). *Challenging mindset: Why a growth mindset makes a difference in learning and what to do when it doesn't challenging mindset*. Corwin.

- OECD. (2019). *OECD Employment Outlook 2019: The Future of Work*. OECD Publishing.
- Padır, M. A., and Vangölü, M. S. (2023). Implicit theory of intelligence: Growth mindset. *Psikiyatri ve Genel Yaklaşımlar*, 15(3), 451-457.
- Pallant, J. (2013). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS* (5th ed.). McGraw-Hill Education.
- Park, D., Tsukayama, E., Yu, A., and Duckworth, A. L. (2020). The development of grit and growth mindset during adolescence. *Journal of Experimental Child Psychology*, 198, 104889.
- Paunesku, D., Walton, G. M., Romero, C., Smith, E. N., Yeager, D. S., and Dweck, C. S. (2015). Mind-set interventions are a scalable treatment for academic underachievement. *Psychological science*, 26(6), 784-793.
- Pintrich, P. R. (2004). A conceptual framework for assessing motivation and self-regulated learning in college students. *Educational psychology review*, 16(4), 385-407.
- Poe, L. F., Brooks, N. G., Korzaan, M., Hulshult, A. R., and Woods, D. M. (2021). Promoting Positive Student Outcomes: The Use of Reflection and Planning Activities with a Growth-Mindset Focus and SMART Goals. *Information Systems Education Journal*, 19(4), 13-22.
- Portnoy, G. A., Relyea, M. R., Decker, S., Shamaskin-Garroway, A., Driscoll, M., Brandt, C. A., and Haskell, S. G. (2018). Understanding gender differences in resilience among veterans: Trauma history and social ecology. *Journal of Traumatic Stress*, 31(6), 845-855.
- Robertson-Kraft, C., and Duckworth, A. L. (2014). True grit: Trait-level perseverance and passion for long-term goals predicts effectiveness and retention among novice teachers. *Teachers College Record*, 116(3), 1-27.
- Rogers, C. R. (1961). *On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy*. Houghton Mifflin.

- Rusdi, M., Purwaningrum, E. K., และ Ramadhan, Y. A. (2023). The effect of grit on the work engagement of the millennial generation. *Jurnal Ilmiah Psikologi Terapan*, 11(1), 1-6.
- Schunk, D. H., และ Greene, J. A. (2018). *Handbook of self-regulation of learning and performance* (2nd ed.). Routledge.
- Schunk, D. H., และ Zimmerman, B. J. (2011). *Handbook of self-regulation of learning and performance*. Routledge.
- Seligman, M. E. P. (2006). *Learned optimism: How to change your mind and your life*. ใน. Vintage Books.
- Shanbhag, D. V., Baligar, P., และ Joshi, G. (2020). Development of non-cognitive skills in first-year engineering education. *Procedia Computer Science*, 172, 585-590.
- Sigmundsson, H., Hauge, H., Leversen, J. S., และ Haga, M. (2024). *I CAN intervention to increase grit and growth mindset: exploring the intervention for 15-year-olds Norwegian adolescents*. *Frontiers in Education*.
- Silver, D., และ Stafford, D. (2017). *Teaching Kids to Thrive: Essential Skills for Success*. Corwin.
- Slavin, R. E. (2011). Instruction based on cooperative learning. *Handbook of Research on Learning and Instruction*, 4(2), 12-23.
- Sturman, E. D., และ Zappala-Piemme, K. (2017). Development of the grit scale for children and adults and its relation to student efficacy, test anxiety, and academic performance. *Learning and Individual Differences*, 59, 1-10.
- Sun, J. (2022). Grit and resilience as predictors of creativity among Chinese English as a foreign language teachers. *Frontiers in psychology*, 13, 923313.
- Thaler, L. K., และ Koval, R. (2015). *Grit to great: How perseverance, passion, and pluck take you from ordinary to extraordinary*. Crown Currency.
- Wahidah, F. R. N., และ Royanto, L. R. (2021). Growth Mindset Leads Grittier Students. *Sains Humanika*, 13(2-3), 89-94.
- Widodo, W. (2021). Enhancing teachers' professional competence through grit, personality, and creativity. *Management Science Letters*, 11(1), 129-138.

- Wolters, C. A., และ Hussain, M. (2015). Investigating grit and its relations with college students' self-regulated learning and academic achievement. *Metacognition and Learning*, 10(3), 293-311.
- World Economic Forum. (2021). *The Future of Jobs Report 2020*.
https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf
- Yeager, D. S., และ Dweck, C. S. (2012). Mindsets that promote resilience: When students believe that personal characteristics can be developed. *Educational psychologist*, 47(4), 302-314.
- Zhang, T., Park, D., Ungar, L. H., Tsukayama, E., Luo, L., และ Duckworth, A. L. (2022). The development of grit and growth mindset in Chinese children. *Journal of Experimental Child Psychology*, 221, 105450.
- Zhao, Y., Wang, L., และ Chen, H. (2020). Developing grit through growth-oriented tasks: Effects of environment and task structure on perseverance. *Journal of Educational Psychology*, 112(5), 849–862.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory into Practice*, 41(2), 64-70.
- กุลิศรา จิตรขณาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลสุมา ยกฐ. (2561). *การศึกษาและเสริมสร้างกรอบคิดของงานของนักศึกษาวิชาชีพครู*, [วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/856/1/gs561120003.pdf>
- จิตภา ศิริพรรณ. (2563). *การพัฒนาแบบวัดกิริสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น* [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chula digital Collections. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4150/>
- ฉันทนา วิริยะเวชกุล. (2559). *เทคนิคการสอนสำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชวาล ศิลปะกิจ, รสสุคนธ์ ชมชื่น, และ อรวรรณ ศิลปะกิจ. (2558). ความตรงของแบบวัดชุดความคิด. *วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย*, 23(3), 166-174.

- ชูศรี วงศ์รัตน์, และ องอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์:
แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงควิทย์ แสนทอง. (2563). *Growth Mindset* พัฒนาตัวเองให้สำเร็จแบบก้าวกระโดด. ดีเซมเบอรี.
ทิตินา แคมมณี. (2564). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 25). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพจน์ โพธิ์มัคร. (2560). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริท (Grit) ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม [ปริญญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. DSpace at Mahasarakham University.
<http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/434>
- นันทน์ภัส ล้มสันติธรรม. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STEM เพื่อส่งเสริมกรอบแนวคิด
และความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น [ปริญญานิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot
University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/215>
- บรีอก, แอนนี. (2565). คู่มือออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้าง Growth mindset = The growth
mindset coach : a teacher's month-by-month handbook for empowering
students to achieve. บุ๊คสเคป.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). เอสพรีนติ้ง
ไทย แฟคตอรี.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2548). การสอนแบบบูรณาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาพพิมพ์.
- เบญจรัตน์ จงจำรัสพันธ์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างความหวังและสุขภาวะองค์กร โดย
ความเพียรและความเครียดเป็นตัวแปรกำกับ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chula Digital Collections. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/52487/>
- ปวิศ ไชยลาโก. (2562). อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของ
นักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chula Digital Collections.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/9157/>
- ปวีณา อ่อนใจเอื้อ. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบ
เจริญเติบโตของนิสิตสาขาวิชาชีพครู. *Journal of Industrial Education*, 18(2), 21-30.

- พยุงค์ศักดิ์ แก่นจันทร์. (2563). คนเป็นผู้นำ เขาคิดแบบไหน? *The Mindset of succes*. พิมพ์ดี.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2560). ทักษะ 7C ของครู 4.0. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนทกานต์ เมฆรา. (2561). การศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้าง
 กริยาของนักเรียนสายอาชีพในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1 จังหวัดเชียงใหม่
 [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot
 University. <https://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/418/1/gs561120005.pdf>
- มานิกา วิเศษสาธิต, ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง, รพีภรณ์ เปี่ยมพืช, และ จุฑามาส สรุประเสริฐ. (2565). การพัฒนา
 แบบวัด GROWTH MINDSET สำหรับครูผู้สอนวิทยาการคำนวณ. *วารสารศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 24(2), 232-247.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2557). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 นามมีบุ๊คส์.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี, ปริญญ์ กิจรุ่งเรือง, และ อรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 12).
 เพชรเกษมพรินติ้ง.
- วิจารณ์ พานิช. (2559). เลี้ยงลูก ยิ่งใหญ่. เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ. (2566). การพัฒนากรอบความคิด Growth mindset.
<https://pubhtml5.com/tdpk/whwk/>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2563). ข้อค้นพบจาก PISA 2018 เกี่ยวกับ
 กรอบกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) 49. <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2020-49/>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *เรียนรู้บูรณาการ*. โรงพิมพ์
 ครูสภาลาดพร้าว.
- สิริพัทธ์ เจริญโรจน์. (2548). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. บุ๊ค พอยด์.
- โสธิดา ผูกสุวรรณ, คมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์, ศิริไชย หงษ์สงวนศรี, และ วรณา กลกิจโกวินท. (2564).
 ความสัมพันธ์ระหว่างความวิริยะอุตสาหะกับความเป็นมืออาชีพทางการแพทย์ในนักศึกษา
 แพทย์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 66(1), 81-96.
- อัษฎา พลอยโสภณ. (2564). นักศึกษาครูกับการพัฒนากรอบแนวคิดแบบเติบโต. *วารสาร
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 3(2), 115-130.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2563). *Growth Mindset เทคนิคการดึงศักยภาพเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน Series 1*. เอส อาร์ เซ็นเตอร์.

แองเจลา ดักเวิร์ธ. (2562). *Grit: The Power of Passion and Perseverance สิ่งที่ต้องมี...เมื่อคุณไม่มีแต่ต่อสู้ในชีวิต*. วีเลิร์น.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษานิยาม ลักษณะและแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกริทธของนักศึกษาวิชาชีพครู

- 1) ผศ.ดร.ปวีณา อ่อนใจเชื้อ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2) ผศ.ดร.อารยา ปิยะกุล ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 3) รศ.ดร.ประยุทธ ไทยธานี สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- 4) รศ.ดร.พัชรภรณ์ ศรีสวัสดิ์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 5) รศ.ดร.สกล วรเจริญศรี ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 6) ผศ.ดร.สิริรัตน์ นาคน กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- 7) ผศ.ดร.สิรินาถ จงกลกลาง กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

- 1) ผศ.ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ศูนย์พัฒนาศักยภาพมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2) ผศ.ดร.วรางคณา โสมะนันท์ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 3) รศ.ดร.สกล วรเจริญศรี ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 4) ผศ.ธนวัฒน์ ธิติธนานันท์ กลุ่มวิชาการวัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- 5) ผศ.นันทกา ปรีดาศักดิ์ อดีตคณบดี คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู**

- 1) ผศ.ดร.ปวีณา อ่อนใจเชื้อ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2) ผศ.ดร.กาญจนา สุทธิเนียม สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 3) รศ.ดร.ประยุทธ ไทยธานี สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- 4) ผศ.ดร.มินตรา ศักดิ์ดี สาขาวิชาเทคนิคศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- 5) ผศ.ดร.สิริรัตน์ นาคิน กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโตสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อ ที่	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
2	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
3	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
4	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
5	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
6	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
7	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
8	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
9	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
10	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
11	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
12	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
13	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
14	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
15	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
16	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
17	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
18	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
19	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
20	1	1	0	1	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
21	1	0	-1	1	1	0.4	ผ่านเกณฑ์
22	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
23	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
24	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
25	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
26	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
27	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
28	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อ ที่	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
29	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
30	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
31	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
32	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
33	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
34	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
35	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
36	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
37	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
38	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
39	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
40	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ เกณฑ์การพิจารณาใช้ค่าดัชนีสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดกิริห์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อ ที่	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
2	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
3	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
4	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
5	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
6	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
7	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
8	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
9	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
10	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
11	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
12	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
13	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
14	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
15	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
16	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
17	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
18	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
19	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
20	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
21	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
22	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
23	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
24	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
25	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
26	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
27	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
28	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
29	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
30	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
31	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
32	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
33	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
34	1	1	1	0	1	0.8	ผ่านเกณฑ์
35	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
36	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
37	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
38	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
39	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์
40	1	1	1	1	1	1	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ เกณฑ์การพิจารณาใช้ค่าดัชนีสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตาราง 27 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

รายการประเมิน		ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		1	2	3	4	5	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านการนำแนวคิดและทฤษฎีมาสังเคราะห์รูปแบบ									
1	แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในรูปแบบ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.1 แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning)								
	1.2 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)								
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ									
2	หลักการของรูปแบบ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4	เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
5	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	ขั้นที่ 1 จุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision)								
	ขั้นที่ 2 ลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success)								
	ขั้นที่ 3 สะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate)								
	ขั้นที่ 4 มุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth)								

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
6 ระบบสังคม	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
6.1 บทบาทผู้สอน								
6.2 บทบาทนักศึกษา								
7 ระบบสนับสนุน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
7.1 การสนับสนุนจากผู้สอน								
7.2 การสนับสนุนจากเพื่อน								
8 การประเมินรูปแบบ	5	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
รวม						4.85	0.29	มากที่สุด

ตาราง 28 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกรีทของนักศึกษาวิชาชีพครู

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรมรายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1	การปฐมนิเทศ								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
	5) สื่อการสอน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
	6) การวัดและการประเมินผล	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	7) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	รวม						4.6	0.51	มากที่สุด
2	เปลี่ยนความคิดสู่การเติบโต								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรมรายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	รวม						4.67	0.49	มากที่สุด
3	เชื่อมั่นในตนเอง ก้าวไปอย่างมั่นใจ								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	รวม						4.75	0.47	มากที่สุด
4	ปลูก Passion สู่การเป็นครู								
	1) สาระสำคัญ	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.447	มากที่สุด
	รวม						4.82	0.39	มากที่สุด
5	ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

ตาราง 28 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรมรายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	รวม						4.82	0.34	มากที่สุด
9	คิดบวก สร้างพลังในการพัฒนา								
	1) สาระสำคัญ	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.447	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	รวม						4.82	0.34	มากที่สุด
10	คิดเป็น แก้ปัญหาได้								
	1) สาระสำคัญ	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	รวม						4.8	0.40	มากที่สุด
11	เรียนรู้จากความล้มเหลว สู่ความสำเร็จ								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรมรายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	รวม						4.77	0.41	มากที่สุด
12	อุตสาหกรรมสู่เป้าหมาย: ความพยายามคือคำตอบ								
	1) สาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	รวม						4.82	0.34	มากที่สุด
13	แรงบันดาลใจจากครูต้นแบบ								
	1) สาระสำคัญ	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) เทคนิคที่ใช้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	7) การวัดและการประเมินผล	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	8) เวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	รวม						4.85	0.33	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรมรายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
14	สรุปบทเรียนและการสู่ การเป็นครูมืออาชีพ	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	1) สาระสำคัญ								
	2) สาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	3) จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	5) สื่อการสอน	5	4	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
	6) การวัดและการประเมินผล	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	7) เวลาที่ใช้	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
	รวม						4.91	0.19	มากที่สุด

ตอนที่ 1 แบบวัดกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ของนักศึกษาวิชาชีพครู

คำชี้แจง: แบบวัดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาวิชาชีพครู ขอให้นักศึกษาพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง โดย

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษาน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษาน้อย
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษาปานกลาง
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามาก
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความเชื่อของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ฉันเชื่อว่าการวางแผนการสอนและการสื่อสารในห้องเรียนของฉันสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง					
2	ฉันเชื่อว่าการใช้เทคโนโลยีในการสอนและการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้					
3	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถพัฒนาทักษะการจัดการชั้นเรียนได้ผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์					
4	ฉันเชื่อว่าการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนเป็นความสามารถที่ฉันพัฒนาได้ผ่านการเรียนรู้และการปฏิบัติจริง					
5	ฉันค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น เทคนิคการสอน การใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการสอนของตนเอง					
6	ฉันติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าใหม่ๆ ในวงการศึกษาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
7	ฉันเข้าร่วมอบรมหรือโครงการที่พัฒนาความรู้ ทักษะและความสามารถในการเป็นครู					
8	ฉันใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การทำโน้ต การทำแบบฝึกหัด การสร้างแผนผังความคิด (Mind map) เพื่อการเรียนรู้และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ					
9	ฉันมุ่งมั่นในการเป็นครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้					

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	ฉันมุ่งมั่นในเป็นครูที่สามารถช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน					
11	ฉันอยากเป็นครูที่เป็นต้นแบบที่ดีให้กับนักเรียน					
12	ฉันอยากเป็นครูที่ขยัน ตั้งใจในการทำงาน					
13	เมื่ออาจารย์ให้เลือกหัวข้องาน ฉันสามารถทำงานในหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยได้					
14	ฉันพร้อมที่จะทดลองใช้วิธีการสอนหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ไม่เคยใช้มาก่อน					
15	ฉันยินดีที่จะสอนในห้องเรียนที่ไม่เคยสอนมาก่อนและจะทำอย่างเต็มที่					
16	แม้ว่ากิจกรรมนั้นจะท้อแท้และไม่ถนัด ฉันก็ยังเข้าร่วมเพื่อเรียนรู้และพัฒนาตนเอง					
17	เมื่อฉันสอบได้คะแนนน้อย ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงการสอบในครั้งต่อไป					
18	หากฉันไปฝึกสอนแลวนักเรียนไม่สนใจฟัง ฉันจะทบทวนและปรับวิธีการสอนให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น					
19	เมื่อฉันทำรายงานผิดพลาด ฉันจะวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปรึกษาอาจารย์เพื่อแก้ไขงานในครั้งต่อไป					
20	เมื่อฉันถูกวิจารณ์ในการทำงาน ฉันรู้สึกไม่มั่นใจและไม่กล้าถามอีก					
21	ฉันรู้สึกมีความสุขที่ได้เรียนวิชาชีพครู					
22	ฉันรู้สึกดีที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการสอน					
23	ฉันรู้สึกว่าอาชีพครูเป็นการพัฒนาตนเองให้มีคุณค่า แม้ว่าจะมีภาระงานมาก					
24	ฉันรู้สึกว่าการศึกษา เป็นสิ่งที่ยากลำบาก					
25	ฉันทบทวนบทเรียนเป็นประจำ เพราะช่วยให้ฉันพัฒนาความรู้มากขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
26	ฉันพยายามเรียนรู้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพราะช่วยให้ฉันพัฒนาการสอน					
27	ฉันตั้งใจรวมกิจกรรมในห้องเรียน เพราะช่วยให้ฉันพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น					
28	หากฉันไม่ถนัดงานใด ฉันมักรู้สึกไม่อยากพยายาม					
29	ฉันยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อน ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนและการทำงานของฉัน					
30	เมื่อครูให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนหรือการเตรียมตัวเป็นครู ฉันจะนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง					
31	หลังจากที่ฉันได้ลองทำสิ่งใหม่ ๆ แล้วล้มเหลว ฉันจะขอความคิดเห็นจากเพื่อนหรือครูเพื่อเรียนรู้และปรับปรุง					
32	เมื่อฉันทำงาน หากเพื่อนให้ข้อเสนอแนะ ฉันจะนำคำแนะนำมาปรับปรุงงานของฉัน					
33	เมื่อเพื่อนในห้องได้รับคำชมจากครูในการทำงานหรือการเรียน ฉันจะสังเกตวิธีการทำงานของเขา					
34	เมื่อเพื่อนทำคะแนนสอบได้ดี ฉันจะสอบถามวิธีการเรียนเพื่อนำไปปรับใช้					
35	เมื่อฉันรู้สึกท้อในการเรียนหรือการฝึกสอน ฉันจะใช้ความสำเร็จของเพื่อนหรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จเป็นแรงบันดาลใจ					
36	ฉันมักจะสังเกตจากครูหรือรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครูเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง					
37	ฉันชอบทำงานกลุ่ม เพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ และรุ่นพี่					
38	ฉันชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์เพื่อพัฒนาตนเอง					
39	ฉันพร้อมในการทำงานร่วมกับครูพี่เลี้ยงหรือผู้บริหาร แม้ว่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน					

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
40	ฉันมักหลีกเลี่ยงการทำงานกลุ่ม เพราะคิดว่าการทำงานคนเดียวจะดีกว่า					

ตอนที่ 2 แบบวัดกริท (Grit) ของนักศึกษาวิชาชีพครู

คำชี้แจง: แบบวัดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกริทของนักศึกษาวิชาชีพครู ขอให้นักศึกษาพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับความคิดและการกระทำของนักศึกษามากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง โดย

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษาน้อยมาก
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษาน้อย
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษานปานกลาง
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษามาก
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	แม้ว่าการเรียนบางวิชาจะยากสำหรับฉัน ฉันยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเป้าหมายในการเป็นครู					
2	ฉันจดจ่อและใส่ใจในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่ดีตามเป้าหมายที่ตั้งไว้					
3	แม้ว่าจะได้รับคำวิจารณ์ในการสอน ฉันยังมุ่งมั่นในการเป็นครู					
4	แม้ว่าอาชีพครูจะมีรายได้ไม่มาก ฉันก็ยังอยากเป็นครู					
5	ถ้าฉันรู้สึกเครียดกับการเรียนในวิชาชีพครู ฉันจะไม่อยากเรียนต่อไป					
6	ฉันชอบและสนใจการเรียนวิชาชีพครู เพราะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทาย					
7	แม้ว่าจะมีคนอื่นให้ฉันเลือก ฉันก็ยังคงเลือกที่จะเรียนครูและรักในวิชาชีพครู					

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	ฉันเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเป็นครูที่มีคุณภาพในการพัฒนานักเรียน					
9	ฉันรู้สึกภูมิใจและดีใจที่ได้มีโอกาสสอนและทำงานในอาชีพครู					
10	ฉันเลือกเรียนครู เพราะครอบครัวให้เรียน					
11	ฉันจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพราะต้องการเป็นครูที่มีความสามารถ					
12	ฉันจะขอคำแนะนำในการทำงานกับอาจารย์ เพื่อให้งานของฉันมีคุณภาพที่สุด					
13	ฉันมักจะเลือกทำงานที่ท้าทายและใช้ความสามารถ					
14	เมื่อฉันต้องนำเสนองานหน้าห้อง ฉันจะตั้งใจเตรียมตัวอย่างดี					
15	ถ้าฉันได้รับคำวิจารณ์เชิงลบเกี่ยวกับการสอน ฉันจะรู้สึกท้อแท้และไม่อยากพัฒนาตนเองต่อ					
16	หากฉันต้องนำเสนองาน ฉันมั่นใจว่าจะอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้					
17	เมื่อฉันต้องสอนและมีนักเรียนไม่สนใจ ฉันมั่นใจว่าจะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจได้					
18	หากฉันพบนักเรียนก่อกวนในห้องเรียน ฉันมั่นใจว่าจะควบคุมชั้นเรียนได้					
19	หากฉันต้องทำสื่อการสอน ฉันมั่นใจว่าจะสร้างสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ดีได้					
20	ถ้านักเรียนมาขอความช่วยเหลือ ฉันมั่นใจว่าจะช่วยเขาแก้ปัญหาได้					
21	ฉันให้ความสำคัญและจดจ่อกับการเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่าจะสำเร็จ					
22	แม้ว่าการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จะยาก เช่น การสื่อสารหรือการใช้เทคโนโลยี ฉันยังคงฝึกฝนและพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ					
23	เมื่อฉันต้องทำโครงการหรือวิจัย ฉันจะทุ่มเทเวลาเพื่อให้สำเร็จ					

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
24	หากฉันไม่เข้าใจบทเรียน ฉันจะกลับมาทบทวนซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจ					
25	ฉันมักจะละทิ้งงานหรือกิจกรรม เมื่อพบกับความยากลำบาก หรือใช้เวลานานเกินไป					
26	เมื่อฉันทำงานกลุ่มที่มีสมาชิกบางคนไม่ร่วมมือ ฉันจะไม่ยอมแพ้และจะทำงานให้เสร็จสมบูรณ์					
27	แม้ว่าฉันจะสอบได้คะแนนไม่ดี ฉันก็ยังคงทบทวนเนื้อหาอย่างเต็มที่เพื่อเตรียมตัวสอบครั้งต่อไป					
28	แม้ว่าฉันจะทำงานที่ได้รับมอบหมายผิดพลาด ฉันจะไม่ยอมแพ้และจะแก้ไขงานจนสำเร็จ					
29	แม้ว่าฉันต้องฝึกทักษะซ้ำ ๆ หลายครั้งเพื่อให้ชำนาญ ฉันจะไม่หยุดจนกว่าจะทำได้					
30	เมื่อฉันต้องแก้ไขงานหลายครั้ง ฉันจะรู้สึกหมดกำลังใจและไม่อยากทำงานต่อ					
31	เมื่อฉันรู้สึกกดดันหรือเครียดกับการสอบ ฉันจะวางแผนการอ่านหนังสือและหาวิธีผ่อนคลายความเครียด					
32	เมื่อฉันมีภาระงานมากในช่วงฝึกสอน ฉันจะจัดลำดับความสำคัญของงานและจัดการเวลาให้งานสำเร็จ					
33	หากฉันได้รับคำวิจารณ์เชิงลบจากครูพี่เลี้ยง ฉันจะใช้คำวิจารณ์นั้นปรับปรุงการสอนของฉัน					
34	เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษา ฉันจะศึกษาและปรับการสอนให้สอดคล้อง					
35	หากโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการสอน ฉันจะเรียนรู้และฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีนั้น					
36	ฉันวางแผนการเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า					
37	ฉันจัดตารางเวลาสำหรับการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ					
38	ฉันปฏิบัติตามแผนที่วางไว้โดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง					

ข้อ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
39	เมื่อฉันมีงานหลายชิ้นในเวลาจำกัด ฉันจะวางแผนและจัดลำดับความสำคัญของงาน					
40	ฉันติดตามและตรวจสอบความคืบหน้าของการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง					

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง
กรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด แบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

เอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่ชัดเจน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 14 ครั้ง ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครูควบคู่กัน กระบวนการจัดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) 2. ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) 3. ขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) 4. ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากการสังเคราะห์แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียน (Self-Regulated Learning) และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการแก้ปัญหา ร่วมกันในสถานการณ์ที่ซับซ้อนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูและการเป็นครูในอนาคต

ส่วนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 14 แผน รายละเอียดของแผน ประกอบด้วย สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรม ประกอบด้วย เทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการวัดและการประเมินผล

แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู พัฒนาขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้และทำงานร่วมกันในกลุ่มในการวางแผน ตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบ และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยเน้นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผ่านการเผชิญกับความท้าทาย และเรียนรู้จากความล้มเหลว นักศึกษามองเห็นว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้จากความพยายาม

และการเรียนรู้ร่วมกัน ในขณะเดียวกันก็ช่วยเสริมสร้างความอดทนและความมุ่งมั่นผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการเผชิญหน้ากับความท้าทายในการเรียนรู้

แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1. การคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) นักศึกษาจะตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและกำหนดกลยุทธ์ที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการประเมินตนเองว่าตนมีความสามารถหรือความเชื่อมั่นในการทำสำเร็จหรือไม่ 2. การดำเนินการและตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) นำแผนที่วางไว้มามีมาใช้จริง โดยในระหว่างที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษาจะทำการติดตามความก้าวหน้าและตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินว่าแผนหรือกลยุทธ์ที่ใช้ได้ผลหรือไม่ ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การเรียนรู้ได้ทันทีหากพบว่าไม่ประสบความสำเร็จ และ 3. การสะท้อนผลและประเมินผล (Self-Reflection Phase) นักศึกษาจะประเมินผลการเรียนรู้และปรับปรุงแผนในอนาคต หากผลลัพธ์เป็นที่น่าพึงพอใจ นักศึกษาอาจให้รางวัลตนเอง (self-reinforcement) เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ครั้งต่อไป หากผลลัพธ์ไม่เป็นที่พึงพอใจ นักศึกษาจะปรับกลยุทธ์และตั้งเป้าหมายใหม่ที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเริ่มต้นวงจรใหม่ในขั้น Forethought Phase ด้วยแผนการที่เหมาะสมกว่าเดิม การฝึกฝนในกระบวนการเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถในการเผชิญความท้าทาย และเรียนรู้จากความล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่มีองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีมจะถูกส่งเสริมผ่าน 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) สมาชิกกลุ่มต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม 2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction) ส่งเสริมให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ 3. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual Accountability) ทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบในผลลัพธ์ 4. ทักษะการปฏิสัมพันธ์และการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skills) พัฒนาทักษะการสื่อสารและการแก้ปัญหา และ 5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ช่วยให้กลุ่มปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การบูรณาการ Self-Regulated Learning และ Cooperative Learning ทำให้นักศึกษาวิชาชีพครุมองเห็นว่าความสามารถและทักษะสามารถพัฒนาได้ผ่านการพยายามและการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน นักศึกษาจะเผชิญหน้ากับความท้าทายด้วยกรอบความคิดที่เชื่อว่าความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาความอดทนและความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นทีม

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู มี 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ เป็นส่วนที่ระบุการนำแนวคิดและทฤษฎีที่ถูกนำมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) จุดมุ่งหมาย เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการให้นักศึกษาบรรลุ 3) เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาที่ใช้ในออกแบบการจัดการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 5) ระบบสังคม เป็นส่วนที่ระบุบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักศึกษาในกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) ระบบสนับสนุน เป็นส่วนที่ระบุทรัพยากร สื่อการสอน เครื่องมือ และสภาพแวดล้อมที่จำเป็นในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ 7) การประเมินผล เป็นส่วนระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หลักการของรูปแบบ

ผู้วิจัยได้นำหลักการแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และแนวความคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มาเป็นพื้นฐานในการสังเคราะห์และกำหนดเป็นหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยสรุปหลักการได้ ดังนี้

การกำกับตนเองในการเรียนรู้ (self-regulated learning) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถควบคุมและจัดการกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยเริ่มจากการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและวางแผนกลยุทธ์ในขั้นตอนคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) จากนั้นดำเนินการเรียนรู้ตามแผนและตรวจสอบความก้าวหน้าในขั้นตอนการดำเนินการและการตรวจสอบตนเอง (Performance Phase) และสุดท้ายประเมินผลลัพธ์และสะท้อนถึงการเรียนรู้ที่ผ่านมาในขั้นตอนการสะท้อนผลและการประเมินตนเอง (Self-Reflection Phase) ซึ่งผู้เรียนจะใช้ข้อมูลจากการประเมินนี้เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์และพัฒนาเป้าหมายใหม่อย่างต่อเนื่อง

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนพึ่งพาและช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน เช่น การสื่อสารและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง รวมถึงการวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการทำงานของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคือ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกัน พร้อมกับเรียนรู้ที่จะประเมินและปรับปรุงตนเอง

หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นเป็นผลมาจากการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการแก้ปัญหา ร่วมกันในสถานการณ์ที่ซับซ้อน ในบริบทวิชาชีพครู

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมองเห็นว่าความสามารถพัฒนาได้ผ่านการตั้งเป้าหมาย วางแผน และปรับปรุงเพื่อการพัฒนา รวมทั้งการตรวจสอบตนเอง
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามผ่านการทำงานร่วมกัน ในสถานการณ์ที่ซับซ้อน และการแก้ปัญหา ร่วมกัน
3. ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการทำงานร่วมกัน และปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ของตนเอง
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู โดยใช้กรณีศึกษาหรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับโลกความเป็นจริง
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้การรับและให้ข้อมูลย้อนกลับที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง คิดเชิงบวก และสร้างความมุ่งมั่นในการพัฒนาต่อไป

จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนากิริยให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู

3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานำแนวคิด Growth Mindset และ Grit ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เนื้อหาของการจัดการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์หลักการและจุดประสงค์การเรียนรู้ของรูปแบบ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้และทำงานร่วมกันในกลุ่มผ่านการวางแผน ตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบ และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยเน้นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาได้รับโอกาสในการเผชิญความท้าทายและเรียนรู้จากความล้มเหลว ทำให้เห็นความสามารถสามารถพัฒนาได้จากการพยายามและการเรียนรู้ร่วมกัน ในขณะเดียวกันรูปแบบนี้ยังช่วยส่งเสริมความอดทนและความมุ่งมั่น ผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ซับซ้อนในการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกันนี้ไม่เพียงแค่พัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม แต่ยังเสริมสร้างทักษะทางสังคม และการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับวิชาชีพครู ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญได้สนับสนุนแนวทางที่สอดคล้องกับแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และการทำงานร่วมกันในการฝึกฝนนักศึกษาวิชาชีพครู และสถานการณ์จริงในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครูมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการตัดสินใจ และแก้ปัญหาในบริบทที่คล้ายกับการทำงานจริง อีกทั้งยังช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง พร้อมรับ Feedback เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเนื้อหาสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทนักศึกษาวิชาชีพครูและเกี่ยวข้องกับการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แก่ 1) การปรับเปลี่ยนจาก Fixed Mindset สู่ Growth Mindset 2) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง 3) การพัฒนา Passion ในวิชาชีพครู 4) การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนอย่างเป็นระบบ 5) การวิเคราะห์ตนเองเพื่อการพัฒนาและการทำความเข้าใจและยอมรับปัญหาและอุปสรรค 6) การพัฒนาทักษะการจัดการตนเอง 7) การส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการมองโลกในแง่ดี 8) การพัฒนาระบบการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ 9) การส่งเสริมความอดทนและความพยายาม และ 10) การใช้ตัวแบบหรือ Role Model ในการสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่น รวมทั้งมีสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้บูรณาการแนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) และแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับเทคนิคทางจิตวิทยาและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision)

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มได้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของตนเอง รวมถึงมีการวางแผนการทำงานและกำหนดบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นและความพยายามในการบรรลุเป้าหมายที่ตนเองมีส่วนร่วมกำหนด

ในช่วงเริ่มต้นของขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นหรือกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจและเชื่อมโยงประสบการณ์ของนักศึกษาเข้าสู่บทเรียน จากนั้นผู้สอนจะนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนั้นให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ส่วนบุคคลและกลุ่ม โดยเป้าหมายดังกล่าวจะมีลักษณะที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ หลังจากกำหนดเป้าหมายแล้ว สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันวางแผนการทำงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน โดยบทบาทในกลุ่มประกอบด้วย 1. ผู้นำกลุ่ม (Leader) ทำหน้าที่ประสานงาน วางแผน และกระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วม 2. ผู้จดบันทึก (Recorder) จดบันทึกข้อมูลสำคัญ สรุปประเด็นจากการอภิปราย และเขียนเป้าหมายของกลุ่ม 3. ผู้ตรวจสอบ (Checker) ตรวจสอบความครบถ้วนและคุณภาพของงาน ติดตามความคืบหน้า 4. ผู้นำเสนอ (Presenter) สรุปเนื้อหาและนำเสนอผลงานของกลุ่ม 5. ผู้จัดการเวลา (Timekeeper) ควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมและแจ้งเตือนเมื่อใกล้ครบกำหนด และ 6. ผู้สนับสนุน (Encourager/Researcher) สนับสนุนทีมโดยให้กำลังใจ ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม และส่งเสริมบรรยากาศที่เป็นมิตร บทบาทเหล่านี้จะหมุนเวียนกันในแต่ละกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะที่หลากหลายและเรียนรู้การทำงานในหลายมิติ สมาชิกทุกคนจะรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน และส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม โดยเน้นการใช้การสื่อสารเชิงบวก และตระหนักว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกทุกคน

ผู้สอนมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาดังเป้าหมายที่ชัดเจนและมีระบบการวางแผนที่เป็นขั้นเป็นตอนเพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จากกันและกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success)

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนก่อนหน้านี้ พร้อมทั้งติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถปรับกลยุทธ์การเรียนรู้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค ตลอดจนฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบส่วนบุคคล และความมุ่งมั่นในการเผชิญกับความท้าทายที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนรู้

นักศึกษาจะได้ลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทั้งในระดับรายบุคคลและกลุ่ม โดยมีการทำงานร่วมกันเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรมสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะมีตัวแทนกลุ่มจำนวน 1 คน ทำหน้าที่คอยบันทึกความก้าวหน้าของกลุ่มตลอดระยะเวลาการทำการกิจกรรม โดยใช้แบบฟอร์มเช็กलिस्टติดตามงาน (Mini Progress Checklist) เพื่อช่วยในการติดตามความคืบหน้าของงานกลุ่มอย่างเป็นระบบ การติดตามความก้าวหน้าในลักษณะนี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการทำงานได้อย่างยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้สมาชิกในกลุ่มจะมีการพึ่งพาอาศัยกันในการดำเนินงาน แบ่งหน้าที่กันอย่างมีความรับผิดชอบ และสื่อสารระหว่างบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน

ผู้สอนมีบทบาทโดยการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อให้นักศึกษาเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งจะกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามมากขึ้นในการแก้ไขปัญหา ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จากกันและกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน และสร้างสภาพแวดล้อมที่นักศึกษาได้ฝึกฝนการกำกับตนเอง การจัดการเวลา และการวางแผนงาน

ขั้นตอนที่ 3 สะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate)

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถสะท้อนและประเมินการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม โดยเฉพาะการพิจารณาว่ากระบวนการและผลลัพธ์ในการดำเนินงานสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในขั้นตอนก่อนหน้านี้หรือไม่ อีกทั้งนักศึกษาสามารถระบุจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และแนวทางในการปรับปรุงตนเองและกลุ่มสำหรับการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาจะเริ่มต้นด้วยการทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา โดยใช้แบบฟอร์มสะท้อนผลการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ถึงทักษะที่ได้รับการพัฒนา ปัญหาหรืออุปสรรคที่เผชิญ และแนวทางที่ใช้ในการจัดการกับความท้าทายเหล่านั้น เมื่อนักศึกษาแต่ละคนได้ประเมินตนเองเรียบร้อยแล้ว จะเข้าสู่กระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน โดยเริ่มจากการจับคู่พูดคุย เพื่อรับฟังมุมมองและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น จากนั้นจึงเข้าสู่การอภิปรายในกลุ่มใหญ่เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน หลังจากนั้นนักศึกษาจะประเมินการทำงานใน

ระดับกลุ่ม โดยให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน เช่น ความสามารถในการสื่อสาร ความร่วมมือ การตัดสินใจร่วม และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานกิจกรรม ซึ่งการประเมินดังกล่าวจะช่วยให้นักกลุ่มมองเห็นปัจจัยที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ และสามารถร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้ดีขึ้นในครั้งถัดไป กิจกรรมในขั้นตอนนี้ใช้เทคนิค “คิดเดี่ยว – คิดคู่ – คิดร่วมกัน” (Think-Pair-Share) เพื่อส่งเสริมการสะท้อนคิดอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการคิดคนเดียว สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากนั้นจับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปิดท้ายด้วยการสรุปร่วมกันในกลุ่มใหญ่

ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษามอง Feedback เป็นเครื่องมือในการพัฒนา แทนที่จะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ เสริมแนวทางการให้ Feedback อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ โดยใช้คำถามเชิงลึกเพื่อกระตุ้นการคิด และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการอารมณ์เมื่อเผชิญ ความล้มเหลว และวิธีสร้างแนวคิดเชิงบวก

ขั้นตอนที่ 4 มุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth)

ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ นักศึกษาสามารถสรุปบทเรียนจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ในกระบวนการเรียนรู้ พร้อมทั้งมีแนวทางหรือวางแผนทางในการพัฒนาตนเองในอนาคต ตลอดจน ได้รับแรงบันดาลใจจากเพื่อนร่วมกลุ่มและครูผู้สอนในด้านการเรียนวิชาชีพครู และการเตรียม ความพร้อมสู่การเป็นครูในอนาคต โดยกระบวนการในขั้นตอนนี้มุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้ว่า ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวล้วนเป็นโอกาสในการเรียนรู้และเติบโต

นักศึกษาแต่ละกลุ่มจะมีโอกาสร่วมกันแบ่งปันประสบการณ์ ทั้งในแง่ของสิ่งที่ประสบความสำเร็จและอุปสรรคที่เผชิญในระหว่างการทำงานกลุ่ม โดยกระบวนการนี้เน้นย้ำการชื่นชม ความพยายาม การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และการยอมรับคุณค่าของการเรียนรู้จากความท้าทาย ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมทัศนคติในเชิงบวก และสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ร่วมกันที่ปลอดภัย และเกื้อกูล ในส่วนของรายบุคคล นักศึกษาจะได้วางแผนการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ทั้งในด้านการเรียน การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ของตนเองในฐานะที่ครู กระบวนการวางแผนนี้สามารถดำเนินการผ่านการเขียนแผน หรือการสรุปเป้าหมายการพัฒนาตนเองในระยะต่อไป เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการเรียนรู้จาก ห้องเรียนสู่บริบทชีวิตจริง กิจกรรมสำคัญในขั้นตอนนี้ คือ การพูดเป็นรอบวง (Round Robin) ซึ่งเปิด โอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงความรู้สึก มุมมอง และแนวคิดของตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์ ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยไม่มีการตัดสินหรือวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็น

ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษาสรุปบทเรียนจากประสบการณ์การเรียนรู้ และวางแผนทางในการพัฒนาตนเองในอนาคตอย่างมีเป้าหมาย โดยผู้สอนทำหน้าที่กระตุ้นแรงบันดาลใจ ผ่านการนำเสนอตัวอย่างบุคคลต้นแบบในวิชาชีพครู สนับสนุนการสะท้อนคิดอย่างปลอดภัยโดยจัดกิจกรรมพูดเป็นรอบวง (Round Robin) พร้อมดูแลบรรยากาศไม่ให้มีการตัดสินความคิดเห็น

ระบบสังคม

ระบบสังคมในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและ กริยาของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย

บทบาทผู้สอน

1. ผู้สอนให้คำแนะนำแก่นักศึกษาแต่ละคน โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีระดับการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่แตกต่างกัน สนับสนุนการปรับตัวของนักศึกษา ช่วยให้พวกเขาค้นพบจุดแข็งและแนวทางพัฒนาตนเอง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการอารมณ์เมื่อเผชิญความล้มเหลวและวิธีสร้างแนวคิดเชิงบวก
2. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจและเปิดรับแนวคิด Growth Mindset โดยอธิบายว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถได้ผ่านการเรียนรู้และความพยายาม ให้โอกาสในการเลือกและวางแผน
3. ผู้สอนสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อให้นักศึกษาเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งจะกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามมากขึ้นในการแก้ไขปัญหาและเผชิญกับความล้มเหลว
4. ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและมีระบบการวางแผนที่เป็นขั้นเป็นตอนเพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว ทั้งในการเรียนและการพัฒนาทักษะวิชาชีพครู
5. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษามอง Feedback เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแทนที่จะเป็น การวิพากษ์วิจารณ์ กระตุ้นให้นักศึกษาเปิดรับมุมมองใหม่ ๆ และนำคำแนะนำไปปรับปรุงการเรียนรู้
6. ผู้สอนเสริมแนวทางการให้ Feedback อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ โดยใช้คำถามเชิงลึกเพื่อกระตุ้นการคิด และให้คำแนะนำที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เพียงการให้ความคิดเห็นเชิงทั่วไป และใช้รูปแบบ Feedforward (การให้แนวทางพัฒนาในอนาคต) ควบคู่กับ Feedback
7. ผู้สอนใช้ตัวอย่างครูหรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเป็น Role Model เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง
8. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จากกันและกันผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน

9. ผู้สอนสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ในกลุ่มนักศึกษา (Peer Support System) โดยออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เพื่อนช่วยกันเรียนรู้ เช่น Peer Coaching หรือ Group Reflection กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการช่วยเหลือกันในระหว่างทำงานร่วมกัน
10. ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมที่นักศึกษาได้ฝึกฝนการกำกับตนเอง การจัดการเวลา และการวางแผนงาน เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้และการทำงาน

บทบาทนักศึกษา

1. นักศึกษาเปิดรับแนวคิด Growth Mindset โดยเชื่อมั่นว่าความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาได้ และพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายและความล้มเหลว
2. นักศึกษาฝึกฝนตนเองให้มีความอดทนและไม่ย่อท้อเมื่อต้องเผชิญกับความยากลำบาก โดยมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและเติบโตจากประสบการณ์ต่าง ๆ
3. นักศึกษามีความรับผิดชอบในการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถบรรลุผลที่ตั้งใจไว้
4. นักศึกษาต้องเปิดใจรับ Feedback จากผู้สอนและเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง และมองเห็น Feedback เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการปรับปรุงและเติบโต
5. นักศึกษาฝึกฝนการคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา โดยการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่ซับซ้อนและท้าทาย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและการจัดการกับปัญหาในวิชาชีพครู
6. นักศึกษามีบทบาทในการทำงานร่วมกัน แบ่งปันความคิดเห็น และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการพึ่งพากัน
7. นักศึกษารับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองโดยการฝึกฝนการจัดการเวลา การวางแผนงาน และการกำกับตนเองเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็น

ระบบสนับสนุน

ระบบสนับสนุนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย

1. การสนับสนุนจากผู้สอน

การสนับสนุนจากผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อความมั่นใจและความรู้สึกทางบวกของนักศึกษา การให้คำชมเชยและกำลังใจ เมื่อผู้สอนเห็นว่านักศึกษาได้พยายามอย่างเต็มที่ แม้ว่าผลลัพธ์อาจยังไม่สมบูรณ์ จะช่วยให้นักศึกษารู้สึกว่าความพยายามของพวกเขามีคุณค่า และการให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์แทนการวิจารณ์ข้อผิดพลาด ช่วยให้นักศึกษารู้สึกว่าพวกเขามีศักยภาพที่จะพัฒนาและ

ปรับปรุงได้ รวมทั้ง ผู้สอนเปิดใจรับฟังและให้คำปรึกษาอย่างไม่ตัดสิน และการให้คำแนะนำในเชิงบวก เมื่อพบว่านักศึกษาประสบปัญหาทางการเรียนหรือทางอารมณ์ โดยการแสดงความเข้าใจและอยู่เคียงข้างในช่วงเวลายากลำบาก จะช่วยให้ นักศึกษารู้สึกว่าไม่ได้เผชิญปัญหาเพียงลำพัง

2. การสนับสนุนจากเพื่อน

การสนับสนุนทางจากเพื่อน ในการให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม เช่น เมื่อสมาชิกในกลุ่มทำงานผิดพลาด เพื่อนสามารถให้กำลังใจและข้อเสนอแนะในลักษณะไม่กดดัน และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนสามารถสนับสนุนกันด้วยการรับฟังอย่างเปิดใจ และเสนอความคิดเห็นที่ช่วยส่งเสริมความคิดที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือกันในเวลาที่เพื่อนมีปัญหา รับฟัง และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

การประเมินผลของรูปแบบ

การประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ดำเนินการ ดังนี้

1. การประเมินผลเชิงปริมาณ โดยการวัดระดับกรอบความคิดแบบเติบโตและกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษาจะทำแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงของระดับกรอบความคิดแบบเติบโตและระดับกิริยของนักศึกษาวิชาชีพครู

2. การประเมินผลเชิงคุณภาพ หลังเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดแล้ว ดังนี้

2.1 การเขียนบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflective Journal) นักศึกษาจะเขียนบันทึกสะท้อนถึงประสบการณ์การเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงแนวคิด และการพัฒนาตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

เรื่อง ปฐมนิเทศ การเริ่มต้นสู่การพัฒนา

เวลา 90 นาที

สาระสำคัญ

การปฐมนิเทศเป็นขั้นตอนสำคัญที่เริ่มต้นด้วยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนและนักศึกษา เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและเป็นกันเอง ช่วยให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ยังเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลงเบื้องต้น และรายละเอียดในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกริท (Grit) ซึ่งเป็นนักศึกษาลักษณะที่สำคัญสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ส่วนตัวและเป้าหมายกลุ่ม โดยอิงตามเทคนิค SMART Goals ที่จะช่วยให้มีเป้าหมายที่ความชัดเจน วัดผลได้ และมีความหมายสำหรับนักศึกษา นอกจากนี้ยังฝึกกระบวนการทำงานแบบร่วมมือกันในกลุ่ม มีการแบ่งบทบาทหน้า และวางแผนการทำงานร่วมกัน จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน การให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน และการสนับสนุนในกระบวนการทำงานร่วมกัน การปฐมนิเทศนี้จึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในการทำกิจกรรมต่อไป

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกริท (Grit)
2. การตั้งเป้าหมาย ด้วยเทคนิค SMART Goals

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้สอนและนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม
2. นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ และข้อตกลงเบื้องต้น รายละเอียดในการเข้าร่วมกิจกรรม
3. นักศึกษาทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริทของนักศึกษาวิชาชีพครู
4. นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในวิชาชีพครู
5. นักศึกษาทราบกระบวนการทำงานแบบร่วมมือ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ (20 นาที)

1. ผู้สอนสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาผ่านการเล่าเรื่องราวของครูผู้ประสบความสำเร็จที่เติบโตจากการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมใช้คำถามว่า “นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้บ้าง”

2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม และภาพรวมของกิจกรรม

ขั้นกิจกรรม (60 นาที)

3. ผู้สอนนำเสนอเบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกริท (Grit) พร้อมใช้คำถามว่า

- “กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกริท (Grit) สำคัญกับการเรียนวิชาชีพครูและการเป็นครูอย่างไร”

4. ผู้สอนนำเสนอเทคนิค SMART Goals (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) เพื่อช่วยให้นักศึกษาดังเป้าหมายที่ชัดเจนและวัดผลได้ พร้อมยกตัวอย่างการตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในการเป็นครู (เช่น ฉันจะใช้เทคนิค Active Learning อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และประเมินผลจากฟีดแบ็กอาจารย์ทุกเดือน เป็นเวลา 4 เดือน)

- Specific (เฉพาะเจาะจง) เป้าหมายต้องชัดเจนและระบุรายละเอียดให้ชัดว่าต้องการพัฒนาอะไร
- Measurable (วัดผลได้) ต้องกำหนดเกณฑ์วัดผลให้สามารถประเมินความก้าวหน้าได้
- Achievable (ทำได้จริง) เป้าหมายต้องสมเหตุสมผลและเป็นไปได้ตามทรัพยากรและข้อจำกัดที่มี
- Relevant (เกี่ยวข้องกับเป้าหมายหลักของวิชาชีพและการเรียนรู้ของนักเรียน) เป้าหมายต้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะของนักเรียนหรือการพัฒนาวิชาชีพครูเอง
- Time-bound (มีกรอบเวลาแน่นอน) ต้องกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้เป้าหมายมีความเป็นไปได้

5. ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ในวิชาชีพครูของตนเอง

6. ผู้สอนนำเสนอการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเข้าใจให้ตรงกันในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

ขั้นสรุป (10 นาที)

10. ผู้สอนสรุปกิจกรรมร่วมกับนักศึกษา พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- นักศึกษาคิดว่า Growth Mindset และ Grit จะมีบทบาทอย่างไรในเรียนวิชาชีพครู และการเป็นครูที่ดี
- จากกิจกรรมนี้ นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายและการทำงานร่วมกัน

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้นของการมีกรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และกริท (Grit)
2. สื่อในเว็บไซต์ SMART Goal คืออะไร? <https://www.youtube.com/watch?v=xoVAH8PSmSk>
3. ใบงาน เรื่อง การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน
4. ใบความรู้ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโตและกริท

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินพฤติกรรมของนักศึกษา
 - 1.1 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในระหว่างเรียน
2. ประเมินผลงานที่มอบหมาย
 - 2.1 การนำเสนองาน
 - 2.2 การทำใบงาน เรื่อง การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้

ใบงาน เรื่อง การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้

ครั้งที่ 1

1. ตั้งเป้าหมายส่วนตัว กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยใช้แนวทาง SMART Goals โดยเชื่อมโยงเป้าหมายกับการทำงานในวิชาชีพครูในอนาคต

เป้าหมายที่ชัดเจน (Specific)

.....

เป้าหมายที่สามารถวัดผลได้ (Measurable)

.....

เป้าหมายที่เป็นไปได้ (Achievable)

.....

เป้าหมายที่เกี่ยวข้อง (Relevant)

.....

ระยะเวลาที่ต้องการทำให้สำเร็จ (Time-bound)

.....

เป้าหมายของนักศึกษา

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

เรื่อง เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต

เวลา 90 นาที

ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
Growth mindset	Grit
ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	การมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

สาระสำคัญ

กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) เป็นแนวคิดที่ช่วยให้บุคคลมองเห็นโอกาสในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยเชื่อว่าความสามารถของตนเองสามารถพัฒนาขึ้นได้ผ่านความพยายามและการเรียนรู้จากประสบการณ์ ขณะที่กรอบความคิดแบบคงที่ (Fixed Mindset) มักมองว่าความสามารถของตนเองถูกกำหนดไว้และไม่สามารถพัฒนาได้ ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ช่วยให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเปิดรับมุมมองใหม่ ๆ และกล้าที่จะเผชิญหน้ากับความท้าทาย การนำ Growth Mindset มาใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่กลัวที่จะล้มเหลว และมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักศึกษามองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองอย่างเปิดใจและใช้แนวคิดนี้ในการวางแผนและตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อการเติบโตในระยะยาว

จากกิจกรรมนี้นักศึกษาจะได้ทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่าง Growth Mindset และ Fixed Mindset ผ่านตัวอย่างและกรณีศึกษาที่แสดงถึงการตอบสนองในสถานการณ์ที่ท้าทาย นักศึกษาเรียนรู้ที่จะสังเกตและรับรู้คุณลักษณะด้านบวกและด้านที่ต้องปรับปรุงของตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มและการแบ่งปันแนวคิดจากกรณีศึกษา ซึ่งช่วยส่งเสริมการเปิดรับมุมมองใหม่ ๆ และการพัฒนาตนเองในเชิงบวกในการเรียนวิชาชีพครูและการเป็นครู

สาระการเรียนรู้

1. กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset)
2. กรอบความคิดแบบคงที่ (Fixed Mindset)

จุดประสงค์การเรียนรู้

	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
	Growth mindset	Grit
1. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ได้		
2. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างการปรับมุมมองจาก Fixed mindset และ Growth mindset ได้	ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้	
	การเรียนรู้ตลอดชีวิต	
3. นักศึกษาสามารถวางแผนการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนได้		การมุ่งมั่นและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) (20 นาที)

1. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างบุคคลที่มี Fixed Mindset และ Growth Mindset พร้อมใช้คำถามว่า บุคคลทั้ง 2 มีลักษณะการคิดอย่างไร และส่งผลต่อพฤติกรรมและความสำเร็จอย่างไร?
2. จากนั้นนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ และให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ เช่น ฉันสามารถยกตัวอย่างการปรับเปลี่ยนแนวคิดจาก Fixed Mindset เป็น Growth Mindset ได้
3. นักศึกษาแต่ละกลุ่ม (4-5 คน) ร่วมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนบุคคลและร่วมกันกำหนดเป้าหมายของกลุ่มที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกัน เช่น กลุ่มของเราสามารถอธิบายและอภิปรายความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ได้

ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) (50 นาที)

4. ผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอ เรื่อง Fixed Mindset และ Growth Mindset
5. ผู้สอนแจกใบความรู้ เรื่อง กรอบความคิดและกรณีศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ของ Fixed Mindset และ Growth Mindset ของนักศึกษาและของครู จากนั้นให้แต่ละคนวิเคราะห์กรณีศึกษาลงในใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์ Fixed Mindset และ Growth Mindset พร้อมตอบคำถาม ดังนี้

- ตัวละครมีกรอบความคิดแบบใด
- นักศึกษาจะเปลี่ยนจาก Fixed Mindset เป็น Growth Mindset ได้อย่างไรในสถานการณ์นี้

6. เมื่อแต่ละคนวิเคราะห์กรณีศึกษาของตนเองแล้ว ให้เข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของกรอบความคิดทั้งสองแบบ จากนั้นผู้สอนให้แต่ละกลุ่มเลือกบุคคลที่มี Fixed Mindset จำนวน 2 กรณี และนำเสนอแนวทางในการปรับเปลี่ยนความคิดให้เป็น Growth Mindset

7. หลังจากการนำเสนอ ผู้สอนยกตัวอย่างการประยุกต์ใช้เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจมากขึ้น (ในระหว่างการลงมือปฏิบัติจะมีตัวแทนกลุ่มคอยเป็นผู้ติดตามการทำงาน โดยใช้ตารางเช็กลิสต์ (Checklist) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม)

ขั้นตอนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) (15 นาที)

8. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” ลงในทำใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้ โดยเริ่มให้นักศึกษาแต่ละคนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ด้วยคำถาม ดังนี้

- สิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ Fixed Mindset และ Growth Mindset
- นักศึกษาเคยมี Fixed Mindset ในเรื่องใด และนักศึกษามีสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร
- นักศึกษาจะนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการเรียนหรือชีวิตประจำวันได้อย่างไร
- แนวคิดหรือความคิดเห็นใหม่จากเพื่อนที่นักศึกษาได้รับคืออะไร และนักศึกษานำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างไร

9. เมื่อแต่ละคนทบทวนตนเองแล้ว จากนั้นอภิปรายประสบการณ์การทำงานร่วมกับคู่และแบ่งปันในกลุ่มใหญ่ โดยใช้คำถาม ดังนี้

- สิ่งทีกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง
- มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) (15 นาที)

10. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มร่วมกันแบ่งปันการปรับใช้ Growth Mindset โดยเพื่อนร่วมกลุ่มร่วมให้กำลังใจและชื่นชมความพยายามในการพัฒนา โดยการพูดเป็นรอบวง (Round robin)

11. นักศึกษาแต่ละคนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาเขียนแนวทางการนำ Growth Mindset ไปใช้ในการเรียน

12. ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- จากกิจกรรมนักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับ Growth Mindset และ Fixed Mindset บ้าง

- นักศึกษาคิดว่า Growth Mindset สำคัญต่อชีวิตประจำวันและการเรียนรู้วิชาชีพครูอย่างไร

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับ เปลี่ยนความคิด สู่การเติบโต
2. กรณีศึกษาบุคคลที่มี Fixed Mindset และ Growth Mindset
3. สื่อในเว็บไซต์ กรอบความคิดแบบเติบโต (growth mindset)
4. ใบงาน เรื่อง แนวทางการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตและการเรียน
5. ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้
6. ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และยกตัวอย่างการปรับ Fixed Mindset เป็น Growth Mindset
7. ใบความรู้ เรื่อง กรอบความคิด

เทคนิคที่ใช้

เทคนิคทางจิตวิทยา	เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection)	1. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion)
2. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	2. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-pair-share)
	3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin)

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
1. นักศึกษาอธิบายความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ได้	- การตอบคำถามความแตกต่างของ Fixed Mindset และ Growth Mindset - การตอบคำถามการปรับใช้ Growth Mindset ในชีวิตประจำวัน	ใบงาน เรื่อง ความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset
2. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างการปรับมุมมองจาก Fixed mindset และ Growth mindset ได้	การยกตัวอย่างการปรับมุมมองจาก Fixed mindset และ Growth mindset ได้	ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์การปรับ Fixed Mindset เป็น Growth Mindset
3. นักศึกษาเสนอแนวทางการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนได้	การเขียนแนวทางการปรับใช้ Growth Mindset ในชีวิตประจำวัน	ใบงาน เรื่อง แนวทางการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตและการเรียน
4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การตอบคำถามถึงสิ่งที่ได้รับจากผู้อื่นและการนำไปมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง	ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

ใบงาน เรื่อง เป้าหมายการเรียนรู้และวางแผนการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง: ขอให้นักศึกษาทำตามขั้นตอนต่อไปนี้ เพื่อกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ส่วนบุคคลและกลุ่ม พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกัน

เป้าหมายการเรียนรู้ส่วนบุคคล

ตัวอย่าง: นักศึกษาจะสรุปความแตกต่างระหว่าง Fixed Mindset และ Growth Mindset ได้
เป้าหมายของนักศึกษา

.....

.....

กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของกลุ่ม

คำชี้แจง: ในกลุ่มของคุณ (4-5 คน) ให้สมาชิกแต่ละคนแบ่งปันเป้าหมายส่วนบุคคล จากนั้นร่วมกัน กำหนดเป้าหมายของกลุ่ม

ตัวอย่าง: ภายในคาบเรียน กลุ่มเราจะนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมแบ่งปัน ในกลุ่มย่อย

เป้าหมายของกลุ่ม:

.....

.....

การวางแผนการทำงานร่วมกัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์ Fixed Mindset และ Growth Mindset

คำชี้แจง: ให้วิเคราะห์กรณีศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ของ Fixed Mindset และ Growth Mindset

สถานการณ์ของนักศึกษา	สถานการณ์ของครู
พิมพ์ นักศึกษาปี 1 ได้คะแนนสอบวิชาจิตวิทยาสำหรับครูต่ำกว่าที่คาดไว้ เธอคิดว่า ฉันไม่เก่งจิตวิทยาเลย ต่อให้พยายามแค่ไหนก็คงไม่มีทางดีขึ้น	คุณครูใหม่อย่าง "คุณเอ" พบว่าห้องเรียนของเธอมีนักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน เธอคิดว่า "ฉันไม่มีทางทำให้นักเรียนกลุ่มนี้เปลี่ยนพฤติกรรมได้ เพราะฉันไม่เก่งเรื่องการจัดการชั้นเรียน"
กอง ต้องนำเสนองานกลุ่มหน้าชั้นเรียน แต่เกิดความผิดพลาด เขาคิดว่า "ครั้งนี้อาจจะมีข้อผิดพลาด แต่ฉันสามารถฝึกซ้อมและพัฒนาทักษะการพูดได้ ครั้งหน้าต้องดีกว่านี้แน่"	"คุณเบล" นักศึกษาฝึกสอน กังวลเรื่องการออกแบบแผนการสอน เพราะเพื่อนครูวิจารณ์ว่าแผนการสอนครั้งแรกของเธอยังไม่น่าสนใจ เธอคิดว่า "คำวิจารณ์เป็นโอกาสให้ฉันปรับปรุงแผนการสอน และจะลองศึกษาตัวอย่างแผนสอนดี ๆ และขอคำแนะนำจากเพื่อนครู"
ต้น ถูกอาจารย์วิจารณ์งานออกแบบว่า "ยังไม่สมบูรณ์ และต้องพัฒนาอีกมาก" เขาคิดว่า "อาจารย์คงไม่เห็นศักยภาพของนักศึกษา ฉันคงไม่มีวันเก่งในสายนี้"	"คุณต้น" คุณครูประจำชั้น คิดว่าตัวเองไม่เก่งเรื่องเทคโนโลยี และรู้สึกท้อ "ฉันไม่มีทางใช้เทคโนโลยีช่วยสอนแบบครูคนอื่นได้ ฉันไม่ถนัดเลย"
มิก นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ทำข้อสอบ Speaking ไม่ผ่านมาหลายครั้งแล้ว เขาคิดว่า "ภาษาอังกฤษไม่ใช่ทางของเขา เรียนไปก็เสียเวลา"	"คุณดาว" ได้รับคำวิจารณ์จากครูพี่เลี้ยงว่า เธอควรปรับปรุงวิธีการอธิบายให้ชัดเจนกว่านี้ เธอรู้สึกท้อ "ฉันจะฝึกฝนการอธิบายให้ดีขึ้น อาจลองอัดเสียงตัวเองหรือขอคำแนะนำจากครูที่มีประสบการณ์มากกว่า"
โอม ทำโปรเจกต์กลุ่มผิดพลาดและได้รับคำตำหนิจากอาจารย์ เขาคิดว่า "แม้ว่าครั้งนี้จะมีข้อผิดพลาด แต่ฉันจะใช้เป็นบทเรียนและพยายามทำให้ดีขึ้นในโปรเจกต์ถัดไป"	"คุณจอย" จัดกิจกรรมในห้องเรียน แต่พบว่ากิจกรรมไม่เป็นไปตามแผน นักเรียนหลายคนไม่สนใจร่วมกิจกรรม เธอคิดว่า "ฉันไม่เก่งเรื่องการออกแบบกิจกรรมเลย ครั้งหน้าคงไม่ต้องพยายามทำอะไรใหม่ ๆ แล้ว"

ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

คำชี้แจง: ขอให้ตอบคำถามในแต่ละหัวข้อ เพื่อสะท้อนการเรียนรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมนี้
หลังจากนั้น นำคำตอบมาแบ่งปันและอภิปรายในกลุ่ม

ส่วนที่ 1: การประเมินตนเอง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ Fixed Mindset และ Growth Mindset

.....

.....

2. นักศึกษาเคยมี Fixed Mindset ในเรื่องใด และนักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร

.....

.....

3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

4. แนวคิดหรือความคิดเห็นใหม่จากเพื่อนที่นักศึกษาได้รับคืออะไร และจะนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างไร

.....

.....

ส่วนที่ 2: การอภิปรายในกลุ่ม ให้สรุปความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่โดยใช้คำถามต่อไปนี้

1. สิ่งทีกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

.....

.....

2. มีประเด็นใดที่กลุ่มของเราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

.....

.....

ใบงาน เรื่อง แนวทางการนำ Growth Mindset ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คำชี้แจง : ขอให้ศึกษายกตัวอย่างสถานการณ์ในการเรียนวิชาชีพครู การฝึกสอนและการเป็นครู
ในอนาคตที่จะเกิดขึ้น พร้อมเสนอแนวทางการใช้ Growth Mindset

1. สถานการณ์ในการเรียนวิชาชีพครู

.....
.....

แนวทางการใช้ Growth Mindset

.....
.....
.....
.....

2. สถานการณ์การฝึกสอน (ตอนปี 4)

.....
.....

แนวทางการใช้ Growth Mindset

.....
.....
.....
.....

3. สถานการณ์การเป็นครูในอนาคต

.....
.....

แนวทางการใช้ Growth Mindset

.....
.....

ตารางติดตามความก้าวหน้า

คำชี้แจง: ให้แต่ละกลุ่ม มีตัวแทนกลุ่ม 1 คน คอยบันทึกความก้าวหน้าของกลุ่มระหว่างทำกิจกรรม โดยใช้เช็กลิสต์ติดตามงาน

สิ่งที่ต้องทำ	ดำเนินการแล้ว	ยังไม่เสร็จ
1.ศึกษาใบความรู้		
2.วิเคราะห์กรณีศึกษา		
3.แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม		
4.เสนอแนวทางการปรับเปลี่ยนเป็น Growth Mindset		
5. นำเสนอผลการวิเคราะห์และแนวทาง		

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 3)

เรื่อง ครัวความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ

เวลา 90 นาที

ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
Growth mindset	Grit
ความเชื่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือ นักเรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู
การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	
การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ	

สาระสำคัญ

การรับรู้ในความสามารถของตนเองว่ามีศักยภาพเพียงพอที่จะเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถตัดสินใจหรือดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู ช่วยให้ครูสามารถเผชิญกับความท้าทายและสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมั่นใจ โดยความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและพร้อมที่จะพัฒนาไปข้างหน้า ส่งผลให้ครูสามารถแสดงความเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนได้ อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้ครูไม่กลัวที่จะลองทำสิ่งใหม่ ๆ เปิดรับคำวิจารณ์ และนำสิ่งเหล่านั้นมาปรับปรุงการสอนของตน

จากกิจกรรมนี้นักศึกษาจะเข้าใจถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นของบุคคลว่าตนเองว่าตนมีความสามารถในการเป็นครู รวมถึงการเปิดรับมุมมองที่เป็นบวกในการพัฒนาตนเองผ่านกรณีศึกษา และการแสดงบทบาทสมมติ นักศึกษาจะได้ฝึกการวางแผนและกำหนดเป้าหมายการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและสร้างแรงบันดาลใจในกระบวนการพัฒนาตนเอง การมองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองถือเป็นหัวใจของการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง นักศึกษาจะได้ฝึกฝนการเปิดรับข้อเสนอแนะจากเพื่อน ๆ และการตั้งเป้าหมายเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพครูอย่างมั่นใจ

สาระการเรียนรู้

1. ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
	Growth mindset	Grit
1. นักศึกษาสามารถอธิบายความหมายและความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทของการเป็นครู 2. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิด Self-Efficacy ของตนเองได้		การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู
3. นักศึกษาสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในเป็นครูได้	ความเชื่อว่าความสามารถในการจัดการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน พัฒนาและเรียนรู้ได้	
4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ	

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) (20 นาที)

1. ผู้สอนเล่าเรื่องราวของ "ครูพิมพ์พิไล" ที่มีการรับรู้ความสามารถในตนเองสูง และสามารถพัฒนาแนวทางการสอนแม้ข้อจำกัด พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- จากตัวอย่างที่เล่าไป นักศึกษาคิดว่าอะไรทำให้เธอกำลังจะลงสิ่งใหม่ ๆ แม้จะมีข้อจำกัด
- ถ้านักศึกษาเป็นครูในสถานการณ์เดียวกัน นักศึกษาจะทำอย่างไร

ครูพิมพ์พิไลเป็นครูในโรงเรียนรัฐบาลที่มีทรัพยากรจำกัด แต่เธอเชื่อว่าการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอุปกรณ์ราคาแพง ครูพิมพ์พิไลนำวิธีการสอนแบบ Active Learning เช่น การแบ่งกลุ่มแก้ปัญหา และการเรียนรู้ผ่านโครงงาน และใช้เทคโนโลยีฟรีที่หาได้ง่าย เช่น วิดีโอ YouTube หรือแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา พยายามสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ผลลัพธ์: นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีผลการเรียนดีขึ้น และเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ลึกซึ้ง

2. ผู้สอนเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าสู่การรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทครู (Self-Efficacy) ของครูมีผลต่อความสำเร็จของห้องเรียน ครูพิมพ์พิไลไม่ได้มีความสามารถพิเศษเหนือกว่าครูคนอื่น แต่เธอมีความเชื่อว่าเธอสามารถพัฒนาตนเองและนักเรียนได้ ครูที่มี Self-Efficacy สูง มักจะพยายาม ค้นหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ ในทางกลับกันหากครูคิดว่า "ฉันสอนไม่เก่ง", "ฉันคงเปลี่ยน นักเรียนไม่ได้" ก็จะทำให้การสอนขาดพลัง

3. ผู้สอนนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ และให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมาย การเรียนรู้ของตนเอง เช่น นักศึกษายกตัวอย่างแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในการเป็นครูได้

4. นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) ร่วมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนบุคคล จากนั้นร่วมกันกำหนด เป้าหมายของกลุ่มที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ พร้อมสมาชิกในกลุ่มกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบ เช่น กลุ่มเราจะเสนอแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในการเป็นครู อย่างน้อย 2 วิธี

ชั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) (50 นาที)

5. ผู้สอนให้แต่ละคนสำรวจ Self-Efficacy ของตนเอง โดยการตอบคำถามว่า "ฉันมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในเรื่องใด และยังต้องพัฒนาเรื่องใด? และให้นักศึกษาเขียน 3 ข้อที่ตนเองมั่นใจว่าจะทำได้ดีในฐานะครู และ 3 ข้อที่ยังต้องพัฒนา

6. จากนั้นผู้สอนแจกกรณีศึกษาครู 2 คน ให้แต่ละคนวิเคราะห์ ลงในใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์กรณี ด้วยคำถาม ดังนี้

- จากกรณีศึกษา นักศึกษาคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ Self-Efficacy ของครูเอและครู บีแตกต่างกัน?
- หากนักศึกษาเป็นครูบี จะทำอย่างไรเพื่อพัฒนาความมั่นใจในตนเองและปรับปรุงวิธีการสอน?

7. จากนั้นผู้สอนให้แต่ละกลุ่มเลือกสถานการณ์ที่นักศึกษาอาจเผชิญ และให้สมาชิกในกลุ่ม สวมบทบาท "ครูที่มี Self-Efficacy สูง" และ "ครูที่ขาด Self-Efficacy" ให้แสดงปฏิกิริยาและแนวทางการรับมือในสถานการณ์นั้น ลงในใบงาน เรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อน ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็น ว่าพฤติกรรมของครูทั้งสองมีผลต่อนักเรียนอย่างไร อะไรคือปัจจัยที่ทำให้ Self-Efficacy แตกต่างกัน

(ในระหว่างการลงมือปฏิบัติจะมีตัวแทนกลุ่มคอยเป็นผู้ติดตามการทำงาน โดยใช้ตาราง เช็กลิสต์ (Checklist) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม)

ขั้นตอนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) (15 นาที)

8. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” โดยเริ่มให้นักศึกษาแต่ละคนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ด้วยคำถาม ดังนี้

- นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถในการเป็นครู
- Self-Efficacy มีความสำคัญต่ออาชีพครูอย่างไร
- นักศึกษาจะนำสิ่งที่เรียนวันนี้ไปพัฒนาตัวเองอย่างไร

9. จากนั้นนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ โดยให้เพื่อนฟังและแสดงความคิดเห็น จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

สิ่งที่กลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

- มีจุดใดที่เราควรปรับปรุงเพิ่มเติมหรือไม่

ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) (15 นาที)

10. ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาเขียนแผนการพัฒนาความสามารถของตนเองในการเป็นครู เช่น ฉันจะฝึกฝนการพูดหน้าชั้นเรียน

11. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มร่วมแบ่งปันแนวทางการพัฒนาความสามารถของตนเองในการเป็นครู โดยเพื่อนในกลุ่มร่วมให้กำลังใจและชื่นชมความพยายามในการพัฒนา โดยการพูดเป็นรอบวง (Round robin)

12. ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- จากกิจกรรมที่ผ่านมา นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นครู
- นักเรียนคิดว่าความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสำคัญต่อชีวิตและการพัฒนาตนเองอย่างไร

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับครูรู้ความสามารถ ก้าวอย่างมั่นใจ
2. กรณีศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นความสามารถของตนเองในการเป็นครู
3. ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์กรณีศึกษา
4. ใบงาน เรื่อง วางแผนการพัฒนา
5. ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

เทคนิคที่ใช้

เทคนิคทางจิตวิทยา	เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) 2. การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection)	1. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion) 2. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-pair-share) 3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin)

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
1. นักศึกษาสามารถอธิบายความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทของการเป็นครู	- การตอบคำถามในกิจกรรม อภิปรายทีมเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองในบริบทของการเป็นครู	ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้
2. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิดการ Self-Efficacy ของตนเองได้	- จากการสำรวจตนเองเพื่อนำไปสู่การวางแผนการพัฒนา	ใบงาน เรื่อง วางแผนการพัฒนา
3. นักศึกษาสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองเพื่อเป็นครูที่มีคุณภาพ	การเขียนแผนพัฒนาตนเอง	ใบงาน เรื่อง วางแผนการพัฒนา
4. นักศึกษาสามารถเปิดรับและแลกเปลี่ยนแนวคิดใหม่ ๆ กับเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การตอบคำถามถึงสิ่งที่ได้รับจากผู้อื่นและการนำไปมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง	ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์กรณีศึกษา

คำชี้แจง: ให้นักศึกษาอ่านกรณีศึกษาด้านล่างนี้ จากนั้นตอบคำถามวิเคราะห์

กรณีศึกษาที่ 1: ครูเอ

ครูเอเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนชนบทที่มีทรัพยากรจำกัด นักเรียนหลายคนมีปัญหาในการเรียนรู้เนื่องจากพื้นฐานไม่แน่น และขาดแรงจูงใจในการเรียน

วิธีที่ครูเอรับมือกับปัญหา

1. เชื่อว่าตนเองสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ แม้เผชิญอุปสรรค
2. ศึกษาเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และลองใช้สื่อการเรียนรู้ที่หาได้ฟรี เช่น วิดีโอสอนจาก YouTube และแอปพลิเคชันคณิตศาสตร์
3. สร้างบรรยากาศ "ไม่กลัวผิด" ให้นักเรียนกล้าถาม และเรียนรู้จากความผิดพลาด
4. ขอคำแนะนำจากเพื่อนครู และพยายามนำวิธีการใหม่ ๆ มาปรับใช้
5. เมื่อนักเรียนยังไม่เข้าใจบทเรียน ครูเอจะลองใช้วิธีสอนที่แตกต่างจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. นักเรียนเริ่มสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น เพราะรู้สึกว่าการเรียนคณิตศาสตร์ไม่น่ากลัวอย่างที่คิด
2. นักเรียนกล้าลองผิดลองถูก และพัฒนาความสามารถด้านคณิตศาสตร์
3. แม้จะมีอุปสรรค ครูเอยังคงพยายามปรับปรุงวิธีการสอนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

กรณีศึกษาที่ 2: ครูบี

ครูบีเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนเดียวกัน แต่เธอรู้สึกว่าการสอนเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน และเธอไม่มีอุปกรณ์ที่ดีพอ

วิธีที่ครูบีรับมือกับปัญหา:

1. คิดว่า "ฉันคงช่วยอะไรนักเรียนไม่ได้มาก" และมองว่าสภาพแวดล้อมเป็นข้อจำกัดที่แก้ไขไม่ได้
2. ใช้วิธีสอนแบบเดิม ๆ แม้ว่านักเรียนจะไม่เข้าใจ เพราะกลัวว่าถ้าลองใช้วิธีใหม่แล้วไม่ได้ผล จะยิ่งเสียเวลา
3. ไม่กล้าขอคำแนะนำจากเพื่อนครู เพราะรู้สึกว่า "ถ้าฉันถาม แปลว่าฉันไม่เก่งพอ"
4. รู้สึกหมดกำลังใจเมื่อเห็นนักเรียนไม่สนใจเรียน และคิดว่า "คงไม่มีทางเปลี่ยนแปลงอะไรได้"

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น:

1. นักเรียนเบื่อหน่ายกับการเรียน เพราะรู้สึกว่าจะไม่มีแรงกระตุ้นให้พยายามเรียนรู้
2. นักเรียนที่อ่อนคณิตศาสตร์ยิ่งขาดความมั่นใจ เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติม
3. ครูรู้สึกเครียดและไม่มีความสุขกับการสอน เพราะคิดว่าตนเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลง

อะไรได้

คำถาม

1. จากกรณีศึกษา นักศึกษาคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ Self-Efficacy ของครูเอและครูบีแตกต่างกัน
2. หากนักศึกษาเป็นครูบี จะทำอย่างไรเพื่อพัฒนาความมั่นใจในตนเองและปรับปรุงวิธีการสอน

ใบงาน เรื่อง แสดงบทบาท

คำชี้แจง: ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) และเลือกสถานการณ์ที่ครูอาจเผชิญ จากนั้นให้แต่ละกลุ่มสวมบทบาท "ครูที่มี Self-Efficacy สูง" และ "ครูที่ขาด Self-Efficacy" แสดงปฏิกิริยาและแนวทางการรับมือในสถานการณ์นั้น

ครูที่มี Self-Efficacy สูง

.....

.....

.....

ครูที่ขาด Self-Efficacy

.....

.....

.....

ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

คำชี้แจง: ขอให้ตอบคำถามในแต่ละหัวข้อ เพื่อสะท้อนการเรียนรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมนี้
หลังจากนั้น นำคำตอบมาแบ่งปันและอภิปรายในกลุ่ม

ส่วนที่ 1: การประเมินตนเอง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นครู

.....

.....

2. นักศึกษามองว่า Self-Efficacy มีความสำคัญต่ออาชีพครูอย่างไร

.....

.....

3. นักศึกษาจะนำสิ่งที่เรียนวันนี้ไปพัฒนาตัวเองอย่างไร

.....

.....

ส่วนที่ 2: การอภิปรายในกลุ่ม ให้สรุปความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่โดยใช้คำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่กลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

.....

.....

2. มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

.....

.....

ใบงาน เรื่อง วางแผนการพัฒนา

คำชี้แจง: ให้นักศึกษาลำรวจตนเองและวางแผนการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในตนเอง โดยระบุเป้าหมาย วิธีการที่จะพัฒนาตนเอง และขั้นตอนการติดตามผลการพัฒนาของตนเอง

1. การสำรวจ

1. อะไรคือสิ่งที่คุณทำได้ดีหรือมั่นใจมากที่สุดในวิชาชีพครู

.....

.....

2. มีทักษะใดในวิชาชีพครูที่คุณรู้สึกว่ายังไม่เชี่ยวชาญหรือยังต้องการพัฒนาเพิ่มเติม

.....

.....

2. เป้าหมายในการพัฒนา

ตัวอย่าง: นักศึกษาต้องการพัฒนาการสื่อสารและการนำเสนอหน้าห้องเรียน

.....

.....

.....

3. วิธีการพัฒนา:

เช่น ฝึกพูดหน้ากระจกทุกวัน และขอให้เพื่อนช่วยให้ฟีดแบ็ก

.....

.....

.....

4. ขั้นตอนติดตามผล:

เช่น จัดบันทึกการพัฒนาความมั่นใจทุกสัปดาห์ เพื่อดูความก้าวหน้า

.....

.....

ตารางติดตามความก้าวหน้า

คำชี้แจง: ให้แต่ละกลุ่มมี ตัวแทนกลุ่ม 1 คน คอยบันทึกความก้าวหน้า ของกลุ่มระหว่างทำกิจกรรม โดยใช้ checklist ติดตามงาน (Mini Progress Checklist)

สิ่งที่ต้องทำ	ดำเนินการแล้ว	ยังไม่เสร็จ
1. สำรวจ Self-Efficacy และเขียน 3 ข้อที่มั่นใจและ 3 ข้อที่ต้องพัฒนา		
2. วิเคราะห์กรณีศึกษาครูเอและครูบี โดยตอบคำถามที่กำหนด		
3. แสดงบทบาท “ครูที่มี Self-Efficacy สูง” และ “ครูที่ขาด Self-Efficacy”		
4. อภิปรายและสรุปผลกระทบของพฤติกรรมครูต่อนักเรียน		

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 4)

เรื่อง ปลุก Passion สู่การเป็นครู

เวลา 90 นาที

ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
Growth mindset	Grit
มีเป้าหมายในการเป็นครู การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	ความสนใจและรักในอาชีพครู การมีแรงจูงใจไม่สั่นไหว

สาระสำคัญ

Passion เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากช่วยสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในเส้นทางอาชีพครู การค้นหา Passion ของตัวเองไม่เพียงช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าทำไมตนเองถึงอยากเป็นครู แต่ยังช่วยให้นักศึกษามองเห็นเป้าหมายและคุณลักษณะที่ต้องพัฒนาเพื่อเป็น "ครูในฝัน" ที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อนักเรียนได้

กิจกรรมนี้เน้นให้นักศึกษาค้นหา Passion และสะท้อนความมุ่งมั่นในวิชาชีพครู โดยเริ่มจากการระลึกถึงครูที่สร้างแรงบันดาลใจ และเชื่อมโยงเหตุผลที่อยากเป็นครูกับเป้าหมายส่วนตัว นักศึกษาระบุ คุณลักษณะของ "ครูในฝัน" พร้อมวิเคราะห์วิธีจัดการสถานการณ์ในห้องเรียนที่ท้าทายด้วยแนวคิดที่สอดคล้องกับ Passion ของตนเอง นักศึกษาได้เลือกสัญลักษณ์แทน Passion และสร้างแผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap) เพื่อกำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ ทักษะที่ต้องพัฒนา และแนวทางปฏิบัติ และมีการสะท้อนความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจ พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน เพื่อปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักศึกษามี Passion ที่ชัดเจนและพัฒนาตนเองเพื่อเป็น ครูที่ดีในอนาคต อย่างมีเป้าหมายและแรงบันดาลใจ

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของครูที่ดีตามมาตรฐานวิชาชีพครู

จุดประสงค์การเรียนรู้

	ลักษณะ Growth mindset และ Grit ของ นักศึกษาวิชาชีพครู	
	Growth mindset	Grit
1. นักศึกษาสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครูและ คุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเพื่อเป็นครูได้		ความสนใจและรักใน อาชีพครู
2. นักศึกษาสามารถสะท้อนถึงความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจที่อยากเป็นครูได้		ความสนใจและรักใน อาชีพครู
3. นักศึกษาสามารถออกแบบแผนที่เส้นทาง Passion เพื่อกำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ และแนวทางพัฒนา ตนเองในอาชีพครูได้	มีเป้าหมายในการเป็นครู	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การเปิดรับประสบการณ์ ใหม่ ๆ	
	มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อพัฒนาตนเอง	

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) (20 นาที)

1. ผู้สอนเริ่มด้วยคำถามว่า “ลองนึกถึงครูที่เคยทำให้นักศึกษารู้สึกประทับใจหรือ
เปลี่ยนแปลงชีวิตนักศึกษาได้ในทางที่ดีขึ้นหรือครูในดวงใจ” จากนั้นให้นักศึกษาเล่าถึงครูคนนั้น เช่น
อะไรที่ทำให้ครูท่านนั้นพิเศษ และความรู้สึกที่ได้รับจากการได้รับการดูแลจากครูท่านนั้น จากนั้น
ให้นักศึกษาแบ่งปันความทรงจำนี้กับเพื่อนรอบข้าง
2. ผู้สอนเชื่อมโยง Passion กับตัวนักศึกษา โดยใช้คำถาม ดังนี้
 - ทำไมนักศึกษาถึงเลือกมาเรียนครู
 - ถ้านักศึกษาเป็นครูแล้ว อยากให้นักเรียนจดจำตนเองว่าเป็นครูแบบไหน
3. ผู้สอนนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ และให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมาย
ในการเรียน ครั้งนี้ เช่น ฉันสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครูและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา
เพื่อเป็นครูได้
4. นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) ร่วมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนบุคคลและร่วมกันกำหนด
เป้าหมายของกลุ่มที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกันที่สอดคล้อง

กับเป้าหมาย รวมถึงกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบร่วมกัน เช่น กลุ่มเราจะสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครูและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเพื่อเป็นครูได้

ชั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) (50 นาที)

5. ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้สึกและเหตุผลที่อยากเป็นครูเข้าสู่กิจกรรม “ครูในฝัน” ลงในใบงาน เรื่อง ครูในฝัน โดยให้นักศึกษาแต่ละคนเขียน “คุณลักษณะของครูในฝัน” ที่ตัวเองอยากเป็น เช่น ความเข้าใจนักเรียน ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ การสอนที่สร้างความสนุกสนาน เป็นต้น จากนั้นให้แต่ละคนเลือกลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งสะท้อนถึง Passion ในการเป็นครูของตัวเอง เช่น ปากกา: สื่อถึงการให้ความรู้ พร้อมเขียนความหมายของสัญลักษณ์ที่เลือก และอธิบายว่าสัญลักษณ์นี้สะท้อน Passion ของตัวเองอย่างไร

หัวใจ: สื่อถึงความใส่ใจและความรักในอาชีพ

ต้นไม้: สื่อถึงการเติบโตและการพัฒนาการของนักเรียน

6. แต่ละกลุ่มร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่เลือกและอธิบายว่าสัญลักษณ์นั้นสะท้อน Passion ของพวกเขาอย่างไร (ช่วยให้นักศึกษาได้เชื่อมโยงความรู้สึกและความตั้งใจในการเป็นครู เข้ากับสิ่งที่แสดงถึง Passion ในการสอน และการพัฒนาตนเองเป็นครูที่ดีขึ้นในอนาคต)

7. ผู้สอนขอตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนอสัญลักษณ์ที่เลือกและอธิบายว่าสัญลักษณ์นั้น (ในระหว่างการลงมือปฏิบัติจะมีตัวแทนกลุ่มคอยเป็นผู้ติดตามการทำงาน โดยใช้ตารางเช็กลิสต์ (Checklist) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม)

ชั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) (15 นาที)

8. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” โดยเริ่มให้นักศึกษาแต่ละคนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ด้วยคำถาม ดังนี้

- คุณลักษณะของ ‘ครูในฝัน’ ที่นักศึกษามีคืออะไร
- สัญลักษณ์ที่นักศึกษาเลือกสะท้อน Passion ในการเป็นครูอย่างไร
- สิ่งใดในอาชีพครูที่ทำให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจและมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครูที่ดียิ่งขึ้น

9. เมื่อนักศึกษาแต่ละคนทบทวนตนเองแล้ว จากนั้นนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ โดยให้เพื่อนฟังและแสดงความคิดเห็น จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

- สิ่งที่คุณกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง
- มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

10. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม พร้อมเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ถามคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) (15 นาที)

11. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มร่วมแบ่งปันเหตุการณ์หรือช่วงเวลาที่ทำให้นักศึกษาอยากเป็นครูมากขึ้น คือสิ่งที่อยากทำจริง ๆ หรือเป็นช่วงเวลาที่ทำให้เข้าใจว่าการเป็นครูมีความหมายมากเพียงใด

(การสะท้อนจากเหตุการณ์ที่ทำให้อยากเป็นครู: นักศึกษาสามารถพูดถึงช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเป็นครู โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพบเห็นครูที่มีคุณสมบัติที่ดีหรือเหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขารู้สึกว่า "การเป็นครูมีความหมายมาก" โดยเพื่อนในกลุ่มร่วมให้กำลังใจและชื่นชมในการเป็นครูที่ดีในอนาคต โดยการพูดเป็นรอบวง (Round robin)

12. ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาสร้าง “แผนที่เส้นทาง Passion” (Passion Roadmap) โดยสิ่งที่ต้องใส่ในแผนที่ 1. เป้าหมายของการเป็นครู 2. คุณลักษณะ 3. ทักษะหรือสิ่งที่นักศึกษาต้องพัฒนา 4. วิธีการพัฒนาตนเอง (เช่น อ่านหนังสือ, ฝึกสอนเพิ่มเติม, รับคำแนะนำ) (พร้อมผู้สอนแจกใบความรู้เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีตามมาตรฐานวิชาชีพครู)

13. ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ และความสำคัญของการมี Passion ในการเป็นครู

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับ ปลุก Passion สู่การเป็นครู
2. ใบงาน เรื่อง ครูในฝัน
3. ใบงาน เรื่อง สะท้อนความภูมิใจและตั้งใจในเส้นทางครู
4. ใบงาน เรื่อง แผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap)
5. ใบงาน เรื่อง การสะท้อนผลการเรียนรู้
6. ใบความรู้ เรื่อง ลักษณะของครูที่ดีตามมาตรฐานวิชาชีพครู

เทคนิคที่ใช้

เทคนิคทางจิตวิทยา	เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. การสะท้อนความคิด (Reflective Thinking)	1. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion)
2. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	2. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-pair-share)
	3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin)

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
1. นักศึกษาสามารถระบุเหตุผลที่ต้องการเป็นครูและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเพื่อเป็นครูในฝันได้	การตอบคำถามอยากเป็นครูและคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาเพื่อเป็น "ครูในฝัน"	-ใบงาน เรื่อง ครูในฝัน
2. นักศึกษาสามารถสะท้อนถึงความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจที่อยากเป็นครู	การสะท้อนความรู้สึก ความภูมิใจ และความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครูที่ดีขึ้น	ใบงาน เรื่อง การสะท้อนผล การเรียนรู้
3. นักศึกษาสามารถออกแบบแผนที่เส้นทาง Passion เพื่อกำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ และแนวทางพัฒนาตนเองในอาชีพครูได้	การออกแบบ "แผนที่เส้นทาง Passion" เพื่อกำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ และแนวทางพัฒนาตนเองในอาชีพครู	ใบงาน เรื่อง แผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap)
4. นักศึกษาเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมกลุ่มและนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การตอบคำถามถึงสิ่งที่ได้รับจากผู้อื่นและการนำไปมาใช้	ใบงาน เรื่อง การสะท้อนผล การเรียนรู้

ใบงาน เรื่อง ครูในฝันของนักศึกษา

คำชี้แจง: ให้นักศึกษาคิดและเขียน "คุณลักษณะของครูในฝัน" ที่นักศึกษาอยากให้ตัวเองเป็น เช่น ความเข้าใจนักเรียน ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ การสอนที่สร้างความสนุกสนาน ฯลฯ

1. คุณลักษณะของครูในฝันที่นักศึกษาอยากเป็น

.....

.....

2. สิ่งที่ทำให้นักศึกษาอยากเป็นครูในฝันแบบนี้คืออะไร

.....

.....

สัญลักษณ์แทน Passion

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเลือกสัญลักษณ์ ที่แทน Passion ในการเป็นครูของนักศึกษา

1. สัญลักษณ์ที่เลือก

.....

.....

2. ความหมายของสิ่งของที่นักศึกษาเลือก

.....

.....

ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

คำชี้แจง: ขอให้ตอบคำถามในแต่ละหัวข้อ เพื่อสะท้อนการเรียนรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมนี้
หลังจากนั้น นำคำตอบมาแบ่งปันและอภิปรายในกลุ่ม

ส่วนที่ 1: การประเมินตนเอง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. คุณลักษณะของ 'ครูในฝัน' ที่นักศึกษาควรมีคืออะไร

.....

.....

2. สัญลักษณ์ที่นักศึกษาเลือกสะท้อน Passion ในการเป็นครูอย่างไร

.....

.....

3. สิ่งใดในอาชีพครูที่ทำให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจและมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครูที่ดียิ่งขึ้น

.....

.....

ส่วนที่ 2: การอภิปรายในกลุ่ม ให้สรุปความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่โดยใช้คำถามต่อไปนี้

1. สิ่งทีกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

.....

.....

2. มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

.....

.....

ตารางติดตามความก้าวหน้า

คำชี้แจง: ให้แต่ละกลุ่มมี ตัวแทนกลุ่ม 1 คน คอย บันทึกความก้าวหน้า ของกลุ่มระหว่างทำกิจกรรม โดยใช้เช็กลิสต์ติดตามงาน (Mini Progress Checklist)

สิ่งที่ต้องทำ	ดำเนินการแล้ว	ยังไม่เสร็จ
1. เขียนลักษณะของครูในฝัน		
2. ระบุสัญลักษณ์แทน Passion ในการเป็นครู		
3. แลกเปลี่ยนความหมายของสัญลักษณ์ในการเป็นครู		

ใบงาน เรื่อง แผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap)

คำชี้แจง: ขอให้ศึกษาวาดและออกแบบแผนที่เส้นทาง Passion (Passion Roadmap) ของตัวเอง ในกระดาษ A4 โดยใช้ข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดในใบงานนี้ ใช้ความคิดที่สะท้อนความตั้งใจของ นักศึกษาในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครูที่ดีในอนาคต 1. เป้าหมายของการเป็นครู 2. คุณลักษณะ ของ "ครูในฝัน" 3. ทักษะหรือคุณลักษณะที่ต้องพัฒนา 4. วิธีการพัฒนาตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 5)

เรื่อง ตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จ

เวลา 90 นาที

ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
Growth mindset	Grit
มีเป้าหมายในการเป็นครู การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	การยึดมั่นต่อเป้าหมายในการเป็นครู การมีแรงจูงใจไม่สั่นไหว

สาระสำคัญ

การตั้งเป้าหมายเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุความสำเร็จในอาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป้าหมายที่ชัดเจนช่วยให้นักศึกษามองเห็นบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง รวมถึงสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นครูที่ดี การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นระบบยังช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ โดยหลักการ SMART Goals เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป้าหมายที่ดีควรมีลักษณะเฉพาะเจาะจง (Specific) สามารถวัดผลได้ (Measurable) ทำได้จริง (Achievable) สอดคล้องกับเป้าหมายในวิชาชีพครู (Relevant) และมีกำหนดเวลาชัดเจน (Time-bound)

กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักศึกษาค้นหาเป้าหมายที่ชัดเจน และสามารถแปลงเป้าหมายให้เป็นแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนและเป็นระบบ และการเปิดรับความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมกลุ่มยังช่วยให้นักศึกษาได้มุมมองใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง รวมทั้ง Commitment Card เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาแสดงความมุ่งมั่นและยึดมั่นในเป้าหมายของตนเอง ช่วยให้นักศึกษามีแรงผลักดันและจดจำเป้าหมายของตนเองได้ตลอดเวลา กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยเน้นการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

สาระการเรียนรู้

1. หลักการ SMART Goals

จุดประสงค์การเรียนรู้

	ลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษา วิชาชีพครู	
	Growth mindset	Grit
1. นักศึกษาสามารถระบุเป้าหมายของตนเองในการเป็นครูได้	การมีเป้าหมายในการเป็นครู	การยืนหยัดต่อเป้าหมายในการเป็นครู
2. นักศึกษาสามารถวางแผนปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้	การเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี	แรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์
3. นักศึกษาสามารถเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดจากเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	เปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ	
	การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) (20 นาที)

1. ผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอ เรื่อง เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตคุณ คืออะไร ? พร้อมใช้คำถามว่า “นักศึกษาคิดว่าการมีเป้าหมายสำคัญกับนักศึกษาอย่างไร”
2. ผู้สอนทบทวนเนื้อหาจากกิจกรรม “ปลุก Passion สู่การเป็นครู” โดยให้แต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเป้าหมายในการเป็นครูที่แต่ละคนได้ตั้งไว้ ผู้สอนอธิบายว่ากิจกรรมนี้จะเป็นการต่อยอดจาก Passion ไปสู่การตั้งเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงานที่สามารถลงมือทำได้จริงและวัดผลได้
3. ผู้สอนนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ว่ากิจกรรมนี้นักศึกษาจะเรียนรู้วิธีตั้งเป้าหมายเพื่อพัฒนาตนเองในอาชีพครูอย่างมีระบบและสร้างแผนปฏิบัติการที่นำไปสู่ความสำเร็จให้นักศึกษา จากนั้นให้แต่ละคนเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ เช่น ฉันจะตั้งเป้าหมายและวางแผนการปฏิบัติงานได้
4. นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) ร่วมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนบุคคลและร่วมกันกำหนดเป้าหมายของกลุ่มที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกันที่สอดคล้องกับเป้าหมาย รวมถึงกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบร่วมกัน เช่น กลุ่มเราจะสามารถตั้งเป้าหมายและวางแผนการปฏิบัติงานได้

ขั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) (50 นาที)

5. ผู้สอนทบทวนการตั้งเป้าหมายหลักการ SMART Goals พร้อมตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเป็นครู

6. ผู้สอนแจกใบความรู้ เรื่อง การตั้งเป้าหมาย พร้อมให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมายในการเป็นครู ตามหลักการ SMART Goals (เช่น การพัฒนาทักษะการสอน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน) ลงในใบงาน เรื่อง วางแผนสู่ความสำเร็จ : การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบ

7. ผู้สอนให้แต่ละคนนำเป้าหมายที่เขียนไว้มาออกแบบแผนปฏิบัติการ การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบโดย มีรายละเอียด ดังนี้

1. เป้าหมายด้วยหลักการ SMART Goal
2. วิธีการดำเนินงาน
3. วิธีการวัดผล

8. ผู้สอนให้แต่ละคนนำแผนที่ออกแบบไปนำเสนอกับกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มให้ข้อเสนอแนะ เช่น วิธีปรับเป้าหมายให้ชัดเจนขึ้น หรือเพิ่มรายละเอียดในแผน

(ในระหว่างการลงมือปฏิบัติจะมีตัวแทนกลุ่มคอยเป็นผู้ติดตามการทำงาน โดยใช้ตารางเช็กลิสต์ (Checklist) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม)

ขั้นตอนสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) (15 นาที)

9. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” โดยเริ่มให้นักศึกษาแต่ละคนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ลงในใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้ ด้วยคำถาม ดังนี้

- นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากการตั้งเป้าหมายแบบ SMART Goals
- นักศึกษาพบอุปสรรคอะไรในการวางแผน และมีวิธีแก้ไขอย่างไร
- ความคิดเห็นใหม่จากเพื่อนที่นักศึกษาได้รับคืออะไร และจะนำไปปรับแผนอย่างไร

10. เมื่อนักศึกษาแต่ละคนประเมินตนเองแล้ว จากนั้นนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ โดยให้เพื่อนฟังและแสดงความคิดเห็น จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

- สิ่งทีกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง?
- มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่?

ขั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) (15 นาที)

11. ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนเขียน Commitment Card ที่บรรจุเป้าหมายของตนเองในฐานะครูในอนาคต อย่างน้อย 1 ข้อหรือที่นักศึกษาคิดว่าสำคัญที่สุด เช่น “นักศึกษาจะเป็นครูที่ใส่ใจนักเรียน” หรือ “นักศึกษาจะพัฒนาการสอนเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน” และให้นักศึกษาเก็บ Commitment Card ไว้ในที่ที่มองเห็นได้ทุกวัน เพื่อเตือนตนเองถึง Passion และความมุ่งมั่นในการเป็นครูที่ดี จากนั้นให้นักศึกษาเข้ากลุ่มร่วมกันแบ่งปัน Commitment Card โดยเพื่อนร่วมกลุ่มร่วมให้กำลังใจและชื่นชมเป้าหมายนั้น โดยการพูดเป็นรอบวง (Round robin)

12. นักศึกษาแต่ละคนเขียนแผนการติดตามเป้าหมายของตนเอง พร้อมผู้สอนยกตัวอย่างประกอบ

13. ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายและการวางแผนในวันนี้
- เป้าหมายและแผนของนักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างไร

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับ SMART Goals
2. สื่อในเว็บไซต์ www.youtube.com เรื่อง เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตคุณ คืออะไร ?
<https://www.youtube.com/watch?v=8fmxMEx1bhw>
3. ใบงาน เรื่อง วางแผนสู่ความสำเร็จ: การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบ
4. ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้
5. ใบความรู้ เรื่อง การตั้งเป้าหมายตามหลัก SMART

เทคนิคที่ใช้

เทคนิคทางจิตวิทยา	เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. การสะท้อนความคิด (Reflective Thinking)	1. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion)
2. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	2. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดรวมกัน (Think-pair-share)
	3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin)

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
1. นักศึกษาสามารถระบุเป้าหมายของตนเองในการเป็นครูได้	การตั้งเป้าหมายในการเป็นครูตามหลัก SMART Goals	ใบงาน เรื่อง วางแผนสู่ความสำเร็จ ในส่วน การตั้งเป้าหมายตามหลัก SMART
2. นักศึกษาสามารถสร้างแผนปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้	การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบ	ใบงาน เรื่อง วางแผนสู่ความสำเร็จ: การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบ
3. นักศึกษาสามารถเปิดรับความคิดเห็นและแนวคิดจากเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การตอบคำถามถึงสิ่งที่ได้รับจากผู้อื่นและการนำไปมาปรับใช้	- ใบงาน เรื่อง การวางแผนสู่ความสำเร็จ ในส่วนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม - ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

ใบงาน เรื่อง วางแผนสู่ความสำเร็จ : การสร้างแผนปฏิบัติการที่เป็นระบบ

คำชี้แจง: ให้นักศึกษาดังเป้าหมายและสร้างแผนปฏิบัติการอย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าหมายในวิชาชีพครู

1. เป้าหมายด้วยหลักการ SMART

องค์ประกอบของ SMART	คำถามช่วยคิด	คำตอบ
S: Specific (ระบุเป้าหมายให้ชัดเจน)	เป้าหมายของคุณเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองในวิชาชีพครูคืออะไร?	
M: Measurable (วัดผลได้)	คุณจะมีวัดผลความสำเร็จของเป้าหมายนี้อย่างไร?	
A: Achievable (ทำได้จริง)	คุณมีทรัพยากรหรือความสามารถใดที่จะช่วยให้เป้าหมายนี้สำเร็จ?	
R: Relevant (เกี่ยวข้อง)	เป้าหมายนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในฐานะครูอย่างไร?	
T: Time-bound (มีกำหนดเวลา)	คุณจะมีบรรลุเป้าหมายนี้ภายในระยะเวลาเท่าใด?	

เป้าหมายของฉัน

.....

.....

2. การแปลงเป้าหมายเป็นแผนปฏิบัติการ

เป้าหมายย่อย (Sub-Goals)	สิ่งที่ต้องทำ (Action Steps)	ทรัพยากรที่ต้อง ใช้ (Resources)	ระยะเวลา (Timeframe)	วิธีวัดผล (Method of Evaluation)
ตัวอย่าง: พัฒนา ทักษะการจัดการ ชั้นเรียน	อ่านหนังสือ เกี่ยวกับการจัดการ ชั้นเรียน 1 เล่ม	หนังสือจาก ห้องสมุด	ภายใน 1 เดือน	การเขียนบันทึก สิ่งที่เรียนรู้จาก หนังสือ

3. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

คำชี้แจง:จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ให้บันทึกความคิดเห็นที่เพื่อนร่วมกลุ่มเสนอให้นักศึกษาปรับปรุงแผนปฏิบัติการของคุณ

1. ความคิดเห็นที่ได้รับ

.....

.....

2. สิ่งที่นักศึกษาจะนำไปปรับปรุงในแผน

.....

.....

ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

คำชี้แจง: ขอให้ตอบคำถามในแต่ละหัวข้อ เพื่อสะท้อนการเรียนรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมนี้ หลังจากนั้น นำคำตอบมาแบ่งปันและอภิปรายในกลุ่ม

ส่วนที่ 1: การประเมินตนเอง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากการตั้งเป้าหมายแบบ SMART Goals

.....

.....

2. นักศึกษาพบอุปสรรคอะไรในการวางแผนและจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร

.....

.....

3. ความคิดเห็นใหม่จากเพื่อนที่นักศึกษาได้รับคืออะไร และจะนำไปปรับแก้อย่างไร

.....

.....

ส่วนที่ 2: การอภิปรายในกลุ่ม ให้สรุปความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่โดยใช้คำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่คุณได้จากการดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

.....

.....

2. มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

.....

.....

ตารางติดตามความก้าวหน้า

คำชี้แจง: ให้แต่ละกลุ่มมี ตัวแทนกลุ่ม 1 คน คอย บันทึกความก้าวหน้า ของกลุ่มระหว่างทำกิจกรรม โดยใช้ checklist ติดตามงาน (Mini Progress Checklist)

สิ่งที่ต้องทำ	ดำเนินการแล้ว	ยังไม่เสร็จ
1. ตั้งเป้าหมายตามหลัก SMART Goal		
2. แปลงเป้าหมายเป็นแผนการปฏิบัติงาน		
3. นำเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อกลุ่ม		
4. รับขอมูลย้อนกลับจากเพื่อนในกลุ่ม		

แผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ 6)

เรื่อง คนพบตัวตน

เวลา 90 นาที

ส่งเสริมลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
Growth mindset	Grit
กล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ เปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น มีการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	การรับรู้ความสามารถของตนเอง

สาระสำคัญ

การค้นพบตัวตนผ่านการระบุและยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยจุดแข็ง (Strengths) หมายถึงคุณลักษณะเฉพาะตัว ทักษะ หรือความสามารถที่โดดเด่นในตัวบุคคล ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ดี จุดแข็งไม่ใช่เพียงพรสวรรค์ที่ติดตัวมา แต่ยังรวมถึงสิ่งที่สามารถพัฒนาได้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ในบริบทของวิชาชีพครูการสำรวจจุดแข็งช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้คุณลักษณะเด่นของตนเองเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ในขณะที่การพัฒนาจุดที่ต้องปรับปรุงช่วยเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

จากกิจกรรมนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้ค้นพบตัวตนของตนเอง โดยเริ่มต้นจากการสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่านการสำรวจตนเอง กระบวนการสะท้อนคิดและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักศึกษาจะได้เรียนรู้การยอมรับตนเองอย่างเปิดใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาตนเองและการเติบโตในวิชาชีพ กิจกรรมยังเน้นการเปิดใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้มุมมองใหม่ ๆ และสามารถนำข้อเสนอแนะไปปรับใช้ได้ในอนาคต

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของจุดแข็ง (Strengths)
2. วิธีการค้นพบจุดแข็ง (Strengths)

จุดประสงค์การเรียนรู้

	ลักษณะ Growth mindset และ Grit ของนักศึกษาวิชาชีพครู	
	Growth mindset	Grit
1. นักศึกษาสามารถระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้	การกล้าเผชิญกับปัญหาและเรียนรู้จากความล้มเหลว	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
2. นักศึกษาการยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้	เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ	
3. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิดข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมกลุ่ม และนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้	การเปิดรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น	
	การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง	

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นจุดประกายสู่เป้าหมาย (Spark the Vision) (20 นาที)

1. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นคิดว่าถ้านักศึกษามองกระจก นักศึกษาเห็นจุดไหนในตัวเองที่ทำให้ภูมิใจ (ให้นักศึกษาใช้กระจกจริงหรือใช้กล่องมือน้ำ)
2. ผู้สอนให้ทุกคนหลับตาและคิดถึง “ช่วงเวลาที่คุณทำอะไรสำเร็จอย่างภาคภูมิใจ” เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น การเอาชนะอุปสรรค หรือการได้รับคำชม หลังจากนั้น ให้เปลี่ยนไปคิดถึง “ช่วงเวลาที่คุณรู้สึกว่าตัวเองยังไม่สมบูรณ์แบบ” เช่น ความผิดพลาดในงาน หรือสถานการณ์ที่ทำให้รู้สึกท้อแท้ (ผู้สอนชี้ให้เห็นว่า “ทุกคนมีทั้งจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ซึ่งเป็นเรื่องปกติ และเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเอง” เมื่อเราเข้าใจทั้งจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา เราจะสามารถกำหนดทิศทางของตัวเองได้ดีขึ้น)
3. ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ และให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเป้าหมายในการเรียนรู้ครั้งนี้ เช่น ฉันจะระบุจุดแข็งของตัวเองให้ชัดเจนขึ้น” หรือ “นักศึกษาตั้งใจจะเปิดใจยอมรับจุดที่ต้องพัฒนาของตนเอง”
4. นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (4-5 คน) ร่วมแลกเปลี่ยนเป้าหมายส่วนบุคคลและร่วมกันกำหนดเป้าหมายของกลุ่มที่เป็นไปได้จริงและสามารถวัดผลได้ พร้อมวางแผนการทำงานร่วมกันที่สอดคล้องกับเป้าหมาย รวมถึงกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบร่วมกัน เช่น กลุ่มเราสามารถระบุจุดแข็งของตัวเองให้ชัดเจนขึ้นและเปิดใจยอมรับจุดที่ต้องพัฒนาของตนเอง

ชั้นลงมือสู่ความสำเร็จ (Action Toward Success) (50 นาที)

5. ผู้สอนเชื่อมโยงกิจกรรมข้างต้นเข้าสู่การเรียนรู้วิชาชีวเคมี โดยให้นักศึกษาแต่ละคนสำรวจตนเอง โดยเขียน "จุดแข็ง" และ "จุดที่ต้องพัฒนา" ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการเป็นครูในอนาคต

6. ผู้สอนนำเสนอ เรื่อง การเปิดใจรับข้อมูลจากเพื่อน เพื่อสร้างความเข้าใจก่อน จากนั้นให้นักศึกษาทำกิจกรรม การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่าน “วงล้อมความคิดเห็น” ให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองที่ทำให้ฉันเป็นครูที่ดีกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม (นำข้อมูลที่ได้สำรวจตนเองข้างต้นมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ) โดยให้เพื่อนในกลุ่มช่วยสะท้อนความคิดเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของกันและกัน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้สอนอธิบายว่าการสะท้อนและให้ความคิดเห็นควรอยู่ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ เพื่อช่วยให้นักศึกษารู้สึกมั่นใจและสามารถยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาได้อย่างเปิดใจ)

7. หลังจากทำกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนข้อความสั้น ๆ ที่สะท้อนถึงการยอมรับตัวตน เช่น “นักศึกษายอมรับว่าการควบคุมอารมณ์ยังเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้” หรือ “นักศึกษามีใจที่สามารถให้กำลังใจนักเรียนได้ดี” โดยบันทึกลงในใบงาน เรื่อง ยอมรับตนเองเพื่อพัฒนา

(ในระหว่างการลงมือปฏิบัติจะมีตัวแทนกลุ่มคอยเป็นผู้ติดตามการทำงาน โดยใช้ตารางเช็กลิสต์ (Checklist) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม)

ชั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflect & Evaluate) (15 นาที)

9. ผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรม “ทบทวน-จับคู่-เล่าสู่กันฟัง” โดยเริ่มให้นักศึกษาแต่ละคนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา ด้วยคำถาม ดังนี้

- จุดแข็งของนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาเป็นครูที่ดีคืออะไร
- จุดที่ต้องการพัฒนาที่นักศึกษายอมรับและอยากพัฒนาคืออะไร
- ข้อเสนอแนะจากเพื่อนที่สามารถนำไปพัฒนาตนเองในฐานะครูคืออะไร

10. เมื่อนักศึกษาแต่ละคนประเมินตนเองแล้ว จากนั้นนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ โดยให้เพื่อนฟังและแสดงความคิดเห็น จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยตอบคำถาม ดังนี้

- สิ่งทีกลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง?
- มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่?

11. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้ในกิจกรรม พร้อมเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ถามคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ชั้นมุ่งสู่การเติบโต (Empowerment to Growth) (15 นาที)

12. ผู้สอนให้นักศึกษาเข้ากลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนบันทึกการยอมรับ (Acceptance Journal) โดยให้แต่ละคนฟังอย่างตั้งใจและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยสร้างความมั่นใจและแรงผลักดันในการพัฒนาตนเอง (ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาใช้คำพูดเชิงบวกในการสะท้อน เช่น “นักศึกษามีจุดแข็งที่ดีมาก และจุดที่ต้องพัฒนานักศึกษาคือสิ่งที่ทุกคนมีโอกาสพัฒนาได้”) โดยการพูดเป็นรอบวง (Round robin)

14. นักศึกษาแต่ละคนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาเขียนแนวทางการพัฒนาของตนเองเบื้องต้น

15. ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ พร้อมใช้คำถาม ดังนี้

- การยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาช่วยให้นักศึกษาเติบโตในฐานะครูอย่างไร
- มีอะไรที่นักศึกษาค้นพบเกี่ยวกับตัวเองที่ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ

สื่อการสอน

1. สื่อที่สร้างโดยโปรแกรม Canva เกี่ยวกับ ค้นพบตัวตน
2. ใบงาน เรื่อง การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่าน “วงล้อมความคิดเห็น”
3. ใบงาน เรื่อง ยอมรับตนเองเพื่อพัฒนา
4. ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

เทคนิคที่ใช้

เทคนิคทางจิตวิทยา	เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection)	1. อภิปรายเป็นทีม (Team discussion)
2. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	2. คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-pair-share)
	3. การพูดเป็นรอบวง (Round robin)

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
1. นักศึกษาสามารถระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้อย่างชัดเจน	การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา	ใบงาน เรื่อง การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่าน “วงล้อมความคิดเห็น”
2. นักศึกษาการยอมรับจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองได้	การบันทึกการยอมรับ	ใบงาน เรื่อง ยอมรับตนเองเพื่อพัฒนา

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือ
3. นักศึกษาสามารถสะท้อนคิดข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมกลุ่ม และนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้	- จากการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นใน “วงล้อมความคิดเห็น” และการสะท้อนผ่านการเขียนใน "Acceptance Journal" - การตอบคำถามถึงสิ่งที่ได้รับจากผู้อื่นและการนำไปมาปรับใช้	- ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้ - ใบงาน เรื่อง การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่าน “วงล้อมความคิดเห็น”

ใบงาน เรื่อง การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาผ่าน “วงล้อมความคิดเห็น”

คำชี้แจง: ขอให้ศึกษานักถึงลักษณะของครูที่นักศึกษาต้องการเป็น จากนั้นสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเอง

จุดแข็ง	จุดที่ต้องพัฒนา

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

คำแนะนำจากเพื่อนร่วมกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

ใบงาน เรื่อง ยอมรับตนเองเพื่อพัฒนา

คำชี้แจง: เขียนข้อความสั้น ๆ ที่สะท้อนถึงการยอมรับตนเอง เช่น “นักศึกษายอมรับว่าการควบคุมอารมณ์ยังเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้” หรือ “นักศึกษาภูมิใจที่นักศึกษาสามารถเข้าใจและให้คำปรึกษาแก่เพื่อน ๆ ได้ดี” พร้อมแนวทางการพัฒนาเบื้องต้น

บันทึกการยอมรับตนเอง

แนวทางการพัฒนาตนเองเบื้องต้น

ใบงาน เรื่อง สะท้อนผลการเรียนรู้

คำชี้แจง: ขอให้ตอบคำถามในแต่ละหัวข้อ เพื่อสะท้อนการเรียนรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมนี้ หลังจากนั้นนำคำตอบมาแบ่งปันและอภิปรายในกลุ่ม

ส่วนที่ 1: การประเมินตนเอง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

1. จุดแข็งของนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาเป็นครูที่ดีคืออะไร

.....

.....

2. จุดที่ต้องการพัฒนาที่นักศึกษายอมรับและอยากพัฒนาคืออะไร

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะจากเพื่อนที่สามารถนำไปพัฒนาตนเองในฐานะครูคืออะไร

.....

.....

ส่วนที่ 2: การอภิปรายในกลุ่ม ให้สรุปความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่โดยใช้คำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่กลุ่มของเราดำเนินการได้ดีคืออะไรบ้าง

.....

.....

2. มีประเด็นใดที่เราควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมหรือไม่

.....

.....

ตารางติดตามความก้าวหน้า

คำชี้แจง: ให้แต่ละกลุ่มมี ตัวแทนกลุ่ม 1 คน คอย บันทึกความก้าวหน้า ของกลุ่มระหว่างทำกิจกรรม โดยใช้ checklist ติดตามงาน (Mini Progress Checklist)

สิ่งที่ต้องทำ	ดำเนินการแล้ว	ยังไม่เสร็จ
1. การสำรวจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา		
2. แลกเปลี่ยนจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเองในกลุ่ม		
3. การเขียนขอความสะท้อนการยอมรับตัวตน		